ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา)

ปริญญา

วิทยาศาสตร์การกีฬา — **สาขา**

วิทยาศาสตร์การกีฬา — **คณะ**

เรื่อง การพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

Development of Sports and Recreation Promotion Model for Provincial Administration in Thailand

นามผู้วิจัย นายภุชงค์ รุ่งอินทร์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก .....

(อาจารย์อิษฎี กุฎอินทร์, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม .....

(อาจารย์สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์, Ph.D.)

ประธานสาขาวิชา .....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ราตรี เรืองไทย, Ed.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

.....

(รองศาสตราจารย์กัญจนา ธีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ..... **เดือน** ..... **พ.ศ.** .....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

Development of Sports and Recreation Promotion Model for Provincial Administration in Thailand

โดย

นายภุชงค์ รุ่งอินทร์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา)
พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภุชงค์ รุ่งอินทร์ 2557: การพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์อิษฎี กุฎอินทร์, Ph.D. 199 หน้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาสภาพและปัญหาเพื่อหาแนวทางในการดำเนินงานและพัฒนารูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

วิธีการวิจัยการวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณกับการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม การสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลในงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนใน 4 ภูมิภาค จำนวนทั้งสิ้น 352 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เครื่องมือวิจัยแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกมีค่าความเชื่อมั่น .95 แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 16 คน กลุ่มหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ จำนวน 16 คน กลุ่มประชากรที่เป็นผู้ใช้บริการ จำนวน 320 คน และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ โดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่านเพื่อตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอรูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยโดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องประเมินความเหมาะสมต่อไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอรูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานควรจะมีครูอาสาพัฒนาด้านการกีฬาของจังหวัด ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชนควรจะมีสามกีฬาและอุปกรณ์ส่งเสริมการออกกำลังกายให้มากขึ้น ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศควรจะจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องในทุกระดับ ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพควรจะทำให้กีฬาในจังหวัดเป็นอาชีพมากขึ้น ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาควรจัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาในจังหวัดเพื่อพัฒนานักกีฬาและผู้มาใช้บริการ และทางด้านการบริหารการกีฬาควรจะแยกงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการออกกมาในรูปกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการมีโครงสร้างงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการใหม่ โดยมีผู้บริหารสูงสุดคือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการประจำมีคณะกรรมการที่ประกอบด้วยกรรมการผู้แทนจากการกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนจากกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนชมรมกีฬาในจังหวัดและผู้แทนประชาชนในท้องถิ่นและกรรมการอาจมาจากการแต่งตั้งของประธานให้หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการเป็นกรรมการและเลขานุการและเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ สำหรับโครงสร้างการดำเนินงานควรประกอบไปด้วยฝ่ายส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการและฝ่ายบริหารงานทั่วไป

_____ _____ ___ / ___ / ___

ลายมือชื่อนิสิต **ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Phuchong RUNG-IN 2014: Development of Sports and Recreation Promotion Model for Provincial Administration in Thailand. Doctor of Philosophy (Sport Science), Major Field: Sports Science, Faculty of Sports Science. Thesis Advisor: Mr. Issadee Kutintara, Ph.D. 199 pages.

Development of Sports and Recreation Promotion Model for Provincial Administration in Thailand is the Purpose: Study of condition and problem in order to find a way in the work operation and to develop department of work operation to promote Sports and Recreation Development Model for Provincial Administration in Thailand.

Methodology: This is mixed research between quantitative research and qualitative research which the researcher has collected the information from literature review and survey for collecting the data in Sports and Recreation Development Model for Provincial Administration in Thailand which uses multistage Random Sampling in 4 regions in the amount of 352 people. there are The sample groups are divided into 3 groups including provincial administrative organization executives in the number of 16 people, the heads of sports and recreation work in the amount of 16 people, groups of people who used the service in the amount of 320 people and data analysis by using the mean and standard deviation, Phase II, development of sports and recreation promotion by Focus Group Discussion. There are 9 qualified people in order to verify and propose the department of Sports and Recreation Development Model for Provincial Administration in Thailand by letting related agencies to evaluate the suitability.

Result: Regarding this research result, for the basic sports development, there would be volunteer teachers on sports development of the province. As for sports development or people and exercise promotion equipment more. As for sports development for excellence, there should be continuous sports competition in every level. As for sports development for occupation, the provincial sports should be made more professional. As for sports science and technology development, there should be sports science center in the province in order to develop athletes and service users and regarding sports administration, the sports and recreation promotion work should be separated into the format of sports and recreation division with the new sports and recreation work structure. The highest executive is the head of the provincial administrative organization that has sports and recreation committee. The committee would consist of representative committee from the Sports Authority of Thailand, Ministry of Tourism and Sports, Ministry of Public Health, representative from the Ministry of Interior Affair, representative of Sports club in the province and representative in the local area and the committee might be from appointing of the chairman. The head of the sports and recreation promotion department will be committee and secretary and general managing officials and assistant secretary. As for the work operational structure, it should consist of sports and recreation promotion department and the general managing department.

_____ _____ ___ / ___ / ___

Student's signature Thesis Advisor's signature

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความรักและความเมตตากรุณาอย่างดียิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษา ดร.อิษฎี กุฏอินทร์,ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธุ์และรองศาสตราจารย์ ดร.สุพิตร สมาหิโต ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ชี้แนะตรวจสอบความถูกต้องและให้กำลังใจตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนกระทั่งแล้วเสร็จ และขอขอบพระคุณคณาจารย์จากโครงการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา (ภาคพิเศษ) ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในเรื่องการเก็บข้อมูล การติดต่อ ประสานงานและช่วยเหลือทุกๆ เรื่อง

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีซึ่งเป็นผลมาจากงานวิจัยนี้ ขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ภุชงค์ รุ่งอินทร์
กรกฎาคม 2557

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง (3)

สารบัญภาพ (12)

บทที่ 1 บทนำ 1

ความสำคัญของปัญหา 1

คำถามที่ใช้ในการวิจัย 4

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 4

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 4

ขอบเขตของการวิจัย 5

ข้อตกลงเบื้องต้น 5

นิยามศัพท์ 5

บทที่ 2 การตรวจเอกสาร 7

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) 7

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559) 10

แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2555-2559) 11

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 13

หลักการและทฤษฎี การบริหารจัดการ 25

รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ 47

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 50

กรอบแนวคิดการวิจัย 68

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 69

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด 69

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด 71

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด 72

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์	76
ผลการวิจัย	76
ข้อวิจารณ์	156
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	161
สรุปผลการวิจัย	161
ข้อเสนอแนะ	172
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	174
ภาคผนวก	179
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	180
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบ	182
ภาคผนวก ค หนังสือราชการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	184
ภาคผนวก ง ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม	187
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	199

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนผู้เชียวชาญและการลดลงของความคลาดเคลื่อน	74
2	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน	80
3	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน	81
4	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	82
5	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ	83
6	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา	84
7	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการวางแผน	85
8	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านบุคลากร	86

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
9	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการจัดองค์กร	88
10	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการอำนวยการ	90
11	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการประสานงาน	91
12	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการรายงานผล	92
13	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านงบประมาณ	93
14	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน	96
15	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน	97

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
16	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	98
17	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ	99
18	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา	100
19	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการวางแผน	101
20	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านบุคลากร	102
21	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการจัดองค์กรแสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการจัดองค์กร	103

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
22	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการอำนวยการ	105
23	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการประสานงาน	106
24	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการรายงานผล	107
25	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านงบประมาณ	108
26	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน	116
27	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน	112
28	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	113

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
29	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ	114
30	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา	115
31	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการ	116
32	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหารหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการ	119
33	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหารหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ และผู้ใช้บริการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการ	120
34	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหารหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการ	121
35	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหารหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ และผู้ใช้บริการ	122

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
36	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหารหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการ	123
37	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา	124
38	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา	125
39	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา	126
40	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา	128
41	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา	129
42	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา	130

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
43	แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา	131
44	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน	141
45	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน	142
46	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	143
47	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ	144
48	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬา	145

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
49	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านนโยบาย	146
50	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการวางแผน	147
51	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านบุคลากร	148
52	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในประเทศไทย ด้านการจัดองค์กร	149
53	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านอำนวยการ	150
54	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในประเทศไทย ด้านการประสานงาน	152

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
55	เปอร์เซ็นต์วามคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการรายงานผล	153
56	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในประเทศไทย ด้านงบประมาณ	154

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงโครงสร้างองค์กรและการแบ่งส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	17
2	แสดงกระบวนการบริหารการจัดการในองค์กร	27
3	แสดงภาพการบริหารจัดการปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการที่เรียกว่า 3M-9M	29
4	แสดงกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์	33
5	แสดง McKinsey’s 7 S Model ของ R. Waterman	36
6	แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย	68
7	แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	75
8	ระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร	79
9	ระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	95
10	สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย กลุ่มผู้ใช้บริการ	110
11	แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหารหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการ	118

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
12	ร่างโครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่เพื่อจะนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ	138
13	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย	140
14	โครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่	155
15	โครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการปัจจุบัน	163
16	โครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่	164

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการกีฬาเป็นกิจกรรมที่สำคัญและมีคุณค่าต่อมนุษย์เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสุขภาพร่างกาย จิตใจและเป็นกิจกรรมทางสังคมของมนุษย์ที่จะใช้การสื่อสารสัมพันธ์กันระหว่างบุคคล ชุมชนหรือแม้แต่สังคมโลกได้เป็นอย่างดีรวมทั้งประเทศที่มีการพัฒนาจะใช้กีฬาส่งเสริมประเทศชาติให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจปราศจากโรคภัยไข้เจ็บโดยมีการส่งเสริมด้านกีฬาเพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสเล่นกีฬาและออกกำลังกายเพื่อพัฒนาทักษะด้านการกีฬาขั้นพื้นฐานอย่างถูกต้องนำไป สู่พัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศหรือสร้างนิสัยรักกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ซึ่งสอดคล้องกับ การกีฬาแห่งประเทศไทย (2549) กล่าวว่า การกีฬามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งใน ด้านสุขภาพพลานามัยและด้านจิตใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคมนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การกีฬาถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชนในประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลกโดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมการสร้างเครือข่ายชุมชนตลอดจนการสร้างจิตสำนึกในการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรมมีวินัยและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่เคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นเพื่อเป็นรากฐานที่ดีของสังคม องค์กรด้านสาธารณสุขของประเทศต่างๆ ทั่วโลกรวมทั้งองค์การระหว่างประเทศจึงได้สนับสนุนให้มีการใช้กีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรและสอดคล้องกับ การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) คือ จะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ให้แก่ ปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศโดยใช้แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พร้อมทั้งขยายการนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพจาก 3 ทุน ทั้งทุนสังคม ทุนเศรษฐกิจและทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็น 6 ทุน ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและทุนทางวัฒนธรรมมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกันโดยเฉพาะการสร้างฐานทางปัญญาเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้กับคนและสังคมไทยเป็นสังคมที่มีคุณภาพก้าวสู่สังคมและเศรษฐกิจสีเขียวที่มีแบบแผนการผลิตและบริโภคอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยนำความรู้และจุดแข็งของอัตลักษณ์ไทยมาปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานนวัตกรรมที่เข้มแข็งเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจในภูมิภาคอย่างรู้เท่าทันรวมทั้งการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับ การเสริมสร้างระบบธรรมาภิบาลและความสมานฉันท์ในทุกภาคส่วนและทุกระดับเป็นฐานการพัฒนาประเทศ ที่มั่นคงและสมดุล มุ่งสู่การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขและเป็น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ธรรมซึ่งสอดคล้องกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (พ.ศ. 2555–2559) ไปสู่การปฏิบัติต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคีพัฒนาจากทุกภาคส่วนเพื่อสามารถผนึกพลังความร่วมมือตามบทบาทความรับผิดชอบร่วมกัน โดยนำเอาแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนมาแปลงไปสู่แผนปฏิบัติการในระดับต่างๆที่สามารถนำไปขับเคลื่อนให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่ไปกับการปรับระบบการจัดสรรทรัพยากรปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบรวมทั้งสร้างองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนให้สัมฤทธิ์ผลและมีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบซึ่ง ทำให้แนวโน้มทางด้านกีฬากระแสการให้ความสนใจต่อสุขภาพการก้าวสู่สังคมการตื่นตัวในเรื่องของการ ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของคนทั่วโลกทำให้ประชาชนให้ความสนใจดูแลสุขภาพเล่นกีฬาและออกกำลังกายมากขึ้นการกีฬายังมีส่วนสำคัญในการสร้างความภาคภูมิใจสร้างแรงบันดาลใจก่อให้เกิดความสมานฉันท์และสามัคคี ของคนในชาติ การกีฬายังสามารถเป็นอาชีพที่สามารถสร้างรายได้และมีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศได้ ดังนั้นการกีฬาและนันทนาการจึงมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของคนให้มีความสมบูรณ์ ด้านร่างกายมีความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นอกจากนั้นกีฬายังได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยที่มีนโยบายให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องส่งเสริมการกีฬาโดยเฉพาะการจัดหาอุปกรณ์กีฬา การก่อสร้าง บำรุงรักษาสนามกีฬาและการใช้สนามกีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนและพัฒนาการกีฬาของชาติโดยได้กำหนดการพัฒนาสนามกีฬาจังหวัดตามขนาดพื้นที่ของจังหวัด จำนวนประชากร ความเจริญด้านเศรษฐกิจหรือสังคมและความจำเป็นเร่งด่วน(แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2551: 1-2)

ฉะนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองและภารกิจการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ คือมีหน้าที่หลักในการรับผิดชอบต่อการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการของจังหวัดจึงเป็นหน่วยงานในการประสานงานการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติในทุกระดับตามที่แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2551: 1-2) ได้กำหนดให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีบทบาทหน้าที่ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง การประสานงานเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการติดต่อความร่วมมือกับองค์การหรือชมรมกีฬาต่างๆ สมาคมกีฬาทั้งในและนอกจังหวัด ควบคุมการดำเนินกิจกรรมกีฬาเพื่อประโยชน์ท้องถิ่นของตนเอง อีกทั้งมีหน่วยงานภายในเป็นผู้รับผิดชอบ คืองานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการภายใต้กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งส่งเสริมกีฬาและนันทนาการโดยเฉพาะสนับสนุนการจัดหาอุปกรณ์กีฬา การก่อสร้างสนามกีฬา การบำรุงรักษาสนามกีฬาและการใช้สนามกีฬาได้ถูกกำหนดการพัฒนาสนามกีฬาจังหวัดตามขนาดพื้นที่ของจังหวัด จำนวนประชากร ความเจริญด้านเศรษฐกิจหรือสังคม จึงทำให้การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการไม่เพียงพอหรือเท่าเทียมกันในระดับจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (ภุชงค์และอิษฎี, 2554: 78) ได้ทำการศึกษาวิจัยสภาพการดำเนินงานการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด : กรณีศึกษาภาคกลาง พบว่า ปัญหาด้านการสนับสนุนขาดอุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกายที่ได้มาตรฐานหรือเพื่อ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองรับความต้องการของประชาชนและการจัดการแข่งขันยังไม่เพียงพอกับความต้องการ อีกทั้งด้านสถานที่ในการให้บริการกีฬาและการออกกำลังกายยังมีความจำเป็นต้องหาพื้นที่ใหม่รองรับ รวมทั้งด้านบุคลากรไม่เพียงพอในการให้ความรู้เรื่องกีฬา การรับตำแหน่งบุคลากรและลูกจ้างชั่วคราวเข้ามาที่มีคุณวุฒิไม่ตรงสาย งานขาดความเชี่ยวชาญทำให้การทำแผนงานและการทำโครงการที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของผู้บริหารทำให้ไม่ทราบสภาพและปัญหาในการทำงานจึงทำให้แนวทางการบริหารงานกีฬาจังหวัดด้อยประสิทธิภาพและด้านงบประมาณมีจำกัด ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการกีฬา การจัดการแข่งขันกีฬา การออกกำลังกายและกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาบุคลากรพบว่าควรมีการพัฒนาองค์ความรู้ที่ทันสมัยทางด้านกีฬาและนันทนาการ ตามมาตรฐานสากลและผู้ที่ให้ข้อมูลสำคัญบางท่านให้ความเห็นว่าการสั่งการจากบนลงล่างทำให้การแก้ปัญหา ไม่ตรงจุดและผู้บริหารระดับสูงให้ความสนใจในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจมากกว่าด้านการส่งเสริมสุขภาพ จากสภาพดังกล่าวจึงทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจำเป็นต้องมีหน่วยงานการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุพิตร สมาหิโต (2542: 22) ที่กล่าวไว้ว่าหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารกีฬาหน่วยงานนั้นจะเป็นหน่วยงานที่รับนโยบายทางด้านกีฬาจากองค์กรหลักหน่วยงานดังกล่าวอาจจะมีโครงสร้างในรูปของสำนักกีฬาหรือฝ่ายกีฬาทั้งนี้เพื่อการพัฒนาการกีฬาของชาติจะได้ดำเนินไปอย่างมีทิศทางมีแนวทางการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องในทุกๆด้านและทุกๆแผนงานซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติตลอดจนมีการใช้บุคลากรสถานที่และวัสดุอุปกณ์ต่างๆทางด้านการกีฬาร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ขั้นสูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่น

จากสภาพปัญหาดังกล่าวเพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ต้องการนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่าต้องมีการบริหารจัดการองค์การอย่างเป็นระบบตามทฤษฎีการบริหารจัดการ กล่าวคือ การบริหารจัดการและการบริหารกิจการต่างๆ จำเป็นต้องมีทรัพยากรอันเป็นปัจจัยพื้นฐานทางการบริหารได้แก่ปัจจัยด้าน คน เงิน วัสดุสิ่งของและวิธีการจัดการ จากแนวความคิดดังกล่าวควรได้นำทฤษฎี 4 M’s มาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับทรัพยากรในการบริหารได้แก่ปัจจัยด้าน คน เงิน วัสดุอุปกรณ์และ การจัดการ ปัจจัยในการบริหารทั้ง 4 ประการนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการบริหารเพราะประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์และคุณภาพของปัจจัย ซึ่งสอดคล้องตามทฤษฎีของ Gulick and Urwick (1992: 261-263) ซึ่งได้เสนอกระบวนการบริหารไว้ 7 ประการเรียกว่า POSDCoRB ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การบริหารงานบุคคล การอำนวยการ การประสานงาน การรายงานผล การจัดงบประมาณจากทฤษฎีการบริหารที่กล่าวมาข้างต้นคือกรอบของการทำงานไม่ให้หลงทิศหลงประเด็นหากมีแนวคิดทฤษฎีในการจัดการที่ชัดเจนการทำงานต่างๆก็จะไม่ใช่เป็นการทำงานที่แก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพราะในการตัดสินใจแต่ละครั้งจะอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดที่ถูกต้อง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ดังนั้นจากประโยชน์และความสำคัญที่กล่าวมาในเบื้องต้น การบริหารจัดการการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการเป็นสิ่งที่เป็นหน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจและต้องการที่จะศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยเพื่อให้การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการของท้องถิ่นมีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่รับผิดชอบอันจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่น

คำถามที่ใช้ในการวิจัย

1. สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นอย่างไร

2. รูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

2. เพื่อศึกษาแนวทางในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

3. เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยทำให้ได้รูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการที่จะส่งเสริมกีฬาและนันทนาการเพื่อบรรลุเป้าหมายและภารกิจซึ่งรัฐบาลได้มีนโยบายมอบหมายให้ดำเนินการอีกทั้งเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า วิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามควรต่อไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณโดยมีขอบเขตในการศึกษาดังนี้ การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยภายหลังการรับถ่ายโอนภารกิจจากการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยใช้ทฤษฎีการบริหาร 4 M's และกระบวนการบริหาร (POSDCoRB) เป็นแนวทางในการวิจัยโดยสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ จำนวน 3 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด กลุ่มหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและกลุ่มผู้ใช้บริการ

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยนี้ใช้กลุ่มประชากรที่ศึกษาที่รับการถ่ายโอนภารกิจการดูแลสนามและส่งเสริมกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี (พ.ศ. 2547-พ.ศ. 2555) จำนวน 47 จังหวัด การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยแบ่งภูมิภาคตามที่ตั้งของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แบ่งเป็น 4 ภูมิภาคๆ ละ 4 จังหวัด ประกอบด้วย บุคลากร จำนวน 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้บริหาร 2) กลุ่มหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ และ 3) กลุ่มผู้ใช้บริการ

นิยามศัพท์

การพัฒนา หมายถึง การทำให้ดีขึ้นกว่าเดิมโดยเฉพาะในส่วนของโครงสร้างโดยมีแนวคิด ทฤษฎีรองรับและมีการตรวจสอบคุณภาพด้วยผู้เชียวชาญ

รูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ หมายถึง การวางแผนดำเนินงานด้านต่างๆ คือ ด้านบุคคล ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวิธีการจัดการ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำ ด้านการควบคุม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

งานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ หมายถึง กิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดดำเนินงานให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นที่รับผิดชอบตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนตามนโยบายของรัฐบาล

องค์การบริหารส่วนจังหวัด หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย มีจังหวัดละหนึ่งแห่งยกเว้นกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีเขตพื้นที่รับผิดชอบครอบคลุมทั้งจังหวัด จัดตั้งขึ้นเพื่อบริการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สาธารณประโยชน์ในเขตจังหวัดตลอดจนช่วยเหลือพัฒนางานของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลรวมทั้งการประสานงานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อไม่ให้งานซ้ำซ้อน

บุคลากร หมายถึง บุคคลหรือผู้ปฏิบัติงานในองค์กรที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบหรือปฏิบัติงานโดยมีเป้าหมายที่จะช่วยให้การจัดการขององค์กรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่พึงปรารถนาอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งประกอบด้วย การวางแผนและการสรรหา การคัดเลือก การสร้างแรงจูงใจ การให้สวัสดิการ การฝึกอบรมและพัฒนา การประเมินผลการปฏิบัติงาน

งบประมาณ หมายถึง การจัดงบประมาณการเงิน การวางแผนหรือโครงการใช้จ่ายเงินที่ทำขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงานของหน่วยงานหรือองค์กรตามที่ได้กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้นโดยมีการระบุให้ชัดเจนว่าจะใช้จ่ายเพื่อกิจการใดจำนวนเท่าไรและในช่วงระยะเวลาใด

วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง การจัดสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความเหมาะสมกับการใช้งานได้มาตรฐานมีความปลอดภัยสามารถใช้แล้วให้ผลคุ้มค่ามีการจัดและดำเนินการที่เหมาะสมและเพียงพอซึ่งจะช่วยให้การปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการเกิดความพร้อมและเกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของงาน

การวางแผน หมายถึง การเลือกวิถีทางสำหรับที่จะทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ซึ่งประกอบด้วยการพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน การกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ การกำหนดกลยุทธ์ การปฏิบัติตามแผนและการประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ทำให้การวางแผนบรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การ

การจัดการองค์กร หมายถึง กระบวนการในการจัดการโครงสร้างขององค์กรมีการแบ่งงานกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบกำหนดกลุ่มงานให้สัมพันธ์กับความสามารถของกลุ่มคนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

การนำ หมายถึง การที่ผู้บริหารใช้ภาวะผู้นำในการชักจูงและส่งเสริมให้บุคลากรผู้อื่นปฏิบัติตามที่ตนต้องการเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุจุดหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การควบคุม หมายถึง การดำเนินการในการตรวจสอบ การติดตามและการประเมินผล การดำเนินงานว่าเป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่วางไว้และบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่หากปฏิบัติงานไม่ตรงตามวัตถุประสงค์องค์กรต้องหาทางแก้ไขเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยใช้การนำเสนอในการตรวจเอกสารเป็นการเสนอแนวคิดจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาตามหลักการและทฤษฎี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559)
3. แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2555-2559)
4. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
5. หลักการและทฤษฎี การบริหารจัดการ
6. การนำเสนอรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ประเทศไทยมีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาด้านการกีฬาภายใต้การกำกับดูแลของการกีฬาแห่งประเทศไทยมาแล้ว 4 ฉบับ ได้แก่แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2540-2545) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในฐานะที่เป็นหน่วยงานรับผิดชอบด้านการกีฬาของประเทศได้ก่อตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ได้เล็งเห็นถึง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความสำคัญของการพัฒนาด้านการกีฬาที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรบุคคลของประเทศ จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550–2554) เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาการกีฬาของประเทศให้บรรลุเป้าหมายทั้ง ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ในปัจจุบันแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555–2559) จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการวางแผนพัฒนาการกีฬาในระดับประเทศด้านต่างๆ ซึ่งมีประเด็นสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาไว้ 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญได้แก่ 1) ฟื้นฟู ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพเสื่อมโทรมและพัฒนาสร้างแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ 2) พัฒนามาตรฐานสินค้าและการให้บริการให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืนรวมถึงสถานประกอบการได้นำมาตรฐานด้านการบริการท่องเที่ยวไปใช้ 3) ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย 4) เตรียมความพร้อมในการรับมือกับวิกฤตและความเสี่ยงในด้านการท่องเที่ยว 5)สนับสนุนและกำหนดมาตรการสร้างความเชื่อมั่น การให้บริการ การป้องกันดูแลรักษาความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว 6.พัฒนาบุคลากรและเทคโนโลยีด้านการท่องเที่ยวให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยวในเชิงคุณภาพให้มีการเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืนมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ 1) ประชาสัมพันธ์ประเทศไทยเพื่อสร้างภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว 2) ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยการตลาดสมัยใหม่และส่งเสริมการขายในกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ 3) ส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศและสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักท่องเที่ยว 4) ส่งเสริมการกระจายการเดินทางท่องเที่ยวและการเดินทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาการพลศึกษา กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อให้เยาวชนและประชาชนมีสุขภาพและพลานามัยที่แข็งแรงมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ 1) รณรงค์ให้เด็กเยาวชนและประชาชนเห็นความสำคัญและตื่นตัวในการเล่นกีฬาออกกำลังกายและประกอบกิจกรรมนันทนาการ 2) จัดกิจกรรมการกีฬาการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและทั่วถึง 3) สร้างองค์ความรู้ด้านการเล่นกีฬาการดูกีฬาและสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต 4.จัดสร้างสถานกีฬาส่งเสริมการใช้และบริหารจัดการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ให้เพียงพอและมีคุณภาพ 5) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กร ชุมชนและเครือข่ายการกีฬาและนันทนาการ 6) พัฒนาบุคลากรทางการพลศึกษา กีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา ยุทธศาสตร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาระดับพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา ด้านการพลศึกษา นันทนาการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ 1) ผลิตและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและผลิตบุคลากรด้านพลศึกษาสุขศึกษา กีฬานันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง 2) ส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัยให้บริการทางวิชาการแก่สังคม สร้างสังคมการเรียนรู้ให้แก่ท้องถิ่น 3) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬานันทนาการและบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย 4) ส่งเสริมทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเป็นระบบเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศและเพื่อการอาชีพ 1) มีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ พัฒนาและสนับสนุนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในความสำเร็จของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพและการให้บริการทางการกีฬา 2) พัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกและบุคลากรเพื่อรองรับกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพและการให้บริการทางการกีฬา 3) ส่งเสริมสนับสนุนในการเตรียมทีมการเก็บตัวฝึกซ้อม การเข้าร่วมการแข่งขันรวมถึงกำหนดมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ สำหรับนักกีฬาเพื่อมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาทั้งระดับเอเชียและนานาชาติ 4) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา 5) ส่งเสริมและพัฒนากีฬาให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐานสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ด้านการท่องเที่ยวและกีฬามีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ 1) ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์และผลักดันงานเทศกาลประเพณีและกิจกรรมที่มีเอกลักษณ์ความเป็นไทยให้เป็นงานเทศกาลระดับนานาชาติ 2) ดำเนินการตลาดเชิงรุกเพื่อประมูลสิทธิ์การจัดงานระดับโลกระดับภูมิภาครวมถึงการจัดงานประชุมงานระหว่างประเทศและการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ 3) สร้างเครือข่ายการพัฒนาและความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวและกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ 4) พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการบริหารจัดการองค์กรระบบงานและบุคลากรในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เพื่อให้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ มีความสอดคล้องกันในระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติการตลอดจนมีแนวทางการดำเนินงานที่สนับสนุนซึ่งกันและกันองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยจึงต้องมีส่วนร่วมใน การพัฒนาแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและรับทราบยุทธศาสตร์ต่างๆ ของแผนเป็นอย่างดีสำหรับเป้าหมายของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555–2559)

ตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติดังกล่าว สรุปได้ว่าการพัฒนาต้องมีสถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบและมีจำนวนเพียงพอ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ต่อความต้องการในการพัฒนากีฬาทุกระดับและมีคุณภาพให้ได้มาตรฐานสากล กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวกับกีฬาต้องมีการปรับปรุงให้ทันสมัยการจัดการแข่งขันกีฬาที่ได้มาตรฐาน การเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬาการมีศูนย์สารสนเทศทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬาการใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬาการติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านการกีฬาให้มีการขยายและพัฒนาเครือข่ายองค์กรกีฬาในระดับองค์กรปกครองท้องถิ่นให้เชื่อมโยงและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบมีการพัฒนาระบบการจัดการโครงสร้าง พันธกิจและให้มีการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ การพัฒนาบุคลากร ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาและสร้างเครือข่ายวิชาการทั้งในและต่างประเทศรวมทั้งพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการบริหารจัดการการกีฬาการออกกำลังกายและนันทนาการตลอดจนจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการกีฬาและออกกำลังกายที่ครอบคลุมเชื่อถือได้และเป็นปัจจุบัน จากเป้าหมายเหล่านี้การจัดการความรู้สามารถนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้และในการดำเนินงานนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยผลักดันแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ซึ่งงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยการจัดสรรงบประมาณประจำตามปีงบประมาณ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559)

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกและภายในประเทศโดยเฉพาะภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจพลังงานและภูมิอากาศที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวกและลบ ดังนั้นทิศทางการบริหารจัดการประเทศภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวจึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศที่เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตรและการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขณะเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาคซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นและเพิ่มภูมิคุ้มกันของทุนที่มีอยู่ในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสมพร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ขณะเดียวกันจำเป็นต้องสร้างความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่าง บูรณาการและเกื้อกูลกันพร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคมให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจกครอบครัวและชุมชนสามารถจัดการความเสี่ยงและปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรมสำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งโดยใช้ภูมิปัญญาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐาน การพึ่งพาซึ่งกันและกันในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรมุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติรวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลกขณะเดียวกัน จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการประเทศเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบราชการและข้าราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาลเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพัฒนาระบบและกลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างมีส่วนร่วมส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมและสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรควบคู่ไปกับปลูกจิตสำนึกค่านิยมประชาธิปไตยและ ธรรมาภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2555-2559)

แผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2555-2559) มีหลักในการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ แก่เด็กเยาวชนและประชาชนในชาติให้มีความสุขทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมเพื่อเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งในการเสริมสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็งตั้งแต่ครอบครัว ชุมชนและสังคมโดยมีแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติฉบับที่ 1 (2550–2554)ซึ่งเป็นแผนแม่บทในการพัฒนานันทนาการชาติเป็นแนวทางในการดำเนินงานบัดนี้การดำเนินงานได้สิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้น กรมพลศึกษาจึงได้จัดทำแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2555-2559) ขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดแนวทางพัฒนานันทนาการของชาติให้ดำเนินเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งประเทศโดยให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2555–2559) เป็นแผนแม่บทระดับชาติที่มีแผนยุทธศาสตร์สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับ ที่ 11 (พ.ศ. 2555–2559)ซึ่งมุ่งหวังให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเสมอภาคเป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนานันทนาการแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2555–2559) ได้กำหนดสาระสำคัญของแผนฯ 4 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมเด็กเยาวชนและประชาชนให้มีความรู้ ความเข้าใจตระหนักถึงคุณค่าของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และประกอบกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ จนเป็นวิถีชีวิต ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาบุคลากรในการเป็นผู้นำ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

และจัดบริการนันทนาการ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบและกลไก การบริหารจัดการนันทนาการ และยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสภาวะแวดล้อมและการส่งเสริม อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนด้วยนันทนาการ

นโยบายการกีฬาและนันทนาการ

1. เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬาโดยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคธุรกิจเอกชน ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาจัดหาสถานที่ จัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึงรวมทั้งส่งเสริมให้เยาวชนมีความสนใจในการกีฬาและใช้เวลาว่างที่เป็นประโยชน์

2. พัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศโดยจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติพร้อมทั้งนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้จัดให้มีการควบคุมมาตรฐานการฝึกสอนด้านการกีฬาให้มีคุณภาพและสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง

3. ส่งเสริมกีฬาไทยให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางและได้รับการการยอมรับจากสากลยิ่งขึ้น

4. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการด้านการกีฬาโดยส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการกีฬาการจัดกิจกรรมและสถานกีฬารวมทั้งจัดสร้างลานกีฬาในทุกหมู่บ้านและชุมชน

5. ปรับปรุงกฎหมายการกีฬาและที่เกี่ยวข้องโดยจัดให้มีกฎหมายกีฬาอาชีพ กฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการนักกีฬาและกฎหมายอื่นๆ เพื่อเป็นเครื่องมือการบริหารจัดการด้านกีฬาให้มีประสิทธิภาพ

ครั้งนี้ นับเป็นครั้งแรกที่รัฐบาลโดยคณะรัฐมนตรี มีนโยบายด้านกีฬาโดยเฉพาะรวมอยู่กับนโยบายต่างๆ จากเดิมที่เคยมีนโยบายกล่าวถึงเน้นถึงเรื่องของ "กีฬา" เพียงไม่กี่ประโยคหรือเพียงบางย่อหน้าเท่านั้นเอง นี่คือ นโยบายรัฐบาลอย่างเป็นทางการที่มีนโยบายกีฬาเป็นเอกเทศเป็นประเด็นหลักอย่างชัดเจนเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ประเด็นน่าสนใจคือ การเน้นให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ อปท. มีบทบาทด้านกีฬามากขึ้น ด้วยการระบุภารกิจไว้ รวม 2 ข้อด้วยกัน คือ ให้ อปท.มีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาจัดหาสถานที่จัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึงรวมทั้งส่งเสริมให้เยาวชนสนใจในกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และให้ อปท.มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ด้านการกีฬา การจัดกิจกรรมและสถานกีฬารวมทั้ง จัดสร้างลานกีฬาในทุกหมู่บ้านและชุมชน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวคิดด้านกีฬาที่เกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินโดยการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้พึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เองส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศรวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้นในด้านการปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นมีหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่ชัดเจนสอดคล้องเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำกับดูแลให้มีมาตรฐานกลางเพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกไปปฏิบัติได้เองโดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่างในระดับของการพัฒนาหรือประสิทธิภาพในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบโดยไม่กระทบต่อความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดให้มีกลไกการตรวจสอบการดำเนินงานโดยประชาชนเป็นหลักให้มีกฎหมายกำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจเพื่อกำหนดการแบ่งอำนาจหน้าที่ การจัดสรรรายได้ระหว่างราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นตามระดับความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบรวมทั้งกำหนดระบบตรวจสอบและประเมินผลให้มีกฎหมายรายได้ท้องถิ่นเพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีและรายได้อื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมตามลักษณะของภาษีแต่ละชนิดกรณีที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคณะกรรมการจะต้องนำเรื่องดังกล่าวมาพิจารณาทบทวนใหม่ทุกระยะเวลาไม่เกินห้าปี ดังนั้นเพื่อให้สามารถดำเนินการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปมีการให้ความสำคัญในระดับนโยบายของชาติโดยกำหนดให้การกระจายอำนาจเป็นวาระแห่งชาติมีอัตราเร่งของการดำเนินงานที่สอดคล้องคู่ขนานกันของแต่ละภารกิจที่ต้องดำเนินไปพร้อมกันมีเจ้าภาพที่ชัดเจนสำหรับทุกภารกิจที่ต้องมีการจัดกลุ่มภารกิจใหม่มีความสอดคล้องมีความเป็นเอกภาพระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกอบกับต้องมีฐานข้อมูลที่เชื่อมต่อเป็นภาพรวมที่จะทำให้เห็นภาพใหญ่สามารถเห็นภาพของการเคลื่อนตัวของการถ่ายโอนรวมทั้งเร่งเสริมสร้างความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชื่อมโยงระบบสนับสนุนที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้มแข็งขึ้นลดขั้นตอนการปฏิบัติผ่อนคลายกฎระเบียบนอกจากนี้ราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาคควรมี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แผนบริหารการถ่ายโอนเพื่อให้เกิดความชัดเจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีแผนรองรับการถ่ายโอนที่สำคัญรัฐบาลกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเป็นพันธมิตรร่วมกันในการกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายต่างๆ ของรัฐเพื่อให้เกิดการผลักดันในการบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ

กรอบในการกำหนดนโยบายโดยยึดหลักการและสาระสำคัญของการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ด้านความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองการบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคลและการเงินการคลังของตนเองโดยยังคงรักษาความเป็นรัฐเดี่ยวมีเอกภาพของประเทศการมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและความมั่นคงของชาติเอาไว้ได้ตลอดจนการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองท้องถิ่นภายใต้ระบอบประชาธิปไตย การบริหารราชการแผ่นดินและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของตนเองได้มากขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติกำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยรัฐต้องจัดระบบการบริหารราชการส่วนกลางส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นให้มีขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจนเหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะโดยปรับลดบทบาทภารกิจลดการกำกับดูแลของราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาคเพิ่มบทบาทให้ส่วนท้องถิ่นเข้าดำเนินการแทนเพื่อให้ราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาครับผิดชอบในภารกิจมหภาคโดยพิจารณาในยุทธศาสตร์เชิงรุกมากกว่าเชิงรับในระดับชาติได้มากขึ้นและภารกิจที่เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการได้โดยการสนับสนุนส่งเสริมด้านเทคนิควิชาการกำหนดมาตรฐาน การตรวจสอบติดตามประเมินผลและด้านประสิทธิภาพการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรัฐต้องกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีอิสระมากขึ้นลดการกำกับดูแลการดำเนินการมีคุณภาพมาตรฐานการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามหลักธรรมมาภิบาลมีความโปร่งใสมีประสิทธิภาพรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการมากขึ้นรวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนภาคประชาสังคมและชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการต่างๆรวมทั้งร่วมตรวจสอบติดตามประเมินผล สุดท้ายประชาชนต้องมีคุณภาพชีวิตที่ดีและทั่วถึงมากขึ้น

แนวทางการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือแนวทางการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับรัฐบาลจะมีการกระจายอำนาจรัฐจะกระจายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบอำนาจการตัดสินใจอำนาจการบริหารจัดการทรัพยากรการเงินการคลังและบุคลากรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทต่างๆสร้างความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมให้ประชาชนและภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรัฐจะดำเนินการปรับลดบทบาทลดการกำกับดูแลของราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาคปรับโครงสร้างภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เกี่ยวข้องพัฒนาโครงสร้างกลไกเพื่อสนับสนุนการกระจายอำนาจโดยคำนึงถึงหลักความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งสร้างระบบติดตามตรวจสอบกำกับดูแลและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

การปรับโครงสร้างภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทควรมีการจัดโครงสร้างองค์กรพื้นฐานที่มีมาตรฐานเดียวกันในแต่ละประเภทและแต่ละแห่งการปรับโครงสร้างต้องคำนึงถึงภารกิจหลักที่ได้รับการถ่ายโอนขีดความสามารถทางการบริหารทางการเงินการคลังและอัตรากำลังเป็นหลักองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทแต่ละแห่งย่อมมีอิสระที่จะปรับปรุงโครงสร้างองค์กรทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภารกิจที่ได้รับมอบหมายในแต่ละด้านความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ การปรับหรือขยายโครงสร้างองค์กรต้องคำนึงถึงต้นทุนของการบริหารความคุ้มค่าตลอดจนเอกภาพของการบริหารงานในองค์กรนั้นๆด้วยและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอิสระในการบริหารงานบุคคลภายใต้กรอบแห่งกฎหมายอีกทั้งส่งเสริมให้มีการรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีขนาดที่เหมาะสมเพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประหยัดและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันในลักษณะความร่วมมือในรูปแบบสหการให้มากขึ้น

การแบ่งส่วนราชการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด คือการวิวัฒนาการในการจัดตั้งองค์กรตามที่คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547 มีมติเห็นชอบเรื่องการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยให้ส่วนราชการเร่งดำเนินการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เสร็จโดยเร็วและกรณีใดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการได้ให้ส่วนราชการที่ถ่ายโอนภารกิจให้ความช่วยเหลือสนับสนุนแนะนำให้คำปรึกษาทางเทคนิควิชาการจนกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีความพร้อมโดยมีแนวคิดและหลักการของการถ่ายโอนสนามกีฬาจังหวัด คือ เป็นการแบ่งเบาภารกิจของส่วนราชการรัฐวิสาหกิจในการบริหารจัดการสนามกีฬาจังหวัด สนามกีฬาจังหวัดได้รับการปรับปรุง ดูแลรักษาและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่นเป็นการส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นแสดงความสามารถและพัฒนาบทบาทของตนเองในการบริหารจัดการสนามกีฬาจังหวัดและเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็งให้แก่ท้องถิ่นที่จะทำให้ประชาชนมีคุณภาพและมีบทบาทในการบริหารจัดการสนามกีฬาจังหวัดของตนเอง ดังนั้น การถ่ายโอนภารกิจความรับผิดชอบการดูแลสนามกีฬาระดับจังหวัดให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จัดทำคู่มือการบริหารสนามกีฬาจังหวัด ประกอบด้วย โครงสร้างการบริหารจัดการสนามกีฬาจังหวัด บทบาทหน้าที่และภาระหน้าที่ อัตรากำลัง งบประมาณและองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศได้ตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลสนามกีฬาจังหวัดขึ้นภายในกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ให้มีงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขึ้นมาดูแลต่อไป องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ถือว่าเป็นการกระจายอำนาจให้แก่ประชาชนในการปกครองตนเองผู้บริหารขององค์การ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บริหารส่วนจังหวัดมาจากราษฎรในท้องถิ่นโดยการเลือกตั้งทางตรงภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่รัฐต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักสำคัญของระบบการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วยการจัดให้มีการเลือกตั้งเพื่อให้คนในท้องถิ่นนั้นได้มีโอกาสเข้าไปเป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครองตนเอง มีองค์กรสภาท้องถิ่นมีเขตพื้นที่ในการบริหารและความรับผิดชอบตามที่มีหน้าที่กำหนดให้มีสภานิติบุคลเพื่อผลสมบูรณ์ในการดำเนินการ การก่อนิติสัมพันธ์หรือการทำนิติกรรมมีรายได้มีอำนาจในการจัดทำงบประมาณและมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเองโดยมีเพียงองค์กรที่คอยกำกับดูแลในระดับนโยบายทั่วไปภายใต้เงื่อนไขของกฎหมายระเบียบคำสั่งของรัฐบาลกลางตามระเบียบทฤษฎีการกระจายอำนาจวิวัฒนาการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นแยกจากระเบียบบริหารราชการส่วนกลางมีฐานะเป็นนิติบุคคลทุกจังหวัด ดังนั้นจำนวนองค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงมีเท่าจำนวนจังหวัดคือ 76 จังหวัด รัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2554 ได้กำหนดเขตจังหวัดเป็นเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดแบ่งโครงสร้างการบริหารงานออกเป็นฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารทั้งนี้มีหน่วยงานที่ปฏิบัติตามนโยบายการบริหารงานอยู่ 10 กอง 1 หน่วย คือ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กองกิจการสภา กองแผนและงบประมาณ กองคลัง กองพัสดุและทรัพย์สิน กองช่าง กองการศึกษา กองป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กองส่งเสริมคุณภาพชีวิต กองสาธารณสุขและหน่วยตรวจสองภายในมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีบทบาทในการกำหนดทิศทางในการบริหารโดยประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนามีทั้งแผนระยะยาวและแผนระยะสั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นหน่วยงานที่เน้นการบริการประชาชนเป็นสำคัญเมื่อมีการปฏิรูประบบราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องปรับตัวให้ทันกับการปฏิรูประบบราชการเพื่อรองรับการถ่ายโอนภารกิจส่วนที่เกี่ยวข้องและเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2547 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเรื่องการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ส่วนราชการเร่งการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เสร็จสิ้นโดยเร็วการบริหารสนามกีฬาจังหวัดดังแผนโครงสร้างการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตาม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โครงสร้างองค์กรและการแบ่งส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

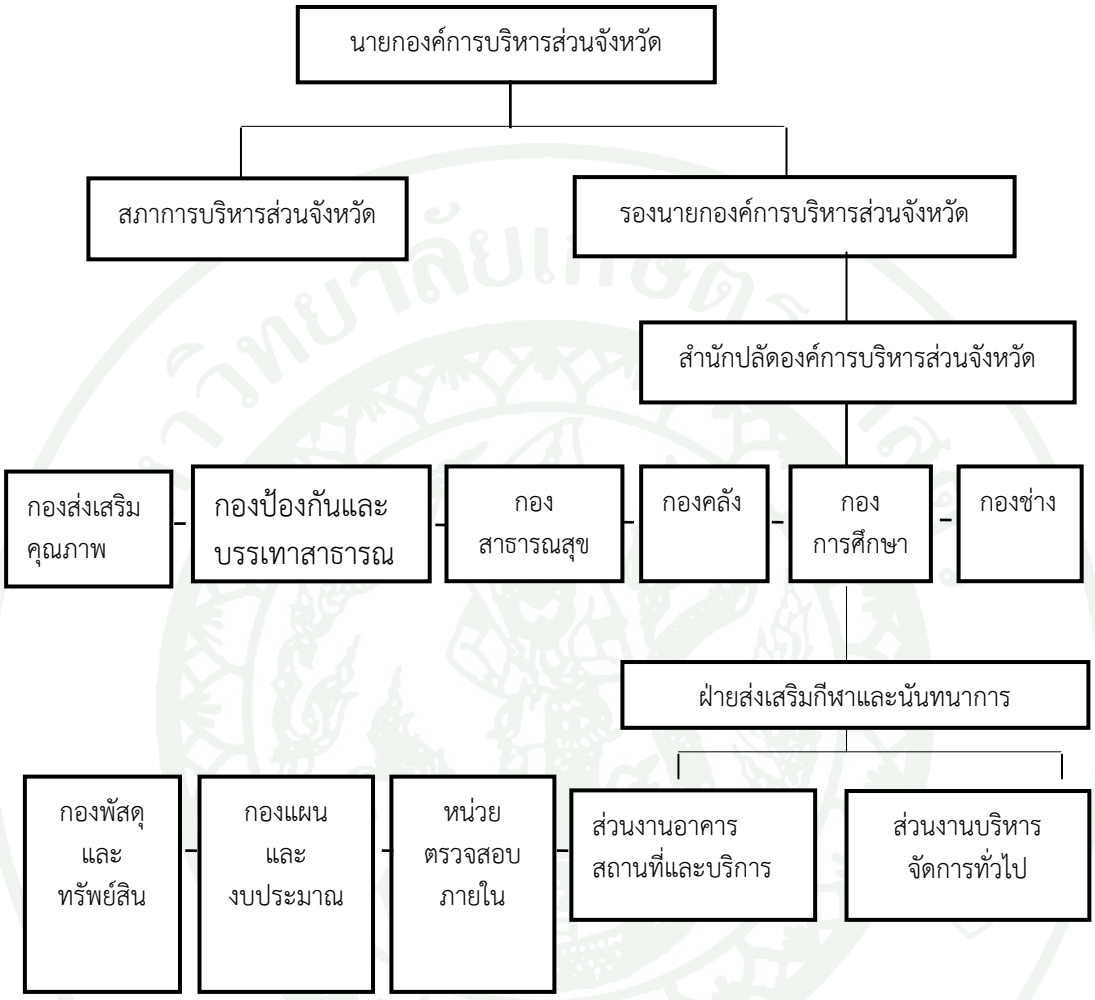

ภาพที่ 1 แสดงโครงสร้างองค์กรและการแบ่งส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
ที่มา: กรมการปกครอง (2540: 9)

จากการสำรวจข้อมูลเอกสารโครงสร้างองค์กรและการแบ่งส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังภาพที่ 1 พบว่างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการอยู่ภายใต้กองการศึกษาโดยมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้มอบนโยบาย สำหรับรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปลัดการบริหารส่วนจังหวัดควบคุมนโยบายขอบข่ายงานกีฬาและนันทนาการ มีหน้าที่เกี่ยวกับงานส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬาสำหรับเยาวชนและประชาชนทั่วไปเพื่อให้สามารถพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและสังคม การกำหนดสถานที่จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับความสนใจตามวัยรวมทั้งการให้ความรู้ทักษะในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาตามกฎกติกาส่งเสริมด้านนันทนาการเพื่อให้เด็กเยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยความสมัครใจงานดูแลปรับปรุงรักษาศูนย์ส่งเสริมกีฬาและสุขภาพงานบริการเกี่ยวกับสนามอุปกรณ์กีฬางานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายซึ่งสอดคล้องกับการตรวจสอบ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การแบ่งส่วนราชการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าฝ่ายกีฬาและนันทนาการอยู่ภายใต้กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมโดยมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้มอบนโยบายและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดการบริหารส่วนจังหวัด ควบคุมนโยบาย ขอบข่ายงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาสถานที่ออกกำลังกายสนามกีฬาอุปกรณ์ในการออกกำลังกาย งานส่งเสริมกิจกรรมเยาวชนและชุมชนรวมทั้งงานการบริหารจัดการสนามกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราชหรืองานอื่นๆที่เกี่ยวข้องสำหรับบุคลากรรับผิดชอบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการคือ หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ จำนวน 1 คน นักสันทนาการ จำนวน 2 คน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปจำนวน 2 คนลูกจ้าง 3 คน งบประมาณสนับสนุนงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เป็นจำนวนเงิน 5,779,942.00 บาท (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2547) เป็นต้น

จากการสำรวจข้อมูลเอกสารโครงสร้างองค์กรและการแบ่งส่วนราชการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ศูนย์กีฬาและนันทนาการอยู่ภายใต้กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมโดยมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้มอบนโยบาลและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดการบริหารส่วนจังหวัดควบคุมนโยบาย ขอบข่ายงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกิจกรรมด้านกีฬานันทนาการพร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศในสถานศึกษา องค์กรชุมชนประชาชนทั่วไปพร้อมสนับสนุนการบริการด้านสาธารณสุขเพื่อสุขภาพและพลานามัยและคุณภาพชีวิตที่ดีของชาวจังหวัดสุพรรณบุรี มีบุคลากรรับผิดชอบศูนย์กีฬาและนันทนาการคือ หัวหน้าศูนย์กีฬาและนันทนาการ จำนวน 1 คน นักสันทนาการ จำนวน 2 คน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป จำนวน 1 คน และงบประมาณสนับสนุนงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการด้านค่าใช้สอย วัสดุ ครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและเงินอุดหนุน ปี 2553 เป็นจำนวนเงิน 88,584,824.29 บาท (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2547) เช่นเดียวกัน จากการสำรวจข้อมูลเอกสารโครงสร้างองค์กรและการแบ่งส่วนราชการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจิตร พบว่างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการอยู่ภายใต้กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมโดยมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้มอบนโยบายและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดการบริหารส่วนจังหวัด ควบคุมนโยบาย ขอบข่ายงานงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกิจกรรมด้านกีฬานันทนาการพร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศมีบุคลากรรับผิดชอบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการคือ หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ จำนวน 1 คน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป จำนวน 1 คนและงบประมาณสนับสนุนงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างเงินอุดหนุน ปี 2553 เป็นจำนวนเงิน 49,665,047.01 บาท (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2547) สอดคล้องกับการสำรวจข้อมูลเอกสารโครงสร้างองค์กรและการแบ่งส่วนราชการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย พบว่างานส่งเสริมกีฬาและ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นันทนาการอยู่ภายใต้กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมโดยมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้มอบนโยบาลและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดการบริหารส่วนจังหวัด ควบคุมนโยบาย ขอบข่ายงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและกิจการพิเศษมีหน้าที่จัดตั้งศูนย์เยาวชน สนามกีฬาหรือลานกีฬาเพื่อเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมของเด็กและเยาวชนสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านต่างๆ แก่เด็กเยาวชน จัดชมรมหรือกลุ่มกีฬา ตลอดจนกิจกรรมส่งเสริมกีฬาและนันทนาการเพื่อให้เด็กเยาวชนมีทักษะหลีกเลี่ยงยาเสพติดงานการจัดเก็บรายได้ผลประโยชน์ งานธุรการ งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องที่ได้รับมอบหมายมีบุคลากรรับผิดชอบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ คือ ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 1 คน หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการจำนวน 1 คน ฝ่ายนันทนาการ จำนวน 1 คน ฝ่ายกิจการพิเศษ จำนวน 1 คนงบประมาณสนับสนุนงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ปี 2554 เป็นจำนวนเงิน 36,800,000 บาท (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2547) สำหรับจังหวัดภูเก็ต พบว่า การแบ่งส่วนราชการเป็นกองการท่องเที่ยวและกีฬามีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้มอบนโยบายสำหรับรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดการบริหารส่วนจังหวัด ควบคุมนโยบาย ขอบข่ายงานกองการท่องเที่ยวและกีฬามีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวให้มีกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการให้มีการแข่งขันกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ พร้อมทั้งสนับสนุน อุปกรณ์สิ่งก่อสร้าง มีบุคลากรรับผิดชอบกองการท่องเที่ยวและกีฬา คือ ผู้อำนวยการกองการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 1 คนเจ้าหน้าที่งานเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 5 คน หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว จำนวน 1 คนเจ้าหน้าที่ จำนวน 6 คน หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการกีฬา จำนวน 1 คนเจ้าหน้าที่ จำนวน 5 คนหัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ จำนวน 1 คน และเจ้าหน้าที่จำนวน 3 คนและ งบประมาณสนับสนุนกองการท่องเที่ยวและกีฬาด้านค่าครุภัณฑ์กีฬา เงินอุดหนุน ปี 2553 เป็นจำนวนเงิน 1,669,474.00 บาท (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2547) ซึ่งสอดคล้องกับจากโครงสร้างองค์กรและการแบ่งส่วนราชการกองการท่องเที่ยวและกีฬาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีที่พบว่ามีการแบ่งส่วนราชการเป็นกองการท่องเที่ยวและกีฬามีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้มอบนโยบายและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดการบริหารส่วนจังหวัดควบคุมนโยบาย ขอบข่ายงานกองการท่องเที่ยวและกีฬามีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวและส่งเสริมกิจกรรม กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สามารถนำไปสู่กีฬาเพื่อการอาชีพได้ ส่งเสริมให้มีลานกีฬาประจำหมู่บ้านและพัฒนาสนามกีฬาของจังหวัดชลบุรีให้มีมาตรฐานระดับสากลมีบุคลากรรับผิดชอบกองการท่องเที่ยวและกีฬาคือผู้อำนวยการกองการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 1 คน หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว จำนวน 1 คน หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการกีฬา จำนวน 1 หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ จำนวน 1 คน และงบประมาณสนับสนุนกองการท่องเที่ยวและกีฬา ด้านค่าใช้สอย เงินอุดหนุน ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง รายจ่ายอื่นๆ ปี 2552 ดังงบแสดงผลการดำเนินงานจ่ายจากเงินรายรับ เป็นจำนวนเงิน 398,401,492.35 บาท (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2547)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จังหวัดที่รับภารกิจถ่ายโอนสนามกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทย

จังหวัดที่รับภารกิจถ่ายโอนสนามกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ 2547-2555 (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2547) มีรายละเอียดดังนี้

ภาคกลาง 18 จังหวัด ประกอบด้วย กาญจนบุรี จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชัยนาท ลพบุรี ตราด นนทบุรี นครนายก ปราจีนบุรี ปทุมธานีพระนครศรีอยุธยา ระยอง สระบุรี สระแก้ว สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 12 จังหวัด ประกอบด้วย เลย นครพนม บุรีรัมย์ มุกดาหาร ร้อยเอ็ด ยโสธร ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู หนองคาย อุบลราชธานี ขอนแก่น ชัยภูมิ

ภาคเหนือ 11 จังหวัด ประกอบด้วย กำแพงเพชร เชียงราย ลำพูน ตาก น่าน พิจิตร แพร่ พิษณุโลก พะเยา อุตรดิตถ์ อุทัยธานี

ภาคใต้ 6 จังหวัด ประกอบด้วย นราธิวาส ปัตตานี พังงา พัทลุง ระนอง สตูล

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาส่งเสริมยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนโดยใช้ SWOT

หลักการและแนวความคิดในการวางแผนพัฒนา

เป็นไปตามนโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะพัฒนาส่งเสริมยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้าส่งเสริมการจัดระเบียบเมืองเพื่อรองรับความเจริญและ การขยายตัวของชุมชนในอนาคตโดยมุ่งเน้นการบริหารเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ศักยภาพปัญหาความต้องการด้านการกีฬาและนันทนาการ

1. การส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในแต่ละอำเภอ

2. ยังขาดอุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกายที่ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของประชาชนและกาจัดการแข่งขัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. อุปกรณ์กีฬาและอุปกรณ์การออกกำลังกายยังไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน

4. สถานที่ในการให้บริการด้านกีฬาและการออกกำลังกายมีไม่เพียงพอจำเป็นต้องหาพื้นที่ใหม่รองรับ

5. บุคลากรไม่เพียงพอในการให้ความรู้เรื่องกีฬาการดูแลสนามกีฬานันทนาการและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

6. งบประมาณมีจำกัดในการดำเนินงานเกี่ยวกับการกีฬาการจัดการแข่งขันกีฬาการออกกำลังกายและกิจกรรม นันทนาการ

7. บุคลากรควรได้รับความรู้ที่ทันสมัยทางด้านกีฬาและนันทนาการเพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลาตามมาตรฐานสากล

8. รณรงค์การปลูกจิตสำนึกให้เด็กเยาวชนและประชาชนทั่วไปได้ตระหนักถึงคุณค่าของการกีฬาการออกกำลังกายนันทนาการตลอดจนการป้องกันและรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรงปราศจากโรคภัยต่างๆ

9. พัฒนาประชาชนของจังหวัดให้มีคุณภาพและศักยภาพทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

10. สร้างสรรค์สังคมไทยให้เข้มแข็งมีระเบียบวินัยมีความเอื้ออาทรและสมานฉันท์

11. พัฒนาและส่งเสริมให้เด็กเยาวชน ประชาชน ทุกเพศ ทุกวัยและทุกชนเผ่าของจังหวัดมีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพงานด้านการกีฬาและนันทนาการ

จุดแข็ง(Strength)

1. ผู้บริหารมีคุณธรรม จริยธรรม มีความเมตตากรุณา มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ขยันมุ่งมั่นและจริงใจในการทำงานเป็นแบบอย่างที่ดี

2. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำมีวิสัยทัศน์กว้างไกลทันสมัยต่อเหตุการณ์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. บุคลากรมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่มีความรู้ความสามารถตั้งใจขยันขันแข็งไม่ย่อท้อและมีประสบการณ์การทำงานสูง

4. มีการจัดการแข่งขันกีฬาทั้งในและนอกสถานที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประจำและต่อเนื่อง

5. มีการจัดกิจกรรมทางด้านนันทนาการเป็นประจำและต่อเนื่อง

6. มีสถานที่เปิดให้บริการการออกกำลังกายเป็นประจำและต่อเนื่อง

7. มีสนามกีฬาในร่มได้มาตรฐาน ได้แก่ โรงยิมส์ 1,000 ที่นั่ง,โรงยิมส์แฝด,โรงยิมส์เอนกประสงค์

8. มีสนามกีฬาชนิดต่าง ๆ บริการแก่ประชาชนทั่วไป เช่น สนามฟุตบอล 2, สระว่ายน้ำ 50 เมตร, สนามแบดมินตัน, สนามเทนนิส, สนามเปตอง,สนามยิงธนู,สนามยิงปืน,สนามมวยไทย-มวยสากล, สนามฟุตซอล,สนามบาสเกตบอล, สนามวอลเลย์บอล, สนามเซปักตะกร้อ, สนามกรีฑาลู่ยางสังเคราะห์, ทางวิ่งเพื่อสุขภาพ ฯลฯ

9. มีลานแอโรบิกที่อยู่ภายในสนามกีฬาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและต่างอำเภอ

10. มีสวนสุขภาพเพื่อเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจศึกษาหาความรู้

11. องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

12. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการสนามกีฬาและจัดกิจกรรมต่อต้านยาเสพติดเป็นประจำทุกปี

13. การใช้จ่ายงบประมาณเป็นระบบคล่องตัว มีความโปร่งใส

14. มีการเผยแพร่ผลงานต่อสาธารณชนอย่างสม่ำเสมอ

จุดอ่อน(Weakness)

1. จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอกับปริมาณงาน

2. ขาดการอบรมให้ความรู้ที่ทันสมัยเป็นมาตรฐานเพิ่มเติมให้แก่บุคลากร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. บุคลากรปฏิบัติงานโครงการเป็นงานประจำขาดความริเริ่มสร้างสรรค์

4. บุคลากรขาดการติดตามจัดเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบทำให้การสืบค้นตรวจสอบรายงานล่าช้าไม่คล่องตัวและอาจบกพร่องสูญหาย

5. สนามกีฬาที่มีอยู่ยังไม่ได้มาตรฐานที่จะสามารถรองรับการแข่งขันได้อย่างสมบูรณ์แบบเป็นมาตรฐาน ได้แก่ สนามฟุตซอลกลางแจ้ง, สนามบาสเกตบอลกลางแจ้ง, สนามวอลเลย์บอลชายหาด,สนามเทเบิลเทนนิส

6. ขาดอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานรองรับการจัดการแข่งขันฯ เช่น อุปกรณ์กรีฑา, ว่ายน้ำ ฯลฯ

7. อุปกรณ์กีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน

8. วัสดุเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานบางสนามไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย

9. งบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬาการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการยังไม่เพียงพอ

โอกาส(Opportunity)

1. ผู้บริหารท้องถิ่นให้ความสำคัญสนับสนุนการจัดกิจกรรมด้านการกีฬาและนันทนาการเป็นอย่างดี

2. ประชาชน มีความตื่นตัวและสนใจการออกกำลังกายและดูแลรักษาสุขภาพกายและใจ

3. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ประชาชนมีความพึงพอใจให้การสนับสนุนส่งเสริมและเข้ามามีส่วนร่วมเป็นจำนวนมาก

4. องค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ความสำคัญกับประชาชนอย่างใกล้ชิดเพิ่มโอกาสในการจัดกิจกรรมร่วมกัน

5. สามารถใช้กิจกรรมกีฬาและนันทนาการในการแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาสิ่งแวดล้อมและอื่น ๆ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. สถานที่ในการให้บริการด้านกีฬาและนันทนาการมีการคมนาคมการติดต่อสื่อสารสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย

7. ภาคเอกชนให้ความร่วมมือและสนใจส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

อุปสรรค/ข้อจำกัด(Threat)

1. สังคมมุ่งให้เด็กและเยาวชนเน้นด้านวิชาการมากขาดการเอาใจใส่ในด้านการกีฬาการออกกำลังกาย นันทนาการและเรื่องสุขภาพพลานามัย

2. สภาพเศรษฐกิจของประชาชนในท้องถิ่นมุ่งทำมาหากินเลี้ยงชีพทำให้มีเวลาไม่มากในการเล่นกีฬาการออกกำลังกายและร่วมนันทนาการ ตลอดจนการพักผ่อนหย่อนใจ

3. เด็กเยาวชนและประชาชนขาดการนำความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

จากการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยใช้ SWOT จะเห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีจุดอ่อนหลายประการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตในด้านการกีฬาและนันทนาการ จึงจำเป็นต้องมีองค์กรหรือหน่วยงานที่ดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมมีเอกภาพในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและเป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการจึงเห็นควรจัดตั้งส่วนราชการขึ้นเป็นส่วนราชการระดับกอง“กองการกีฬาและนันทนาการ”โดยมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีองค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาประสานงานและร่วมมือกับองค์กรหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนรวมทั้งเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมการกีฬา เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาทุกระดับการส่งเสริมนักกีฬาทั้งสมัครเล่นจนถึงกีฬาเพื่อการอาชีพการจัดการสถานกีฬาทั้งนี้เพื่อส่งเสริมยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้าตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

2. เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีองค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับเด็กเยาวชนและประชาชนของจังหวัดเพื่อให้เกิดความตระหนักในคุณค่าของการมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ

3. เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีองค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการซึ่งถือว่าเป็นกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการอันเป็นไปตามหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และเป็นการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนมีประสิทธิภาพและบรรลุ วัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น

หลักการและทฤษฎี การบริหารจัดการ

จากการทบทวนเอกสารหลักการและทฤษฎีการบริหารจัดการสรุปได้ว่าความเข้าใจแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารเนื่องมาจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมโดยธรรมชาติย่อมอยู่รวมกันเป็นกลุ่มไม่อยู่อย่างโดดเดี่ยวอาจมีได้หลายลักษณะหลายระดับและเรียกแตกต่างกันเป็นต้นว่าครอบครัว เผ่า ชุมชน สังคม ประเทศ ประเทศในภูมิภาคองค์การสหประชาชาติหรือประชาคมโลกเมื่อมนุษย์อยู่รวมกันเป็นกลุ่มย่อมเป็นธรรมชาติที่ในแต่ละกลุ่มจะต้องมีผู้นำกลุ่มรวมทั้งมีการดำเนินงานการปฏิบัติงานหรือการควบคุมดูแลกันภายในกลุ่มเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยต่อมาได้มีวิวัฒนาการตลอดมาจนเกิดการรวมกลุ่มกันมากขึ้นและมีขนาดใหญ่ขึ้นโดยผู้นำกลุ่มขนาดใหญ่เช่นในระดับประเทศของภาครัฐอาจเรียกว่าผู้บริหารขณะที่การดำเนินงานการปฏิบัติงานหรือการควบคุมดูแลกันภายในกลุ่มของภาครัฐนั้นอาจเรียกว่า การปกครอง การบริหารราชการ การบริหารราชการแผ่นดินหรือการบริหารจัดการภาครัฐเป็นต้นในเวลาเดียวกันย่อมต้องมีการดำเนินงานการปฏิบัติงานหรือการควบคุมดูแลกันภายในกลุ่มหรือภายในหน่วยงานของภาคเอกชนซึ่งอาจเรียกว่าการควบคุมดูแลการบริหารงานการจัดการหรือการบริหารจัดการควบคู่ไปกับภาครัฐด้วยเหตุผลเช่นนี้มนุษย์จึงไม่อาจหลีกเลี่ยงจากการบริหารทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ง่ายและทำให้กล่าวได้ว่าที่ใดมีประเทศที่นั่นย่อมมีการบริหารฉะนั้นความสำคัญของการบริหารภาครัฐเป็นการบริหารภาครัฐที่มีความสำคัญและจำเป็นยิ่งต่อหน่วยงานของรัฐเจ้าหน้าที่ของรัฐประชาชนและประเทศชาติจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรได้มีบทบัญญัติให้หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนบทบัญญัติในส่วนนี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารภาครัฐแต่ในทางปฏิบัติกลับปรากฏว่าการอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐบางส่วนไม่อาจตอบสนองความต้องการของประชาชนและประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพมีสาเหตุมาจากหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบางแห่งนำการบริหารภาครัฐตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปรับใช้อย่างไม่เหมาะสมหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นกลไกสำคัญของการบริหารภาครัฐขาดคุณธรรมขาดจิตสำนึกหรือขาดจิตวิญญาณในการให้บริการประชาชนเป็นต้นนอกจากนั้นความสำคัญและจำเป็นของการบริหารภาครัฐยังเห็นได้จากการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้การบริหารภาครัฐแนวทางใดแนวทางหนึ่งหรือหลายแนวทาง เช่น แนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงหรือแนวทางคุณธรรมเป็นมรรควิธีแนวทางหรือวิธีการเพื่อนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งถือว่าเป็นจุดหมายปลายทางเบื้องต้นและ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ในที่สุดจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศซึ่งแบ่งเป็นการทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงยั่งยืน และสมดุลรวมทั้งการทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นนี้ถือว่าเป็นจุดหมายปลายทางสูงสุด

ความหมายของการบริหารจัดการ

สำหรับความหมายการบริหารจัดการนำไปใช้ทั้งในหน่วยงานและบุคลากรของภาครัฐและภาคเอกชนเป็นการผสมผสานแนวคิดการบริหารภาครัฐและการจัดการภาคเอกชนเข้าด้วยกันถ้านำคำนี้ไปใช้ในหน่วยงานภาครัฐเพื่อให้ชัดเจนมากขึ้นอาจใช้คำว่าการบริหารจัดการภาครัฐในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักรและแคนาดาได้นำคำว่าการบริหารจัดการซึ่งตรงกับคำว่า Management Administration มาใช้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเช่นใช้ในวงการศึกษาหรือมหาวิทยาลัยในหน่วยงานของรัฐและในหน่วยงานของเอกชนสำหรับความหมายมีนักวิชาการให้ความหมายของการบริหารจัดการไว้ดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2543: 6) การบริหารจัดการ หมายถึง ด้านที่เป็นผู้นำหรือหัวหน้างาน งานบริหารจัดการ หมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ปฏิบัติตนเป็นผู้นำภายในองค์การด้านของภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำ งานบริหารจัดการ หมายถึง การจัดระเบียบทรัพยากรต่างๆ ในองค์การและการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ด้านของความรับผิดชอบงานบริหารจัดการ หมายถึง การต้องทำให้งานต่างๆสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยการอาศัยบุคคลต่างๆ เข้าด้วยกัน

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539: 4) การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการนำทรัพยากรการบริหารมาใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามขั้นตอนการบริหาร คือ การวางแผนการจัดการองค์การการชี้นำการควบคุม ซึ่งจากความหมายดังกล่าวมีคำสำคัญ 3 คำ คือ กระบวนการทรัพยากรการบริหารและวัตถุประสงค์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กระบวนการบริหารการจัดการในองค์กร

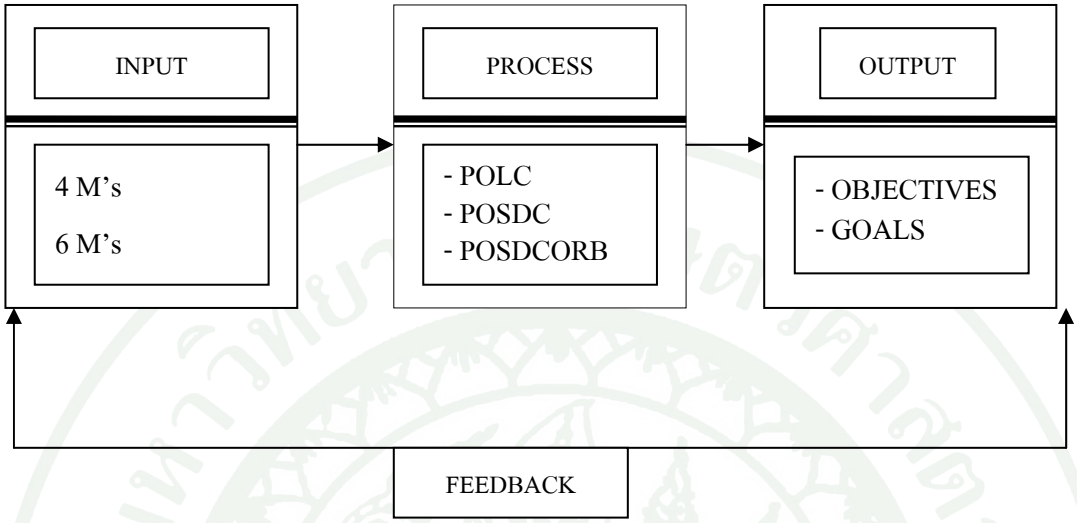

ภาพที่ 2 แสดงกระบวนการบริหารการจัดการในองค์กร
ที่มา: ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539: 20-22)

จากภาพที่ 2 สามารถอธิบายได้ถึงกระบวนการจัดการ ดังนี้ INPUT คือ ทรัพยากรการบริหาร อันได้แก่ 4 M's ประกอบด้วย คน เงิน วัตถุดิบและวิธีการจัดการถูกนำเข้าในระบบเพื่อการประมวลผล หรือการบริการที่เติบโตและพัฒนาก้าวหน้าไปพร้อมกับอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการที่เติบโต และพัฒนาขึ้นไปอย่างรวดเร็วทำให้ทรัพยากรเพียง 4 ประการเริ่มไม่เพียงพอสำหรับเป้าหมาย จึงได้เพิ่มขึ้นอีก 2 M's เป็น 6 M's ได้แก่ เครื่องจักรกลและการตลาดในขณะเดียวกันการทำงานที่มองเห็นถึงความสำคัญหรือคุณค่าของจิตใจของผู้ปฏิบัติงานมีมากขึ้นโดยให้ความสำคัญกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของคนงานมากขึ้นจึงเพิ่มขวัญและกำลังใจเข้าไปเป็น 7 M's และเมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ระบบการสื่อสารไร้พรหมแดนที่ติดต่อเชื่อมโยงกันเป็นระบบเครือข่ายครอบคลุมทั่วโลกทำให้การติดต่อสื่อสารรวดเร็วใครไม่รู้หรือไม่มีข้อมูลย่อมเสียเปรียบในเชิงธุรกิจจึงได้เพิ่ม ข้อมูลข่าวสารเข้าไปในทรัพยากรกระบวนการผลิตรวมเป็น 8 M's ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ ไม่สิ้นสุดตราบเท่าที่ระบบอุตสาหกรรมการผลิตการจัดจำหน่ายและการบริการยังคงพัฒนาและก้าวไปไม่หยุดยั้งขบวนการ (PROCESS) คือ หน้าที่หรือกิจกรรมขั้นพื้นฐานที่ผู้บริหารต้องกระทำในปัจจุบันยึดถือหน้าที่ 4 ประการได้แก่ POLC การวางแผน,การจัดองค์การ,การชี้นำและการควบคุมซึ่งมีพัฒนาการของแนวคิดที่เห็นว่าหน้าที่การจัดการ ประกอบด้วย POCCC ได้แก่ การวางแผน,การจัดองค์การ,การสั่งการ,การประสานงาน, การควบคุมต่อมาเห็นว่ากระบวนการจัดการประกอบด้วย การวางแผน,การจัดองค์การ,การจัดคนเข้าทำงาน, การอำนวยการ,การประสานงาน,การรายงานผลและการงบประมาณซึ่งนิยมเรียกย่อว่า POCDCORB ต่อมามีความเห็นว่าหน้าที่ทางการจัดการคือ POSDC

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ได้แก่การวางแผน,การจัดองค์การ,การจัดคนเข้าทำงาน, การอำนวยการและการควบคุมซึ่งแนวความคิดของเขาเปลี่ยนแปลงไปชัดเจนและได้เปลี่ยนหน้าที่ทางการจัดการจากตัว D (Directing) เป็น L (Leading) พัฒนาด้านแนวคิดดังกล่าวยังคงก้าวต่อไปไม่หยุดยั้งบางทีในยุคหน้าเราอาจเห็นหน้าที่การจัดการที่เหลืออักษรเพียงตัวเดียวหรือสองตัวเท่านั้นก็เป็นได้ ดังนั้นอาจสรุปหน้าที่หรือกิจกรรมขั้นพื้นฐานทางการจัดการได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการแปรรูปทรัพยากรที่นำเข้าให้เป็นผลผลิตตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์การต่อไป OUTPUT คือเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การที่นำออกมาจากกระบวนการแปรรูปในขั้นตอนที่สองเป้าหมายขององค์การสามารถแบ่งหยาบได้เป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ องค์การที่มีเป้าหมายที่มุ่งแสวงหากำไรและองค์การที่มีเป้าหมายไม่มุ่งแสวงหากำไรหรืออาจแบ่งเป็นองค์การที่วัตถุประสงค์เพื่อการผลิตสินค้ากับองค์การที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการก็ได้สำหรับปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการ (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2550: 29) กล่าวไว้ว่า การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใดๆที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพัฒนาหรือสร้างความสุขความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงยั่งยืนและสมดุลของประเทศชาติและประชาชนโดยเกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆเช่นการบริหารนโยบาย การบริหารอำนาจหน้าที่ การบริหารคุณธรรม การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม การวางแผนการจัดองค์การ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การอำนวยการ การประสานงาน การรายงานและการงบประมาณเช่นนี้เป็นการนำกระบวนการบริหารจัดการที่เรียกว่า PAMS-POSDCoRB แต่ละตัวมาเป็นแนวทางในการให้ความหมายของคำว่าการบริหารจัดการด้วยการนำกระบวนการบริหารจัดการหรือปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการที่เรียกว่า PAMS-POSDCoRB ซึ่งประกอบด้วย 11 ขั้นตอนมาใช้เป็นแนวทางในการให้ความหมายของการบริหารจัดการ 1) ขั้นตอนการบริหารนโยบาย 2) ขั้นตอนการบริหารอำนาจหน้าที่ 3) ขั้นตอนการบริหารคุณธรรม 4) ขั้นตอนการบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม 5) ขั้นตอนการวางแผน 6) ขั้นตอนการจัดองค์การ 7) ขั้นตอนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ 8) ขั้นตอนการอำนวยการ 9) ขั้นตอนการประสานงาน 10) ขั้นตอนการรายงาน 11) ขั้นตอนการงบประมาณ

สำหรับในส่วนของการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใดๆที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพัฒนาหรือสร้างความสุขความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงยั่งยืนและสมดุลต่อประเทศชาติและประชาชนโดย เกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ เช่น การบริหารคน การบริหารเงิน การบริหารวัสดุอุปกรณ์ การบริหารงานทั่วไป การบริหารการให้บริการประชาชน การบริหารคุณธรรม การบริหารข้อมูล การบริหารเวลา การบริหารการวัดผล เช่นนี้ เป็นการนำปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการที่เรียกว่า 9M แต่ละตัวมาเป็นแนวทางในการให้ความหมายของคำว่าการบริหารจัดการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการ ที่เรียกว่า 3M-9M ดังรูปภาพต่อไปนี้

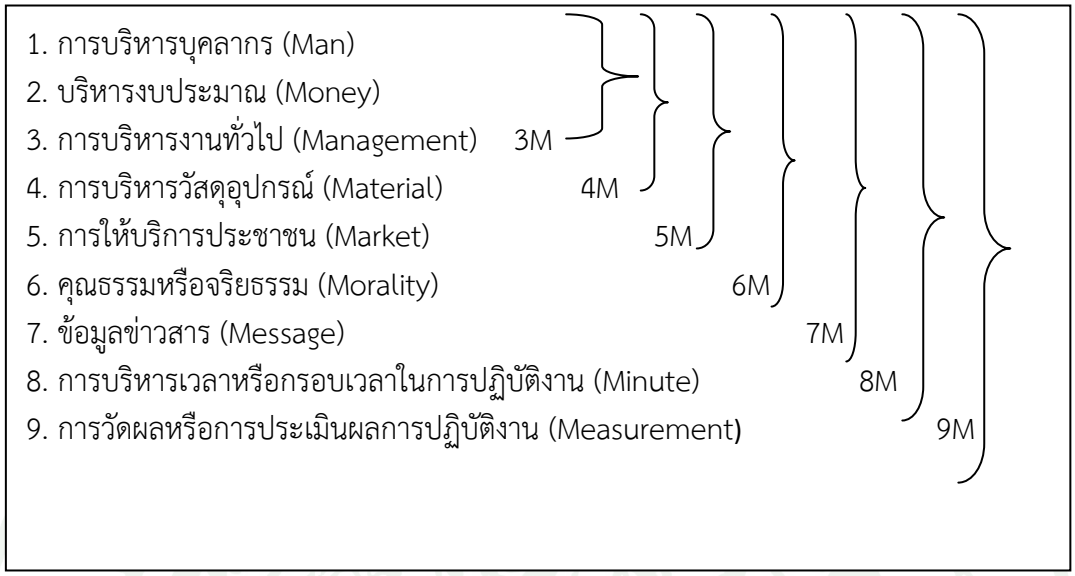

ภาพที่ 3 แสดงภาพการบริหารจัดการปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการ ที่เรียกว่า 3M-9M
ที่มา: วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550: 30)

วิวัฒนาการของแนวคิดทางการจัดการ

แนวความคิดทางการจัดการแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ประเภทแรก แนวความคิดแบบเก่าในสมัยก่อนการบังคับบัญชาถือเอาความคิดของหัวหน้างานเป็นหลักการบริหารเป็นไปโดยปราศจากเหตุผลแต่ใช้หลักความรุนแรงเคร่งครัดผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้างานอย่างเคร่งครัดโดยไม่คำนึงถึงความคิดเป็นส่วนตัวของแต่ละบุคคลจากการใช้หลักการของแนวความคิดแบบเก่านี้จะเป็นว่าทุกอย่างขึ้นอยู่กับอำนาจสายการบังคับบัญชาจะมาจากเบื้องบนเสมอโดยนายจ้างเป็นผู้ออกคำสั่งแต่เพียงผู้เดียวผู้ใต้บังคับบัญชาไม่มีสิทธิ์แสดงความคิดเป็นใดๆการตัดสินใจอยู่ที่ส่วนกลางไม่มีการกระจายอำนาจ ประเภทที่สองคือแนวความคิดแบบใหม่ทัศนะของนายจ้างต่อลูกจ้างเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมนายจ้างมองลูกจ้างในแง่ดีให้วามสำคัญต่อลูกจ้างและมีความไว้วางใจผู้ใต้บังคับบัญชานอกจากนี้ยังนำเอาทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจมาใช้ประโยชน์ในหลักการเกี่ยวกับแนวความคิดแบบใหม่ถือว่าบุคคลมีความรับผิดชอบมีความคิดริเริ่มมีความต้องการและเต็มใจจะทำงานร่วมกันมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายเปิดโอกาสให้คนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้ระบบการควบคุมตนเองการจูงใจคนให้ทำงานไม่ได้ใช้เงินเป็นปัจจัยสำคัญแต่เพียงอย่างเดียวต้องมีสิ่งจูงใจที่ไม่ใช่ตัวเงินเกี่ยวข้องด้วย วิวัฒนาการทางการบริหารและการจัดการอาจกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องที่แทบจะเกิดขึ้นพร้อมกับอารยะธรรมมนุษย์ไม่ว่าเราจะสืบเรื่องราวที่เก่าแก่ในอดีตเราก็จะพบว่ามีกลุ่มก็จะมีผู้นำมีหัวหน้าหรือมีกษัตริย์ซึ่งจะต้องดำเนินบทบาทเป็นแกนนำของกลุ่มเพื่อให้กลุ่มของตนดำรงอยู่ได้ด้วยความเป็นระเบียบ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สามารถดำรงฐานะความเป็นกลุ่มให้คงอยู่เอาไว้อย่างเหนียวแน่นปัจจุบันอาจจะแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มดังนี้

ยุคที่ 1 ยุคการจัดการสมัยเดิมแนวความคิดการจัดการที่มีหลักเกณฑ์เจ้าของทฤษฎีคือTaylor (1880-1915) โดยมุ่งศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่อง เวลาและการเคลื่อนไหวและได้ชื่อว่าเป็นบิดาของการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ในทัศนะของ Taylor เห็นว่าการปรับปรุงประสิทธิภาพของการทำงานให้ดีขึ้นถ้าได้มีการกำหนดวิธีการทำงานที่ดีที่สุดวิธีเดียวและทั้งนายจ้างและลูกจ้างจะได้รับผลประโยชน์ร่วมกันโดยหลักการที่สำคัญได้แก่การคิดค้นและกำหนดวิธีที่ดีที่สุดสำหรับงานที่ทำแต่ละอย่างต้องมีการคัดเลือกและพัฒนาคนงานจัดงานให้เหมาะสมสอดคล้องกับคนงานและจะต้องมีการอบรมคนงานได้รู้จักวิธีทำงานที่ถูกต้องมีวิธีการพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวิธีการทำงานและคนงานและเชื่อว่าคนงานจะไม่คัดค้านต่อต้านวิธีการทำงานใหม่ที่กำหนดขึ้นมีการประสานร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้บริหารและคนงานแนวคิด การจัดการแบบวิทยาศาสตร์ได้ถูกยอมรับอย่างแพร่หลายและมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติการทางการบริหารแพร่ออกไปในอุตสาหกรรมต่างๆของสหรัฐอเมริกาอย่างรวดเร็ว ยังมีนักการจัดการตามหลักวิทยาศาสตร์คนอื่นๆไม่เห็นด้วยกับการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ทดแทนการใช้ดุลยพินิจและคนงานก็ไม่พอใจกับการศึกษาเรื่องเวลาและการเคลื่อนไหวเพื่อนำมากำหนดเป็นมาตรฐานสำหรับทุกๆงานในทัศนะของคนงานพวกเขามีความรู้สึกว่าถูกปฏิบัติเหมือนกับเครื่องจักรถูกมองว่าเป็นเพียงนักปฏิบัติระดับโรงงานไม่ได้เป็นนักทฤษฎีองค์การแนวคิดการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นและมีส่วนในการช่วยพัฒนาให้เกิดแนวคิดทางการจัดการที่มีรูปแบบในลำดับต่อมาเช่นการแยกหน้าที่การวางแผนของผู้บริหารออกจากการปฏิบัติการการแบ่งอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจนการใช้มาตรฐานในการควบคุมระบบการจ่ายค่าจ้างและผลตอบแทนจูงใจเป็นต้น การใช้ทฤษฎีการบริหารตามหลักวิทยาศาสตร์ได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญในการจัดการในระดับปฏิบัติการซึ่งจะใช้ในวงจำกัดไม่อาจจะประยุกต์ใช้กับการจัดการในภาพรวมทั้งองค์การ ดังนั้นจึงเกิดการพัฒนาแนวความคิดทฤษฎีการบริหารเพื่อใช้จัดการกับองค์การทุกๆระดับเรียกแนวความคิดดังกล่าวว่าทฤษฎีการบริหารโดยนักทฤษฎีการบริหารในระยะแรกเกี่ยวกับหน้าที่การจัดการ Management Function หน้าที่ทางการจัดการตามทฤษฎีแบ่งได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะมีผลต่อธุรกิจและกำหนดขึ้นเป็นแผนการปฏิบัติงานหรือวิธีทางที่จะปฏิบัติขึ้นไว้เป็นแนวทางการทำงานในอนาคต

2. การจัดการองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดให้มีโครงสร้างของงานต่างๆ และอำนาจหน้าที่ให้อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) หมายถึง การสั่งงานต่างๆแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีและต้องเข้าใจผู้ปฏิบัติงานด้วย ตลอดในการทำงานของคนงานกับองค์การที่มีอยู่รวมถึงการติดต่อสื่อสารภายในองค์การด้วย

4. การประสานงาน (Coordination) หมายถึง การเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้และมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน

5. การควบคุม (Controlling) หมายถึง การที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่ากิจกรรมต่างๆที่ทำไปนั้น สามารถเข้ากันได้กับแผนที่วาง

ยุคที่ 2 แนวความคิดการจัดการสมัยใหม่ ค.ศ. 1930-1950 เจ้าของแนวความคิดทฤษฎีได้แก่ Elton Mayo นักจิตวิทยาชาวสหรัฐอเมริกาเรียกว่าวิจัยที่เป็นผลงานเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีซึ่งจากการศึกษาสรุปได้โดยธรรมชาติของมนุษย์จะมีพฤติกรรม 2 แบบ คือ พฤติกรรมที่เป็นไปตามเหตุผลและพฤติกรรมที่เป็นไปตามอารมณ์ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างไม่มีเหตุผล ดังนั้นในการที่ให้ปัจจัยผลตอบแทนหรือค่าจ้างสูงเพื่อให้คนงานเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานสูงซึ่งถือว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นไปตามเหตุผลอาจจะเป็นความเข้าในที่ไม่ถูกต้องทั้งหมดเนื่องมาจากมนุษย์ไม่ใช่เครื่องจักรมนุษย์มีจิตใจและความรู้สึกมีความแปรปรวนทางด้านอารมณ์ ดังนั้นปัจจัยจูงใจที่เป็นตัวเงินเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอต่อการใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานหรือเพิ่มผลผลิตยังมีปัจจัยอื่นๆที่เป็นปัจจัยที่ใช้ตอบสนองเรื่องราวทางด้านจิตใจและความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกันในลำดับต่อมาเกี่ยวกับเรื่องลักษณะของผู้นำการพัฒนาพนักงานและการติดต่อสื่อสารจากการค้นพบแนวความคิดเกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์ จึงทำให้มีการตื่นตัวและมีการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับมนุษย์เพิ่มมากขึ้นโดยได้มีนักวิชาการหลายๆท่านในยุคนี้ได้ทำการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับมนุษย์เพิ่มมากขึ้นโดยได้มีนักวิชาการหลายๆท่านในยุคนี้ได้ทำการศึกษาและกำหนดเป็นทฤษฎีต่างๆ

กล่าวโดยสรุปได้ว่าการจัดการตามทฤษฎี Human Relation ได้มุ่งเน้นถึงความสำคัญของคนและมีความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติที่แท้จริงของมนุษย์ ซึ่งเป็นการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้นนั้นปัจจัยที่เป็นตัวเงินนั้นยังไม่เพียงพอแนวความคิดในยุคนี้จะมุ่งเน้นโดยให้ความสำคัญไปที่คนมากว่างานถือว่าคนเป็นหัวใจของการบริการที่จะต้องคำนึกถึงเป็นอันดับแรกจะต้องพยายามปรับวิธีการทำงานที่ให้คนพึงพอใจมีอิสระที่จะคิดริเริ่มเพื่อสร้างสรรค์ในทางต่างๆการจัดการที่มีหลักเกณฑ์เป็นแนวความคิดที่เป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับวิชาการจัดการ

ยุคที่ 3 ยุคการจัดการสมัยปัจจุบัน ค.ศ. 1950-ปัจจุบันสำหรับแนวความคิดการจัดการโดยใช้คณิตศาสตร์เพื่อช่วยในการตัดสินใจเป็นแนวความคิดที่ใช้ตัวเลขเป็นเครื่องมือในการบริหารและการตัดสินใจโดยมีการพยายามปรับข้อมูลต่างๆให้เป็นตัวเลขและนำตัวเลขเหล่านั้นผ่านกระบวนการคำนวณ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ทางคณิตศาสตร์และตัวเลขที่เป็นผลลัพธ์จะนำไปสู่การวิเคราะห์ตีความและแปรความหมายและจะนำไปใช้ประกอบในการตัดสินใจของผู้บริหารอย่างไรก็ตามการใช้ตัวเลขหรือสูตรคำนวณต่างๆที่เป็นกระบวนการทางคณิตศาสตร์นั้นมีข้อจำกัดและมีข้อยกเว้นมากซึ่งข้อจำกันที่เป็นข้อยกเว้นเหล่านี้แท้จริงแล้วเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องและมีอิทธิพลที่สำคัญในการที่จะต้องพิจารณาประกอบในการบริหารงานและการตัดสินใจอย่างไรก็ตามตัวเลขที่ผ่านการประมวลทางคณิตศาสตร์ออกมาเป็นผลลัพธ์จะใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้วิเคราะห์ที่จะต้องคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อมอื่นๆที่เกี่ยวข้องและจะต้องนำมาพิจารณาประกอบกับผลลัพธ์ที่เป็นตัวแบบอย่างสมเหตุสมผล แนวความคิดการจัดการเชิงระบบเป็นการนำเอาแนวคิดเกี่ยวกับระบบมาประยุกต์ใช้ซึ่งการที่จะเข้าใจแนวความคิดนี้ได้ดีนั้นจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบในอันดับแรกก่อนระบบคือส่วนต่างๆจำนวนหนึ่งซึ่งสัมพันธ์และขึ้นอยู่ต่อกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อกระทำงานสิ่งบางอย่างให้สำเร็จผลตามต้องการลักษณะสำคัญของระบบคือในระบบใหญ่จะประกอบด้วยระบบย่อยทั้งระบบจะมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาการเคลื่อนไหวของระบบย่อยจะมีผลกระทบซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ การเปลี่ยนแปลงของระบบหนึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบอื่นและชนิดของระบบแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ ระบบปิดเป็นระบบที่ไม่เกี่ยวพันกับสิ่งแวดล้อมภายนอกและสิ่งแวดล้อมภายนอกจะไม่มีอิทธิพลต่อกลไกของระบบและระบบเปิดเป็นระบบที่ต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม เนื่องจากสิ่งแวดล้อมภายนอกต่างๆนั้นมีอิทธิพลต่อกลไกของระบบ และมีองค์ประกอบสำคัญของระบบเป็นแนวความคิดการจัดการเชิงระบบเป็นแนวความคิดที่มององค์การและกลไกภายในองค์การจะเห็นว่าแนวคิดนี้มีความเข้าใจว่าไม่มีแนวทางของการบริหารหรือทฤษฎีการบริหารใดที่ดีที่สุดเพียงแนวทางเดียวที่จะใช้ได้กับองค์การทุกรูปแบบการบริหารจะมีประสิทธิภาพย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถประยุกต์และเลือกใช้วิธีการอย่างเหมาะสมตามแต่สถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้มีนักวิชาการบริหารที่ได้ศึกษาแนวคิดตามสถานการณ์และได้สร้างเป็นแนวคิดขึ้นมาสำหรับในการศึกษารูปแบบหรือทฤษฎีทางด้านการจัดการนั้นมีหลักเกณฑ์หรือทฤษฎีที่จะต้องศึกษาหลายรูปแบบด้วยกัน รูปแบบต่างๆ ของการจัดการเหล่านั้นจะต้องมีการนำเอาทฤษฎีทางด้านการจัดการรวมทั้งเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นมาวิเคราะห์และมีการพัฒนาปรับปรุงทฤษฎีกันต่อๆมาในการศึกษารูปแบบทางการจัดการสามารถวิเคราะห์เป็นกลุ่มได้

หลักการจัดทำแผนกลยุทธ์

การจัดทำแผนกลยุทธ์ หมายถึง การกำหนดแนวทางดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ตามพันธกิจขององค์กรโดยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมโดยเฉพาะผู้ที่ได้ผลประโยชน์ จากองค์กรนับเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจและการกำหนดนโยบายขององค์กรซึ่งประกอบด้วย ผู้รับบริการบุคลากรชุมชนในท้องที่ผู้ถือหุ้นองค์กรประชาสังคมโดยแนวคิดพื้นฐานในการจัดทำแผนกลยุทธ์จะเป็นการตอบคำถามที่สำคัญ 3 คำถาม คือ องค์กรในปัจจุบันอยู่ที่ไหนองค์กรต้องการไปที่ไหนและองค์กรจะไปถึงสิ่งนั้นได้อย่างไร แนวคิดพื้นฐานในการวางแผนกลยุทธ์ การวางแผนกลยุทธ์เป็นส่วนแรกของกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์โดยการบริหารเชิง กลยุทธ์เป็นศาสตร์และศิลป์ในการดำเนินการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การวางแผนกลยุทธ์

การนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติการควบคุมและประเมินผลกลยุทธ์รายละเอียดกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ดังรายละเอียดตามภาพที่ 4 ต่อไปนี้

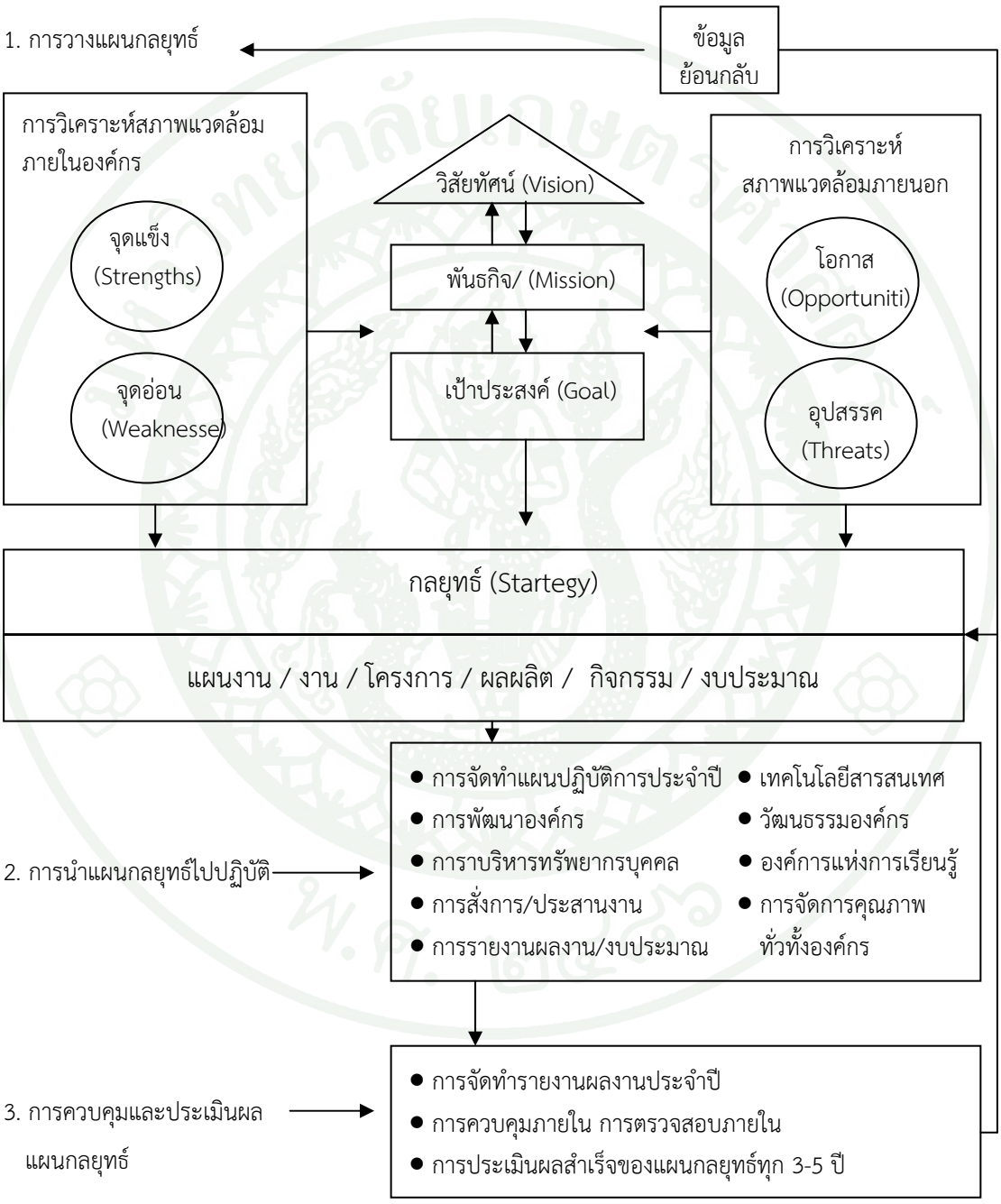

ภาพที่ 4 แสดงกระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์
ที่มา: สมยศ นาวีการ (2544: 9)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิสัยทัศน์ (Vision)

วิสัยทัศน์ หมายถึงความคาดหวังในอนาคตขององค์กรที่ต้องการจะเป็นโดยมิได้กำหนดวิธีการไว้ หรือเป็นข้อความซึ่งกำหนดทิศทางของพันธกิจเป็นสถานภาพอย่างใดอย่างหนึ่งที่องค์กรมุ่งหมาย มุ่งหวังหรือประสงค์จะเป็นหรือจะมีในอนาคตสำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรมีประเด็นที่ควรพิจารณา ดังนี้

1. ลักษณะของวิสัยทัศน์ที่ดี คือ มีขอบเขตของการปฏิบัติงาน มีความชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้ เป็นภาพเชิงบวกที่ทุกคนในองค์กรมุ่งมั่นศรัทธาและสะท้อนถึงความเป็นเลิศขององค์กร เป็นข้อความในเชิงบวกปลุกเร้าและดึงดูดใจทั้งผู้นำและสมาชิกทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนด คำนึงถึงความต้องการของผู้มารับบริการเป็นสำคัญมีความสอดคล้องกับค่านิยมและนโยบายขององค์กร มีความสอดคล้องกับแนวโน้มในอนาคต

2. ปัจจัยในการกำหนดวิสัยทัศน์ คือ ข้อมูลข่าวสารทั้งภายในและภายนอกองค์กรองค์ความรู้ของบุคลากรในองค์กรนั้นๆความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่ปราศจากการยึดติดกับรูปแบบหรือวิธีการเดิม ความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียขององค์กรการผสมผสานจินตนาการและดุลยพินิจในด้านศักยภาพและความสามารถของบุคลากรตลอดจนทักษะและประสบการณ์ในลักษณะองค์กรแห่งการเรียนรู้ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรและแนวโน้มต่างๆได้อย่างแม่นยำด้วยวิธีการเชิงระบบเป็นการกำหนดทางเลือกขององค์กรในการเดินไปสู่อนาคตว่าจะใช้กลยุทธ์ใดเป็นตัวนำเป็นการรวมพลังของความมุ่งมั่นต่อการสร้างนวัตกรรมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรม

3. ประโยชน์ของวิสัยทัศน์ต่อการบริหารองค์กร คือ เป็นการกำหนดอนาคตที่ทุกคนศรัทธา เป็นการฟันฝ่าความท้าทายใหม่ไม่หลงไปกับความสำเร็จในอดีตการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันก่อให้เกิดการทำงานเป็นทีมโดยมีความมุ่งมั่นไปสู่จุดหมายเดียวกัน

พันธกิจ(Mission)

พันธกิจ หมายถึง การกำหนดขอบเขตของงานหรือบทบาทหน้าที่ที่องค์กรต้องทำในลักษณะอาณัติหรือตามกฎหมายเพื่อให้องค์กรบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้หรือเป็นภารกิจตามยุทธศาสตร์ตามแผนชาติตามนโยบายของรัฐบาลตามนโยบายของรัฐมนตรีเกี่ยวกับพันธกิจมีประเด็นที่ควรศึกษาในรายละเอียดดังนี้

1. ข้อความพันธกิจ คือ ข้อความพันธกิจจะเป็นการแสดงแนวคิดและวิธีการดำเนินงานเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดเป็นการระบุภารกิจที่องค์กรนั้นพยายามจะบรรลุและจะระบุขอบเขตการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปฏิบัติการขององค์กรเกี่ยวกับผลผลิตและการให้บริการข้อความพันธกิจที่ชัดเจนจะอธิบายถึงค่านิยมและลำดับความสำคัญต่างๆขององค์กรและบ่งบอกถึงทิศทางในอนาคตขององค์กรโดยจะกำหนดขอบเขตเพื่อเสนอแนะการกำหนดกลยุทธ์

2. ความสำคัญในการกำหนดพันธกิจให้ชัดเจน คือ เพื่อเป็นหลักสำคัญในการกำหนดเป้าประสงค์และทิศทางขององค์กรกำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานในการจัดสรรทรัพยากรขององค์กรความสะดวกในการแปลความหมายของเป้าประสงค์ในโครงสร้างการทำงานการออกแบบงานและกำหนดความรับผิดชอบภายในองค์กร ด้วยวิธีการซึ่งคำนึงถึงต้นทุนเวลาและตัวชี้วัดการทำงานที่สามารถประเมินผลและควบคุมผลงานได้

3. แนวทางการกำหนดพันธกิจจะต้องตอบคำถามคือเหตุผลในการก่อตั้งหรือคงอยู่ขององค์กรและอะไรคือจุดมุ่งหมายพื้นฐานขององค์กรลักษณะเด่นหรือเอกลักษณ์ขององค์กรคืออะไรความแตกต่างด้านพันธกิจขององค์กรกับองค์กรอื่นในช่วง 3 - 5 ปีข้างหน้ากลุ่มประชาชนผู้รับบริการหลักคือกลุ่มใดผลผลิตและบริการที่สำคัญในปัจจุบันและอนาคตคืออะไรลักษณะประโยชน์ด้านเศรษฐกิจที่สำคัญคืออะไรความเชื่อค่านิยมและปรัชญาขององค์กรคืออะไร

เป้าประสงค์(Goal)

เป้าประสงค์ หมายถึง การกำหนดสิ่งที่ต้องการในอนาคตซึ่งองค์กรจะต้องพยายามให้เกิดขึ้นหรือผลลัพธ์และผลสำเร็จที่องค์กรต้องการบรรลุถึงโดยทั่วไปจะเป็นข้อความที่กล่าวอย่างกว้างๆ ถึงผลลัพธ์ของบริการอันเนื่องมาจากหน้าที่หลักขององค์กรโดยจะต้องสอดคล้องกับพันธกิจที่กำหนดไว้และหน่วยงานย่อยภายในองค์กรควรมีเป้าประสงค์ของตนเองที่ชัดเจนและสนับสนุนซึ่งกันและกันลักษณะของเป้าประสงค์ที่ดีมีดังนี้คือขยายหลักการสาระสำคัญที่ระบุในวิสัยทัศน์ พันธกิจให้มีความเป็นรูปธรรมมากขึ้นระบุถึงกลุ่มเป้าหมายที่องค์กรต้องการจะมอบสิ่งที่มีคุณค่าให้ระบุคุณค่าผลประโยชน์ความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นต่อกลุ่มเป้าหมายต้องเป็นรูปธรรมกล่าวคือสามารถแปลงให้เป็นกิจกรรมที่ง่ายต่อการมอบหมายและการกระจายงานต้องเป็นไปได้ในการใช้ทรัพยากรกำลังคนที่มีอยู่จริงต้องสามารถจัดการกับเรื่องต่างๆได้หลายๆเรื่องพร้อมๆกันในคราวเดียวต้องเกี่ยวข้องกับความอยู่รอดขององค์กร

กลยุทธ์(Strategy)

กลยุทธ์ หมายถึง แนวทางหรือวิธีการทำงานที่แยบยลเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์โดยทั่วไปกลยุทธ์ไม่ควรเป็นวิธีการทำงานตามปกติแต่ควรเป็นแนวทางวิธีการที่มีอุบายกลวิธีที่แยบยลในเชิงบวกสำหรับการทำงานภายใต้ข้อจำกัดต่างๆในปัจจุบันได้มีการกล่าวถึงคำว่ากลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์กันอย่างแพร่หลายแต่โดยทั่วไปแล้วคำว่ายุทธศาสตร์จะใช้ในความหมายที่กว้างกว่ากลยุทธ์ อาทิเช่น ยุทธศาสตร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชาติ ยุทธศาสตร์กระทรวงฯลฯส่วนในระดับกรมควรใช้คำว่ากลยุทธ์และอาจมีกลวิธีหรือแนวทางปฏิบัติลดหลั่นกันลงไป กลยุทธ์จะได้จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร จุดแข็ง จุดอ่อน และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร โอกาส อุปสรรคของกรมแล้วนำมาวิเคราะห์หาตำแหน่งของกรมและกำหนดกลยุทธ์ต่างๆในลำดับถัดไป

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรก่อนที่องค์กรจะกำหนดกลยุทธ์จะต้องวิเคราะห์สภาพภายในองค์กรซึ่งเป็นการตรวจสอบสมรรถนะขององค์กรที่จะช่วยบ่งบอกถึงจุดแข็งที่จะใช้ให้เป็นประโยชน์กับจุดอ่อนที่จะต้องแก้ไขถึงแม้ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกอาจเป็นเชิงบวกแต่ถ้าหากภายในองค์กรขาดความพร้อม การดำเนินงานก็ยากที่จะประสบความสำเร็จได้คือการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรโดยทั่วไปขอบเขตของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรจะพิจารณาจากตัวแบบ 7 ปัจจัย (7S Model) ของ R.Waterman คือ ระบบ (System) โครงสร้าง (Structure) กลยุทธ์ (Strategy) บุคลากร (Staff) ทักษะ (Skill) สไตล์ (Style) และค่านิยมร่วม (Shared values) โดยทั้ง 7 ปัจจัยมีความสัมพันธ์ประกอบดังนี้

ปัจจัยมีความสัมพันธ์

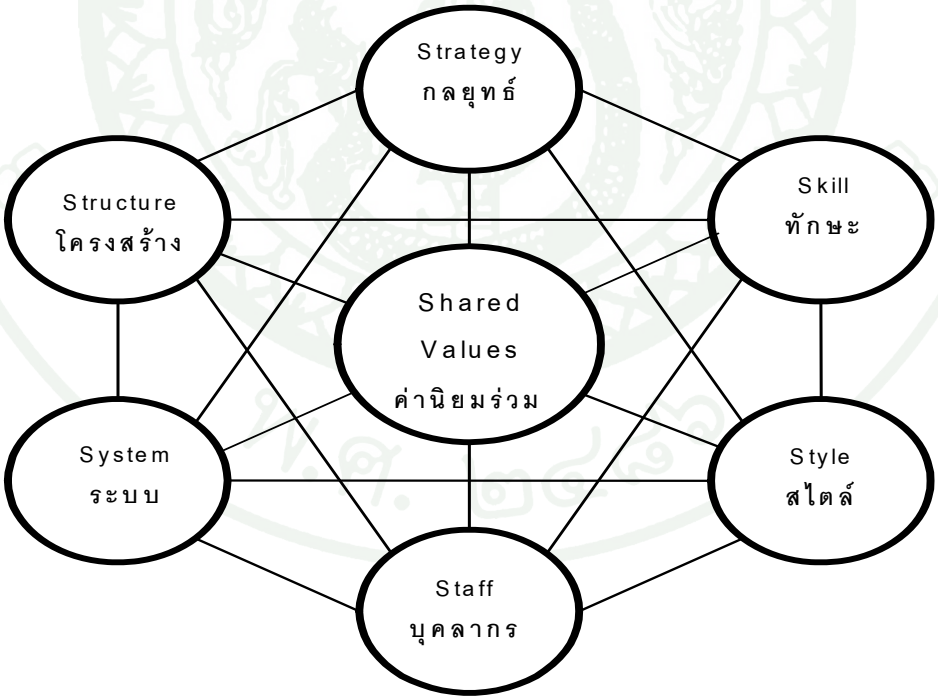

ภาพที่ 5 แสดง McKinsey's 7 S Model ของ R. Waterman
ที่มา: สมยศ นาวีการ (2544: 11)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากภาพที่ 5 แสดงให้เห็นแนวคิดการบริหารงานเชิงกลยุทธ์ของแมคคินซี่ซึ่งสามารถอธิบายโดยสรุปได้ดังนี้

1. กลยุทธ์ขององค์กร คือ การบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้บริหารตอบคำถามที่สำคัญดัง เช่น องค์กรอยู่ที่ไหนในขณะนี้องค์กรมีเป้าหมายอยู่ที่ไหน พันธกิจของเราคืออะไร พันธกิจของเราควรจะเป็นอะไรและใครเป็นผู้รับบริการของเราการบริหารเชิงกลยุทธ์จะมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งและพอจะสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1.1 การบริหารเชิงกลยุทธ์จะช่วยให้องค์กรกำหนดและพัฒนาข้อได้เปรียบทางการแข่งขันขึ้นมาได้และเป็นแนวทางที่บุคคลภายในองค์กรรู้ว่าจะใช้ความพยายามไปในทิศทางใดจึงจะประสบความสำเร็จในการให้บริการประชาชน

1.2 การบริหารเชิงกลยุทธ์สามารถส่งเสริมให้เกิดแรงผลักดันในการคิดค้นสิ่งใหม่และได้วิธีการที่เป็นระบบในการกระตุ้นให้เกิดความคิดใหม่ๆที่มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์

1.3 การบริหารเชิงกลยุทธ์เป็นการดำเนินการโดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารทุกระดับและมีความเข้าใจแผนกลยุทธ์ มีวิสัยทัศน์เป้าหมายร่วมกัน มีความเป็นเจ้าของและมีความผูกพันกับการดำเนินการตามกลยุทธ์ที่ร่วมกันกำหนดไว้

2. โครงสร้างองค์กร คือ โครงสร้างที่ได้ตั้งขึ้นตามกระบวนการโดยมีการรับบุคลากรให้เข้ามาทำงานร่วมกันในฝ่ายต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้หรือหมายถึง การจัดระบบระเบียบให้กับบุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นการจัดองค์กรจึงหมายถึงความพยายามของผู้บริหารที่จะต้องหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเพื่อที่จะมอบหมายงานและอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานการจัดองค์กรจึงมีความหมายต่อบุคคลที่จะเข้ามาร่วมกันทำงานซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประสานงานซึ่งกันและกัน ดังนั้นการจัดองค์กรจะต้องมีความชัดเจนในเรื่องต่างๆ ดังเช่น จุดประสงค์ขององค์กรและการวางแผนในการปฏิบัติงาน กิจกรรมที่องค์กรต้องปฏิบัติและหน้าที่หลักขององค์กรขอบเขตของอำนาจหน้าที่กฎระเบียบ ที่บุคลากรจะต้องปฏิบัติตามความสามารถในการปรับเปลี่ยนบทบาทโครงสร้างองค์กรให้เป็นไปตามยุคตามสมัยเพราะโลกยุคโลกาภิวัตน์นั้นเราจะต้องเปลี่ยนกระบวนการคิดให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากองค์กรในปัจจุบันมีขนาดใหญ่ การจัดองค์กรที่ดีจะมีส่วนช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานลดความซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งในหน้าที่ช่วยให้บุคลากรได้ทราบขอบเขตงานความรับผิดชอบมีความสะดวกในการติดต่อประสานงานผู้บริหารสามารถตัดสินใจในการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ระบบการปฏิบัติงาน คือ การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ตามที่กำหนดไว้นอกจากการจัดโครงสร้างที่เหมาะสมและมีกลยุทธ์ที่ดีแล้วการจัดระบบการทำงานก็มีความสำคัญยิ่งดังเช่นระบบบัญชี การเงิน ระบบพัสดุ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระบบการติดตามประเมินผล

4. บุคลากร คือทรัพยากรมนุษย์นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กรองค์กรจะประสบความสำเร็จหรือไม่ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับการจัดการทรัพยากรมนุษย์การวางแผนทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการทรัพยากรมนุษย์ในอนาคตแผนกลยุทธ์ที่องค์กรได้กำหนดไว้จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงจำนวนความต้องการบุคลากรและการตัดสินใจเกี่ยวกับส่วนประกอบของงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรรวมถึงคุณลักษณะของบุคลากรที่เหมาะสมกับงานแต่ละประเภทการจัดหาบุคลากรเข้าทำงานเป็นกระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานในตำแหน่งต่างๆภายในองค์กรโดยวิธีการสรรหาและคัดเลือกผู้สมัครที่เหมาะสมปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในองค์กรคือการขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะหรือความชำนาญจึงเป็นอุปสรรคต่อองค์กรที่กำลังขยายตัว ดังนั้นองค์กรจึงต้องมีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรตลอดจนการบริหารค่าตอบแทนการประเมินผลการปฏิบัติงานการโยกย้ายและปรับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่เพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะสูงสุดของบุคลากรอันจะนำไปสู่ผลสำเร็จขององค์กร

5. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ คือ ทักษะในการปฏิบัติงานของทรัพยากรบุคคลในองค์กรสามารถแยกทักษะออกเป็น 2 ด้านหลัก คือ ทักษะด้านงานอาชีพและทักษะความถนัดความชาญฉลาดพิเศษโดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 ทักษะด้านงานอาชีพเป็นทักษะที่จะทำให้บุคลากรประสบความสำเร็จในงานอาชีพซึ่งตาม The Dictionary of Occupational Titles อธิบายว่า ทักษะด้านงานอาชีพสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ขึ้นอยู่กับว่าจะเน้นด้านใดได้แก่ ข้อมูล คน สิ่งต่างๆในการทำแบบฟอร์มการจำแนกทักษะโดยการนำกระดาษเปล่ามาแล้วเขียนหัวเรื่องว่างานที่ฉันพอใจมากที่สุดเท่าที่ฉันเคยทำมาแล้วเขียนเรียงความสั้นๆบรรยายเกี่ยวกับงานโดยการเขียนรายละเอียดให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบงานที่พอใจเป็นอย่างไรในการเขียนเรียงความนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นงานที่ชอบทั้งหมดแต่เป็นรายละเอียดของงานที่พอใจที่สุดเท่าที่เคยทำอาจจะมีตำแหน่งงานที่ไม่ได้พอใจจริงๆ แต่อาจมีหน้าที่เฉพาะอย่างหนึ่งในงานซึ่งชอบจริงๆต่อจากนั้นจึงเขียนงานอื่นๆอีก 2 งานที่เคยทำโดยจะเป็นเรียงความ 3 เรื่องแล้วจึงขีดเส้นใต้ทักษะซึ่งได้กล่าวถึงบ่อยที่สุดก็จะได้ทราบถึงทักษะที่จำเป็นในงานอาชีพ

5.2 ทักษะ ความถนัด ความชาญฉลาดพิเศษสำหรับจุดมุ่งหมายการวางแผนงานอาชีพความถนัดของบุคคลมักได้รับการวัดโดยการทดสอบเช่นแบบทดสอบความถนัดทั่วไปเครื่องมือวัดชนิดนี้เป็นการวัดความถนัดต่างๆที่หลากหลายซึ่งประกอบด้วย ระดับสติปัญญาความสามารถด้านคณิตศาสตร์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความเข้าใจด้านเครื่องจักร ความสามารถด้านศิลปะ ความสามารถด้านดนตรีซึ่งการวัดเหล่านี้จะมีความสำคัญต่อการเลือกงานอาชีพ

6. รูปแบบการบริหารจัดการ คือ แบบแผนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้บริหารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร พบว่า ความเป็นผู้นำขององค์กรจะมีบทบาทที่สำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวขององค์กรผู้นำที่ประสบความสำเร็จจะต้องวางโครงสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้วยการเชื่อมโยงระหว่างความเป็นเลิศและพฤติกรรมทางจรรยาบรรณให้เกิดขึ้น ความเป็นผู้นำ คือ ความสามารถที่มีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นในด้านการกระทำตามที่ผู้นำต้องการให้กระทำรูปแบบของความเป็นผู้นำสามารถจำแนกได้ 4 อย่างดังนี้

6.1 ผู้นำแบบเผด็จการ คือ บุคคลที่สั่งการในสิ่งที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องกระทำและคาดหวังว่าจะต้องมีการเชื่อฟังโดยไม่มีข้อสงสัย

6.2 ผู้นำแบบมีส่วนร่วม คือ บุคคลที่ยอมให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการตัดสินใจแต่อย่างไรก็ตามอาจจะรักษาอำนาจหน้าที่ของการตัดสินใจที่สำคัญเอาไว้

6.3) ผู้นำแบบประชาธิปไตย คือ บุคคลที่ได้พยายามจะทำในสิ่งที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาส่วนใหญ่ต้องการ ในสถานการณ์ปัจจุบันผู้นำแบบประชาธิปไตยมีความสำคัญมากเมื่อวิธีการดำเนินงานแบบทีมงานได้ขยายตัวออกไปนอกจากนั้นผู้นำแบบดังกล่าวได้สนับสนุนคณะกรรมการและทีมงานเฉพาะกิจเฉพาะเรื่องเพื่อที่จะอภิปรายข้อปัญหาตั้งแต่กลยุทธ์ขององค์กรจนถึงการออกแบบงานใหม่การคิดค้นการบริการใหม่ๆการมีส่วนร่วมของบุคลากรอันจะส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

6.4) ผู้นำแบบเสรีนิยม คือ บุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมกับการดำเนินงานของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาเลย การตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ผู้นำจะปล่อยให้สมาชิกของกลุ่มตัดสินใจทุกอย่างแนวโน้มในปัจจุบันที่สำคัญอย่างหนึ่ง พบว่าผู้บริหารระดับสูงจะให้อำนาจแก่บุคคลระดับล่างมากขึ้น ร้อยละ 72 ของผู้บริหารที่ถูกสำรวจยืนยันว่าพวกเขาใช้การมีส่วนร่วมมากขึ้นให้ความสำคัญกับการสร้างความเห็นพ้องต้องกันมากขึ้นและการพึ่งพาการติดต่อสื่อสารมากกว่าการบังคับบัญชาในรูปแบบที่ดำเนินการอยู่ในอดีตและผู้บริหารระดับสูงจะไม่สงวนอำนาจไว้ที่ตัวเองเพียงคนเดียว

7 ค่านิยมร่วม คือ ค่านิยมและบรรทัดฐานที่ยึดถือร่วมกันโดยสมาชิกขององค์กรที่ได้กลายเป็นรากฐานของระบบการบริหารและวิธีการปฏิบัติของบุคลากรและผู้บริหารภายในองค์กรหรืออาจเรียกว่าวัฒนธรรมองค์กร รากฐานของวัฒนธรรมองค์กรก็คือ ความเชื่อ ค่านิยมที่สร้างรากฐานทางปรัชญาเพื่อทิศทางขององค์กรโดยทั่วไปแล้วความเชื่อจะสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกภาพและเป้าหมายของผู้ก่อตั้งหรือผู้บริหารระดับสูงต่อมาความเชื่อเหล่านั้นจะกำหนดบรรทัดฐานเป็นพฤติกรรมประจำวันขึ้นมาภายในองค์กร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อค่านิยมและความเชื่อได้รับการยอมรับทั่วทั้งองค์กรและบุคลากรกระทำตามค่านิยมเหล่านั้นแล้ว องค์กรก็จะมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง

หลักการจัดทำโครงสร้างของส่วนราชการ

การจัดโครงสร้างองค์กรส่วนราชการ คือ การแบ่งกลุ่มงานหรือจัดกลุ่มอำนาจหน้าที่ในการบริหารประเทศออกเป็นส่วนๆและในแต่ละส่วนจะแบ่งซอยอำนาจหน้าที่ลดหลั่นลงไปตามลำดับตั้งแต่ส่วนที่ใหญ่ที่สุดจัดเป็นกระทรวงและทบวงแต่ละกระทรวงและทบวงจัดแบ่งออกเป็นกรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม กรมแบ่งออกเป็นกองหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากอง กองแบ่งออกเป็นหน่วยงานระดับต่ำกว่ากองไปจนกระทั่งถึงส่วนที่เล็กที่สุดคือตำแหน่งซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่หรือกลุ่มอำนาจหน้าที่ที่จะมอบหมายให้บุคคลหนึ่งรับไปปฏิบัติในทางปฏิบัติการจัดโครงสร้างส่วนราชการหมายถึงการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพิ่มลดส่วนราชการระดับต่างๆเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยีทั้งในปัจจุบันและอนาคตและเพื่อให้สอดรับกับแนวนโยบายในการบริหารราชการของรัฐบาลในแต่ละสมัยด้วยข้อควรคำนึงถึงในการจัดโครงสร้างส่วนราชการดังนี้

1. การจัดโครงสร้างส่วนราชการ เป็นการจัดกลุ่มอำนาจหน้าที่ตามลักษณะความชำนาญเฉพาะด้านดังเช่นงานด้านการเกษตรหรืองานด้านการสาธารณสุขซึ่งจัดรวมไว้ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือกระทรวงสาธารณสุขตามลำดับ การดำเนินการเช่นนี้ย่อมทำให้มองเห็นความมุ่งหมายหรือเป้าหมายได้อย่างชัดเจนจึงสามารถระดมทรัพยากรแต่ละด้าน เพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การจัดโครงสร้างส่วนราชการ เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเจริญเติบโตและการดำรงอยู่ของส่วนราชการนั้นๆ กล่าวคือ เป็นการปรับปรุงตนเองให้ทันต่อเหตุการณ์ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดเวลา

3. การจัดโครงสร้างส่วนราชการเป็นเรื่องที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอยู่เสมอโดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการระดับกองในกรมต่างๆ จำเป็นจะต้องปรับปรุงให้สอดคล้องและสอดรับกับบทบาทและระบบการบริหารงานที่เปลี่ยนแปลงไปตามนโยบายของรัฐบาลเช่นการปรับบทบาทจากการเป็นผู้ปฏิบัติหรือควบคุมไปสู่การเป็นผู้กำกับดูแลตรวจสอบหรือการให้คำปรึกษาแนะนำการปรับบทบาทจากการที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการเองทุกอย่างไปสู่การให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเป็นต้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. การจัดโครงสร้างส่วนราชการเป็นวิธีการสอดแทรกเทคโนโลยีและระบบการบริหารงานสมัยใหม่เพื่อให้การบริหารราชการมีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพเช่นการนำระบบสำนักงาน อัตโนมัติและระบบการสื่อสารที่ทันสมัยมาใช้ เป็นต้น

5. การจัดโครงสร้างส่วนราชการเป็นวิธีการหนึ่งในการปรับปรุงระบบงานและขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ง่ายและสั้นเช่นในกรณีงานให้บริการแก่ประชาชนนอกจากจะต้องมีระบบงานที่ง่ายและขั้นตอนที่สั้นแล้วควรจะให้มีลักษณะเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวหรือที่เรียกว่า One stop Service เป็นส่วนใหญ่เป็นต้นหลักการทั่วไปหรือหลักการเบื้องต้นในการจัดโครงสร้างส่วนราชการอธิบายโดยสรุปได้ว่าการจัดโครงสร้างส่วนราชการต้องเหมาะสมกับความมุ่งหมายปัญหาและสภาพแวดล้อมของส่วนราชการมีรายละเอียดดังนี้

5.1 ความมุ่งหมายและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ส่วนราชการที่มีความมุ่งหมายและอำนาจหน้าที่ต่างกันย่อมจำเป็นต้องประกอบด้วยส่วนราชการที่แตกต่างกันเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ตามลักษณะของงาน เช่นส่วนราชการที่มีความมุ่งหมายในการปฏิบัติงานด้านวิชาการย่อมต้องจัดโครงสร้างต่างไปจากส่วนราชการที่มีความมุ่งหมายในการปฏิบัติงานด้านปฏิบัติการหรือบริการ เป็นต้น

5.2 ปัญหาของส่วนราชการในบางกรณีที่ส่วนราชการมีความมุ่งหมายและลักษณะของงานอย่างเดียวกัน แต่มีปัญหาต่างกันอาจทำให้ต้องจัดโครงสร้างส่วนราชการแตกต่างกันเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ เช่น ส่วนราชการมีปัญหาเรื่องบุคลากรมีความรู้และคุณวุฒิต่ำไม่เหมาะสมกับงานที่ปรับปรุงใหม่หรือระบบงานใหม่จึงจำเป็นที่จะต้องมีส่วนราชการที่ทำหน้าที่ให้การศึกษาอบรมหรือพัฒนาบุคลากรในขณะที่บางส่วนราชการไม่มีความจำเป็นต้องมีส่วนราชการดังกล่าวแต่อย่างใดเป็นต้น

5.3 สภาพแวดล้อมรวมถึงลักษณะของสังคมและลักษณะทางภูมิศาสตร์ เช่น ส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาชุมชนอาจจำเป็นต้องจัดโครงสร้างส่วนราชการออกเป็น 2 ฝ่าย ตามลักษณะของชุมชน คือ ฝ่ายพัฒนาชุมชนเมืองและฝ่ายพัฒนาชุมชนผู้นับถือศาสนาพุทธหรือในกรณีของสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ที่ การคมนาคม ส่วนราชการย่อยภายในกระทรวง ทบวง กรมใดจะต้องคลุมอำนาจหน้าที่สำคัญของกระทรวง ทบวง กรมนั้นทุกอย่างหมายความว่าเมื่อรวมอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการย่อมภายในหน่วยงานทั้งหมดแล้วต้องคลุมอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการใหญ่ขึ้นไปตามลำดับ อย่างไรก็ตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในแต่ละระดับอาจจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยีตลอดจนสอดรับกับนโยบายในการบริหารราชการของรัฐบาลในแต่ละสมัยด้วยจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ส่วนราชการจะต้องพิจารณาทบทวนอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ตลอดเวลาซึ่งอาจต้องตัดอำนาจหน้าที่ที่ไม่ความจำเป็นออกไปหรือเพิ่มอำนาจหน้าที่ที่จำเป็นหรือยังขาดอยู่การจัดกลุ่มงานต้องสัมพันธ์และสอดคล้องกันหลักการในการจัดกลุ่มงาน คือ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หน่วยงานหรือส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่สัมพันธ์หรือคล้ายคลึงกันสมควรจะรวมอยู่ด้วยกันทั้งนี้เพื่อให้เกิดการประสานงานและความชำนาญในงานของผู้ปฏิบัติงานซึ่งจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในทางกลับกันส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ไม่สัมพันธ์หรือคล้ายคลึงกันเห็นควรจะแยกจากกันอย่างไรก็ดีเพื่อป้องกันมิให้มีส่วนราชการมากเกินความจำเป็น ในบางกรณีอาจจะมีการรวมหน่วยงานหรือส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ต่างกันเข้าไว้ด้วยกันไปพลางก่อนเพราะยิ่งมีส่วนราชการมากเท่าใดยิ่งทำให้มีปัญหาการประสานงานมากขึ้นเท่านั้นทั้งนี้การจัดกลุ่มงานอาจทำได้ 5 วิธี ดังนี้

5.3.1 การจัดกลุ่มงานตามความมุ่งหมาย คือ เป็นวิธีการจัดกลุ่มงานโดยรวมอำนาจหน้าที่ลักษณะงานและกิจกรรมของส่วนราชการที่มีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกันเข้าด้วยกันเช่น กลุ่มงานด้านการบำบัดทุกข์บำรุงสุข การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ เป็นต้น ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยซึ่งจะมีส่วนราชการย่อยตามความมุ่งหมายแบ่งออกเป็นกรมต่างๆ ดังเช่น กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

5.3.2 การจัดกลุ่มงานตามกระบวนการของงาน คือ เป็นวิธีการจัดกลุ่มงานตามขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตัวอย่างเช่น กรมทางหลวงในส่วนของงานก่อสร้างและบำรุงรักษาทางจะมีขั้นตอนต่างๆ เริ่มจากการวางแผน การสำรวจและออกแบบ การก่อสร้างการบูรณะและบำรุงรักษาโดยมีส่วนราชการรองรับในแต่ละขั้นตอนได้แก่ กองวางแผนกองสำรวจและออกแบบ กองก่อสร้างทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงพิเศษและกองบำรุง

5.3.3 การจัดกลุ่มตามเขตพื้นที่ คือ เป็นการจัดกลุ่มงานโดยยึดพื้นที่ตามภูมิศาสตร์เป็นหลัก เช่น แบ่งออกเป็นภาค เขต จังหวัด อำเภอ เป็นต้น เพื่อความสะดวกแก่การปฏิบัติงานในเขตพื้นที่นั้นๆอย่างไรก็ดี การจัดกลุ่มงานโดยวิธีนี้ควรคำนึงถึงการมอบอำนาจให้เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในเขตพื้นที่ ต่าง ๆ เพื่อป้องกันมิให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงานแต่หากมอบอำนาจให้มากเกินไปอาจจะทำให้การควบคุมไม่ได้ผลเท่าที่ควรที่สำคัญควรจัดให้มีระบบการแนะนำและตรวจสอบจากส่วนกลางอย่างเหมาะสม

5.3.4 การจัดกลุ่มงานตามเวลาหรือแบ่งผลัดเวร คือ เป็นการจัดกลุ่มงานเพื่อให้มีการทำงานได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา 24 ชั่วโมงเป็นการยึดถือเวลาเป็นสำคัญเพื่อสะดวกแก่การผลัดเปลี่ยนกันปฏิบัติงานโดยจัดแบ่งเป็นผลัด

5.3.5 การจัดกลุ่มงานตามผู้รับบริการ คือ เป็นวิธีจัดกลุ่มงานโดยจัดผู้รับบริการออกเป็นกลุ่มๆ แล้วจัดกลุ่มงานตามชนิดของผู้รับบริการเช่น กรมส่งเสริมสหกรณ์ได้จัดกลุ่มงานตามประเภทของสหกรณ์ผู้รับบริการเป็นกองสหกรณ์พาณิชย์และธนกิจกองสหกรณ์การเกษตรและกองสหกรณ์นิคม เป็นต้น การจัดโครงสร้างส่วนราชการต้องพิจารณาถึงลักษณะคุณภาพและปริมาณของ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

งานว่าควรจะเป็นส่วนราชการระดับใดในการจัดโครงสร้างส่วนราชการระดับกองจะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบของลักษณะคุณภาพและปริมาณของงานไปพร้อมๆกันสำหรับการจัดตั้งส่วนราชการระดับกรมขึ้นไปนอกจากจะพิจารณาถึงลักษณะคุณภาพและปริมาณของงานแล้วยังจะต้องพิจารณาถึงเหตุผลอื่นๆประกอบด้วย เช่น ขอบเขตของงานเหตุผลทางการเมืองตลอดจนนโยบายของรัฐบาลเป็นต้นเช่นเดียวกับการจัดโครงสร้างส่วนราชการระดับกระทรวงนอกจากจะต้องมีกระทรวงหลักๆที่เกือบทุกประเทศพึงมีได้แก่กระทรวงการป้องกันประเทศ กระทรวงการรักษาความสงบภายในประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงเกษตร กระทรวงคมนาคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการศึกษา กระทรวงสาธารณสุข ถ้าจะมีกระทรวงใดเพิ่มเติมจากนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความสำคัญของกลุ่มงานนั้นๆที่มีต่อประเทศเช่นบางประเทศอาจจำเป็นต้องมีกระทรวงปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรหรือกระทรวงการท่องเที่ยวเป็นต้นไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนการจัดโครงสร้างส่วนราชการควรจะได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้อย่างชัดเจน

การบริหารจัดการองค์กรและบุคลากร

การทำงานองค์กรใดก็ตามไม่สามารถจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดยลำพังด้วยมีข้อจำกัดมากมาย เช่น ด้านสติปัญญา ด้านทรัพยากร ด้านเวลาและด้านความรู้ ความสามารถของบุคคลในองค์กรซึ่งเป็นผลให้ต้องมีการรวมกลุ่มกันทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้นสิ่งที่ต้องมีขึ้นพร้อมๆ กัน คือ การบริหารจัดการทำงานหรือจะทำอย่างไรที่จะให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ เช่น ความชัดเจนของนโยบายขององค์กรความเพียงพอของทรัพยากร ระบบการติดต่อสื่อสาร โครงสร้างของหน่วยงานในการปฏิบัติงานรวมไปถึงทัศนคติของผู้ที่ทำหน้าที่ต่างๆ ในการทำงานซึ่งเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริหารจัดการทั้งสิ้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อองค์กร

การนำพาองค์กรให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องเผชิญการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมอยู่เสมอ ดังนั้นองค์กรจึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ทันเหตุการณ์และเตรียมพร้อมกับการปรับเปลี่ยนจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กรดังนี้

1. พนักงานในองค์กร พนักงาน คือ ทรัพยากรที่มีความสำคัญสูงสุด และเป็นหัวใจของการจัดการ เนื่องจากพนักงานเป็นผู้ปฏิบัติงานเพื่อให้องค์กรดำรงอยู่ได้

2. ระบบในองค์กรไม่ว่าจะเป็นระบบการผลิตและระบบในการสั่งงาน เป็นต้น ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับกฎระเบียบและนโยบายขององค์กรเสมอระบบในองค์กรจะบ่งบอกวิธีการทำงานของแต่ละหน้าที่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความรับผิดชอบพนักงานจำเป็นต้องเรียนรู้ระบบหรือกระบวนการทำงานทุกรูปแบบเพื่อพัฒนาตนและเพื่อความก้าวหน้าขององค์กร

3. การจัดการหน้าที่ของผู้บริหารทุกระดับ ถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในกระบวนการทำงาน ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การจัดทรัพยากรมนุษย์ การนำและการควบคุม ผู้บริหารจะนำหลักการจัดการดังกล่าวไปใช้ในการประสานงาน ควบคุมและดูแลให้ปัจจัยการผลิตอันได้แก่ คน เครื่องจักร เครื่องมือ เงินทุน วัสดุอุปกรณ์ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4. การจูงใจเป็นการดำเนินการเพื่อสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานเพื่อกระตุ้นให้สามารถทำงานให้เป็นผลสำเร็จและต้องการที่จะร่วมงานกับองค์กรได้นานที่สุด เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้บริหารจึงควรหาวิธีการในการชักจูงหรือกระตุ้นให้พนักงานได้ทุ่มเทเพื่อการทำงานด้วยการจูงใจทั้งจากภายในและภายนอก

5. สภาพแวดล้อมทางธุรกิจเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยอาจส่งผลด้านบวกหรือลบต่อการดำเนินกิจกรรมของธุรกิจ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่แม่นยำจะส่งผลต่อการดำรงอยู่หรือจากไปขององค์กรทั้งนี้สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

6. การจัดการองค์กรเป็นการออกแบบความสัมพันธ์ของคนและงานในองค์กรโดยออกแบบในรูปของแผนภูมิองค์กรที่เหมาะสมสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่และลักษณะของงานแต่ละประเภท การจัดองค์กรที่ผิดพลาดจะไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานในแต่ละตำแหน่งหน้าที่และอาจทำให้มีการทำงานที่ซ้ำซ้อนและผิดพลาด ยากต่อการแก้ไข

7. ขนาดองค์การมีผลต่อการดำเนินกิจกรรมและการว่าจ้างแรงงาน องค์กรขนาดใหญ่มีบุคลากรจำนวนมากอาจเกิดความยุ่งยากในการควบคุมดูแลส่งผลให้เกิดช่องว่างในการบังคับบัญชาและอาจเกิดความบกพร่องในการดำเนินงานมากกว่าองค์กรขนาดเล็กที่ผู้บังคับบัญชาสามารถควบคุมดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าองค์กรขนาดเล็กจะประสบผลสำเร็จมากกว่าองค์กรขนาดใหญ่เสมอไป ผลสำเร็จขององค์กรในทุกรูปแบบยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ อีกหลายด้านที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน

บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในองค์กร

องค์กรต่างๆ โดยทั่วๆ ไปจะมีโครงสร้างการบริหารงานในตำแหน่งต่างๆ เป็นลำดับชั้นที่มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบมากน้อยแตกต่างกันอาจจะแบ่งระดับของผู้บริหารออกได้ 3 ระดับ คือ 1)ผู้บริหารระดับสูง 2) ผู้บริหารระดับกลาง และ 3) ผู้บริหารระดับล่าง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทบาทของผู้บริหาร

นอกจากผู้บริหารต้องใช้หน้าที่การจัดการ 5 ประการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กรการจัดทรัพยากรมนุษย์ การนำและการควบคุมแล้วยังต้องแสดงบทบาทของผู้บริหารด้วยเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จโดยเร็วรอบบินส์และเคาเทอร์ได้กล่าวถึงบทบาทการการจัดการว่า หมายถึง การกำหนดประเภทของพฤติกรรมเพื่อการจัดการ ทั้งนี้ Robbins and Coulter ได้กล่าวอ้างถึงนักวิจัยที่มีชื่อเสียงคือ Henry Mintzberg ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารและได้เขียนไว้ในหนังสือชื่อ “The Nature of Managerial Work” โดยได้เฝ้าติดตามผู้บริหารระดับสูงเป็นเวลานานหลายปีเพื่อศึกษาพฤติกรรมในการทำงาน การประชุมและกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับงาน โดยพบว่าในการทำงานแต่ละวันผู้บริหารจะเกี่ยวข้องกับบุคคลจำนวนมากทั้งภายในและภายนอกองค์กร มีการปรับเปลี่ยนแผนงาน การตัดสินใจและกำหนดความต้องการองค์กร เป็นต้น ผู้บริหารจะไม่มีเวลามากสำหรับการดูแลนักวางแผน ผู้เชี่ยวชาญและหัวหน้าทีมจึงต้องเข้มงวดกับการทำงานและควบคุมงาน Mintzberg จึงได้สรุปบทบาทของผู้บริหารจากผลของการศึกษาพฤติกรรมในการทำงานของผู้บริหารระดับสูงออกเป็น 10 บทบาท โดยทั้ง 10 บทบาทสามารถนำมารวมกันและจำแนกเป็นบทบาททางการจัดการของผู้บริหารที่โดดเด่น 3 บทบาท ได้แก่ 1) บทบาทระหว่างบุคคล 2) บทบาทด้านสารสนเทศ และ 3) บทบาทด้านการตัดสินใจ

การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน

การทำงานให้มีประสิทธิภาพ ได้ประสิทธิผล ผลงานมีคุณภาพเป็นที่ปรารถนาของทุกคนหรือทุกองค์กร เป็นที่ทราบกันที่ว่าคุณภาพเป็นมาตรฐานของการปฏิบัติโดยมีเป้าหมายหรือชุดของข้อกำหนดคุณภาพเป็นเป้าหมายที่วัดได้ เป็นพลังต่อเนื่องที่จะปรับปรุงการปฏิบัติให้ได้ระดับความเป็นเลิศ เป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการกระทำ สามารถสร้างคุณภาพได้ คุณภาพเป็นมาตรฐานที่เป็นข้อมูลให้ตัดสินใจว่าจะต้องทำอะไรบ้างเพื่อสนองตอบความต้องการของลูกค้า หรือผู้รับบริการขณะเดียวกันผู้ปฏิบัติงานทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เรียกว่า มีประสิทธิผล ความมีประสิทธิภาพนอกจากจะหมายถึงความคล่องแคล่วชำนาญในการปฏิบัติงานคือได้ผลลัพธ์เป็นอย่างดี มีคุณภาพใช้คน ใช้เวลาใช้เงินอย่างประหยัด ซึ่งเป็นรากฐานของการเพิ่มผลผลิตที่มีคุณภาพ ดังนั้นการบริหารองค์กรจึงแสวงหาความมีประสิทธิภาพและความมีประสิทธิผลสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการทำงานใดๆ ก็ตาม คือ คุณภาพเป้าหมายขององค์กรต้องการคุณภาพของผลงาน ซึ่งมีสิ่งที่ควรพิจารณาร่วมด้วยคือ 4 C ของคุณภาพ (The Four C’s of Quality) ประกอบด้วย

1. ความมุ่งมั่น ความมุ่งมั่น เปรียบได้เหมือนกับจิตวิญญาณของนักกีฬาที่ต้องฝึกซ้อมคนเดียวนับร้อยนับพันครั้งก่อนเข้าแข่งขัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. ความสอดคล้องต้องทำงานให้สอดคล้องตรงตามเป้าหมายขององค์กร ทำงานได้ผลดีเป็นที่พอใจของผู้รับบริการจึงเรียกได้ว่าทำงานมีคุณภาพ

3. สมรรถนะเป็นความรู้ ความสามารถที่จะทำให้เกิดการตัดสินได้รวดเร็วถูกต้องมีความรู้ ทักษะเฉพาะในการทำงานสามารถทำงานได้อย่างดี สามารถใช้ความรู้แก้ปัญหาและมีเจตคติที่รับผิดชอบ สมรรถนะจะได้มาจากการศึกษา ฝึกอบรม พัฒนาและนอกจากนั้นยังเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมซึ่งจะช่วยให้มีผลงานเพิ่มทวี เรียกว่า “พลังทีม” และการให้แรงจูงใจ เช่น ของรางวัล คำชมเชย การประกาศเกียรติคุณความดี เป็นต้น

เป้าหมายขององค์กร

เป้าหมายขององค์กรเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ปฏิบัติทุกระดับจำเป็นต้องทราบอย่างชัดเจน เพราะเป็นที่มาของมาตรฐานคุณภาพ เป้าหมายขององค์กรสร้างเอกภาพและอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้ปฏิบัติงานไม่อาจช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายได้เลย หากไม่รู้ว่าเป้าหมายขององค์กรคืออะไร เป้าหมายขององค์กรอาจแบ่งออกได้ 4 ระดับ คือ 1) ถ้อยแถลงพันธกิจ (ภารกิจที่ทำตามวิสัยทัศน์) 2) วัตถุประสงค์ของหน่วยงาน 3) ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน 4.ความรับผิดชอบงานของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน

การพัฒนาบุคลากร

ในทุกองค์กรมีความประสงค์จะสรรสร้างองค์กรให้เจริญเติบโต มีความก้าวหน้าประสบผลสำเร็จด้วยกันทั้งสิ้นจากการสำรวจองค์กรชั้นนำของโลกทั้งองค์กรขนาดเล็กและขนาดใหญ่โดยมีคำถามว่าทรัพยากรอะไรที่ก่อให้เกิดมูลค่าและคุณค่าเพิ่มที่สุดในองค์กร คำตอบคือ “คน” มีความสำคัญมากที่สุดถึง 43% เงิน 19% องค์กร 17% ความสัมพันธ์ 15% และสิ่งอำนวยความสะดวก 6% นั่นหมายความว่า “คน” สำคัญมากที่สุดเพราะเป็นผู้ใช้เทคนิคและวิธีการต่างๆ ทำให้เป็นจริงในทุกๆ ด้านไม่ว่าตัวผลิตผลการบริการและการบริหารจัดการทุนมนุษย์ จึงเป็นคุณค่าและมูลค่าที่จะสร้างและสะสมก่อให้กิดความรู้ความสามารถรวมถึงแรงจูงใจและความจงรักภักดีของพนักงานทุนมนุษย์ประกอบด้วยความรู้ทักษะและทัศนคติรวมถึงพฤติกรรมที่จำเป็นต่อการปฏิบัติภารกิจร่วมกันมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ ดังนั้นแต่ละองค์กรหรือหน่วยงานจึงต้องมีการสรรหาซึ่งหมายถึงการเสาะแสวงหาบุคลากร โดยเลือกสรรให้ได้คนดีมีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับงานหรือตำแหน่งเป็นคนดีสามารถปรับตนเองให้เข้ากับวัฒนธรรมองค์กรได้ดีรวมทั้งเป็นบุคคลที่มีแววในการพัฒนาให้เจริญเติบโตก้าวหน้าได้ โดยปกติการสรรหาจะกระทำได้ 2 ลักษณะ คือ การสรรหาภายในกับการสรรหาภายนอกแต่เมื่อได้บุคลากรเข้ามาปฏิบัติงานแล้วองค์กรหรือหน่วยงานจำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่ให้มีความรู้ความสามารถทักษะและทัศนคติและประสบการณ์เพิ่มขึ้นจนบุคลากรนั้นๆ สามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพในขณะเดียวกันก็พร้อมที่จะรับผิดชอบงานในตำแหน่งที่สูงขึ้นรวมทั้งการมุ่งสู่องค์กรที่จะชนะในการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แข่งขันด้วย ดังนั้นการพัฒนาบุคลากรหรือการพัฒนาทรัพยากรบุคคลจึงมีความสำคัญต่อองค์กรมาก แนวคิดเชิงกลยุทธ์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในเชิงกลยุทธ์มีผู้รู้ได้นำเสนอการพัฒนาคนแบบบูรณาการซึ่งมีลักษณะผสมผสาน คือ ต้องกระทำในหลายๆเรื่องหรือหลายๆกิจกรรมจึงจะประสบความสำเร็จ ดังนั้น“การพัฒนาคนแบบบูรณาการ”จึงเป็นรูปแบบที่ปรับกรอบแนวคิดใหม่ของการพัฒนาทรัพยากรบุคคล คือ ระดับของการพัฒนาคน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับบุคคล 2) ระดับทีม และ 3) ระดับองค์กร

การพัฒนาองค์กร คือการปรับเปลี่ยนไปสู่ “องค์กรแห่งการเรียนรู้”เพื่อไปสู่ชัยชนะในการแข่งขัน ซึ่งประกอบด้วย 2 แนวทาง คือ การปรับปรุงองค์กรอย่างต่อเนื่องเป็นการปรับเปลี่ยนองค์กรอย่างต่อเนื่องค่อยเป็นค่อยไปและการปรับเปลี่ยนเป็นองค์กรอัจฉริยะหรือองค์กรแห่งการเรียนรู้

รูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

รูปแบบเป็นคำที่ใช้สื่อความหมายหลายอย่างโดยทั่วไปจะถึงสิ่งหรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของรูปแบบไว้หลายลักษณะ ดังนี้

สวัสดิ์ สุคนธรังสี (2520) ได้กล่าวถึงรูปแบบว่า หมายถึงตัวแทนที่สร้างขึ้นเพื่ออธิบายถึงพฤติกรรมของลักษณะบางประการของสิ่งที่เป็นจริงอย่างหนึ่งนอกจากนี้การแสดงภาพความจริงที่เรากำลังศึกษาค้นคว้าออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง คือ การอธิบาย การพยากรณ์หรือการควบคุมเกี่ยวกับโครงสร้างและการเคลื่อนไหวของสภาพความเป็นจริงที่ค้นคว้าอยู่ส่วน Keeves (1988) กล่าวว่ารูปแบบหมายถึงการแสดงโครงสร้างเพื่อใช้ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรรูปแบบอาจสามารถสร้างจากหลักฐานต่างๆที่มีอยู่จากการหยั่งรู้ด้วยการเปรียบเทียบหรือแตกมาจากทฤษฎีก็ได้และเสรี ชัดแช่ม (2538) ได้ทำการศึกษาแบบแผนตัวอย่างของการดำเนินงานแสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ในระบบนอกจากนี้ รูปแบบยังหมายถึง สิ่งที่แสดงถึง รูปแบบของจริงรูปแบบที่เป็นแบบอย่างรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล สัญลักษณ์และหลักการของระบบ

กล่าวโดยสรุปแล้ว รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญของเรื่องที่จะศึกษา

ประเภทของรูปแบบ

นักวิชาการต่างๆ ได้แบ่งประเภทของรูปแบบไว้หลายลักษณะซึ่งแตกต่างกันไป ดังที่ Keeves (1988: 565) ได้แบ่งประเภทของรูปแบบทางการศึกษาและสังคมศาสตร์เอาไว้ 4 ประเภท ดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. Analogue Model เป็นรูปแบบที่ใช้การอุปมาอุปมัยเทียบเคียงปรากฏการณ์ซึ่งเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม เช่น รูปแบบในการทำนายจำนวนนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียน ซึ่งอนุมานแนวคิดมาจากการเปิดน้ำเข้าและปล่อยน้ำออกจากถังนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบเปรียบเทียบได้กับน้ำที่เปิดออกจากถัง ดังนั้นนักเรียนที่คงอยู่ในระบบจึงเท่ากับนักเรียนที่เข้าสู่ระบบลบด้วยนักเรียนที่ออกจากระบบ เป็นต้น

2. Semantic Model เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาด้วยภาษาแผนภูมิหรือรูปภาพเพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้นๆ

3. Mathmatical Model เป็นรูปแบบที่ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ รูปแบบประเภทนี้นิยมใช้กันทั้งในสาขาจิตวิทยาและศึกษาศาสตร์รวมทั้งการบริหารการศึกษาด้วย

4. Causal Model เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคที่เรียกว่า Path Analysis และหลักการสร้าง Semantic Model โดยการนำเอาตัวแปรต่างๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้นเช่น The Semantic Model โดยการนำเอาตัวแปรต่างๆ มาสัมพันธ์กันเชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น เช่น The Standard Deprivation Model ซึ่งเป็นรูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจสังคมของบิดามาดาสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่บ้านและระดับสติปัญญาของเด็ก เป็นต้น

คุณลักษณะของรูปแบบ

รูปแบบที่ดีจะเปรียบเทียบเสมือนสิ่งที่ทำให้ผู้ที่สนใจศึกษาในเรื่องใดๆได้มีความเข้าใจในเบื้องต้นก่อนการศึกษาในแนวลึกต่อไปดังนั้นการสร้างรูปแบบที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ (คงศักดิ์ สันติพฤกษ์วงศ์, 2524)

1. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างตัวแปรมากกว่าที่จะเน้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบบรวมๆ

2. รูปแบบควรนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมาซึ่งสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์โดยเมื่อทดสอบรูปแบบแล้วถ้าปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์รูปแบบนั้นต้องถูกยกเลิกไป

3. รูปแบบควรอธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่จะศึกษาได้อย่างชัดเจน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. รูปแบบควรนำไปสู่การสร้างแนวความคิดใหม่หรือความสัมพันธ์ใหม่ของเรื่องที่จะศึกษา โดยสรุปเห็นได้ว่ารูปแบบมีความชัดเจนและสามารถให้คำนิยามได้ รูปแบบสามารถสร้างแล้วทดสอบได้ และถ้าจำเป็นก็สามารถสร้างขึ้นมาใหม่ได้รูปแบบมีความสัมพันธ์กับทฤษฎีแต่โดยมโนทัศน์แล้วมีความแตกต่างไปจากตัวทฤษฎีเอง

การพัฒนารูปแบบ

Keeves (1988: 560) ได้กล่าวถึงหลักการอย่างกว้างๆเพื่อกำกับการสร้างรูปแบบไว้ 4 ประการ คือ ประการที่ 1 รูปแบบควรประกอบขึ้นด้วยความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้างมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงแบบธรรมดาอย่างไรก็ตามความเชื่อมโยงแบบเส้นตรงธรรมดาทั่วไปนั้นก็มีประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาวิจัยในช่วงต้นของการพัฒนารูปแบบ ประการที่ 2 รูปแบบควรใช้เป็นแนวทางในการพยากรณ์ผลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบได้สามารถตรวจสอบได้โดยการสังเกตและหาข้อสนับสนุนด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ประการที่ 3 รูปแบบควรจะต้องระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาดังนั้นนอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ควรใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วยและประการที่ 4 นอกจากคุณสมบัติต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วรูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างมโนทัศน์ใหม่และการสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรในลักษณะใหม่ จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบพบว่า การพัฒนารูปแบบนั้นอาจจะมีขั้นตอนในการดำเนินงานแตกต่างกันไปแต่โดยทั่วไปแล้วอาจจะแบ่งออกเป็นตอนๆคือการสร้างรูปแบบและการหาความเที่ยงตรง ของรูปแบบส่วนรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนว่ามีการดำเนินการอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะและกรอบแนวคิดซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้นๆ

การตรวจสอบรูปแบบ

จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการสร้างรูปแบบก็เพื่อทดสอบหรือตรวจสอบรูปแบบนั้นด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ การตรวจสอบรูปแบบมีหลายวิธีซึ่งอาจวิเคราะห์จากหลักฐานเชิงคุณลักษณะและเชิงปริมาณโดยที่การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบส่วนการตรวจสอบโมเดลจากหลักฐานเชิงปริมาณ ใช้เทคนิคทางสถิติ ซึ่งการตรวจสอบรูปแบบควรตรวจสอบคุณลักษณะ ดังที่ อุทุมพร จามรมาน (2541: 23) กล่าวไว้ว่า การตรวจสอบความมากน้อยของความสัมพันธ์ ความเกี่ยวข้องเหตุผลระหว่างตัวแปรและการประมาณค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ดังกล่าวซึ่งการประมาณค่านี้สามารถประมาณข้ามกาลเวลากลุ่มตัวอย่างหรือสถานที่ได้ (Across Time, Samples, Sites) หรืออ้างอิงจากกลุ่มตัวอย่างไปหาประชาชนก็ได้โดยผลการตรวจสอบนำไปสู่คำตอบ 2 ข้อ คือ การสร้างรูปแบบใหม่หรือการปรับปรุงหรือพัฒนารูปแบบเดิมแนวคิดการตรวจสอบโดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในบางเรื่องที่ต้องการความระเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยในเชิงปริมาณโดยเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันนั้นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้และได้เสนอแนวคิดการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิไว้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คือ การประเมินโดยแนวทางนี้มิได้เน้นผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามรูปแบบการประเมินแบบอิงเป้าหมายการตอบสนองปัญหาและความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตามรูปแบบการประเมินแบบสนองตอบหรือกระบวนการตัดสินใจแต่อย่างใดอย่างหนึ่งการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่นำมาพิจารณาซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวโยงกับวัตถุประสงค์หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไปแต่อาจจะผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาต่างๆ เข้าด้วยกันตามวิจารญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพประสิทธิภาพหรือความเหมาะสมของสิ่งที่ทำการประเมินเป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในเรื่องที่จะประเมินโดยที่พัฒนามาจากรูปแบบการวิจารณ์งานศิลป์ที่มีความละเอียดลึกซึ้งและต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากเป็นการวัดคุณค่าไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใดๆได้และต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้ประเมินอย่างแท้จริงต่อมาได้มีการนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในทางการศึกษาระดับสูงในวงการอุดมศึกษามากขึ้นในสาขาเฉพาะที่ต้องอาศัยผู้รู้ ผู้เล่นในเรื่องนั้นจริงๆมาเป็นผู้ประเมินผลทั้งนี้เพราะองค์ความรู้เฉพาะสาขานั้นผู้ที่ศึกษาเรื่องนั้นจริงๆจึงจะทราบและเข้าใจอย่างลึกซึ้งเป็นรูปแบบที่ใช้ตัวบุคคลคือผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมินโดยให้ความเชื่อถือว่าผู้ทรงคุณวุฒินั้นเที่ยงธรรมและมีดุลพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่างๆนั้นจะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒินั่นเองและสี่เป็นรูปแบบที่ยอมให้ความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตามอัธยาศัยและความถนัดของแต่ละคนนับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่พิจารณาการบ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการการเก็บรวบรวม การประมวลผล การวินิจฉัยข้อมูลตลอดจนวิธีการนำเสนอทั้งนี้การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจะเน้นที่สถานภาพทางวิชาชีพประสบการณ์และการเป็นที่เชื่อถือของวิชาชีพนั้นเป็นสำคัญ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการมีการศึกษาจากผู้วิจัยหลายท่านผู้วิจัยขอนำเสนอประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องดังนี้

สุพิตร สมาหิโต (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรกีฬาขององค์กรกีฬาในส่วนภูมิภาค”มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างและการบริหารงานของการกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนภูมิภาคศึกษาแนวทางและปัจจัยในการสนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรกีฬาขององค์กรกีฬาในส่วนภูมิภาค กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย บุคลากรกีฬาขององค์กรกีฬาในส่วนภูมิภาคที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับปี พ.ศ. 2528 ซึ่งประกอบ คณะกรรมการกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยภาค ผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัด หัวหน้างานบริหารและการเงินกีฬาภูมิภาค หัวหน้างานบัญชีกีฬาภูมิภาค หัวหน้างานศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติส่วนภูมิภาค หัวหน้างานวิทยาศาสตร์การกีฬาภูมิภาค และพนักงานบริหารงานทั่วไป จำนวนทั้งสิ้น 400 คน เครื่องมือที่ใช้ใน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 2 ชุด โดยชุดแรกจะใช้เป็นแบบสัมภาษณ์สำหรับคณะกรรมการกีฬาจังหวัดและสมาคมกีฬาจังหวัด โดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์จะเป็นผู้บริหารในคณะกรรมการกีฬาจังหวัด ได้แก่ตำแหน่งประธานคณะกรรมการกีฬาจังหวัด (ผู้ว่าราชการจังหวัด) หรือรองประธานคณะกรรมการฯ (รองผู้ว่าราชการจังหวัด) หรือกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการฯ (ผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัด) แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 จะใช้สัมภาษณ์ผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยภาค ผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัด หัวหน้างานระดับภาค และพนักงานบริหารงานทั่วไปของจังหวัด โดยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างทั้ง 2 ฉบับจะประกอบด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ความสามารถที่เกี่ยวข้องในการบริหารหรือการดำเนินงานการกีฬา สภาพปัจจุบันและปัจจัยของการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรกีฬาขององค์กรกีฬาในส่วนภูมิภาค ความต้องการในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรและสมรรถนะที่นำมาประยุกต์ในการบริหารหรือดำเนินงานการกีฬา แบบสัมภาษณ์ดังกล่าวจะมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ ในความคิดเห็น ความต้องการ ความสามารถในด้านต่างๆ และระดับความสำคัญของปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงาน ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ คณะนักวิจัยได้หาค่าความแม่นตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) จากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์อีกจำนวน 19 คน โดยใช้การทดสอบซ้ำ (test–retest reliability) และวิเคราะห์โดยใช้สถิติ Pearson Product Moment Correlation Coefficient โดยทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์เป็น 0.83 และ 0.87 ตามลำดับการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะนักวิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างกุมภาพันธ์–พฤษภาคม พ.ศ. 2554 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติในการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (percentage)

ผลการวิจัยปรากฏรายละเอียดดังนี้

1. การกีฬาแห่งประเทศไทยในส่วนภูมิภาคได้รับการจัดตั้งขึ้นมาเพื่อมีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมกีฬาในภูมิภาค ประสานงานและให้ความร่วมมือกับองค์กรกีฬาในส่วนภูมิภาคในการดำเนินกิจกรรมกีฬาตามนโยบายของการกีฬาแห่งประเทศไทยโดยโครงสร้างของฝ่ายกีฬาภูมิภาคจะมีผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดมีผู้อำนวยการฝ่ายกีฬาภูมิภาครับผิดชอบตามโครงสร้างซึ่งจะดูแลศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยภาค จำนวน 5 ภาค รับผิดชอบดูแลศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดอีก 75 จังหวัด สำหรับผู้ปฏิบัติในระดับภาคจะประกอบด้วยหัวหน้างานบริหารและการเงินกีฬาภูมิภาค หัวหน้างานบัญชีกีฬาภูมิภาค หัวหน้างานศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติส่วนภูมิภาคและหัวหน้างานวิทยาศาสตร์การกีฬาภูมิภาคสำหรับในระดับจังหวัดจะมีพนักงานบริหารงานทั่วไป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. แนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรกีฬาในส่วนภูมิภาคคณะกรรมการกีฬาจังหวัดและกรรมการบริหารสมาคมกีฬาจังหวัดเห็นว่าองค์กรจะต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรโดยจะต้องวางแผนการพัฒนากำลังคนเอาไว้เป็นยุทธศาสตร์ขององค์กรมีคณะกรรมการดำเนินงานในเรื่องนี้อย่างจริงจังและต่อเนื่องมีการติดตามและประเมินผลพฤติกรรมหลังจากบุคลากรได้ผ่านกระบวนการของการพัฒนาและส่งเสริมไประยะหนึ่งแล้วในการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรขององค์กรกีฬาในส่วนภูมิภาคจะต้องมีความพร้อมและเต็มใจที่จะเข้ารับการพัฒนาโดยเห็นถึงความสำคัญของการเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญและทักษะต่างๆ ตามภารกิจสำหรับองค์ความรู้ที่คณะกรรมการกีฬาจังหวัดและกรรมการบริหารสมาคมกีฬาจังหวัดประสงค์จะได้รับการพัฒนามากที่สุดคือ ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการ ความรู้เกี่ยวกับการตลาดและสิทธิประโยชน์ ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการของการวิจัยและการนำไปใช้สำหรับทักษะความชำนาญนั้นประสงค์จะได้ความรู้และฝึกฝนทักษะการเจรจาต่อรองทักษะการประสานงานทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศสำหรับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คณะกรรมการกีฬาจังหวัดและกรรมการบริหารสมาคมกีฬาจังหวัดเห็นว่าความสามารถในการทำงานเป็นทีม การมีมนุษยสัมพันธ์ การมีความซื่อสัตย์ การเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงและการมีจิตใจของการให้การบริการเป็นคุณลักษณะที่มีความจำเป็นและเพื่อให้การดำเนินงานการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรกีฬาในส่วนภูมิภาคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพกิจกรรมที่ควรจะต้องจัด ก็คือ การจัดการประชุมสัมมนาให้ความรู้เป็นระยะๆเปิดโอกาสให้บุคลากรได้เดินทางไปศึกษาดูงาน ณ สถานที่ต่างๆ โดยเฉพาะในองค์กรกีฬาที่มีผลงานโดดเด่นในส่วนของผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยภาคและผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัด บุคลากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าในการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรกีฬาในส่วนภูมิภาคนั้นผู้บริหารระดับสูงจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับกลยุทธ์ขององค์กรอย่างถ่องแท้การปลูกฝังให้บุคลากรมีจิตสำนึกของความจงรักภักดีมีความผูกพันต่อองค์กรให้ความรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของโดยจะต้องระลึกอยู่เสมอว่าพนักงานในองค์กร คือ ทรัพยากรที่มีความสำคัญสูงสุดและเป็นหัวใจของการจัดการความต้องการเพิ่มความรู้ในงานผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยภาคและผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดต้องการเพิ่มสมรรถนะให้กับตนเองในความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการกีฬาความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาความรู้เกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศระบบการเงินและบัญชีตลอดจนทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศอย่างไรก็ตามการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรกีฬาขององค์กรกีฬาในส่วนภูมิภาคจะประสบความสำเร็จได้นั้นบุคลากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่าจะต้องเปิดโอกาสให้บุคลากรทุกคนได้รับทราบนโยบายและเป้าหมายขององค์กรตลอดจนได้รับทราบแผนงานและแนวปฏิบัติอย่างชัดเจนตลอดจนองค์กรจะต้องรีบเร่งในการจัดระบบฐานข้อมูลด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลให้เป็นมาตรฐานและสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรกีฬาขององค์กรกีฬาในส่วนภูมิภาคหัวหน้างานบริหารและการเงินกีฬาภูมิภาคหัวหน้างานบัญชีกีฬาภูมิภาค หัวหน้างานศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติส่วนภูมิภาคหัวหน้างานวิทยาศาสตร์การกีฬาภูมิภาคและพนักงานบริหารงานทั่วไปมีความคิดเห็นว่าสมรรถนะที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ จิตสำนึกของความจงรักภักดีความผูกพันต่อองค์กรและความรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของการมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในองค์กรก็เป็นสมรรถนะที่องค์กรจะต้องสร้างให้เกิดขึ้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เช่นเดียวกันกับการสร้างมนุษย์สัมพันธ์ในการทำงานการสอนและการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นกิจกรรมที่บุคลากรกลุ่มนี้มีความต้องการควบคู่ไปกับความรู้ที่เกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ การบริหารการเงิน การบริหารจัดการศูนย์ฝึกกีฬาและความรู้ที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย บุคลากรกลุ่มนี้แสดงความประสงค์อย่างชัดเจนในการที่จะได้รับการสนับสนุนให้เพิ่มสมรรถนะของตนเองโดยการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นอย่างเข้มข้นเพื่อจะได้นำความรู้และประสบการณ์มาปรับใช้กับการปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งและประสงค์จะให้องค์กรจัดระบบฐานข้อมูลด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพ

3. ปัจจัยในการสนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรกีฬาขององค์กรกีฬาในส่วนภูมิภาค คณะกรรมการกีฬาจังหวัดและคณะบริหารสมาคมกีฬาจังหวัดมีความคิดเห็นว่าปัจจัยที่มีความสำคัญและ มีความหมายมากที่สุด คือ บุคลากรทุกคนทุกฝ่ายจะต้องมีวิสัยทัศน์ร่วมกันเพราะเป็นการสร้างความรู้สึกร่วมรับผิดชอบในกลุ่มโดยการสร้างภาพของอนาคตที่ต้องการสร้างสรรค์ขึ้นร่วมกันโครงสร้างขององค์กรโดยเฉพาะในส่วนของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานมาก สำหรับความคิดเห็นเฉพาะของกรรมการบริหารสมาคมกีฬาจังหวัดที่เห็นว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ก็คือ ยุทธศาสตร์ของสมาคมกีฬาจังหวัดที่จะต้องมีการวางกรอบเอาไว้ให้ชัดเจนโดยจะต้องสอดรับกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ของการกีฬาแห่งประเทศไทยการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการบริหารจัดการภายในสมาคมกีฬาและการจัดวางตำแหน่งให้บุคลากรในสมาคมได้ปฏิบัติหน้าที่ตามความสามารถความสนใจและความถนัดก็นับเป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยในการขับเคลื่อนงานด้านกีฬาของจังหวัดได้เป็นอย่างดีเช่นเดียวกันในการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ นั้นคณะกรรมการกีฬาจังหวัดและคณะกรรมการบริหารของสมาคมกีฬาจังหวัดเห็นพ้องกันว่าจะต้องมีการวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านความต้องการที่แท้จริงขององค์กรวิเคราะห์ความรู้ของบุคลากรซึ่งเป็นฐานในการวางแผนงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในส่วนของผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยภาคและผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดเห็นว่าปัจจัยที่จะช่วยขับเคลื่อนการดำเนินงานการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรกีฬาในส่วนภูมิภาค คือ โครงสร้างขององค์กร ยุทธศาสตร์ขององค์กร ความต้องการในการพัฒนาตนเองระบบการบริหารจัดการขององค์กรและให้ความสำคัญกับผู้มาใช้บริการขององค์กรเนื่องจากความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการทางการกีฬาแห่งประเทศไทยส่วนภูมิภาคจะเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ของการกีฬาแห่งประเทศไทยในประเด็นของการพัฒนาตนเองนั้นบุคลากรทั้ง 2 กลุ่มนี้ประสงค์จะได้รับการสนับสนุนในการเพิ่มพูนการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นหรือการไปศึกษาดูงานในองค์กรที่มีลักษณะงานที่เหมือนหรือใกล้เคียงกันทั้งนี้เพื่อจะเป็นการเสริมศักยภาพความรู้ ความชำนาญและเพิ่มประสบการณ์ให้มากขึ้นซึ่งในที่สุดก็จะเป็นการสร้างความเจริญเติบโตให้แก่องค์กรได้สำหรับหัวหน้างานในส่วนภูมิภาคมีความเห็นเช่นเดียวกันกับผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยภาคและผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดว่าปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรกีฬาในองค์กรกีฬาส่วนภูมิภาคได้แก่โครงสร้างขององค์กร ยุทธศาสตร์ขององค์กร ระบบการบริหารจัดการขององค์กร ประเด็นที่มีความคิดเห็นเพิ่มเติม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มากขึ้น ก็คือ ปัจจัยที่เกิดจากการเรียนรู้ของบุคลากร และทักษะความชำนาญในการปฏิบัติงานตลอดทั้งงบประมาณขององค์กร ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ก็โดยบุคลากรกีฬาจะต้องได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมให้เข้ารับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นและเข้ารับการฝึกฝนโดยการฝึกงานในองค์กรที่ประสบความสำเร็จจากการใช้ระบบการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ตลอดจนการนิเทศติดตาม ประเมินผลอย่างสม่ำเสมอและมีข้อมูลย้อนกลับให้หัวหน้างานและพนักงานระดับผู้ปฏิบัติได้รับทราบและแก้ไขเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไปเพื่อให้ผลงานการวิจัยเรื่องนี้ได้นำไปประยุกต์ให้เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรกีฬาขององค์กรกีฬาในส่วนภูมิภาคคณะนักวิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องของการกีฬาแห่งประเทศไทยดังนี้

1. ทบทวนและพิจารณาโครงสร้างภารกิจและบทบาทของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดตลอดจนวาระ การดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการให้เหมาะสมกับสภาพเป็นจริงในปัจจุบัน

2. ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย วิสัยทัศน์และพันธกิจของกระทรวงการท่องเที่ยวและ กีฬา ตลอดจนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งมียุทธศาสตร์การขับเคลื่อนกีฬาในระดับจังหวัดแก่บุคลากรกีฬาในส่วนภูมิภาค

3. เพื่อให้การขับเคลื่อนงานด้านกีฬาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดจะต้องเป็นตัวจักรสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่

4. ในการพัฒนากีฬาระดับจังหวัด ควรให้ความสำคัญต่อกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม อาทิ เช่น เด็ก ยุวชน เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ

5. บุคลากรกีฬาขององค์กรกีฬาส่วนภูมิภาคควรมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์โดยการเสวนาหรือศึกษาดูงานในองค์กรที่ประสบความสำเร็จ

6. สมาคมกีฬาจังหวัดเป็นองค์กรที่รับมอบหมายงานจากการกีฬาแห่งประเทศไทยในการสร้างกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพจึงมีความจำเป็นต้องเตรียมกำลังคนรุ่นใหม่ที่มีความเข้มแข็งทั้งทางด้านวิชาการและการบริหารจัดการกีฬาเข้ามาร่วมงาน

7. ในโครงสร้างของสมาคมกีฬาจังหวัดควรจะได้เพิ่มตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัดเข้าไปด้วยหรือหากไม่สามารถใช้ตำแหน่งเข้าไปเป็นคณะกรรมการบริหารสมาคม ฯ ก็ควรจะเป็นผู้ที่ได้รับเลือกเข้าไปเป็นกรรมการบริหารสมาคมโดยชื่อเพราะเป็นบุคคลสำคัญที่จะประสานการทำงานระหว่างการกีฬาแห่งประเทศไทยกับสมาคมกีฬาจังหวัด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

8. พิจารณาให้ความรู้เพิ่มเติมทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาและการบริหารจัดการการกีฬาแก่คณะกรรมการบริหารสมาคมเพราะเป็นความต้องการอย่างรีบด่วนของบุคลากรกลุ่มนี้ตามเป้าหมายของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

9. พิจารณาทบทวนตำแหน่งของผู้อำนวยการศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยภาคโดยเพิ่มจำนวนให้มากขึ้นกว่าเดิมซึ่งมีเพียง 5 ภาคและควรสนับสนุนให้ผู้บริหารระดับนี้ได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกทุกคนเพราะองค์ความรู้ที่ค้นพบใหม่และการเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงจะก่อให้เกิดความก้าวหน้าขององค์กรได้เป็นอย่างดี

10. หัวหน้างานบริหารและการเงินกีฬาภูมิภาค หัวหน้างานบัญชีกีฬาภูมิภาคหัวหน้างานศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติส่วนภูมิภาค หัวหน้างานวิทยาศาสตร์การกีฬาภูมิภาคและพนักงานบริหารงานทั่วไปเป็นบุคลากรกีฬาขององค์กรกีฬาในส่วนภูมิภาคที่มีความตั้งใจมุ่งมั่นมีความรักและผูกพันในองค์กรพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายแต่บุคลากรเหล่านี้ยังขาดความรู้ความชำนาญในทักษะบางประการองค์กรควรจะได้วางแผนระยะสั้นระยะยาวในการพัฒนาและส่งเสริมบุคลากรเหล่านี้อย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมเพื่อจะได้เก็บรักษาบุคลากรกลุ่มนี้ไว้ให้อยู่กับองค์กรอย่างถาวรและยาวนาน

สุพิตร สมาหิโต (2553: 3) ได้ทำการวิจัย ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการทางการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย พบว่าผู้ใช้บริการทางการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทยประจำปี พ.ศ.2553 ในภาพรวมของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทย ทั้งจากส่วนกลาง (หัวหมาก) และจากภูมิภาคทั้ง 4 ศูนย์ มีความพึงพอใจในการบริการด้านต่างๆ ทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านวิชาการทางการกีฬา ด้านสารสนเทศทางการกีฬา ด้านสถานที่เล่นกีฬาและฝึกซ้อมกีฬา ด้านอุปกรณ์กีฬา ด้านหอพักนักกีฬา ด้านห้องฟิตเนสและด้านการทดสอบสมรรถภาพ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยจากทุกศูนย์ในการบริการทางด้านสื่อวิชาการทางการกีฬาเป็น 3.89 ด้านสารสนเทศทางการกีฬาเป็น 3.83 ด้านสถานที่เล่นกีฬาและฝึกซ้อมกีฬา เป็น 3.79 ด้านอุปกรณ์กีฬา เป็น 3.78 ด้านห้องฟิตเนสเป็น 3.89 และด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกายเป็น 4.00 สำหรับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการจัดการแบบมืออาชีพ พบว่า ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการระบบบริหารจัดการแบบมืออาชีพ 6 ด้าน มีค่าเฉลี่ยรวมเป็น 3.69 โดยมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจในระบบบริหารจัดการกีฬาอาชีพเป็น 4.16 อยู่ในระดับมาก ในระบบจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ 4.12 อยู่ในระดับมาก ระบบฐานข้อมูลกีฬาอาชีพ 3.49 อยู่ในระดับปานกลาง ระบบประชาสัมพันธ์และสร้างแฟนคลับ 3.58 อยู่ในระดับมาก ระบบการเงินและสิทธิประโยชน์ 3.18 อยู่ในระดับปานกลาง และระบบสวัสดิการนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง 3.46 ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะรูปแบบของการให้บริการทางการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อสกัดความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการทางการกีฬาโดยพัฒนาจาก Serqual Model ที่เสนอโดย Parasuraman Zeithaml และ Berry ในปี ค.ศ.1985 ซึ่งได้สรุป

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ให้เห็นว่า มิติของคุณภาพการบริการที่ผู้ใช้บริการจะมีความพึงพอใจ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 10 ด้าน คือ ด้านทางกายภาพ ความไว้วางใจ ความรับผิดชอบ ความสามารถ ความมีมารยาท ความน่าเชื่อถือ ความปลอดภัย การเข้าถึงผู้ใช้บริการ การสื่อสารรับรู้และการเข้าใจลูกค้า ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 10 ด้านนี้ จะสนับสนุนให้ผู้ใช้บริการเกิดการรับรู้ และมีความพึงพอใจมากยิ่งขึ้น จะประกอบด้วยปัจจัย 4 ประการ คือ การบอกเล่าปากต่อปาก ความต้องการส่วนบุคคล ประสบการณ์ที่ได้รับในอดีต และข้อมูลที่ได้รับจากองค์กร

อัจฉรา ปุราคม (2552: 4) ได้ทำการวิจัย ผลกระทบของการลงทุนด้านการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายเพื่อสุขภาพต่อสุขภาวะสังคมไทย การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาผลกระทบของการลงทุนในโครงการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในช่วงปีงบประมาณ 2548-2552 โดยเก็บข้อมูลใน 13 จังหวัด ทำการศึกษาในประเด็นจำนวนการลงทุนของโครงการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ต้นทุนต่อหัวประชากรต้นทุน-ประสิทธิผลและต้นทุน-ผลประโยชน์ในมุมมองของผู้ให้บริการ

ผลการศึกษาประการแรก พบว่า งบลงทุนในโครงการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายเพื่อสุขภาพระดับจังหวัด 5 ปี ที่ผ่านมามีจำนวนเงินเท่ากับ 679,854,402 บาทและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีการลงทุนส่วนใหญ่อยู่ในโครงการด้านกีฬามวลชนและโครงการกีฬาและนันทนาการกลุ่มนักเรียนและเยาวชนโดยที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นหน่วยงานที่มีการลงทุนมากที่สุดถัดมาคือสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดและเทศบาลและงบประมาณต่อหัวประชากรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี เฉลี่ยเท่ากับ 13.90 บาทต่อคนต่อปี ประการที่สอง ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราการเพิ่มของต้นทุนต่ออัตราการเพิ่มของประสิทธิผลพบว่าอัตราส่วนต้นทุนโครงการเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ประสิทธิผลด้านสุขภาพลดลงทุกปีทั้งด้านจำนวนผู้ป่วยเบาหวานและความดันโลหิตสูงและจำนวนครั้งในการรักษาพยาบาล นอกจากนี้ ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าการลงทุนโครงการฯยังไม่เกิดประสิทธิผลหรือความคุ้มค่าเช่นเดียวกับผลการวิเคราะห์ต้นทุน-ผลประโยชน์ที่พบว่าการใช้เงินลงทุนของหน่วยงานระดับจังหวัดยังไม่สามารถลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูงลงได้

ภุชงค์ รุ่งอินทร์ และ อิษฎี กุฏอินทร์ (2553: 7-8) ได้ทำการวิจัยการสำรวจการบริหารจัดการสนามกีฬาจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการบริหารจัดการสนามกีฬาจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ จำนวนทั้งสิ้น 3 จังหวัด คือ ประทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สมุทรสงคราม โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายและผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการสนามกีฬาและการศึกษาเอกสารขององค์กรประกอบเพื่อความสอดคล้องกับการสำรวจดังกล่าวแล้วนำเสนอในรูปเชิงบรรยายจากข้อมูลสัมภาษณ์และสรุปแนวคิดเห็นโดยการสรุปนำเสนอเป็นความเรียงผลการวิจัยพบว่าด้านการวางแผนงานและ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นโยบาย คณะกรรมการบริหารสนามกีฬามีปัญหาด้านการวางแผนระยะสั้นและแผนระยะยาว ด้านการประสานงานและด้านการรายงานผล ด้านการจัดการองค์กร ขาดการจัดโครงสร้างของงานด้านส่งเสริมกีฬาอย่างเป็นรูปธรรมในการประกาศจัดตั้งเป็นเพียงการมอบหมายภารกิจหน้าที่ในการประสานงานจึงทำให้ขาดเอกภาพในเชิงปฏิบัติ ด้านการจัดบุคลากร คุณสมบัติผู้รับผิดชอบการดำเนินงานส่วนใหญ่มีวุฒิไม่ตรงตามที่ต้องการเกี่ยวกับตำแหน่งการบริหารงานในระดับสูงและระดับกลาง ด้านการประสานงาน ด้านส่งเสริมกีฬาไม่สามารถดำเนินการได้จะต้องขอความร่วมมือ เช่น สมาคมกีฬาจังหวัดและองค์กรเอกชน การกีฬาแห่งประเทศไทยประจำจังหวัดและสโมสรกีฬา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จะต้องขอความร่วมมือจากองค์กรที่เกี่ยวข้องกับความรู้ เทคนิคกีฬา กติกา การจัดการแข่งขันกีฬาชนิดต่างๆ และวัสดุครุภัณฑ์ทางด้านกีฬา ด้านการรายงานผล การปฏิบัติงานไม่ได้เป็นการแสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริงหรือข้อมูลของการปฏิบัติงานรวมทั้งไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนทราบและไม่มีการใช้รายงานผลการดำเนินการของฝ่ายกีฬาเป็นเครื่องตรวจผลงาน ติดตามงาน ควบคลุมงานและขาดดัชนีการชี้วัดผลงานที่ชัดเจน ด้านงบประมาณ ขาดการจัดสรรงบประมาณที่ต่อเนื่องกันทำให้แผนงานงานโครงการต่างๆ ที่กำหนดไว้จะไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ สถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายไม่เพียงพอและด้านการประชาสัมพันธ์และการตลาด ขาดการประชาสัมพันธ์จากสื่อสิ่งพิมพ์ ระบบสารสนเทศ วิทยุท้องถิ่นและข่าวสารไม่เข้าถึงประชาชน

กาหลง เย็นจิตต์ (2548: 4) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานศูนย์กีฬาตำบลของการกีฬาแห่งประเทศไทยผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการดำเนินงานศูนย์กีฬาตำบลด้านการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานควรจะมีอาสาพัฒนาด้านการกีฬาของตำบลควรจะมีสนามกีฬาให้มากขึ้น ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศควรจะจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องในทุกระดับด้านการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพควรจะทำให้กีฬาในตำบลเป็นอาชีพมากขึ้น ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาควรจัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาตำบลและควรมีคณะกรรมการกีฬาตำบลที่ประกอบด้วยประธานองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประธานและมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนจากหมู่บ้านแต่ละหมู่มาเป็นกรรมการผู้แทนการกีฬาแห่งประเทศไทย ประจำตำบลผู้แทนจากกระทรวงศึกษาธิการผู้แทนจากกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนชมรมกีฬาในตำบลทุกชมรมกีฬาและกรรมการอาจมาจากการแต่งตั้งของประธานให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกรรมการและเลขานุการศูนย์กีฬาตำบลและเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ด้านกีฬาของตำบลเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการศูนย์กีฬาตำบล

สมคิด พรมจุ้ย และคณะ (2539: 5-6) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาแนวทางการพัฒนาการกีฬาในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544) ผลการวิจัยพบว่า ผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2532) ผลการศึกษาตามแผนงานหลัก 6 แผนงานพบว่าโดยรวมแผนพัฒนาการกีฬาที่ประสบความสำเร็จในระดับปานกลางมี 4 แผนงาน คือ แผนพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานแผนพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขัน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

และแผนพัฒนาการบริหารองค์กรในการพัฒนาการกีฬาสำหรับแผนงานพัฒนาการกีฬาที่ประสบความสำเร็จในระดับน้อยมี 2 แผนงานหลัก คือ แผนพัฒนาโภชนาการกับการกีฬาและพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพปัญหาอุปสรรคและข้อจำกัดของการพัฒนาการกีฬาของประเทศ สรุปได้ดังนี้ขาดหน่วยงานระดับจังหวัดที่รับผิดชอบดูแลด้านการกีฬาโดยตรงอีกทั้งในระดับอำเภอและตำบลก็ยังไม่มีหน่วยงานด้านการกีฬาการประชาสัมพันธ์ด้านการกีฬายังไม่ครอบคลุมและดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมายเท่าที่ควรขาดความชัดเจนของแผนงานและนโยบายผู้ปฏิบัติมักไม่ได้นำแผนนโยบายมาใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงในการปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้และผู้ปฏิบัติบางหน่วยงานขาดความรู้สึกของความเป็นเจ้าของงานด้านการกีฬาขาดงานประสานความร่วมมือที่ได้ผลระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการกีฬาในการจัดแผนการจัดตั้งงบประมาณและการนำแผนไปปฏิบัติในระดับท้องถิ่นยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับกีฬางบประมาณไม่เพียงพอในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาขาดการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการกีฬาอย่างเป็นระบบและขาดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาการบริหารจัดการเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์สำหรับออกกำลังกายก็ยังไม่เหมาะสมรวมทั้งยังขาดการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากสนามกีฬาอย่างต่อเนื่องและคุ้มค่ามีการนำเอาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการพัฒนาการกีฬาน้อยระบบสารสนเทศด้านการกีฬายังไม่ได้มาตรฐานและขาดการจูงใจให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬาอย่างต่อเนื่อง

นัยนา หันมี (2542: 3) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบลผลการวิจัยพบว่าสภาพการดำเนินงานด้านการกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับที่ควรปรับปรุงในสภาพการดำเนินงานที่อยู่ในระดับคือด้านการประสานงานในสภาพดำเนินงานที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านงบประมาณในสภาพการดำเนินงานที่อยู่ในระดับควรปรับปรุง คือ ด้านสนับสนุน ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านบุคลากรในสภาพการดำเนินงานที่อยู่ในระดับควรปรับปรุงอย่างยิ่ง คือ ด้านการจัดองค์กร ด้านการวางแผน ด้านการอำนวยการ และด้านการรายงานผล ปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับที่มีปัญหามาก การดำเนินงานที่มีปัญหาในระดับมากเรียงตามลำดับ คือ ด้านการสนับสนุน ด้านการอำนวยการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลากร ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กรและด้านการรายงานผล การดำเนินงานที่มีปัญหาในระดับน้อยเรียงตามลำดับ คือ ด้านการประสานงานและด้านงบประมาณ

อำภา สุจิณโณ (2545: 4) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการจักศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารศูนย์กีฬาส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 40-50 ปีดำรงตำแหน่งหัวหน้างานไม่มีเงินเดือนประจำตำแหน่งมีความรับผิดชอบงานด้านอื่นด้วยการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์ที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งระหว่าง 10-20 ปีขึ้นไปผลการวิจัยพบว่า การจัดการศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐในส่วนภาคกลางส่วนใหญ่มีโครงสร้างและการแบ่งส่วนงาน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บริหารที่ชัดเจน มีวัตถุประสงค์และนโยบายในการจัดตั้งองค์กรและการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม มีระบบการวางแผนในการดำเนินงานการจัดองค์กรการจัดบุคลากรที่ก่อให้เกิดประโยชน์และบรรลุผลสำเร็จขององค์กรอีกทั้งการประสานงานที่ดีทำให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยในขณะเดียวกันนั้นมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบเพื่อให้ระบบการบริหารจัดการศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐในส่วนภาคกลางมีประสิทธิภาพมากขึ้นข้อเสนอแนะจากการวิจัยคือการที่ศูนย์กีฬายังไม่ผ่านการรับรองตามพระราชกฤษฎีกาจึงทำให้แต่ละสถาบันมีการทดลองปรับเปลี่ยนจัดหารูปแบบการบริหารที่ต่างกัน

นิตยาพร สายเสนา (2550: 5) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารจัดการแบบพึ่งตนเองของสนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการแบบพึ่งตนเองของสนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารหัวหน้าและพนักงานรวมทั้งสิ้น17 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลโดยใช้ค่าร้อยละและเสนอเป็นเชิงพรรณนาผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารระดับสูงหัวหน้าและพนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบันระหว่าง 1-2 ปี และมีอายุการทำงานน้อยกว่า10 ปีจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าการบริหารจัดการแบบพึ่งตนเองของสนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่700ปีมีวัตถุประสงค์หน้าที่ในการปฏิบัติงานโครงสร้างการแบ่งสายงานและการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจนมีทิศทางเดียวกับแผนกลยุทธ์ของการกีฬาแห่งประเทศไทย (2545-2554) ด้านทรัพยากรในการบริหารมีการพัฒนาบุคลากรโดยการส่งเข้าอบรมให้บุคลากรทำงานเต็มความสามารถ ด้านงบประมาณได้วางแผนจัดการงบประมาณให้เพียงพอในแต่ละปี ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ดูแลให้คงสภาพและให้พร้อมในการให้บริการมีคุณภาพ ด้านวิธีการได้สร้างความเข้าใจกับบุคลากรให้มีวิธีการทำงานที่กระตือรือร้น ด้านการตลาดได้วางแผนการตลาดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันและด้านการจัดการได้หาเงินรายได้เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์และแผนที่กำหนดไว้ ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ สนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี ควรทำแผนการตรวจติดตาม ดูแลการดำเนินงานอย่างจริงจังให้ความรู้คำแนะนำเกี่ยวกับนโยบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์แก่บุคลากร จัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการอบรมเพิ่มพูนความรู้ในการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากรจัดสรรงบประมาณสำหรับจ้างบุคลากรให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน ควรหาวิธีการสร้างรายได้ให้เป็นรูปธรรมและสนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี ควรประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับองค์กรให้มากขึ้น

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (2547: 9-11) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสำรวจสภาพสนามและแนวทางการบริหารสนามกีฬาจังหวัดทั่วประเทศมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลสนามกีฬาจังหวัดและสำรวจสภาพสนามกีฬาจังหวัดของทุกจังหวัดและเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารสนามกีฬาจังหวัดให้มีประสิทธิภาพโดยศึกษาจากคณะกรรมการบริหารสนามกีฬาจังหวัดและประธานชมรมหรือฝ่ายกีฬาของจังหวัดและผู้มาใช้สนามกีฬาจังหวัดโดยใช้แบบสอบถาม แบบสังเกตและแบบสัมภาษณ์

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) การสำรวจข้อมูลสนามกีฬาจังหวัดจำนวนสนามกีฬาจังหวัดทั่วประเทศมีจำนวนทั้งสิ้น 280 แห่งใน 9 ประเภทได้แก่ โรงพลศึกษา โรงยิมเนเซียม มี จำนวน 71 แห่งสนามฟุตบอลลู่-ลานกรีฑา มีจำนวน 58 แห่งสนามเทนนิสมีจำนวน 42 แห่ง สระว่ายน้ำ 50 เมตร มีจำนวน 25 แห่ง สระว่ายน้ำ 25 เมตรมีจำนวน 22 แห่งโรงฝึกอเนกประสงค์มีจำนวน 20 แห่งสนามฟุตบอลลู่ยางสังเคราะห์มีจำนวน 17 แห่ง สนามยิงปืน มีจำนวน 14 แห่งและโรงยิมแบดมินตันมีจำนวน 11 แห่ง จำนวนสนามกีฬาจังหวัดทั่วประเทศมีสภาพความพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา จำนวน 250 แห่ง จากทั้งหมด 280 แห่ง ซึ่งยังไม่พร้อมใช้งานในเรื่องตู้น้ำเย็นตู้เก็บของและอุปกรณ์ออกกำลังกายผู้มาใช้สนามกีฬาจังหวัดเพื่อออกกำลังกายมากที่สุดร้อยละ 28.80 และเพื่อแข่งขันกีฬามากที่สุด ร้อยละ 24.50 ส่วนใหญ่เป็นชายร้อยละ 58.80 อายุระหว่าง 15-24 ปี ร้อยละ 43.10 และมาใช้สนามฟุตบอลลู่-ลานกรีฑามากที่สุดร้อยละ 37.83 ผู้มาใช้สนามทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นเฉลี่ยเป็นรายข้อเกี่ยวกับความถูกต้อง ความสะดวก ความเร็ว ความทั่วถึงและความพึงพอใจอยู่ในระดับมากและปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการสนามกีฬาจังหวัดระหว่างชายและหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในความทั่วถึงการบริการประชาชนทุกระดับและการบริการจัดงานการกุศลส่วนความคิดเห็นของผู้มาใช้สนามกีฬาของศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยทั้ง 5 ภาค มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการ 2) สภาพและปัญหาในการดำเนินงานสนามกีฬาจังหวัดคณะกรรมการบริหารสนามกีฬาจังหวัด เห็นว่า สภาพการดำเนินงานสนามกีฬาด้านบุคลากรที่ทำงานในสนามมีไม่เพียงพอร้อยละ 68.30 มีความรู้ ด้านการออกกำลังกายและกีฬาไม่เพียงพอ ร้อยละ 71.40 และมีสภาพความพร้อมใช้ตลอดเวลาร้อยละ 86.80 คณะกรรมการบริหารสนามกีฬามีปัญหาด้านวางแผน ด้านการประสานงาน และด้านรายงานผล อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาด้านการจัดบุคลากร งบประมาณและด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์มีอยู่ในระดับมาก 3) แนวทางการบริหารสนามกีฬาจังหวัดให้มีประสิทธิภาพการบริหารจัดการสนามกีฬาจังหวัดในรูปแบบราชการซึ่งกำหนดนโยบายโดยคณะกรรมการบริหารสนามกีฬาจังหวัดการบริหารสนามกีฬาจังหวัดในรูปแบบสถานศึกษาของรัฐซึ่งกำหนดนโยบายโดยคณะกรรมการบริหารสนามกีฬาจังหวัดหรือวิทยาลัยพลศึกษาเจ้าของสนามกีฬาจังหวัดการบริหารสนามกีฬาจังหวัดในรูปแบบราชการซึ่งกำหนดนโยบายโดยคณะกรรมการบริหารสนามกีฬาจังหวัดและคณะกรรมการบริหารศูนย์กีฬาจังหวัด การบริหารจัดการศูนย์กีฬาในรูปแบบรัฐวิสาหกิจที่ไม่มุ่งเน้นผลกำไร เช่น นโยบายโดยคณะกรรมการอำนวยการและคณะกรรมการบริหารสนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี เป็นต้น

จากผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้มาใช้สนามกีฬาจังหวัดส่วนใหญ่เป็นเยาวชนโดยมาใช้สนามฟุตบอลลู่-ลานกรีฑามากที่สุดเพื่อการออกกำลังกายและแข่งขันกีฬาส่วนใหญ่สนามกีฬาจังหวัดพร้อมใช้ได้ตลอดเวลาแต่ยังมีปัญหาในด้านงบประมาณและสถานที่ วัสดุอุปกรณ์อยู่ในระดับมาก ดังนั้นแนวทางการบริหารสนามกีฬาจังหวัดให้มีประสิทธิภาพเน้นการบริหารจัดการศูนย์กีฬาในรูปแบบราชการโดยในระยะแรกกำหนดกิจกรรมกีฬาและสนามกีฬาที่มีความพร้อมในการคิดค่าบริการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ณัฏฐา ถือซื่อ (2542: 4) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัดโดยส่งแบบสำรวจส่งให้เฉพาะกับผู้บริหารศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัด จำนวน 75 ชุด ได้รับคืนมา 61 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.33 และส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัด จำนวน 271 ชุด ได้รับคืนมา 267 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.52 และแบบสัมภาษณ์ถามผู้บริหาร 12 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์เอง ผลการวิจัย พบว่า ศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัดส่วนใหญ่มีการวางแผนปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษรมีการรายงานผลการดำเนินงานเมื่อเสร็จสิ้นโครงการเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ยังขาดแบบฟอร์มรายงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีปัญหาการดำเนินงานของศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ในด้านการวางแผนและด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์

ณัฏฐพล แพ่งเกสร (2549: 6) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือผู้ที่รับผิดชอบด้านกิจกรรมกีฬาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มผู้ตอบข้อมูลจำนวน 400 ชุด และสัมภาษณ์ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือผู้ที่รับผิดชอบด้านกิจกรรมกีฬาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 7 แห่งนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดี่ยว(One way analysis of variance)และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Method) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลางและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับน้อย องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ กลางและเล็กมีปัญหาการจัดและการดำเนินงานด้านกีฬาทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านการสนับสนุนในเรื่องการสนับสนุนบุคลากรด้านกีฬาจากหน่วยงานของรัฐและการสนับสนุนเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ด้านกีฬาจากหน่วยงานรัฐโดยองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่กับองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางมีปัญหาแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประกิต หงษ์แสนยาธรรม (2552: 5) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด ประกอบด้วยโครงสร้างรูปแบบ 4 ด้าน คือ (1) ด้านการวางแผนมีสาระสำคัญ จำนวน 22 ข้อ (2) ด้านการจัดองค์การมีสาระสำคัญ จำนวน 21 ข้อ (3) ด้านการปฏิบัติการมีสาระสำคัญ จำนวน 19 ข้อ (4) ด้านการควบคุมมีสาระสำคัญ จำนวน 14 ข้อ รูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัดที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและความจำเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมชาย กิจพันธวงศ์ (2539: 7) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการกีฬาและนันทนาการของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการการกีฬาและนันทนาการของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจกลุ่มต่างๆ 5 กลุ่ม คือ กลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มพาณิชย์และบริการ กลุ่มคมนาคม กลุ่มการเกษตรและกลุ่มพนักงานและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการการกีฬาและนันทนาการระหว่างกลุ่มผู้บริหารและคณะกรรมการ กับกลุ่มพนักงานผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสำรวจจำนวน 53 ฉบับ ให้กับผู้รับผิดชอบในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานละ 1 คน ได้รับแบบสำรวจกลับคืนมา 53 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และส่งแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 550 ฉบับ ให้ผู้บริหารและกรรมการ 150 ฉบับและให้พนักงานผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ 400 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 456 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82.91 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F–test) และทดสอบความ แตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟและทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่า “ที” (t–test) ผลการวิจัยพบว่า 1) หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 53 หน่วยงาน มีการจัดดำเนินการ ด้านกีฬาและนันทนาการ 48 หน่วยงาน และไม่มีการจัดดำเนินการการกีฬาและนันทนาการ 5 หน่วยงานโดยหน่วยสำคัญส่วนใหญ่มีบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านการกีฬาและนันทนาการที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา กีฬาและนันทนาการ คิดเป็นร้อยละ 66.04 งบประมาณที่ได้รับได้มาจากรัฐวิสาหกิจที่สังกัด สนามกีฬาที่มีมากที่สุดได้แก่ สนามเปตองหน่วยงานมีสถานที่ทำงานเป็นของฝ่ายแผนกกีฬาและนันทนาการเอง ด้านฝ่ายแผนกที่รับผิดชอบงานด้านการกีฬาและนันทนาการจะตั้งในรูปคณะกรรมการ 2) การเปรียบเทียบสภาพปัญหาและการจัดดำเนินการการกีฬาและนันทนาการของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจกลุ่มต่างๆ พบว่า 2.1) หน่วยงานรัฐวิสาหกิจกลุ่มต่างๆ มีสภาพการจัดดำเนินการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 โดยหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจกลุ่มคมนาคมมีสภาพการจัดดำเนินการมากกว่ากลุ่มการเกษตรและกลุ่มพาณิชย์และบริการ 2.2) หน่วยงานรัฐวิสาหกิจกลุ่มต่างๆ มีปัญหาการจัดดำเนินการด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอุปกรณ์ สถานที่และด้านการจัดการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 และ 3) การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการการกีฬาและนันทนาการระหว่างกลุ่มผู้บริหารและคณะกรรมการกับกลุ่มพนักงานผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการพบว่าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจกลุ่มอุตสาหกรรมกลุ่มคมนาคมและกุ่มการเกษตรมีสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 ส่วนหน่วยงานรัฐวิสาหกิจกลุ่มพาณิชย์และบริการมีปัญหาการจัดดำเนินการด้านบุคลากรและด้านการจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจกลุ่มพลังงานมีสภาพและปัญหาการจัดดำเนินการด้านบุคลากรด้านงบประมาณ ด้านอุปกรณ์ สถานที่และด้านการจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

งานวิจัยต่างประเทศ

Kikulis (1992) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการจัดรูปแบบองค์กรขององค์กรกีฬาระดับชาติ วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เป็นการทำความเข้าใจลักษณะหรือเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการจัดรูปแบบองค์กรขององค์กรกีฬาระดับชาติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้จึงแบ่งการศึกษาครั้งนี้เป็น 3 ส่วนที่เป็นอิสระต่อกันแต่ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกันด้วยในส่วนแรกเป็นการศึกษาทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่เกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กรกีฬาสมัครเล่นในแคนาดาซึ่งทำให้ได้ข้อสนเทศที่แสดงให้เห็นถึงการจัดเตรียม ค่านิยมและรูปแบบโครงสร้างองค์กรขององค์กรกีฬาระดับชาติส่วนใหญ่มีการระบุถึงรูปแบบโครงสร้าง 3 รูปแบบ คือแบบโต๊ะอาหารแบบห้องพักและแบบสำนักงานบริหารซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการชี้แนะการวิเคราะห์รูปแบบขององค์กรและรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่ในองค์กรกีฬาระดับชาติกลุ่มหนึ่งส่วนที่สองเป็นการวิเคราะห์รูปแบบองค์กรกีฬาระดับชาติ 36 แห่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโปรแกรมการวางแผนในระยะที่สี่ระหว่างปี 1984-1988 จากรูปแบบโครงสร้าง 3 รูปแบบดังกล่าวแต่ละรูปแบบถูกกำหนดรูปแบบสำหรับอ้างถึง3ประการคือความชำนาญเฉพาะด้านความเป็นมาตรฐานการตัดสินใจมีการกำหนดเค้าโครงร่างของรูปแบบต่างๆ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการประเมินความหลากหลายของรูปแบบองค์กรและรูปแบบการเปลี่ยนแปลงใน 3 ช่วงเวลา คือปี 1984 ปี 1986 และปี 1988 องค์การกีฬาแห่งชาติเปลี่ยนไปใน 2 แนวทาง คือ เปลี่ยนไปสู่แบบห้องพัก และแบบสำนักงานบริหาร องค์การกีฬาแห่งชาติมีการเปลี่ยนแปลงไปตามรูปแบบของการเปลี่ยนแปลง 5 แบบ (คือ แบบเฉื่อย แบบเข้ามารวมกัน แบบกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ แบบเปลี่ยนทิศทาง และแบบไม่มีปัญหา) และการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการตัดสินใจ ถูกจำกัดอยู่เฉพาะองค์กรต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ในทิศทางที่มุ่งไปสู่รูปแบบสำนักงานบริหาร ส่วนที่สาม เป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างการตัดสินใจสำหรับองค์กรกีฬาแห่งชาติทั้ง 36 แห่ง การวิเคราะห์การตัดสินใจพบว่ามีมิติต่างๆ คือ การทำให้เป็นรูปแบบเส้นทางการตัดสินใจระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจและความตั้งใจในการตัดสินใจมีความสำคัญมากกว่าหัวข้อเรื่องของการตัดสินใจ เมื่อพยายามที่จะเข้าใจโครงสร้างของการตัดสินใจจากโครงสร้างแบบต่างๆขององค์กรกีฬาแห่งชาติ ซึ่งรูปแบบสำนักงานบริหารจะมีลักษณะของความตั้งใจในการตัดสินใจ คือ การนำโดยมืออาชีพและช่วยเหลือโดยอาสาสมัครโครงสร้างของการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงไปตามหัวข้อของการตัดสินใจ และการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างจะเกิดควบคู่กันไปกับการเปลี่ยนแปลงด้านการตัดสินใจ แต่เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญๆ แล้วก็แสดงให้เห็นว่า ความตั้งใจของการตัดสินใจจากอาสาสมัครสู่มืออาชีพไม่ได้เกิดขึ้นในช่วงการเปลี่ยนแปลงในระยะเวลา 4 ปี แต่อย่างใด

Cheng (1993: 22-24) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินสมรรถนะในการจัดการองค์การกีฬาให้ได้ผลดีและถ่ายทอดทักษะและความรู้ที่จำเป็นผู้นำและการจัดการกีฬาสำหรับประเทศสาธารณรัฐจีน(ไต้หวัน) วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เป็นการกำหนดสมรรถนะต่างๆที่จำเป็นสำหรับการจัดการกีฬาสู่หลักการศึกษาของไต้หวันกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นผู้จัดการกีฬาในไต้หวัน รวม 334 คน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสำรวจผู้ปฏิบัติงานของการจัดการกีฬาผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้ (1) สมรรถนะทางวิชาชีพสำหรับผู้จัดการกีฬาในไต้หวันเรียงลำดับจากสูงลงมาต่ำ มีดังนี้ ก) ความรู้เกี่ยวกับกีฬา ข) มนุษยสัมพันธ์ ค) การพูดต่อสาธารณชน ง)การจัดการด้านบุคคล จ) การเขียน ฉ) การจัดการด้านการเงิน ช) สมรรถภาพส่วนบุคคล ซ) การจัดการด้านเวลา และ ฉ) อื่นๆ (2) การศึกษาสำหรับผู้จัดการกีฬาในไต้หวันที่เป็นด้านสำคัญ 10 อันดับ คือ ก)การบริหารการกีฬา ข)การวางแผนและการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ค)การใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ ง)การบาดเจ็บจากการกีฬา จ) การจัดการด้านบุคคล ฉ) การจัดการ ช) การจัดการโปรแกรมสำหรับนันทนาการและกีฬาเยาวชน ซ) การสื่อสารระหว่างบุคคล ณ) การตัดสินกีฬาและ ญ) การสอนกิจกรรมกีฬา (3) มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้อำนวยการกีฬาตัวแทนการกีฬา องค์กรควบคุมระดับชาติ และการกีฬาอาชีพในแง่ของการจัดการกีฬาในด้าน ก) ด้านที่ศึกษามา ข) องค์กรที่ทำหน้าที่เป็นสถานที่ฝึกงานสำหรับนักศึกษาปริญญาโท ค) จำนวนชั่วโมงรวมสำหรับการฝึกงาน ง) หน้าที่หลักของผู้จัดการกีฬาและ จ) การรับรองวุฒิสำหรับผู้จัดการกีฬา

Pitter (1993: 45-47) ได้ทำการศึกษาเรื่อง รัฐกับการพัฒนากีฬาในอัลเบอร์ตาความขัดแย้ง การรวมกันและการเปลี่ยนแปลง การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้รัฐบาลของอัลเบอร์ตาจัดตั้งสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ตาและอภิปลายถึงผลกระทบบางประการของสภาที่มีต่อการพัฒนากีฬาในอัลเบอร์ตาขึ้น ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ได้มาจากการสัมภาษณ์ เอกสารราชการ รายงานประจำปี รายงานการประชุม ใบแจ้งข่าว บทความ หนังสือพิมพ์ รายงานคณะกรรมาธิการ จดหมาย กฎหมายข้อบังคับของรัฐบาลและสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการที่เกี่ยวกับนโยบายและการพัฒนากีฬาในอัลเบอร์ตา

ผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าบุคคลที่เป็นตัวหลัก ปัจจัยต่างๆ ด้านองค์กรและลักษณะทางสังคมและการเมืองของอัลเบอร์ตา มีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่นำไปสู่การจัดตั้งสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ตาบุคคลต่างๆ ที่สนใจในการส่งเสริมการกีฬาในอัลเบอร์ตาได้หาทางที่จะจัดตั้งสถาบันที่จะดูแลการพัฒนาการกีฬาในอัลเบอร์ตาโดยการช่วยเหลือจากรัฐบาลมณฑลในปี 1967 รัฐบาลอัลเบอร์ตาซึ่งมีพรรคสังคมนิยม เป็นเสียงข้างมากได้ให้การอุดหนุนการอภิปลายหลายต่อหลายครั้งจะนำไปสู่การตั้งองค์กรกีฬาแห่งอัลเบอร์ตา ใน ปี 1970 โดยเป็นองค์กรแห่งแรกที่ดำเนินงานให้การสนับสนุนกลุ่มกีฬาต่างๆ ทั่วทั้งมณฑล ระหว่างทศวรรษ 1970 พรรคอนุรักษ์นิยมได้รับเลือกเป็นรัฐบาลพรรคนี้ได้ใช้วิธีการ ซึ่งเปลี่ยนแปลงวิธีการแสดงออกเกี่ยวกับความสนใจด้านกีฬาในอัลเบอร์ตาความขัดแย้งระหว่างบุคคลภายในองค์กร คตินิยมเกี่ยวกับการรวมกันของพรรคอนุรักษ์นิยมและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดลงอย่างรวดเร็วของอัลเบอร์ตาเป็นผลร่วมกันทำให้มีการจัดตั้งสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ตา การศึกษาเพิ่มเติมในการวิจัยครั้งนี้ได้ชี้ให้เห็นว่าวิธีการของสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ตาสำหรับการพัฒนากีฬาก็เป็นรูปแบบเดียวกันกับวิธีการของรัฐบาลชุดอื่นๆที่มีการดำเนินงานโดยตรงเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาซึ่งได้เกิดขึ้นใน 3 ลักษณะด้วยกันคือประการแรกมีการเติบโตอย่างรวดเร็วเกี่ยวกับการทำให้การ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จัดส่งเสริมกีฬาเป็นเรื่องของนักวิชาการและเรื่องของวิชาชีพ ประการที่สอง มีการเน้นในเรื่องกีฬาเพื่อความเป็นเลิศเพิ่มมากขึ้นและประการที่สาม มีการเคลื่อนไหวในการที่จะทำให้การส่งเสริมกีฬาเป็นไปอย่างกว้างขวางขึ้น

Karlis (1995: 4-12) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนและนำกลยุทธ์ดังกล่าวไปใช้ในการจัดการในองค์การทางนันทนาการเอกชน โดยนำเสนอใน 3 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นสำรวจแนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผน ส่วนที่สอง เป็นการอธิบายถึงกระบวนการวางแผนทางกลยุทธ์ ส่วนที่สามเป็นการอภิปรายเกี่ยวกับการประยุกต์กระบวนการโดยนักจัดการนันทนาการในองค์การนันทนาการเอกชนกระบวนการวางแผนได้เสนอแนะเกี่ยวกับขั้นตอนการประยุกต์ 6 ขั้นประกอบด้วย (1) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวโน้มทางนันทนาการและคุณค่าทางสังคม (2) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันในองค์การนันทนาการ (3) วิเคราะห์ปัญหาทางนันทนาการ (4) วิเคราะห์แหล่งทรัพยากรทางนันทนาการ (5) กำหนดทางเลือกในการวางแผนกลยุทธ์ (6) เลือกนำกลยุทธ์ไปใช้และทำการประเมินผลกลยุทธ์นั้นซึ่งเป็นการสรุปว่าการวางแผนเชิงกลยุทธ์นั้นอาจก่อให้เกิดความหมายทางประสิทธิภาพของการจัดการสำหรับนักจัดการนันทนาการเอกชนเพราะมันเป็นการนำเสนอโอกาสที่ใช้วิเคราะห์การตัดสินใจในการจัดการก่อนที่จะมีการนำไปใช้อย่างจริงจัง

Edgerton (1997: 29-31) ได้กล่าวถึงความท้าทายของผู้จัดการองค์การที่ให้บริการทางนันทนาการ อันเป็นผลสืบเนื่องจากสภาพเงื่อนไขใหม่ในระบบสังคมที่สร้างความมั่งคั่งขึ้นมาด้วยเครื่องจักรกลและการอุตสาหกรรมในส่วนพิเศษของการเฉลิมฉลองครบรอบ 25 ปี ของนิตยสาร American Association for Leisure and Recreation Today ซึ่งผู้จัดการเหล่านั้นต้องการที่จะพัฒนาการตลาดและผู้บริโภคโดยผลักดันการให้บริการเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างให้ผลที่ได้ออกมาสูงหาช่องทางที่มีผลกระทบต่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิตดำเนินการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพดำเนินการเพิ่มขอบข่ายโปรแกรมการให้บริการและหน้าที่ในองค์กรด้วยพื้นฐานการประสานงานโดยตรงที่ทำให้มีประสบการณ์เพิ่มขึ้น เฉลียวฉลาดและเกี่ยวพันกับพนักงานปรับปรุงโครงสร้างภายในองค์การ เช่นการเรียนรู้เกี่ยวกับองค์กรพัฒนาฝึกฝนการใช้นวัตกรรมที่จะช่วยส่งเสริมการริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมคนที่มีความฉลาดปราดเปรื่องยอมรับการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาโอกาสสำหรับความเจริญก้าวหน้าและส่งเสริมการทำงานในระบบเครือข่ายร่วมกับผู้อื่น

Chen (2003: 71-73) ได้ทำการศึกษาค้นคว้ารูปแบบโครงการนันทนาการในประเทศสหรัฐอเมริกาและเสนอรูปแบบการบริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จของโครงการที่เกี่ยวข้องกับโครงการในไต้หวันการศึกษานี้เป็นการศึกษาที่เจาะจงเฉพาะประเด็นของการจัดการผู้นำองค์กรและการฝึกการจัดการที่เกิดจากการว่าจ้างในโครงการนันทนาการของประเทศสหรัฐอเมริกาและทำอย่างไรที่จะประยุกต์ประเด็นเหล่านี้ไปสู่โครงการนันทนาการในมหาวิทยาลัยของไต้หวันการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้เปิดเผยความสำเร็จและเผชิญสิ่งที่ท้าทายโดยโครงการจัดการจัดนันทนาการในมหาวิทยาลัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ของสหรัฐอเมริกาการทบทวนได้ให้สิ่งที่เป็นพื้นฐานในการทำแบบสอบถามแล้วส่งไปยังผู้อำนวยการโครงการนันทนาการ 6 ท่าน ใน 5 มหาวิทยาลัยทางตะวันตกเฉียงใต้ของสหรัฐอเมริกาแบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและปลายปิดเกี่ยวกับขอบข่ายโครงการบทบาทหน้าที่ในมหาวิทยาลัยวิธีการฝึกผู้นำและการบริหารจัดการที่เขาใช้ มี หัวข้อ 2 หัวข้อ ที่ปรากฏจากการทบทวนงานวิจัยผลที่ได้จากกรตอบแบบสอบถามเป็นสิ่งที่ต้องการความยืดหยุ่นความต้องการของนักศึกษาที่ต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโครงการนันทนาการสิ่งเหล่านั้นคือจุดเด่นที่สำคัญของรูปแบบผู้นำที่มีการเข้าร่วมในการบริหารจัดการผลการศึกษาในครั้งนี้ได้ถูกทำการทดสอบว่าจะทำให้เกิดผลประโยชน์ได้อย่างไรในโครงการที่คล้ายคลึงกันภายในสถาบันการศึกษาระดับสูงของไต้หวันจากโครงนันทนาการที่มีความสมบูรณ์ของประเทศสหรัฐอเมริกาในทำนองเดียวกันการเผชิญความท้าทายจากโครงการที่ปราศจากแหล่งเงินทุนของอเมริกาขณะที่โครงการต่างๆของประเทศไต้หวันต้องเผชิญกับการขาดการฝึกอบรมขาดมืออาชีพขาดการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญ การสูญเสียโอกาสและการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นของสถานศึกษาจากต่างประเทศที่สามารถเปิดได้เช่นเดียวกับการประตูสู่องค์การค้าโลกของประเทศไต้หวัน

Kousteleos (2003: 145) ทำการศึกษาที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญในการจัดการศูนย์การออกกำลังกายในประเทศกรีซมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่จะระบุถึงความสามารถที่ต้องการและเพื่อกำหนดความต้องการนั้นถ้าขนาดขององค์กรที่จัดการมีบทบาทสำคัญในการรับรู้ความสำคัญของผู้จัดการกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้มาจากผู้จัดการศูนย์ออกกำลังกาย 186 แห่งในประเทศกรีซโดยแบ่งเป็นกลุ่มตามขนาดของแต่ละแห่งกลุ่มที่ 1 (จำนวน 87 แห่ง) มีจำนวนสมาชิกน้อยกว่า 100 คนกลุ่มที่ 2 (จำนวน 63 แห่ง) มีจำนวนสมาชิก 100–300 คนและกลุ่มที่ 3 (จำนวน 36 แห่ง) มีจำนวนสมาชิกมากกว่า 300 คน การวิเคราะห์ปัจจัยที่ได้จากการสำรวจแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ประกอบขึ้นเป็นความสามารถในการจัดการ 16 ประการ ดังนี้การสื่อสารและการตลาด (5 ประการ) การบริหารทรัพยากรบุคคล (5 ประการ) การบริหารงานการเงิน (3 ประการ) และการบริหารจัดการ (3 ประการ) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ตัวแปรทางเดียวติดตามด้วยการใช้การทดสอบด้วยแบบทดสอบของ Tukey ผลที่ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญในความแตกต่างในการบริหารจัดการศูนย์การออกกำลังกายที่มีขนาดแตกต่างกันการบริหารจัดการ การบริหารงานการเงินและการบริหารทรัพยากรบุคคลในศูนย์การออกกำลังกายขนาดกลางและขนาดใหญ่มีความสำคัญกว่าศูนย์การออกกำลังกายที่มีขนาดเล็ก

Mosciski (2004: 67-69) ได้ดำเนินการศึกษาความสำคัญของการบริหารจัดการที่เกี่ยวกับกลยุทธ์การตัดสินใจ และการดำเนินการที่ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวโดยการควบคุมจากบุคลากรหลักที่ประกอบขึ้นในโครงสร้างระดับสูงองค์กรและพื้นฐานการลำดับตำแหน่งที่ระดับสูงของการศึกษาข้อมูลประชากรทีมบริหารระดับสูง ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้บริหารระดับสูงที่ได้มาจากพวกที่ต่างกันหรือมีการแบ่งแยกอย่างเป็นสากลและระดับการศึกษาที่เป็นแบบแผนเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการทางการเงินของบริษัทคือสิงที่ถูกค้นคว้า การศึกษาครั้งนี้ในส่วนของอุตสาหกรรมบริการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อมูลที่ได้รับการประเมินเป็นข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจบริการการบริการด้านนันทนาการและสวนสนุกและอุตสาหกรรมบริการด้านสุขภาพ จากปี ค.ศ.1995ถึง 2002 การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ข้อมูลจากประชากรทางด้านการเงินจาก 207 บริษัท ซึ่งใน 207บริษัทนี้ 179 บริษัท ประกอบด้วยทีมบริหารระดับสูงและ 107 บริษัทมีการดำเนินการอยู่มากกว่า 1 เมือง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์แบบย้อนกลับที่ซับซ้อน การทดสอบใช้การทดสอบของ Jaccard Turrsi and Wan เป็นสิ่งที่นำมาใช้ไกล่เกลี่ยผลกระทบของตัวแปรต้นบนตัวแปรตามการดำเนินการของบริษัท การวิเคราะห์ขั้นสุดท้ายของความสัมพันธ์ใช้การทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่แยกออกมาบสภาพแวดล้อมที่วุ่นวายสับสนการศึกษาไม่พบสิ่งที่สนับสนุนผลกระทบที่ลดน้อยลงของการบริหารจัดการที่ซับซ้อนในการดำเนินการของบริษัท นอกจากนี้ ยังพบสิ่งที่สนับสนุนที่บ่งชี้ถึงความเป็นอิสระของผู้จัดการที่ดำเนินการบนความยุ่งยากซับซ้อนและสภาพวัฒนธรรมทางสังคม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กรอบแนวความคิดการวิจัย

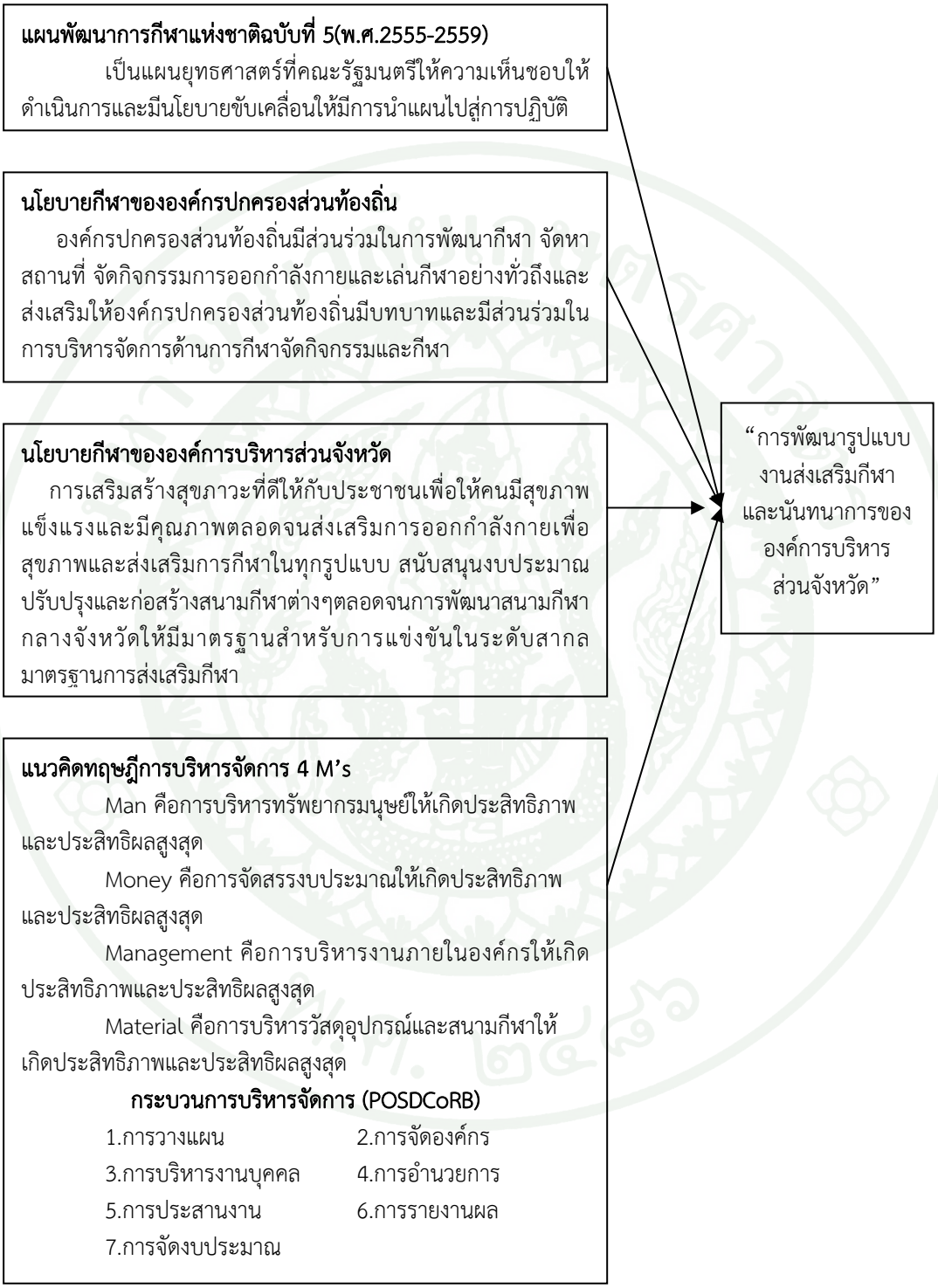

ภาพที่ 6 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ให้สอดคล้องกับภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากรัฐ แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

การศึกษาวิจัยขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศึกษาปัญหาจากกลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 352 คน ดังนี้

กลุ่มประชากร

จังหวัดที่รับภารกิจถ่ายโอนสนามกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ 2547-2555 (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2547) ดังนี้

ภูมิภาคที่ 1 ภาคกลาง 18 จังหวัด ประกอบด้วย กาญจนบุรี จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชัยนาท ลพบุรี ตราด นนทบุรี นครนายก ปราจีนบุรี ปทุมธานีพระนครศรีอยุธยา ระยอง สระบุรี สระแก้ว สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์

ภูมิภาคที่ 2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 12 จังหวัด ประกอบด้วย เลย นครพนม บุรีรัมย์ มุกดาหาร ร้อยเอ็ด ยโสธร ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู หนองคาย อุบลราชธานี ขอนแก่น ชัยภูมิ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภูมิภาคที่ 3 ภาคเหนือ 11 จังหวัด ประกอบด้วย กำแพงเพชร เชียงราย ลำพูน ตาก น่าน พิจิตร แพร่ พิษณุโลก พะเยาอุตรดิตถ์ อุทัยธานี

ภูมิภาคที่ 4 ภาคใต้ 6 จังหวัด ประกอบด้วย นราธิวาส ปัตตานี พังงา พัทลุง ระนอง สตูล

กลุ่มตัวอย่าง

โดยแบ่งภูมิภาคตามที่ตั้งของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) 4 ภูมิภาคๆ ละ 4 จังหวัด ดังนี้

ภูมิภาคที่ 1 ภาคเหนือ ได้แก่ เชียงราย แพร่ พิษณุโลก พิจิตร

ภูมิภาคที่ 2 ภาคกลางได้แก่ พระนครศรีอยุธยา ฉะเชิงเทรานนทบุรี สมุทรสงคราม

ภูมิภาคที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ ขอนแก่น อุบลราชธานี นครพนม ศรีสะเกษ

ภูมิภาคที่ 4 ภาคใต้ ได้แก่ ระนอง พังงา พัทลุง สตูล

การได้มาของข้อมูลตามสัดส่วนของตำแหน่งดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) 4 ภูมิภาคๆ ละ 4 จังหวัด ๆ ละ 4 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) 4 ภูมิภาคๆ ละ 4 จังหวัดๆ ละ 4 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน

3. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใช้บริการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) 4 ภูมิภาคๆ ละ 4 จังหวัดๆ ละ 20 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน

4. เมื่อได้ข้อมูลจากการศึกษาแล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

การศึกษาวิจัยขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบ

นำรูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการที่พัฒนาแล้วจากการวิจัยขั้นตอนที่ 1 ให้ผู้เชียวชาญ จำนวน 9 คน ตรวจสอบรูปแบบเพื่อปรับปรุงแล้วนำรูปแบบที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประเมินความเหมาะสมต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัญหา

1. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากแนวความคิดของการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยเพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการจากนั้น นำปัญหาไปวิเคราะห์เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ 1 ใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดและหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ รวมจำนวนทั้งสิ้น 32 คน

แบบสอบถามชุดที่ 2 ใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้มาใช้บริการ จำนวน 320 คน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของกลุ่มตัวอย่าง เช่น อายุ เพศ การศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการกีฬาการกีฬาเพื่อมวลชน ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการกีฬา โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

ค่าคะแนน 5 หมายถึง ระดับปัญหาการดำเนินงานมากที่สุด
ค่าคะแนน 4 หมายถึง ระดับปัญหาการดำเนินงานมาก
ค่าคะแนน 3 หมายถึง ระดับปัญหาการดำเนินงานปานกลาง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ค่าคะแนน 2 หมายถึง ระดับปัญหาการดำเนินงานน้อย
ค่าคะแนน 1 หมายถึง ระดับปัญหาการดำเนินงานน้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ปัญหาการดำเนินงานดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ทั้ง 6 ด้าน ตามแผนยุทธศาสตร์ คือ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการกีฬาการกีฬา เพื่อมวลชน ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการกีฬา เพื่อสรุปเสนอเป็นรูปแบบใหม่

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ การนำรูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการที่ได้จากปัญหาและผู้วิจัยได้พัฒนาแล้วจากการวิจัยขั้นตอนที่ 1 ให้ผู้เชียวชาญ จำนวน 9 คน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเป็นลักษณะแบบเลือกตอบแล้วผู้วิจัยปรับปรุงเสนอรูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยที่พัฒนาเรียบร้อยแล้วให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องประเมินความเหมาะสมต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

การหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของเครื่องมือ (Content Validity)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวคิด จากเอกสาร ตำราและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

2. ศึกษาจากการไปสังเกตงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการโดยตรงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่และสัมภาษณ์ผู้บริหาร นักวิชาการ เจ้าหน้าที่ ครูอาสาพัฒนากีฬา ผู้มารับบริการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการจังหวัดต่างๆ เพื่อนำข้อมูลมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. ก่อนที่จะนำแบบสัมภาษณ์ไปใช้จริงผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ไปหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของเครื่องมือโดยขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการกีฬา จำนวน 5 ท่าน ให้ข้อคิดเห็นและวิจารณ์

5. นำแบบสัมภาษณ์ที่ประกอบด้วย ข้อคำถาม ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจดูความถูกต้องชัดเจนในการใช้ภาษาตลอดจนความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำเครื่องมือไปทดลองใช้ต่อไป

6. นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อศึกษาความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์ทั้ง 2 ชุด

7. นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เก็บข้อมูลวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากโครงการปริญญาเอก คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดและหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ นัดหมายวัน เวลาและสถานที่เข้าเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยเดินทางด้วยตนเองในการเก็บข้อมูลผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดและหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ผู้ใช้บริการ

3. นำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาจัดทำเพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการหลังจากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ตรวจสอบรูปแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. คำนวณสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างโดยการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาแจกแจงความถี่และการหาค่าร้อยละหลังจากนั้นนำเสนอในรูปของตารางและความเรียง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. คำนวณเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อนำค่าเฉลี่ยของปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการมาตีความหมาย โดยใช้เกณฑ์ตามช่วงพิสัยของมัชฌิมาเลขคณิต $\overline{X}$ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังนี้

5 คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 ปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
4 คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 ปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
3 คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 ปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
2 คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 ปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
1 คะแนนเฉลี่ย 1.51-1.50 ปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. นำผลสรุปปัญหาที่ได้ไปสร้างรูปแบบโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน เลือกคำถามที่เห็นว่าเป็นรูปแบบที่ดีที่สุดเพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการต่อไป

ตารางที่ 1 จำนวนผู้เชี่ยวชาญและการลดลงของความคลาดเคลื่อน

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ	ความคลาดเคลื่อน	ความคลาดเคลื่อนลดลง
1-5	1.20-0.70	0.50
5-9	0.70-0.58	0.12
9-13	0.58-0.54	0.04
13-17	0.54-0.50	0.04
17-21	0.50-0.48	0.02
21-25	0.48-0.46	0.02
26-29	**0.48-0.44**	**0.02**

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้เชี่ยวชาญและการลดลงของความคลาดเคลื่อนอ้างอิงตารางในบุญส่ง โกษะ (2542) กล่าวว่าเป็นจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัยและค่าเปลี่ยนแปลงของความคลาดเคลื่อนซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ค่าความคลาดเคลื่อนจะคงที่อยู่ระหว่าง 0.12

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในประเทศไทยเป็นรายด้านและรายข้อ ใช้สถิติพื้นฐาน คือ คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละเสนอในตารางและความเรียง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบใช้สถิติค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าร้อยละหลังจากนั้นนำเสนอในรูปตารางและความเรียง ดังแสดงในภาพที่ 7

ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 7 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ครั้งนี้ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพและปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน
2. ด้านการพัฒนาการกีฬาการกีฬาเพื่อมวลชน
3. ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ
4. ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
5. ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา
6. ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการกีฬา

โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังจากนั้นนำเสนอในรูปของตารางและความเรียง

ขั้นตอนที่ 2 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมาพัฒนารูปแบบโดยผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ การสนทนากลุ่มในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณา วิพากษ์ วิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและนำเสนอในรูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในรูปแบบของโมเดลต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินการรูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยวิธีสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้จากผู้เกี่ยวข้องด้านงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยใช้แบบสอบถาม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

% แทนค่า ร้อยละ

$\overline{X}$ แทนค่า เฉลี่ย

S.D.แทนค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินงานนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายการวิจัยโดยการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางและความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งขั้นตอนการนำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม (ร้อยละ)			
	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม3	รวม
1. เพศ				
ชาย	16 (4.5%)	13 (3.6%)	197(55.9%)	226(64.3%)
หญิง	0(0%)	3 (0.8%)	123(34.9%)	126(35.7%)
รวม	**16(4.5%)**	**16(4.4%)**	**320(90.8%)**	**352(100.0%)**
2. อายุ				
อายุต่ำกว่า 25 ปี	0(0%)	0(0%)	75(21.3%)	75(21.3%)
อายุ 26-30 ปี	0(0%)	3(0.8%)	84(23.8%)	87(24.6%)
อายุ 31-35 ปี	2(0.5%)	5(1.4%)	102(28.9%)	109(30.8%)
อายุ 36-40 ปี	8(2.2%)	7(1.9%)	20(5.6%)	35(9.9%)
อายุ 41-45 ปี	4(1.1%)	1(0.2%)	31(8.8%)	36(10.2%)
อายุ มากกว่า 45 ปี	2(0.5%)	0(0%)	8(2.2%)	10(2.8%)
รวม	**16(4.3%)**	**16(4.3%)**	**320(90.6%)**	**352(100.0%)**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม (ร้อยละ)			
	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม3	รวม
3. ระดับการศึกษา				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0(0.0%)	0(0.0%)	42(11.9%)	42(11.9%)
ปริญญาตรี	6(1.7%)	8(2.2%)	211(59.9%)	225(63.8%)
สูงกว่าปริญญาตรี	10(2.8%)	8(2.2%)	67(19.0%)	85(24.0%)
รวม	**16(4.5%)**	**16(4.4%)**	**320(.90.8%)**	**352(100.0%)**
4. ประสบการณ์ทำงานใน ตำแหน่งปัจจุบัน				
0-4 ปี	0(0%)	6(18.7%)	-	6(18.7%)
5-8 ปี	7(21.8%)	8(25.0%)	-	15(46.8%)
9-12 ปี	9(28.1%)	2(6.2%)	-	11(34.3%)
13-16 ปี	0(0%)	0(0%)	-	0(0%)
17 ปีขึ้นไป	0(0%)	0(0%)	-	0(0%)
รวม	**16(49.9%)**	**16(49.9%)**	**-**	**32(100%)**

จากตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 352 คน มีรายละเอียดดังต่อไปนี เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย 226 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 และเป็นเพศหญิง 126 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7

อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 31-35 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาคืออายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6

ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือจบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0

ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งงานปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 5-8 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ 9-12 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเพื่อศึกษาระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการในด้านแผนพัฒนายุทธศาสตร์กีฬาแห่งชาติโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสุ่มแบบเจาะจง จำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้น 352 ชุด แบ่งเป็น กลุ่มผู้บริหาร จำนวน 16 ชุด หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ จำนวน 16 ชุดและผู้ใช้บริการ จำนวน 320 ชุด รายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ดังภาพที่ 8

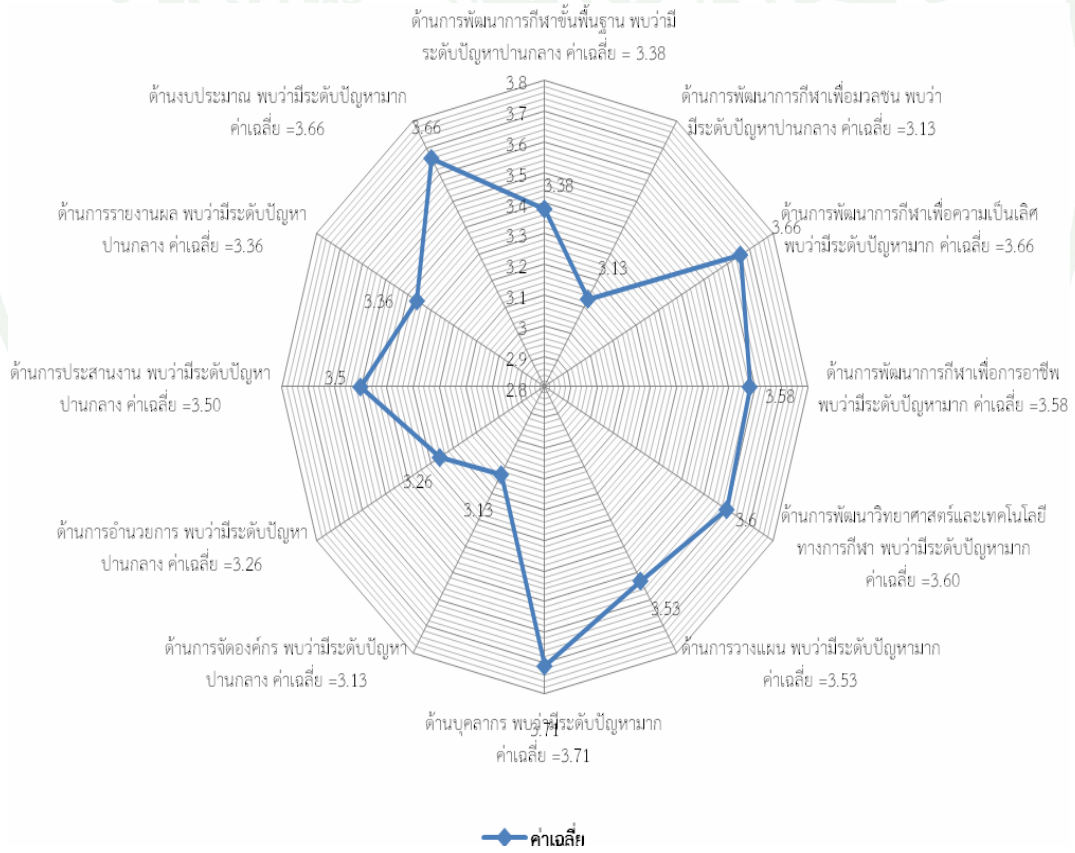

ภาพที่ 8 ระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. ด้านแผนพัฒนายุทธศาสตร์กีฬาแห่งชาติ

1.1 การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน	N = 16			
	$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. มีการรณรงค์ให้เด็กเยาวชนและประชาชนเห็นความสำคัญและตื่นตัวในการเล่นกีฬาออกกำลังกายและประกอบกิจกรรมนันทนาการ	2.63	1.088	6	ปานกลาง
2. มีการจัดกิจกรรมการกีฬาการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ สำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและทั่วถึง	2.88	0.806	5	ปานกลาง
3. มีการสร้างองค์ความรู้ด้านการเล่นกีฬา การดูกีฬาและสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	2.56	0.964	7	ปานกลาง
4. มีการจัดสร้างสถานกีฬา ส่งเสริมการใช้และบริหารจัดการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆให้เพียงพอและมีคุณภาพ	4.06	0.772	1	มาก
5. มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กร ชุมชน และเครือข่ายการกีฬาและนันทนาการ	3.88	0.957	3	มาก
6. มีการพัฒนาความรู้บุคลากรทางการครูอาสาพัฒนากีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา	3.94	0.929	2	มาก
7. มีการจัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านการกีฬา	3.69	0.793	4	มาก
รวม	**3.38**	**0.116**		**ปานกลาง**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตารางที่ 2 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานโดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.38 S.D.=0.116) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมีการจัดสร้างสถานกีฬา ส่งเสริมการใช้และบริหารจัดการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆให้เพียงพอและมีคุณภาพ มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =4.06 S.D.=0.772) รองลงมาคือ มีการพัฒนาความรู้บุคลากรทางการครูอาสาพัฒนากีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬามีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =0.94 S.D.=0.929) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการสร้างองค์ความรู้ด้านการเล่นกีฬา การดูกีฬาและสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต มีระดับความเหมาะสมน้อย ($\overline{X}$ =2.56 S.D.=0.964)

1.2 การพัฒนาการกีฬามวลชน

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน	N = 16			
	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. มีผู้นำการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในจังหวัด อำเภอ ตำบล	3.63	0.885	1	มาก
2. มีการจัดหาสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย	3.56	0.629	2	มาก
3. การจัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	3.06	0.680	4	ปานกลาง
4. การดูแลรักษาสนามกีฬาและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน	3.44	1.031	3	มาก
5. ปัญหายาเสพติดหลังจากการจัดกิจกรรมกีฬาของเยาวชนและประชาชน	1.94	0.680	5	น้อย
รวม	**3.13**	**0.171**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 3 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการกีฬามวลชน โดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.13 S.D.=0.171) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีผู้นำการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในจังหวัด อำเภอ ตำบล มีระดับความเหมาะสม ($\overline{X}$ =3.63 S.D.=0.885) รองลงมาคือ มีการจัดหาสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.56 S.D.=0.629) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปัญหายาเสพติดหลังจากการจัดกิจกรรมกีฬาของเยาวชนและประชาชน มีระดับความเหมาะสมน้อย ($\overline{X}$ =1.94 S.D.=0.680)

1.3 การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	**N = 16**			
	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. ส่งเสริมสนับสนุนในการเตรียมทีม การเก็บตัวฝึกซ้อมการเข้าร่วมการแข่งขัน รวมถึงกำหนดมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ สำหรับนักกีฬาเพื่อมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬา	3.63	1.088	3	มาก
2. การจัดตั้งชมรมกีฬาในจังหวัด อำเภอ ตำบล	3.56	1.263	4	มาก
3. ระบบการขึ้นทะเบียนของนักกีฬาในจังหวัด	4.06	0.772	1	มาก
4. การจัดการแข่งขันกีฬาในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง	3.44	0.892	5	มาก
5. การยกย่องสรรเสริญนักกีฬาในจังหวัด	3.50	0.894	6	ปานกลาง
6. ปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาในจังหวัด	3.75	0.775	2	มาก
รวม	**3.66**	**0.193**		**มาก**

จากตารางที่ 4 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยรวมมีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.66 S.D.=0.193) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ระบบการขึ้นทะเบียนของนักกีฬาในจังหวัด มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =4.06 S.D.=0.772) รองลงมาคือ ปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาในจังหวัด มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.75 S.D.=0.775) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การยกย่องสรรเสริญนักกีฬาในจังหวัด มีระดับความเหมาะสมน้อย ($\overline{X}$ =3.50 S.D.=0.894)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.4 การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ	**N = 16**			
	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. การจัดตั้งค่ายมวยและเตรียมนักมวยไทยในจังหวัด	3.31	1.014	5	ปานกลาง
2. การวางแผนเกี่ยวกับกีฬาเทนนิส	3.63	1.088	3	มาก
3. การจัดตั้งทีมเซปักตะกร้อในจังหวัด	3.50	0.632	4	ปานกลาง
4. การสร้างสนามกอล์ฟในจังหวัด	3.69	0.793	2	มาก
5. การมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถในจังหวัด	3.75	0.775	1	มาก
รวม	**3.58**	**0.187**		**มาก**

จากตารางที่ 5 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยรวมมีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.58 S.D.=0.187) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถในจังหวัด มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.75 S.D.=0.775) รองลงมาคือ การสร้างสนามกอล์ฟในจังหวัด มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.69 S.D.=0.793) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การจัดตั้งค่ายมวยและเตรียมนักมวยไทยในจังหวัด มีระดับความเหมาะปานกลาง ($\overline{X}$ =3.31 S.D.=1.014)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.5 การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา

การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา	N = 16			
	$\overline{X}$	S.D.	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. การผลิตหรือประดิษฐ์อุปกรณ์กีฬาโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น	3.63	0.957	3	มาก
2 .ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้รับผิดชอบด้านกีฬาในจังหวัด	3.75	0.931	1	มาก
3. การทดสอบสมรรถภาพร่างกายของประชาชน	3.56	0.727	4	มาก
4. การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนานักกีฬาจังหวัด	3.69	0.873	2	มาก
5. การตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาในจังหวัด	3.38	0.806	5	ปานกลาง
รวม	**3.60 0.094**		**มาก**	

จากตารางที่ 6 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา โดยรวมมีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.60 S.D.=0.094) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้รับผิดชอบด้านกีฬาในจังหวัด มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.75 S.D.=0.931) รองลงมาคือ การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนานักกีฬาจังหวัด มีระดับความเหมาะสมมาก (=3.69 S.D.=0.873) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาในจังหวัด มีระดับความเหมาะปานกลาง (=3.38 S.D.=0.806)

ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าปัญหาการบริหารจัดการของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการด้านนโยบายตามการรับรู้ผู้บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนอยู่ในเกณฑ์ระดับที่มีปัญหามาก ทั้งนี้เนื่องจากงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการทั่วประเทศ มิได้มีนโยบายอย่างชัดเจนด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่ออาชีพด้านการพัฒนาการวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีและด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่ง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

องค์กรได้ให้นโยบายปฏิบัติงานตามภารกิจบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการสนับสนุนส่งเสริมและประสานงานกับหน่วยงานต่างๆในจังหวัดในการจัดกิจกรรม ด้านกีฬาและนันทนาการจึงทำให้ไม่ตรงจุดมุ่งหมายของแผนยุทธศาสตร์กีฬาแห่งชาติที่วางไว้และข้อมูลจากการสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มกิจกรรมเด็กและเยาวชน กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น (เอกโอสถ รักเอียด , สัมภาษณ์ , 20 พฤษภาคม 2553) ได้กล่าวว่า (ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับนโยบายการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการให้ตรงจุดมุ่งหมายของแผนยุทธศาสตร์กีฬาแห่งชาติในทุกด้านเนื่องจากเป็นการพัฒนาไปไหนทิศทางที่ถูกต้องและจะช่วยผลักดันให้นโยบายในการบริหารประสบผมสำเร็จ)

1.6 การพัฒนาการบริหารการกีฬา

1.6.1 ด้านการวางแผน

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการวางแผน

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	N = 16			
ด้านการวางแผน	$\bar{X}$	S.D.	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. การกำหนดนโยบายและการวางแผนปฏิบัติงานด้านการกีฬาและนันทนาการที่ชัดเจน	3.75	0.931	1	มาก
2. การจัดเก็บข้อมูลด้านกีฬาและนันทนาการเพื่อช่วยในการวางแผน	3.69	1.014	2	มาก
3. การกำหนดแผนงานในระยะสั้นและระยะยาว	3.63	0.719	3	มาก
4. การวางแผนงานในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ตรงกับความต้องการของประชาชน	3.31	0.873	4	ปานกลาง
5. การวางแผนงานด้านกีฬาและนันทนาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.25	0.856	5	ปานกลาง
รวม	**3.53**	**0.109**		**มาก**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตารางที่ 7 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการวางแผน โดยรวมมีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.53 S.D.=0.109) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การกำหนดนโยบายและการวางแผนปฏิบัติงานด้านการกีฬาและนันทนาการที่ชัดเจนมีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.75 S.D.=0.931) รองลงมาคือ การจัดเก็บข้อมูลด้านกีฬาและนันทนาการเพื่อช่วยในการวางแผน มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.69 S.D.=1.014) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การวางแผนงานด้านกีฬาและนันทนาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีระดับความเหมาะปานกลาง ($\overline{X}$ =3.25 S.D.=0.856) ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่า การดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากีฬาและนันทนาการควรแต่งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนากีฬา และนันทนาการแสดงให้เห็นว่าปัจจุบันยังไม่ได้มีการนำแผนพัฒนากีฬาและนันทนาการมาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าหากมีการนำแผนพัฒนากีฬาและนันทนาการที่มีคณะกรรมการจัดทำมาใช้จริง จะช่วยให้การบริหารงานกีฬาและนันทนาการอยู่ในระดับที่ดีขึ้นด้วย

1.6 การพัฒนาการบริหารการกีฬา

1.6.2 ด้านบุคลากร

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านบุคลากร

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	N = 16			
ด้านบุคลากร	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. เจ้าหน้าที่ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการที่จบทางด้านพลศึกษา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา	4.06	0.854	1	มาก
2. ความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในการทำงานด้านกีฬาและนันทนาการของเจ้าหน้าที่	3.81	0.911	2	มาก
3. ความสนใจในการเล่นกีฬาของประชาชน	3.69	0.793	3	มาก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	N = 16			
ด้านบุคลากร	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
4. ความเพียงพอของผู้ฝึกสอนกีฬาประจำจังหวัด	3.38	0.885	5	ปานกลาง
5. การจัดการอบรมให้ประชาชนในจังหวัดมีความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการมากขึ้น	3.63	0.885	4	มาก
รวม	**3.71**	**0.045**		**มาก**

จากตารางที่ 8 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านบุคลากร โดยรวมมีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.71 S.D.=0.045) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เจ้าหน้าที่ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการที่จบทางด้านพลศึกษา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =4.06 S.D.=0.854) รองลงมาคือ ความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในการทำงานด้านกีฬาและนันทนาการของเจ้าหน้าที่ มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.81 S.D.=0.911) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความเพียงพอของผู้ฝึกสอนกีฬาประจำจังหวัดมีระดับความเหมาะปานกลาง ($\overline{X}$ =3.38 S.D.=0.885)

จากการให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าปัญหา การบริหารจัดการของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านบุคลากร มีเจ้าหน้าที่ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการที่จบทางด้านพลศึกษานันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ปฏิบัติงานน้อยเพราะเป็นภารกิจเร่งด่วนจึงใช้ผู้ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงโอนย้ายเข้ามาดูแลงานส่วนนี้และจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลวิจัยผู้วิจัยพบว่า ในบางจังหวัดมียังขาดเจ้าหน้าที่ประจำมีเพียงลูกจ้างชั่วคราวที่ปฏิบัติงานเท่านั้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.6 การพัฒนาการบริหารการกีฬา

1.6.3 ด้านการจัดองค์กร

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการจัดองค์กร

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	**N = 16**			
ด้านการจัดองค์กร	$\bar{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. ความเข้าใจในกฎเกณฑ์และแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	3.56	1.094	2	มาก
2. การจัดทำระเบียบข้อบังคับของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการที่เป็นลายลักอักษร	2.88	0.885	13	ปานกลาง
3. สถานที่ทำงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการอย่างถาวร	3.13	1.088	9	ปานกลาง
4. การจัดตั้งชมรมกีฬาต่างๆขึ้นในจังหวัด	3.50	1.095	3	มาก
5. ความเหมาะสมเป็นไปได้ในการแต่งตั้งคณะกรรมการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในคอนาคต กำหนด เช่น ประธานคณะกรรมการ นายก อบจ.	2.63	0.619	16	ปานกลาง
5.1 เลขานุการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	2.94	1.124	12	ปานกลาง
5.2 ผู้แทน กกท.	3.00	0.816	11	ปานกลาง
5.3 ผู้แทน ท่องเที่ยวและกีฬา	3.06	0.998	10	ปานกลาง
5.4 ผู้แทน ประชาชนท้องถิ่น	3.38	0.806	5	ปานกลาง
6. ความสามารถในการปฏิบัติงานในคณะกรรมการคณะกรรมการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในอนาคต กำหนด เช่น ประธานคณะกรรมการ นายก อบจ.	3.31	0.704	6	ปานกลาง
6.1 เลขานุการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	3.25	1.065	7	ปานกลาง
6.2 ผู้แทน กกท.	2.75	0.577	15	ปานกลาง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	N = 16			
ด้านการจัดองค์กร	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
6.3 ผู้แทนกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา	2.81	0.750	14	ปานกลาง
6.4 ผู้แทน ประชาชนท้องถิ่น	3.44	1.031	4	มาก
7. การแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นเป็นผู้แทนจะเกิดปัญหาในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการ	3.19	0.980	18	ปานกลาง
8. ความต้องการรูปแบบโครงสร้างใหม่ขององค์กร	4.06	0.854	1	มาก
9. ประชาชนมีความเบื่อหน่ายต่อการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	2.31	0.946	17	น้อย
รวม	**3.13**	**0.074**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 9 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการจัดองค์กรโดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.13 S.D.=0.074) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความต้องการรูปแบบโครงสร้างใหม่ขององค์กร มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =4.06 S.D.=0.854) รองลงมาคือ ความเข้าใจในกฎเกณฑ์และแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการมีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.56 S.D.=1.094) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นเป็นผู้แทนจะเกิดปัญหาในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ มีระดับความเหมาะปานกลาง ($\overline{X}$ =3.19 S.D.=0.980)

ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าปัญหาการบริหารจัดการของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการจัดองค์กร ความเข้าใจในกฎเกณฑ์และแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและความต้องการรูปแบบโครงสร้างใหม่ขององค์กรหากมีการจัดองค์กรเป็นการเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่การทำงานกับบุคคล ซึ่งจะก่อให้เกิดเอกภาพในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.6 การพัฒนาการบริหารการกีฬา

1.6.4 ด้านการอำนวยการ

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการอำนวยการ

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	N = 16			
ด้านการอำนวยการ	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. ความชัดเจนในนโยบายที่ กระทรวงมหาดไทย กำหนดให้การจัดดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการระดับเป็นหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด	3.38	0.619	3	ปานกลาง
2. การบัญญัติหน้าที่กำหนดให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องจัดกีฬาและนันทนาการให้กับประชาชนในจังหวัด	3.31	1.014	4	ปานกลาง
3. การติดตามนิเทศงานเมื่อมีกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงาน	3.75	0.775	1	มาก
4. ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาและนันทนาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.44	0.964	2	ปานกลาง
5. ความชัดเจนในการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติงาน	2.44	0.727	5	น้อย
รวม	**3.26**	**0.165**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 10 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการอำนวยการ โดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.26 S.D.=0.165) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การติดตามนิเทศงานเมื่อมีกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงาน มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.75 S.D.=0.775) รองลงมาคือ ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาและนันทนาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.44 S.D.=0.964) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

น้อยที่สุดคือ ความชัดเจนในการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติงาน มีระดับความเหมาะน้อย ($\overline{X}$ =2.44 S.D.=0.727)

จากการให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่า ปัญหา การบริหารจัดการของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการอำนวยการ การติดตามนิเทศงานเมื่อมีกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงานจะเป็นการติตามภาพรวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับงานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการจะรวมอยู่กับกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมอยู่แล้ว

1.6 การพัฒนาการบริหารการกีฬา

1.6.5 ด้านการประสานงาน

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการประสานงาน

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	N = 16			
ด้านการประสานงาน	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. การประสานงานระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬา	3.25	0.577	5	ปานกลาง
2. การให้ความร่วมมือของประชาชนในองค์การบริหารส่วนจังหวัดเมื่อมีการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ	3.38	1.025	4	ปานกลาง
3. ความร่วมมือจากภาคเอกชนในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ	3.81	0.750	1	มาก
4. การจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการ	3.56	0.892	2	มาก
5. การจัดส่งบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการมาปฏิบัติงานที่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬาและนันทนาการ	3.50	1.095	3	ปานกลาง
รวม	**3.50**	**0.209**		**ปานกลาง**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตารางที่ 11 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการประสานงาน โดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.50 S.D.=0.201) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความร่วมมือจากภาคเอกชนในการดำเนินงานด้านกีฬา และนันทนาการ มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.81 S.D.=0.750) รองลงมาคือ การจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการ มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.56 S.D.=0.892) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การประสานงานระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬา มีระดับความเหมาะสมน้อย ($\overline{X}$ =3.25 S.D.=0.577)

ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าปัญหา การบริหารจัดการของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการประสานงานความร่วมมือจากภาคเอกชนใน การดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการยังขาดความสนใจของเอกชนเนื่องจากภาคเอกชนมุ่งเน้นการลงทุนที่กระตุ้นรายได้มากกว่าและความเห็นในการปฏิบัติงานควรจะมีคู่มือการปฏิบัติงานซึ่งเป็นเครื่องมือในการจัดระเบียบวิธีการทำงานเพื่อให้บุคลากรสามารถทำงานไปในทิศทางเดียวกันและจะทำให้การประสานงานเป็นไปด้วยความราบรื่นไม่ซ้ำซ้อนซึ่งแสดงให้เห็นว่ายังขาดคู่มือการปฏิบัติงานแต่เห็นความสำคัญในการจะพัฒนาให้มีขึ้น

1.6 การพัฒนาการบริหารการกีฬา

1.6.6 ด้านการประสานงาน

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการรายงานผล

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	N = 16			
ด้านการรายงานผล	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. ความชัดเจนของแบบฟอร์มการรายงานผล	3.19	0.655	4	ปานกลาง
2. การประเมินโครงการด้านกีฬาและนันทนาการ	3.31	1.014	3	ปานกลาง
3. การประชาสัมพันธ์ที่ดีให้กับประชาชนในจังหวัดทราบเกี่ยวกับด้านกีฬาและนันทนาการ	3.81	0.750	1	มาก
4. ความร่วมมือจากสื่อต่างๆ	3.38	1.088	2	ปานกลาง
5. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ เกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่จัดให้ผู้อื่นรับรู้ข่าวสาร	3.13	1.204	5	ปานกลาง
รวม	**3.36**	**0.232**		**ปานกลาง**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตารางที่ 12 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการรายงานผล โดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.36 S.D.=0.232) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การประชาสัมพันธ์ที่ดีให้กับประชาชนในจังหวัดทราบเกี่ยวกับด้านกีฬาและนันทนาการ มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.81 S.D.=0.750) รองลงมาคือ ความร่วมมือจากสื่อต่างๆ มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.38 S.D.=1.088) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ เกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่จัดให้ผู้อื่นรับรู้ ข่าวสาร มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.13 S.D.=1.204)

ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าปัญหาการบริหารจัดการของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการรายงานผล ยังขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีให้กับประชาชนในจังหวัดทราบเกี่ยวกับด้านกีฬาและนันทนาการสืบเนื่องจากระบบการสื่อสารที่เข้าถึงท้องถิ่นห่างไกลยังไม่เพียงพอทำได้ในรูปแบบวารสารแจกประจำปีเท่านั้น

1.6 การพัฒนาการบริหารการกีฬา

1.6.7 ด้านงบประมาณ

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านงบประมาณ

การพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านงบประมาณ	N = 16			
	$\overline{X}$	S.D.	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. การจัดสรรด้านงบประมาณ ด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรงขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	3.44	0.727	5	ปานกลาง
2. การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานกีฬาและนันทนาการ	3.56	0.892	4	มาก
3. ระบบการเบิกจ่ายงบประมาณด้านกีฬาและนันทนาการ	3.88	0.806	1	มาก
4. การควบคุม ตรวจสอบการใช้งบประมาณด้านกีฬาให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	3.69	0.793	3	มาก
5. การอุดหนุนงบประมาณจากรัฐ การอุดหนุนงบประมาณจากภาคเอกชน	3.75	1.065	2	มาก
รวม	**3.66**	**0.130**		**มาก**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตารางที่ 13 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านงบประมาณ โดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.66 S.D.=0.130) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ระบบการเบิกจ่ายงบประมาณด้านกีฬาและนันทนาการ มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.88 S.D.=0.806) รองลงมาคือ การอุดหนุนงบประมาณจากรัฐ การอุดหนุนงบประมาณจากภาคเอกชน มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.75 S.D.=1.065) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การจัดสรรด้านงบประมาณ ด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.44 S.D.=0.727)

ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าปัญหา การบริหารจัดการของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านงบประมาณ ยังขาดการประชุมบุคลากรในองค์กรใน การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สอดคล้องกับภาระงานและการใช้งบประมาณให้ตรงวัตถุประสงค์แสดงให้เห็นว่ายังขาดการประชุมเพื่อวางแผนงบประมาณเป็นการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนและให้ใช้งบประมาณประจำปีเท่านั้นและเนื่องจากงบประมาณที่นำมาใช้จ่ายในการบริการจัดการงานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการเป็นเงินงบประมาณประจำปีที่ได้รับการจัดสรรซึ่งงบประมาณเหล่านี้ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเป็นผู้ดำเนินการจัดทำแผนงานและโครงการเพื่อของบประมาณทำให้อาจเกิดความไม่สอดคล้องกับปริมาณและความต้องในการนำมาจัดการด้านงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการให้สนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

2. สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย กลุ่มหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

ตอนที่ 3 สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย กลุ่มหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

ระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ดังภาพที่ 9

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

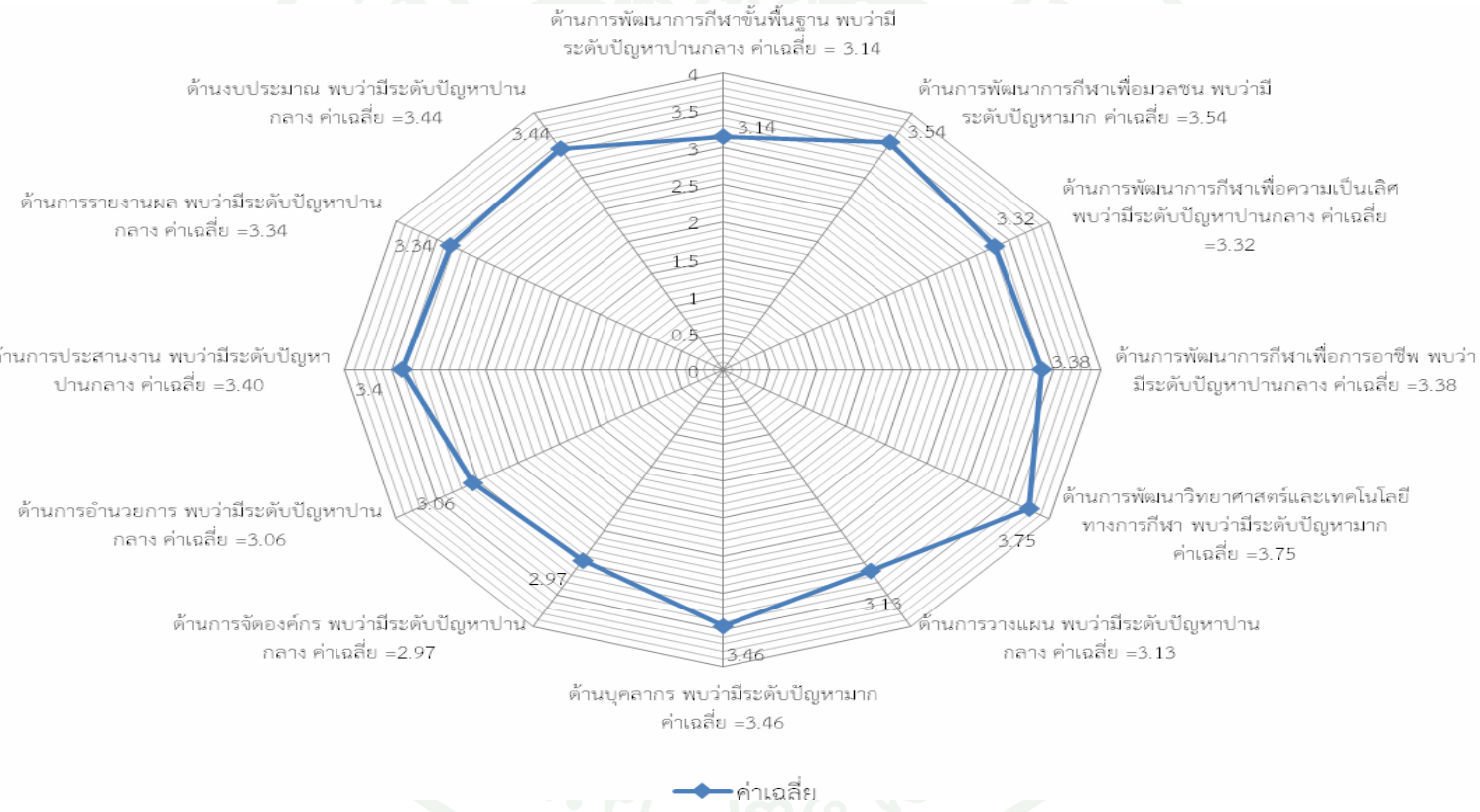

ภาพที่ 9 ระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน	N = 16			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. มีการรณรงค์ให้เด็กเยาวชนและประชาชน เห็นความสำคัญและตื่นตัวในการเล่นกีฬาออกกำลังกายและประกอบกิจกรรมนันทนาการ	2.69	1.014	7	ปานกลาง
2. มีการจัดกิจกรรมการกีฬาการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ สำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและทั่วถึง	3.06	0.929	5	ปานกลาง
3. มีการสร้างองค์ความรู้ด้านการเล่นกีฬา การดูกีฬาและสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	2.75	1.125	6	ปานกลาง
4. มีการจัดสร้างสถานกีฬา ส่งเสริมการใช้และบริหารจัดการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆให้เพียงพอและมีคุณภาพ	3.50	0.966	1	ปานกลาง
5. มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กร ชุมชนและเครือข่ายการกีฬาและนันทนาการ	3.44	1.153	2	ปานกลาง
6. มีการพัฒนาความรู้บุคลากรทางการครูอาสาพัฒนากีฬานันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา	3.31	1.138	3	ปานกลาง
7. มีการจัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านการกีฬา	3.25	0.775	4	ปานกลาง
รวม	**3.14**	**0.138**	**ปานกลาง**	

จากตารางที่ 14 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานโดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.14 S.D.=0.138) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการจัดสร้างสถานกีฬาส่งเสริมการใช้และบริหารจัดการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ให้เพียงพอและมีคุณภาพ มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =1.50 S.D.=0.966) รองลงมาคือ มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กรชุมชนและเครือข่าย การกีฬาและนันทนาการ มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.44 S.D.=1.153) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการรณรงค์ให้เด็กเยาวชนและประชาชนเห็นความสำคัญและตื่นตัวในการเล่นกีฬาออกกำลังกายและประกอบกิจกรรมนันทนาการ มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =2.69 S.D.=1.014)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน	N = 16			
	$\bar{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. มีผู้นำการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในจังหวัด อำเภอ ตำบล	3.50	0.816	3	ปานกลาง
2. มีการจัดหาสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย	4.00	0.816	2	มาก
3. การจัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	4.25	0.856	1	มาก
4. การดูแลรักษาสนามกีฬาและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน	3.44	0.892	5	ปานกลาง
5. ปัญหายาเสพติดหลังจากการจัดกิจกรรมกีฬาของเยาวชนและประชาชน	2.50	1.265	4	น้อย
รวม	**3.54**	**0.190**		**มาก**

จากตารางที่ 15 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนโดยรวมมีระดับความเหมาะสมมาก ($\bar{X}$ =3.54 S.D.=0.190) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การจัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกายมีระดับความเหมาะสมมาก ($\bar{X}$ =4.25 S.D.=0.856) รองลงมาคือมีการจัดหาสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกายมีระดับความเหมาะสมมาก ($\bar{X}$ =4.00 S.D.=0.816) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การดูแลรักษาสนามกีฬาและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\bar{X}$ =3.44 S.D.=0.892)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	N = 16			
	$\overline{X}$	S.D.	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. ส่งเสริมสนับสนุนในการเตรียมทีม การเก็บตัวฝึกซ้อมการเข้าร่วมการแข่งขันรวมถึงกำหนดมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ สำหรับนักกีฬาเพื่อมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬา	3.50	1.095	1	ปานกลาง
2. การจัดตั้งชมรมกีฬาในจังหวัด อำเภอ ตำบล	3.13	1.455	6	ปานกลาง
3. ระบบการขึ้นทะเบียนของนักกีฬาในจังหวัด	3.31	1.138	4	ปานกลาง
4. การจัดการแข่งขันกีฬาในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง	3.44	0.892	2	ปานกลาง
5. การยกย่องสรรเสริญนักกีฬาในจังหวัด	3.38	0.806	3	ปานกลาง
6. ปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาในจังหวัด	3.19	1.109	5	ปานกลาง
รวม	**3.32**	**0.226**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 16 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.32 S.D.=0.226) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมสนับสนุนในการเตรียมทีมการเก็บตัวฝึกซ้อมการเข้าร่วมการแข่งขันรวมถึงกำหนดมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ สำหรับนักกีฬาเพื่อมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬามีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.50 S.D.=1.095) รองลงมาคือ การจัดการแข่งขันกีฬา ในจังหวัดอย่างต่อเนื่องมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.44 S.D.=0.892) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การจัดตั้งชมรมกีฬาในจังหวัด อำเภอ ตำบล มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.13 S.D.=1.455)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ	N = 16			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. การจัดตั้งค่ายมวยและเตรียมนักมวยไทยในจังหวัด	3.50	1.033	1	ปานกลาง
2. การวางแผนเกี่ยวกับกีฬาเทนนิส	3.44	1.094	2	ปานกลาง
3. การจัดตั้งทีมเซปักตะกร้อในจังหวัด	3.31	0.602	4	ปานกลาง
4. การสร้างสนามกอล์ฟในจังหวัด	3.38	0.885	3	ปานกลาง
5. การมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถในจังหวัด	3.25	1.000	5	ปานกลาง
รวม	**3.38**	**0.195**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 17 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.38 S.D.=1.195) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การจัดตั้งค่ายมวยและเตรียมนักมวยไทยในจังหวัด มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.50 S.D.=1.095) รองลงมาคือ การวางแผนเกี่ยวกับกีฬาเทนนิส มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.44 S.D.=1.094) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถในจังหวัด มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.25 S.D.=1.000)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา

การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา	N = 16			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. การผลิตหรือประดิษฐ์อุปกรณ์กีฬาโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น	3.81	0.911	3	มาก
2. ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้รับผิดชอบด้านกีฬาในจังหวัด	3.88	1.025	2	มาก
3. การทดสอบสมรรถภาพร่างกายของประชาชน	3.56	0.727	4	มาก
4. การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนานักกีฬาจังหวัด	4.00	0.966	1	มาก
5. การตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาในจังหวัด	3.50	0.894	5	มาก
รวม	**3.75**	**0.112**		**มาก**

จากตารางที่ 18 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาโดยรวมมีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.75 S.D.=1.112) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนานักกีฬาจังหวัด มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =4.00 S.D.=0.966) รองลงมาคือ ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้รับผิดชอบด้านกีฬาในจังหวัด มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.88 S.D.=1.025) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาในจังหวัด มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.75 S.D.=0.112)

ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการมีความเห็นสอดคล้องกับผู้บริหาร ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าปัญหาการบริหารจัดการของงานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการด้านนโยบายตามการรับรู้ผู้บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนอยู่ในเกณฑ์ระดับที่มีปัญหามาก ทั้งนี้เนื่องจากงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการทั่วประเทศ มิได้มีนโยบายอย่างชัดเจนด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่ออาชีพ ด้านการพัฒนาการวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีและด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศซึ่งองค์กรได้ให้นโยบายปฏิบัติงานตามภารกิจบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการสนับสนุนส่งเสริมและประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดในการจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการจึงทำให้ไม่ตรงจุดมุ่งหมายของแผนยุทธศาสตร์กีฬาแห่งชาติที่วางไว้และข้อมูลจากการสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มกิจกรรมเด็กและเยาวชน กรมการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปกครองส่วนท้องถิ่น (เอกโอสถ รักเอียด, สัมภาษณ์, 20 พฤษภาคม 2553) ได้กล่าวว่าผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับนโยบายการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการให้ตรงจุดมุ่งหมายของแผนยุทธศาสตร์กีฬาแห่งชาติในทุกด้านเนื่องจากเป็นการพัฒนาไปไหนทิศทางที่ถูกต้องและจะช่วยผลักดันให้นโยบายในการบริหารประสบผมสำเร็จ

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการวางแผน

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	N = 16			
ด้านการวางแผน	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. การกำหนดนโยบายและการวางแผนปฏิบัติงานด้านการกีฬาและนันทนาการที่ชัดเจน	3.44	1.094	3	ปานกลาง
2. การจัดเก็บข้อมูลด้านกีฬาและนันทนาการเพื่อช่วยในการวางแผน	3.25	1.291	4	ปานกลาง
3. การกำหนดแผนงานในระยะสั้นและระยะยาว	3.13	0.957	5	ปานกลาง
4. การวางแผนงานในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ตรงกับความต้องการของประชาชน	2.94	1.124	1	ปานกลาง
5. การวางแผนงานด้านกีฬาและนันทนาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2.88	1.025	2	ปานกลาง
รวม	**3.13**	**0.126**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 19 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการวางแผนโดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$=3.13 S.D.=1.126) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวางแผนงานในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ตรงกับความต้องการของประชาชน มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$=2.94 S.D.=0.966) รองลงมา คือ การวางแผนงานด้านกีฬาและนันทนาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$=2.88 S.D.=1.025) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การกำหนดแผนงานในระยะสั้นและระยะยาว มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$=3.13 S.D.=0.957)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการซึ่งมีความเห็นส่วนใหญ่ขัดแย้งกับผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ให้ความเห็นว่าการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากีฬาและนันทนาการ ควรให้ผู้ปฏิบัติงานโดยตรงเป็นผู้จัดทำแผนพัฒนากีฬาและนันทนาการแสดงให้เห็นว่าปัจจุบันยังไม่ได้มีการประสานความเข้าใจการทำแผนพัฒนากีฬาและนันทนาการระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านบุคลากร

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	N = 16			
ด้านบุคลากร	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. เจ้าหน้าที่ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการที่จบทางด้านพลศึกษา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา	4.00	0.966	1	มาก
2. ความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในการทำงานด้านกีฬาและนันทนาการของเจ้าหน้าที่	3.75	1.000	3	มาก
3. ความสนใจในการเล่นกีฬาของประชาชน	2.88	1.258	2	ปานกลาง
4. ความเพียงพอของผู้ฝึกสอนกีฬาประจำจังหวัด	3.31	1.014	5	ปานกลาง
5. การจัดการอบรมให้ประชาชนในจังหวัดมีความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการมากขึ้น	3.38	1.025	4	มาก
รวม	**3.46**	**0.117**		**มาก**

จากตารางที่ 20 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านบุคลากร โดยรวมมีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.46 S.D.=0.117) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เจ้าหน้าที่ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการที่จบทางด้านพลศึกษา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬามีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =4.00 S.D.=0.966) รองลงมาคือ ความสนใจในการเล่นกีฬาของประชาชน มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =2.88 S.D.=1.258) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความเพียงพอของผู้ฝึกสอนกีฬาประจำจังหวัด มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.13 S.D.=1.014)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรเปิดรับอัตราเจ้าหน้าที่ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการที่จบทางด้านพลศึกษา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬาเนื่องจากภารงานที่มากประกอบกับการปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการจัดองค์กร

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	N = 16			
	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. ความเข้าใจในกฎเกณฑ์และแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	3.38	1.088	3	ปานกลาง
2. การจัดทำระเบียบข้อบังคับของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการที่เป็นลายลักอักษร	2.81	0.750	11	ปานกลาง
3. สถานที่ทำงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการอย่างถาวร	3.00	1.211	8	ปานกลาง
4. การจัดตั้งชมรมกีฬาต่างๆขึ้นในจังหวัด	3.50	1.095	2	มาก
5. ความเหมาะสมเป็นไปได้ในการแต่งตั้งคณะกรรมการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในคอนาคต กำหนด เช่น ประธานคณะกรรมการ นายก อบจ.	2.56	0.727	15	ปานกลาง
5.1 เลขานุการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	2.69	1.195	13	ปานกลาง
5.2 ผู้แทน กกท.	2.94	0.854	9	ปานกลาง
5.3 ผู้แทน ท่องเที่ยวและกีฬา	2.63	0.885	14	ปานกลาง
5.4 ผู้แทน ประชาชนท้องถิ่น	3.19	1.223	6	ปานกลาง
6. ความสามารถในการปฏิบัติงานในคณะกรรมการคณะกรรมการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในอนาคต กำหนด เช่น ประธานคณะกรรมการ นายก อบจ.	3.31	0.704	4	ปานกลาง
6.1 เลขานุการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	3.06	0.998	7	ปานกลาง
6.2 ผู้แทน กกท.	2.75	0.577	12	ปานกลาง
6.3 ผู้แทนกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา	2.88	0.719	10	ปานกลาง
6.4 ผู้แทน ประชาชนท้องถิ่น	3.25	1.183	5	ปานกลาง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 21 (ต่อ)

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	N = 16			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
7. การแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นเป็นผู้แทนจะเกิดปัญหาในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	2.50	1.155	16	ปานกลาง
8. ความต้องการรูปแบบโครงสร้างใหม่ขององค์กร	3.88	0.806	1	มาก
9. ประชาชนมีความเบื่อหน่ายต่อการ ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	2.25	0.931	17	น้อย
รวม	**2.97**	**0.181**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 21 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการจัดองค์กรโดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =2.97 S.D.=0.181) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความต้องการรูปแบบโครงสร้างใหม่ขององค์กร มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.88 S.D.=0.806) รองลงมาคือ สถานที่ทำงานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการอย่างถาวร มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.50 S.D.=1.095) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ประชาชนมีความเบื่อหน่ายต่อการ ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =2.25 S.D.=0.931)

ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการจัดองค์กร มีความเห็นสอดคล้องกับผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าปัญหาการบริหารจัดการของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการจัดองค์กร ความเข้าใจในกฎเกณฑ์และแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและความต้องการรูปแบบโครงสร้างใหม่ขององค์กรหากมีการจัดองค์กรเป็นการเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่การทำงานกับบุคคล ซึ่งจะก่อให้เกิดเอกภาพในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการอำนวยการ

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	N = 16			
ด้านการอำนวยการ	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. ความชัดเจนในนโยบายที่ กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้การจัดดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการระดับเป็นหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด	3.25	0.856	2	ปานกลาง
2. การบัญญัติหน้าที่กำหนดให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องจัดกีฬาและนันทนาการให้กับประชาชนในจังหวัด	3.38	1.025	1	ปานกลาง
3. การติดตามนิเทศงานเมื่อมีกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงาน	3.19	1.047	3	ปานกลาง
4. ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาและนันทนาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2.94	1.237	4	ปานกลาง
5. ความชัดเจนในการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติงาน	2.56	0.512	5	ปานกลาง
รวม	**3.06**	**0.272**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 22 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการอำนวยการโดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.06 S.D.=0.272) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การบัญญัติหน้าที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องจัดกีฬาและนันทนาการให้กับประชาชนในจังหวัด มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.38 S.D.=1.025) รองลงมา คือ ความชัดเจนในนโยบายที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้การจัดดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการระดับเป็นหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.25 S.D.=1.856) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความชัดเจนในการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติงาน มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =2.56 S.D.=0.512)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ ของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าปัญหาการบริหารจัดการของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการอำนวยการ การติดตามนิเทศงานเมื่อมีกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงานจะเป็นการติดตามภาพรวมทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการจะรวมอยู่กับกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมอยู่แล้ว

ตารางที่ 23 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการประสานงาน

การพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการประสานงาน	N = 16			
	$\overline{X}$	S.D.	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. การประสานงานระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬา	3.06	0.772	5	ปานกลาง
2. การให้ความร่วมมือของประชาชนในองค์การบริหารส่วนจังหวัดเมื่อมีการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ	3.31	1.014	4	ปานกลาง
3. ความร่วมมือจากภาคเอกชนในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ	3.56	0.964	1	มาก
4. การจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการ	3.63	0.957	2	มาก
5. การจัดส่งบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการมาปฏิบัติงานที่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬาและนันทนาการ	3.44	1.209	3	ปานกลาง
รวม	**3.40**	**0.156**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 23 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการประสานงานโดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.40 S.D.=0.156) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความร่วมมือจากภาคเอกชนในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.56 S.D.=0.964) รองลงมา คือ การจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.63 S.D.=0.957) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การประสานงาน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับหน่วยงานที่รับผิดชอบ ด้านกีฬา มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.06 S.D.=0.772)

ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการสอดคล้องกับผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าปัญหาการบริหารจัดการของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการประสานงานความร่วมมือจากภาคเอกชนในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการยังขาดความสนใจ ของเอกชนเนื่องจากภาคเอกชนมุ่งเน้นการลงทุนที่กระตุ้นรายได้มากกว่าและความเห็นในการปฏิบัติงานควรจะมีคู่มือการปฏิบัติงานซึ่งเป็นเครื่องมือในการจัดระเบียบวิธีการทำงาน เพื่อให้บุคลากรสามารถทำงานไปในทิศทางเดียวกันและจะทำให้การประสานงานเป็นไปด้วยความราบรื่น ไม่ซ้ำซ้อน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ายังขาดคู่มือการปฏิบัติงานแต่เห็นความสำคัญในการจะพัฒนาให้มีขึ้น

ตารางที่ 24 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการรายงานผล

การพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการรายงานผล	N = 16			
	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. ความชัดเจนของแบบฟอร์มการรายงานผล	3.13	0.719	5	ปานกลาง
2. การประเมินโครงการด้านกีฬาและนันทนาการ	3.25	1.065	4	ปานกลาง
3. การประชาสัมพันธ์ที่ดีให้กับประชาชนในจังหวัดทราบเกี่ยวกับด้านกีฬาและนันทนาการ	3.38	0.957	3	มาก
4. ความร่วมมือจากสื่อต่างๆ	3.50	1.033	1	มาก
5. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ เกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่จัดให้ผู้อื่นรับรู้ ข่าวสาร	3.44	1.209	2	ปานกลาง
รวม	**3.34**	**0.180**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 24 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการรายงานผลโดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.34 S.D.=0.180) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความร่วมมือจากสื่อต่างๆ มีระดับความเหมาะสมมาก ($\overline{X}$ =3.50 S.D.=1.033) รองลงมาคือจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ เกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่จัดให้ผู้อื่นรับรู้ ข่าวสาร มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.44 S.D.=1.209) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความชัดเจนของแบบฟอร์มการรายงานผล มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.13 S.D.=0.719)

ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการสอดคล้องกับผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าปัญหาการบริหารจัดการของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการรายงานผล ยังขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีให้กับประชาชนในจังหวัดทราบเกี่ยวกับด้านกีฬาและนันทนาการสืบเนื่องจากระบบการสื่อสารที่เข้าถึงท้องถิ่นห่างไกลยังไม่เพียงพอทำได้ในรูปแบบวารสารแจกประจำปีเท่านั้น

ตารางที่ 25 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับและระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านงบประมาณ

การพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านงบประมาณ	N = 16			
	$\overline{X}$	S.D.	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. การจัดสรรด้านงบประมาณ ด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรงขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	3.31	0.793	5	ปานกลาง
2. การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานกีฬาและนันทนาการ	3.50	0.966	4	ปานกลาง
3. ระบบการเบิกจ่ายงบประมาณด้านกีฬาและนันทนาการ	3.44	0.964	1	ปานกลาง
4. การควบคุม ตรวจสอบการใช้งบประมาณด้านกีฬาให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	3.38	0.885	3	ปานกลาง
5. การอุดหนุนงบประมาณจากรัฐ การอุดหนุนงบประมาณจากภาคเอกชน	3.56	1.094	2	ปานกลาง
รวม	**3.44**	**0.111**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 25 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านงบประมาณโดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.44 S.D.=0.111) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ระบบการเบิกจ่ายงบประมาณด้านกีฬาและนันทนาการ มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.44 S.D.=0.964) รองลงมาคือการอุดหนุนงบประมาณจากรัฐ การอุดหนุนงบประมาณจากภาคเอกชน มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.56 S.D.=1.094) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การจัดสรรด้านงบประมาณ ด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.31 S.D.=0.793)

ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการสอดคล้องกับผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่าปัญหาการบริหารจัดการของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านงบประมาณ ยังขาดการประชุมบุคลากรในองค์กรในการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สอดคล้องกับภาระงานและการใช้งบประมาณให้ตรงวัตถุประสงค์แสดงให้เห็นว่ายังขาดการประชุมเพื่อวางแผนงบประมาณเป็นการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนและให้ใช้งบประมาณประจำปีเท่านั้น

3. สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย กลุ่มผู้ใช้บริการ

ตอนที่ 4 สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย กลุ่มผู้ใช้บริการ

สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยกลุ่มผู้ใช้บริการ ดังภาพที่ 10

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

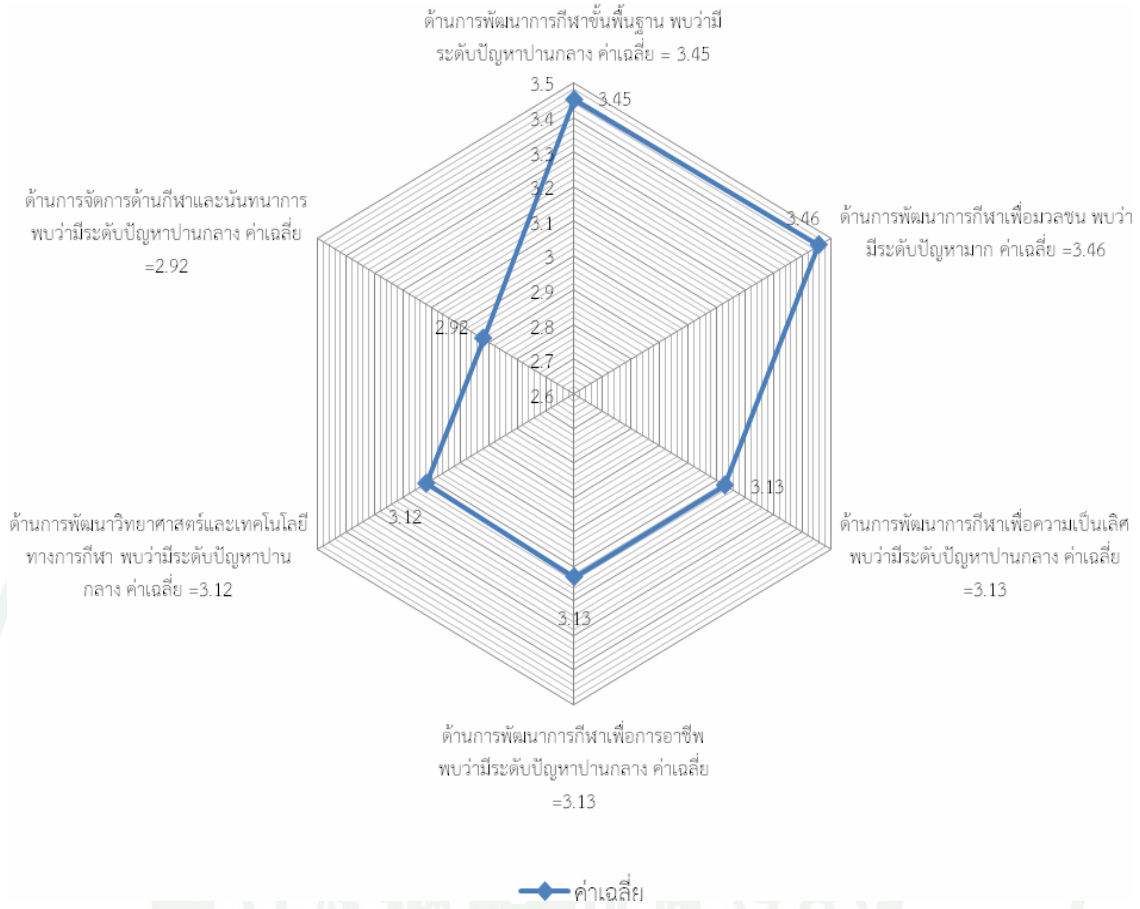

ภาพที่ 10 สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย กลุ่มผู้ใช้บริการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 26 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน	N = 320			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. มีการรณรงค์ให้เด็กเยาวชนและประชาชนเห็นความสำคัญและตื่นตัวในการเล่นกีฬาออกกำลังกายและประกอบกิจกรรมนันทนาการ	3.46	0.787	4	ปานกลาง
2. มีการจัดกิจกรรมการกีฬาการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ สำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและทั่วถึง	3.49	1.035	2	ปานกลาง
3. มีการสร้างองค์ความรู้ด้านการเล่นกีฬา การดูกีฬาและสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	3.50	1.203	1	ปานกลาง
4. มีการจัดสร้างสถานกีฬา ส่งเสริมการใช้และบริหารจัดการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆให้เพียงพอและมีคุณภาพ	3.48	1.106	3	ปานกลาง
5. มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กร ชุมชน และเครือข่ายการกีฬาและนันทนาการ	3.43	1.323	6	ปานกลาง
6. มีการพัฒนาความรู้บุคลากรทางการครูอาสาพัฒนากีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา	3.44	1.146	5	ปานกลาง
7. มีการจัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านการกีฬา	3.33	1.340	7	ปานกลาง
รวม	**3.45**	**0.182**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 26 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน โดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.45 S.D.=0.182) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการสร้างองค์ความรู้ด้านการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เล่นกีฬาการดูกีฬาและสร้างวัฒนธรรม การเล่นกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$=3.50 S.D.=1.203) รองลงมาคือมีการจัดกิจกรรมการกีฬาการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและทั่วถึงมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$=3.49 S.D.=1.035) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการจัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านการกีฬา มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$=3.33 S.D.=1.340)

ตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน	N = 320			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1 .มีผู้นำการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในจังหวัด	3.45	0.790	4	ปานกลาง
2. จัดหาสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย	3.47	1.050	3	ปานกลาง
3. จัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	3.49	1.209	1	ปานกลาง
4. การดูแลรักษาสนามกีฬาและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน	3.48	1.111	2	ปานกลาง
5. ปัญหายาเสพติดหลังจากการจัดกิจกรรมกีฬาของเยาวชนและประชาชน	3.42	1.337	5	ปานกลาง
รวม	**3.46**	**0.204**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 27 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนโดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$=3.46 S.D.=0.204) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกายมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$=3.49 S.D.=1.209) รองลงมาคือการดูแลรักษาสนามกีฬาและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$=3.48 S.D.=1.111) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ปัญหายาเสพติดหลังจากการจัดกิจกรรมกีฬาของเยาวชนและประชาชน มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$=3.42 S.D.=1.337)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 28 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	N = 320			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. ส่งเสริมสนับสนุนในการเตรียมทีม การเก็บตัวฝึกซ้อมการเข้าร่วมการแข่งขันรวมถึงกำหนดมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ สำหรับนักกีฬาเพื่อมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬา	3.16	1.072	1	ปานกลาง
2. การจัดตั้งชมรมกีฬาในจังหวัด อำเภอ ตำบล	3.13	1.285	4	ปานกลาง
3. ระบบการขึ้นทะเบียนของนักกีฬาในจังหวัด	3.14	1.388	3	ปานกลาง
4. การจัดการแข่งขันกีฬาในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง	3.15	1.303	2	ปานกลาง
5. การยกย่องสรรเสริญนักกีฬาในจังหวัด	3.08	1.353	6	ปานกลาง
6. ปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาในจังหวัด	3.12	1.844	5	ปานกลาง
รวม	**3.13**	**0.255**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 28 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศโดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.13 S.D.=0.255) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมสนับสนุนในการเตรียมทีมการเก็บตัวฝึกซ้อมการเข้าร่วมการแข่งขันรวมถึงกำหนดมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ สำหรับนักกีฬาเพื่อมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬามีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.16 S.D.=1.072) รองลงมาคือการจัดการแข่งขันกีฬาในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.15 S.D.=1.303) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การยกย่องสรรเสริญนักกีฬาในจังหวัดมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.08 S.D.=1.353)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ	N = 320			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. การจัดตั้งค่ายมวยและเตรียมนักมวยไทยในจังหวัด	3.17	1.114	1	ปานกลาง
2. การวางแผนเกี่ยวกับกีฬาเทนนิส	3.13	1.730	3	ปานกลาง
3. การจัดตั้งทีมเซปักตะกร้อในจังหวัด	3.16	1.815	2	ปานกลาง
4. การสร้างสนามกอล์ฟในจังหวัด	3.12	1.753	4	ปานกลาง
5. การมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถในจังหวัด	3.08	1.855	5	ปานกลาง
รวม	**3.13**	**0.305**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 29 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.13 S.D.=0.305) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การจัดตั้งค่ายมวยและเตรียมนักมวยไทยในจังหวัดมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.17 S.D.=1.114) รองลงมาคือการจัดตั้งทีมเซปักตะกร้อในจังหวัด มีระดับความเหมาะสม ปานกลาง ($\overline{X}$ =3.16 S.D.=1.815) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถในจังหวัด มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.08 S.D.=1.855)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 30 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา

การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	N = 320			
ทางการกีฬา	$\overline{X}$	**S.D.**	**อันดับที่**	**ระดับ**
1. การผลิต ประดิษฐ์ อุปกรณ์กีฬาโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น	2.96	1.129	5	ปานกลาง
2. มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของประชาชน	3.20	1.690	1	ปานกลาง
3. การทดสอบสมรรถภาพร่างกายของประชาชน	3.14	1.831	4	ปานกลาง
4. มีการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนานักกีฬาในจังหวัด	3.15	1.723	3	ปานกลาง
5. การจัดตั้งศูนย์การออกกำลังกายสุขภาพในจังหวัด	3.18	1.797	2	ปานกลาง
รวม	**3.12**	**0.288**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 30 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา โดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.12 S.D.=0.288) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของประชาชนมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.20 S.D.=1.690) รองลงมาคือการจัดตั้งศูนย์การออกกำลังกายสุขภาพในจังหวัด มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.18 S.D.=1.797) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การผลิต ประดิษฐ์ อุปกรณ์กีฬาโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =2.96 S.D.=1.129)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 31 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับ และระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการ

การจัดการด้านกีฬาและนันทนาการ	N = 320			
	$\overline{X}$	S.D.	อันดับที่	ระดับ
1. ไม่ทราบข้อมูลการเผยแพร่ข่าวสารทางด้านกีฬาและนันทนาการ	3.62	1.501	1	มาก
2. เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจทางด้านกีฬาและนันทนาการ เช่น การตัดสินกีฬา การฝึกสอนกีฬา การจัดกิจกรรม	2.53	1.271	6	ปานกลาง
3. ความสนใจทางด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการของผู้นำในองค์การบริหารส่วนจังหวัด	2.51	1.303	8	ปานกลาง
4. การดำเนินงานของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการต่อผู้มาใช้บริการ	2.52	1.452	7	ปานกลาง
5. ท่านยินดีที่จะสนับสนุนงบประมาณให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	2.41	1.247	9	น้อย
6. ความเพียงพอของสนามกีฬาที่มีอยู่ในจังหวัด	3.10	1.186	4	ปานกลาง
7. ความเหมาะสมของสถานที่เล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย	3.26	1.225	2	ปานกลาง
8. องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรเป็นหลักในการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในจังหวัด	3.21	1.401	3	ปานกลาง
9. การประสานงานด้านกีฬาและนันทนาการกับผู้รับบริการ	3.09	1.317	5	ปานกลาง
รวม	**2.92**	**0.107**		**ปานกลาง**

จากตารางที่ 31 พบว่าระดับของปัญหางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้ใช้บริการ ด้านการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการ โดยรวมมีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =2.92 S.D.=0.107) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ไม่ทราบข้อมูลการเผยแพร่ข่าวสารทางด้านกีฬาและนันทนาการ มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.62 S.D.=1.501) รองลงมาคือความเหมาะสมของสถานที่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =3.26 S.D.=1.225) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ท่านยินดีที่จะสนับสนุนงบประมาณให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ มีระดับความเหมาะสมปานกลาง ($\overline{X}$ =2.41 S.D.=1.247)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อมูลจากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในการรับบริการด้านกีฬาและนันทนาการพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาจากการให้สัมภาษณ์พบว่า มีที่จอดรถสะดวกและเพียงพอแสดงให้เห็นว่าสอดคล้องกับผลการศึกษาทางด้านทรัพยากรทางบริหาร ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ในเรื่องของสถานที่จอดรถใกล้เคียงสนามกีฬาและจากการสำรวจของผู้วิจัยพบว่าสถานที่จอดรถบริเวณใกล้เคียง จะอนุญาตให้จอดรถได้และมีที่จอดรถไว้ที่อาคารต่างได้เช่นกันแต่ยังขาดการรักษาความปลอดภัยซึ่งเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้ใช้บริการ

4. ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

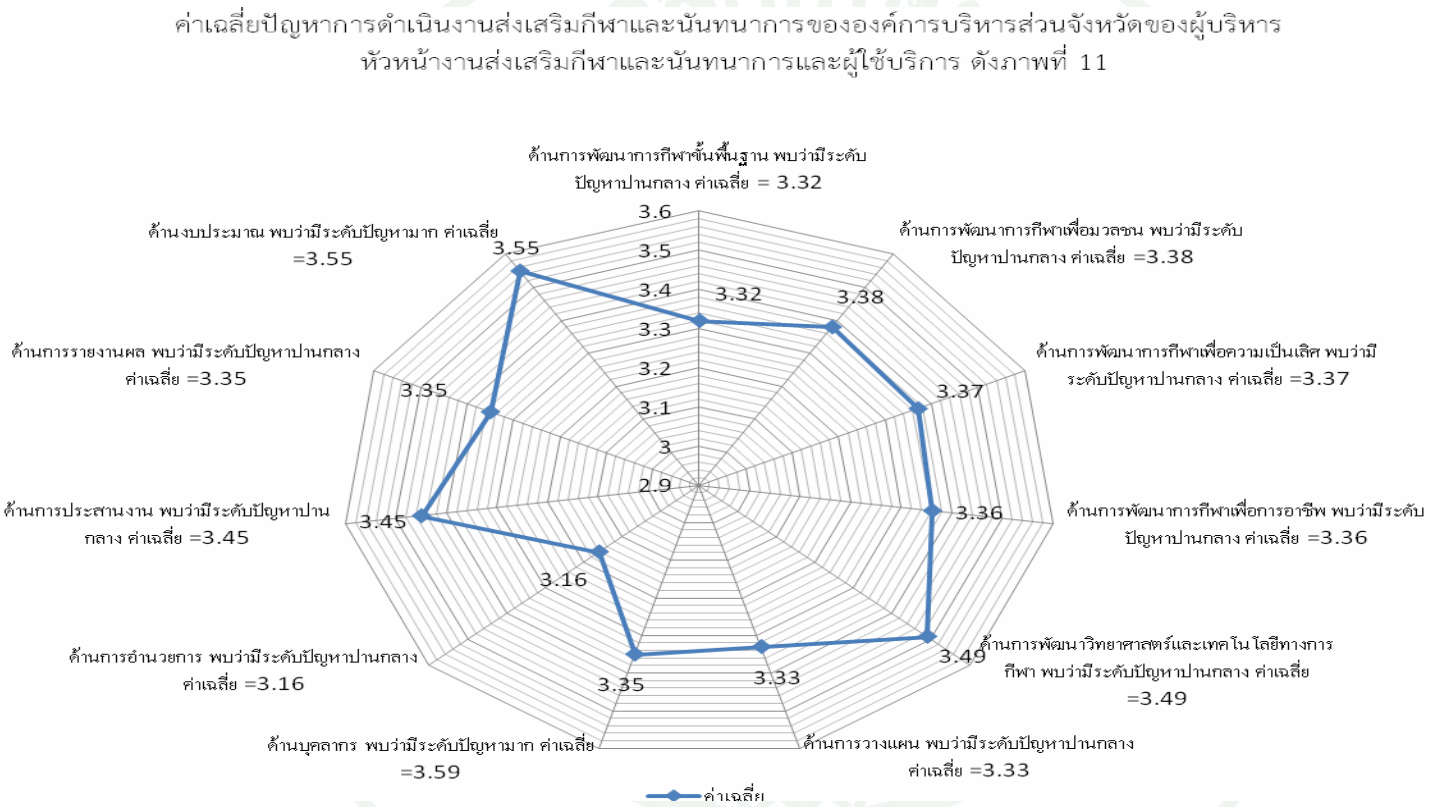

ภาพที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.1 ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

ตารางที่ 32 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการ

ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน	ผู้บริหาร อบจ.(N=16)		หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาฯ(N=16)		ผู้ใช้บริการ(N=320)		รวม(N = 352)	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. มีการรณรงค์ให้เด็กเยาวชนและประชาชนเห็นความสำคัญและตื่นตัวในการเล่นกีฬาออกกำลังกายและประกอบกิจกรรมนันทนาการ	2.63	1.088	2.69	1.014	3.46	0.787	2.93	0.16
2. มีการจัดกิจกรรมการกีฬาการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและทั่วถึง	2.88	0.719	3.06	0.929	3.49	1.035	3.14	0.16
3. การสร้างองค์ความรู้ด้านการเล่นกีฬาการดูกีฬาและสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	2.56	0.964	2.75	1.125	3.5	1.203	2.94	0.12
4. การจัดสร้างสถานกีฬาส่งเสริมการใช้และบริหารจัดการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆให้เพียงพอและมีคุณภาพ	4.06	0.772	3.5	0.966	3.48	1.106	3.68	0.17
5. การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กรชุมชน และเครือข่ายการกีฬาและนันทนาการ	3.88	0.957	3.44	1.153	3.43	1.323	3.58	0.18
6. มีการพัฒนาความรู้บุคลากรทางการครูอาสาพัฒนากีฬานันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา	3.94	0.929	3.31	1.138	3.44	1.146	3.56	0.12
รวม	3.38	0.131	3.14	0.138	3.45	0.182	**3.32**	**0.07**

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน พบว่ามีระดับปัญหาปานกลาง ($\overline{X}$ =3.32)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.2 ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

ตารางที่ 33 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ และผู้ใช้บริการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการ

ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน	ผู้บริหาร อบจ.(N=16)		หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาฯ(N=16)		ผู้ใช้บริการ(N=320)		รวม(N = 352)	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. มีผู้นำการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในจังหวัด อำเภอ ตำบล	3.63	0.885	3.5	0.816	3.45	0.790	3.53	0.05
2. มีการจัดหาสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย	3.56	0.629	4	0.816	3.47	1.050	3.68	0.21
3. การจัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	3.06	0.68	4.25	0.856	3.49	1.209	3.60	0.27
4. การดูแลรักษาสนามกีฬาและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน	3.44	1.031	3.44	0.892	3.48	1.111	3.45	0.11
5. ปัญหายาเสพติดหลังจากการจัดกิจกรรมกีฬาของเยาวชน และประชาชน	1.94	0.68	2.5	1.265	3.42	1.337	2.62	0.36
รวม	3.13	0.171	3.54	0.190	3.46	0.204	3.38	0.12

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ และผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน พบว่ามีระดับปัญหาปานกลาง ($\overline{X}$ =3.38)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.3 ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ตารางที่ 34 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการ

ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	ผู้บริหาร อบจ.(N=16)		หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาฯ(N=16)		ผู้ใช้บริการ(N=320)		รวม(N = 352)	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. ส่งเสริมสนับสนุนในการเตรียมทีม การเก็บตัวฝึกซ้อม การเข้าร่วมการแข่งขันรวมถึงกำหนดมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ สำหรับนักกีฬาเพื่อมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬา	3.63	1.088	3.5	1.095	3.16	1.072	3.43	0.01
2. การจัดตั้งชมรมกีฬาในจังหวัด อำเภอ ตำบล	3.56	1.263	3.13	1.455	3.13	1.285	3.27	0.11
3. ระบบการขึ้นทะเบียนของนักกีฬาในจังหวัด	4.06	0.772	3.31	1.138	3.14	1.388	3.50	0.31
4. การจัดการแข่งขันกีฬาในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง	3.44	0.892	3.44	0.892	3.15	1.303	3.34	0.24
5. การยกย่องสรรเสริญนักกีฬาในจังหวัด	3.5	0.894	3.38	0.806	3.08	1.353	3.32	0.29
6. ปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาในจังหวัด	3.75	0.775	3.19	1.109	3.12	1.844	3.35	0.55
รวม	**3.66**	**0.193**	**3.32**	**0.226**	**3.13**	**0.255**	**3.37**	**0.19**

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ และผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ พบว่ามีระดับปัญหาปานกลาง ($\overline{X}$ =3.37)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.4 ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

ตารางที่ 35 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ และผู้ใช้บริการ

ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ	ผู้บริหาร อบจ.(N=16)		หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาฯ(N=16)		ผู้ใช้บริการ(N=320)		รวม(N = 352)	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. การจัดตั้งค่ายมวยและเตรียมนักมวยไทยในจังหวัด	3.31	1.014	3.5	1.033	3.17	1.114	3.33	0.05
2. การวางแผนเกี่ยวกับกีฬาเทนนิส	3.63	1.088	3.44	1.094	3.13	1.730	3.40	0.37
3. การจัดตั้งทีมเซปักตะกร้อในจังหวัด	3.5	0.632	3.31	0.602	3.16	1.815	3.32	0.69
4. การสร้างสนามกอล์ฟในจังหวัด	3.69	0.793	3.38	0.885	3.12	1.753	3.40	0.53
5. การมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถในจังหวัด	3.75	0.775	3.25	1.000	3.08	1.855	3.36	0.57
รวม	3.58	0.187	3.38	0.195	3.13	0.305	3.36	0.25

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ และผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ พบว่ามีระดับปัญหาปานกลาง ($\overline{X}$ =3.36)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.5 ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา

ตารางที่ 36 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการ

ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา	ผู้บริหาร อบจ.(N=16)		หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาฯ(N=16)		ผู้ใช้บริการ(N=320)		รวม(N = 352)	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. การผลิต ประดิษฐ์ อุปกรณ์กีฬาโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น	3.63	0.957	3.81	0.911	2.96	1.129	3.47	0.11
2. มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของประชาชน	3.75	0.931	3.88	1.025	3.2	1.69	3.61	0.41
3. การทดสอบสมรรถภาพร่างกายของประชาชน	3.56	0.727	3.56	0.727	3.14	1.831	3.42	0.64
4. มีการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนานักกีฬาในจังหวัด	3.69	.873	4	0.966	3.15	1.723	3.61	0.47
5. การจัดตั้งศูนย์การออกกำลังกายสุขภาพในจังหวัด	3.38	0.806	3.5	0.894	3.18	1.797	3.35	0.55
รวม	3.6	0.094	3.75	0.112	3.12	0.288	3.49	0.20

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา พบว่ามีระดับปัญหาปานกลาง ($\overline{X}$ =3.49)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.6 ด้านการวางแผน

ตารางที่ 37 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา

การพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการวางแผน	ผู้บริหาร อบจ.(N=16)		หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาฯ(N=16)		รวม(N = 352)	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. การกำหนดนโยบายและการวางแผนปฏิบัติงานด้านการกีฬาและนันทนาการที่ชัดเจน	3.75	0.931	3.44	1.094	3.60	0.12
2. การจัดเก็บข้อมูลด้านกีฬาและนันทนาการเพื่อช่วยในการวางแผน	3.69	1.014	3.25	1.291	3.47	0.20
3. การกำหนดแผนงานในระยะสั้นและระยะยาว	3.63	0.719	3.13	0.957	3.38	0.17
4. การวางแผนงานในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ตรงกับความต้องการของประชาชน	3.31	0.873	2.94	1.124	3.13	0.18
5. การวางแผนงานด้านกีฬาและนันทนาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.25	0.856	2.88	1.025	3.07	0.12
รวม	**3.53**	0.109	3.13	0.126	3.33	0.04

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการวางแผน พบว่ามีระดับปัญหาปานกลาง ($\overline{X}$ =3.33)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.7 ด้านบุคลากร

ตารางที่ 38 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา

การพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านบุคลากร	ผู้บริหาร อบจ.(N=16)		หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาฯ(N=16)		รวม(N = 352)	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. เจ้าหน้าที่ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการที่จบทางด้านพลศึกษา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา	4.06	0.854	4	0.966	4.03	0.08
2. ความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในการทำงานด้านกีฬาและนันทนาการของเจ้าหน้าที่	3.81	0.911	3.75	1.00	3.78	0.06
3. ความสนใจในการเล่นกีฬาของประชาชน	3.69	0.793	2.88	1.258	3.29	0.33
4. ความเพียงพอของผู้ฝึกสอนกีฬาประจำจังหวัด	3.38	0.885	3.31	1.014	3.35	0.09
5. การจัดการอบรมให้ประชาชนในจังหวัดมีความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการมากขึ้น	3.63	0.885	3.38	1.025	3.51	0.10
รวม	3.71	0.045	3.46	0.117	3.59	0.11

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านบุคลากร พบว่ามีระดับปัญหามาก ($\overline{X}$ =3.59)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.8 ด้านการจัดองค์กร

ตารางที่ 39 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา

การพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการจัดองค์กร	ผู้บริหาร อบจ.(N=16)		หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาฯ(N=16)		รวม(N = 352)	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. ความเข้าใจในกฎเกณฑ์และแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	3.56	1.094	3.38	1.088	3.47	0.00
2. การจัดทำระเบียบข้อบังคับของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการที่เป็นลายลักอักษร	2.88	0.885	2.81	0.75	2.85	0.10
3. สถานที่ทำงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการอย่างถาวร	3.13	1.088	3	1.211	3.07	0.09
4. การจัดตั้งชมรมกีฬาต่างๆขึ้นในจังหวัด	3.51	1.095	3.5	1.095	3.51	0.00
5. ความเหมาะสมเป็นไปได้ในการแต่งตั้งคณะกรรมการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในคอนาคต กำหนด เช่น ประธานคณะกรรมการ						
นายก อบจ.	2.63	0.619	2.56	0.727	2.60	0.08
5.1 เลขานุการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	2.94	1.124	2.69	1.195	2.82	0.05
5.2 ผู้แทน กกท.	3.00	0.816	2.94	0.854	2.97	0.03
5.3 ผู้แทน ท่องเที่ยวและกีฬา	3.06	0.998	2.63	0.885	2.85	0.08
5.4 ผู้แทน ประชาชนท้องถิ่น	3.38	0.806	3.19	1.223	3.29	0.29
6. ความสามารถในการปฏิบัติงานในคณะกรรมการคณะกรรมการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในคอนาคต กำหนด เช่น ประธาน						
คณะกรรมการ นายก อบจ	3.31	0.704	3.35	0.704	3.33	0.00

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 39 (ต่อ)

การพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการจัดองค์กร	ผู้บริหาร อบจ.(N=16)		หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาฯ(N=16)		รวม(N = 352)	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
6.1 เลขานุการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	3.25	1.065	3.06	0.998	3.16	0.05
6.2 ผู้แทน กกท.	2.79	0.577	2.75	0.577	2.77	0.00
6.3 ผู้แทนกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา	2.81	0.75	2.88	0.719	2.85	0.02
6.4 ผู้แทน ประชาชนท้องถิ่น	3.44	1.031	3.25	1.183	3.35	0.11
7. การแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นเป็นผู้แทนจะเกิดปัญหาในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	3.19	0.98	2.5	1.155	2.85	0.12
8. ความต้องการรูปแบบโครงสร้างใหม่ขององค์กร	4.06	0.854	3.88	0.806	3.97	0.03
9. ประชาชนมีความเบื่อหน่ายต่อการ ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	2.31	0.946	2.25	0.931	2.28	0.01
รวม	3.13	0.075	2.97	0.181	3.06	0.07

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการจัดองค์กร พบว่ามีระดับปัญหาปานกลาง ($\overline{X}$ =3.06)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.9 ด้านการอำนวยการ

ตารางที่ 40 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา

การพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการอำนวยการ	ผู้บริหาร อบจ.(N=16)		หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาฯ(N=16)		รวม(N = 352)	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. ความชัดเจนในนโยบายที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้การจัดดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการระดับเป็นหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด	3.38	0.619	3.25	0.856	3.32	0.16
2. การบัญญัติหน้าที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องจัดกีฬาและนันทนาการให้กับประชาชนในจังหวัด	3.31	1.014	3.38	1.025	3.35	0.00
3. การติดตามนิเทศงานเมื่อมีกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงาน	3.75	0.775	3.19	1.047	3.47	0.19
4. ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาและนันทนาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.44	0.964	2.94	1.237	3.19	0.19
5. ความชัดเจนในการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติงาน	2.44	0.727	2.56	0.512	2.50	0.15
รวม	**3.26**	**0.165**	**3.06**	**0.272**	**3.16**	**0.07**

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการอำนวยการ พบว่ามีระดับปัญหาปานกลาง ($\overline{X}$ =3.16)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.10 ด้านการประสานงาน

ตารางที่ 41 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา

การพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการประสานงาน	ผู้บริหาร อบจ.(N=16)		หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาฯ(N=16)		รวม(N = 352)	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. การประสานงานระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬา	3.25	0.577	3.06	0.772	3.16	0.13
2. การให้ความร่วมมือของประชาชนในองค์การบริหารส่วนจังหวัดเมื่อมีการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ	3.38	1.025	3.31	1.014	3.35	0.04
3. ความร่วมมือจากภาคเอกชนในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ	3.81	0.75	3.56	0.964	3.69	0.17
4. การจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการ	3.56	0.892	3.63	0.957	3.60	0.04
5. การจัดส่งบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการมาปฏิบัติงานที่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬาและนันทนาการ	3.5	1.095	3.44	1.209	3.47	0.04
รวม	3.5	0.209	3.34	0.156	3.45	0.06

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการประสานงาน พบว่ามีระดับปัญหาปานกลาง ($\overline{X}$ =3.45)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.11 ด้านการรายงานผล

ตารางที่ 42 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา

การพัฒนาการบริหารการกีฬาด้านการรายงานผล	ผู้บริหาร อบจ.(N=16)		หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาฯ(N=16)		รวม(N = 352)	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. ความชัดเจนของแบบฟอร์มการรายงานผล	3.19	0.655	3.13	0.719	3.16	0.05
2. การประเมินโครงการด้านกีฬาและนันทนาการ	3.31	1.014	3.25	1.065	3.28	0.04
3. การประชาสัมพันธ์ที่ดีให้กับประชาชนในจังหวัดทราบเกี่ยวกับด้านกีฬาและนันทนาการ	3.81	0.75	3.38	0.957	3.60	0.15
4. ความร่วมมือจากสื่อต่างๆ	3.38	1.088	3.5	1.033	3.44	0.04
5. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ เกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่จัดให้ผู้อื่นรับรู้ ข่าวสาร	3.13	1.204	3.44	1.209	3.29	0.00
รวม	3.36	0.232	3.34	0.180	3.35	0.05

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการรายงานผล พบว่ามีระดับปัญหาปานกลาง ($\overline{X}$ =3.35)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4.12 ด้านงบประมาณ

ตารางที่ 43 แสดงค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา

การพัฒนาการบริหารการกีฬา	ผู้บริหาร อบจ.(N=16)		หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาฯ(N=16)		รวม(**N = 32**)	
ด้านงบประมาณ	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
1. การจัดสรรด้านงบประมาณ ด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรงขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	3.44	0.727	3.31	0.793	3.38	0.05
2. การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานกีฬาและนันทนาการ	3.56	0.892	3.5	0.966	3.53	0.05
3. ระบบการเบิกจ่ายงบประมาณด้านกีฬาและนันทนาการ	3.88	0.806	3.44	0.964	3.66	0.11
4. การควบคุม ตรวจสอบการใช้งบประมาณด้านกีฬาให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	3.69	0.793	3.38	0.885	3.54	0.07
5. การอุดหนุนงบประมาณจากรัฐ การอุดหนุนงบประมาณจากภาคเอกชน	3.75	1.065	3.56	1.094	3.66	0.02
รวม	3.66	0.130	3.44	0.111	3.55	0.03

จากตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดของผู้บริหาร และหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เรื่องการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านงบประมาณ พบว่ามีระดับปัญหามาก ($\overline{X}$ =3.55)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สรุปการวิเคราะห์เรียงลำดับจากมากไปน้อยเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนางานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจากขั้นตอนที่ 1

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เรียงลำดับจากมากไปน้อยเพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดดังนี้

ด้านการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน

1. มีการจัดสร้างสถานกีฬาส่งเสริมการใช้และบริหารจัดการสถานกีฬาอุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ให้เพียงพอและมีคุณภาพ

2. มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กร ชุมชนและเครือข่ายการกีฬาและนันทนาการ

3. มีการพัฒนาความรู้บุคลากรทางการครูอาสาพัฒนากีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา

4. มีการจัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านการกีฬา

5. มีการจัดกิจกรรมการกีฬาการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและทั่วถึง

6. มีการสร้างองค์ความรู้ด้านการเล่นกีฬาการดูกีฬาและสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต

7. มีการรณรงค์ให้เด็กเยาวชนและประชาชนเห็นความสำคัญและตื่นตัวในการเล่นกีฬาออกกำลังกายและประกอบกิจกรรมนันทนาการ

ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน

1. มีการจัดหาสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย

2. การจัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. มีผู้นำการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในจังหวัด อำเภอและตำบล

4. การดูแลรักษาสนามกีฬาและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

5. ปัญหายาเสพติดหลังจากการจัดกิจกรรมกีฬาของเยาวชนและประชาชน

ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

1. ระบบการขึ้นทะเบียนของนักกีฬาในจังหวัด

2. ส่งเสริมสนับสนุนในการเตรียมทีม การเก็บตัวฝึกซ้อมการเข้าร่วมการแข่งขันรวมถึงกำหนดมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ สำหรับนักกีฬาเพื่อมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬา

3. ปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาในจังหวัด

4. การจัดการแข่งขันกีฬาในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง

5. การยกย่องสรรเสริญนักกีฬาในจังหวัด

6. การจัดตั้งชมรมกีฬาในจังหวัด อำเภอและตำบล

ด้านกีฬาเพื่อการอาชีพ

1. การวางแผนเกี่ยวกับกีฬาเทนนิส

2. การสร้างสนามกอล์ฟในจังหวัด

3. การมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถในจังหวัด

4. การจัดตั้งค่ายมวยและเตรียมนักมวยไทยในจังหวัด

5. การจัดตั้งทีมเซปักตะกร้อในจังหวัด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

1. มีการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนานักกีฬาในจังหวัด

2. มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของประชาชน

3. การผลิต ประดิษฐ์ อุปกรณ์กีฬาโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น

4. การทดสอบสมรรถภาพร่างกายของประชาชน

5. การจัดตั้งศูนย์การออกกำลังกายสุขภาพในจังหวัด

ด้านการบริหารการกีฬา เรื่องนโยบาย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านนโยบายผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์จากเอกสารที่ได้จากการรวมรวมทั้งในระดับนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและองค์การบริหารส่วนจังหวัด

1. ให้มีการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านกีฬา

2. ให้งบประมาณสนับสนุนสมาคมกีฬาจังหวัดในการจัดกิจกรรมกีฬา

3. ให้สนับสนุนการจัดการแข็งขันกีฬาในทุกระดับ

4. มีการกำหนดแผนพัฒนาด้านกีฬาไว้ในวิสัยทัศน์หรือยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ด้านการบริหารการกีฬา เรื่องการวางแผน

1. มีการกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

2. มีการจัดเก็บข้อมูลด้านกีฬาของจังหวัดเพื่อช่วยในการวางแผนงาน

3. มีการกำหนดวัตถุประสงค์แผนการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. มีการกำหนดแผนงานด้านกีฬาในระยะสั้นและระยะยาว

5. มีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านกีฬาให้ตรงตามแผนงาน

6. มีการติดตามทบทวนแผนงานเพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้

ด้านการบริหารการกีฬา เรื่องบุคลากร

1. รับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬามีจำนวนเพียงพอ

2. ควรมีการสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา

3. ควรมีการจัดสวัสดิการที่เป็นประโยชน์ให้กับบุคลากร

4. ควรมีการพัฒนาบุคลากรให้เข้าร่วมสัมมนาหรืออบรมเพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์

เรื่องการจัดองค์กร

1. มีการจัดกิจกรรมกีฬาให้กับประชาชนต่อเนื่องและเป็นระบบ

2. มีการจัดบริการสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวย ความสะดวก ด้านกีฬาต่างๆ อย่างเป็นระบบ

3. มีการจัดทำระบบข้อมูลและสารสนเทศของหน่วยงานด้านกีฬา

4. มีการกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานเพื่อให้งานเป็นไปตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้

5. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬาต่างๆ ที่มีบริการในองค์การบริหารส่วนจังหวัด

6. มีการดำเนินงานทำความร่วมมือจากชมรมกีฬาสมาคมและฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เรื่องการอำนวยการ

1. ความชัดเจนในนโยบายที่ กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้การจัดดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการระดับเป็นหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด

2. การบัญญัติหน้าที่กำหนดให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องจัดกีฬาและนันทนาการให้กับประชาชนในจังหวัด

3. การติดตามนิเทศงานเมื่อมีกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงาน

4. ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาและนันทนาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5. ความชัดเจนในการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติงาน

เรื่องการประสานงาน

1. การสนับสนุนให้งบประมาณกับหน่วยงานภายในจังหวัดในการจัดกิจกรรมกีฬา

2. การประสานงานกับสมาคมต่างๆในจังหวัด เช่น สมาคมกีฬาในจังหวัด สมาคมผู้ตัดสินกีฬาฯลฯ ให้ทำหน้าที่ดูแลเรื่องการแข่งขันกีฬา

3. การร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทยจัดทำแผนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติในส่วนของกีฬาอาชีพและนำมาทำแผนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาในท้องถิ่นเพื่อให้สู่ความเป็นเลิศสู่ความเป็นอาชีพ

4. การมีส่วนร่วมของคนในหน่วยงาน

เรื่องการรายงานผล

1. มีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานในด้านต่างๆของหน่วยงาน

2. มีการตรวจสอบคุณภาพของหน่วยงาน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. มีการรายงานผลตรวจสอบมาตรฐานของสนามและอุปกรณ์กีฬา

4. มีการรายงานผลการเปรียบเทียบผลปฏิบัติงานกับเป้าหมายที่กำหนดไว้

5. มีการรายงานผลการควบคุมการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามแผน

เรื่องงบประมาณ

1. ควรมีแผนงานโครงการจัดทำงบประมาณรายรับ-รายจ่ายด้านกีฬาและนันทนาการในแต่ละปีไว้ล่วงหน้า

2. ควรมีการจัดสรรงบประมาณดำเนินงานด้านการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการและการออกกำลังกายทุกปี

3. ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อและซ่อมแซมอุปกรณ์กีฬาทุกปี ควรมีการจัดทำแผนงบประมาณโครงการทั้งระยะสั่นและระยะยาว

4. ควรมีการจัดระบบกระบวนการใช้จ่ายงบประมาณด้านกีฬาและนันทนาการ

5. ควรมีการรายงานผลข้อมูลรายรับ-รายจ่าย ด้านกีฬาและนันทนาการ.ควรมีการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนที่ที่กำหนด

จากข้อมูลและข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ยกร่างโครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่เพื่อนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจากโครงสร้างปัจจุบันผู้วิจัยพบว่าหน่วยงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอยู่ในระดับฝ่ายภายใต้กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมซึ่งมีภารกิจจำนวนมากอยู่แล้ว ขณะเดียวกันเนื่องจากเนื่องจากเป็นงานระดับฝ่ายจึงมีภารกิจหน้าที่ในขอบข่ายจำกัดจึงไม่สามารถสนองภารกิจที่ได้รับการมอบหมายและถ่ายโอนจากรัฐตามที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์โครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่เพื่อจะนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบดังรายละเอียดต่อไปนี้

โครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่เพื่อจะนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบดังภาพที่ 12

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

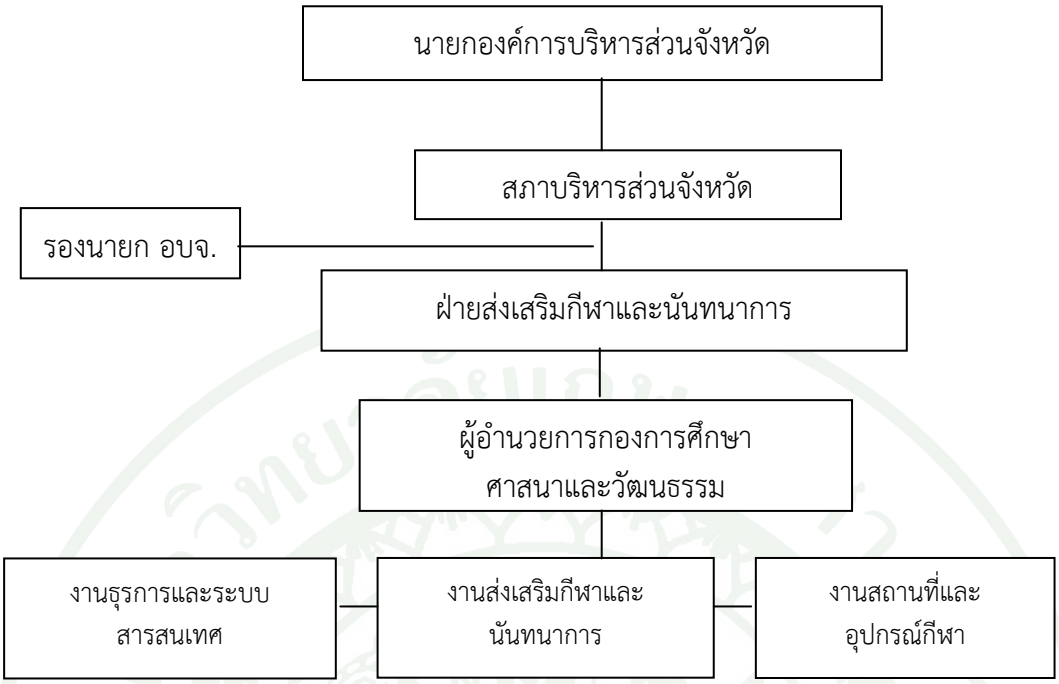

ภาพที่ 12 ร่างโครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่เพื่อจะนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

จากภาพร่างโครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ที่จะนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบได้จากการข้อมูลเกี่ยวกับแผนพัฒนาและการปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่รับผิดชอบที่ต้องดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน เผยแพร่ สร้างความรู้ความเข้าใจให้บริการ จัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการในรูปแบบต่าง ๆ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนตลอดจนศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางดำเนินงานการพัฒนาด้านกีฬาและนันทนาการ การปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องและที่ได้รับมอบหมายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยมีโครงสร้าง ประกอบรายละเอียด ดังนี้ ฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขึ้นตรงกับผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีส่วนงานประกอบด้วย งานธุรการและระบบสารสนเทศ งานส่งเสริมการกีฬา และนันทนาการ งานบริหารสนามกีฬาและอุปกรณ์

ขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิจัยการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จากการวิเคราะห์ปัญหาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คนเพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและขั้นตอนที่ 3 จากการตรวจสอบโดย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

การประเมินผลของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวน 16 จังหวัด คือ เชียงราย แพร่ พิษณุโลก พิจิตร พระนครศรีอยุธยา ฉะเชิงเทรา นนทบุรี สมุทรสงคราม ขอนแก่น อุบลราชธานี นครพนม ศรีสะเกศ ระนอง พังงา พัทลุง สตูล นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้เปอร์เซ็นความคิดเห็นนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียงดังต่อไปนี้

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในภาพรวมความคิดของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อความเหมาะสมของ การพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยในแต่ละองค์ประกอบ โดยมีค่าความเหมาะสม ดังนี้

เห็นด้วย หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬา และนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในด้านนั้นมีความเหมาะสม

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วยกับองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในด้านนั้นไม่มีความเหมาะสม

ไม่แน่ใจ หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิไม่แน่ใจกับองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในด้านนั้นมีความเหมาะสม

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังภาพที่ 13

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

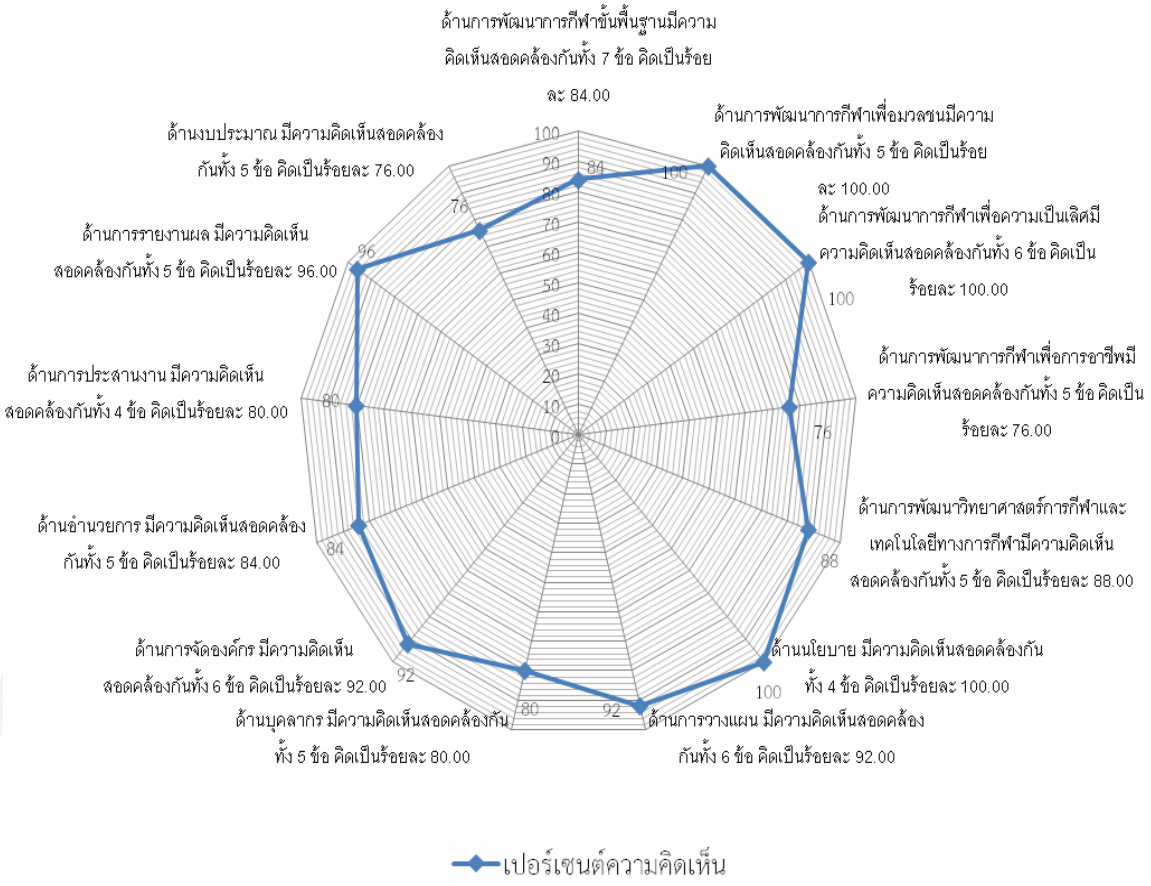

ภาพที่ 13 เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด การตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 44 เปอร์เซ็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	**ไม่เห็นด้วย**	**ไม่แน่ใจ**	**เห็นด้วย**	**ไม่เห็นด้วย**	**ไม่แน่ใจ**
1. มีการจัดสร้างสถานกีฬาส่งเสริมการใช้และบริหารจัดการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆให้เพียงพอและมีคุณภาพ	100.00			100.00		
2. มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กรชุมชนและเครือข่ายการกีฬาและนันทนาการ	100.00			100.00		
3. มีการพัฒนาความรู้บุคลากรทางการครูอาสาพัฒนากีฬานันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา	100.00			100.00		
4. มีการจัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านการกีฬา	100.00			100.00		
5. มีการจัดกิจกรรมการกีฬาการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและทั่วถึง	100.00			100.00		
6. มีการสร้างองค์ความรู้ด้านการเล่นกีฬาการดูกีฬาและสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	100.00			68.75		31.25
7. มีการรณรงค์ให้เด็กเยาวชนและประชาชนเห็นความสำคัญ และตื่นตัวในการเล่นกีฬาออกกำลังกายและประกอบกิจกรรมนันทนาการ	100.00			100.00		

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตารางที่ 44 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับ การตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 7 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 84.00

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าการพัฒนาและปรับปรุงสถานที่ ออกกำลังกายและสนามกีฬาในสถานศึกษาทุกระดับเพื่อให้บริการสถานที่ อุปกรณ์และผู้ฝึกสอนแก่เด็กและเยาวชนในสถานศึกษาและชุมชนในท้องถิ่นโดยส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรทั้งบุคลากรสถานที่และงบประมาณเพื่อบูรณาการจัดดำเนินการบริหารการกีฬาในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพสูงสุดส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายการเล่นกีฬาถูกต้องผ่านสื่อรูปแบบต่างๆ สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาทั้งการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานและจัดการแข่งขันแก่เด็กและเยาวชนประชาชนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ห่างไกลสิ่งเสพติดโดยให้เด็กและเยาวชนเป็นผู้นำในการชักชวนครอบครัวและประชาชนร่วมกันออกกำลังกายและเล่นกีฬาทั้งกีฬาพื้นบ้านกีฬาไทยและกีฬาสากลและจัดหาและฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐานและอาสาสมัครผู้นำด้านกีฬาโดยถือเป็นภาระกิจสำคัญที่จะต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน

ตารางที่ 45 เปอร์เซ็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. มีการจัดหาสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย	100.00			100.00		
2. การจัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	100.00			100.00		
3. มีผู้นำการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในจังหวัด อำเภอและตำบล	100.00			100.00		
4. การดูแลรักษาสนามกีฬาและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน	100.00			100.00		
5. ปัญหายาเสพติดหลังจากการจัดกิจกรรมกีฬาของเยาวชนและประชาชน						

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตารางที่ 45 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าควรกำหนดนโยบายชัดเจนให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนในท้องถิ่นจัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์กีฬาบุคลากรประจำหน่วยงานรวมทั้งกำหนดให้ มีการเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยให้ อบจ.เป็นแกนนำเพื่อกระตุ้นเร่งเร้าการออกกำลังกายให้เป็นกิจวัตรประจำวันและรู้คุณค่าของการออกกำลังกายและจัดกิจกรรมในช่วงความเหมาะสมจัดให้ มีการเพิ่มและปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬารวมทั้งมีบุคลากรการกีฬาประจำทำหน้าที่จัดการ ด้านการกีฬาสถานศึกษาเปิดโอกาสให้เด็กเยาวชนและประชาชนได้ใช้สถานที่และมีส่วนร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 46 เปอร์เซ็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. ระบบการขึ้นทะเบียนของนักกีฬาในจังหวัด	100.00			100.00		
2. ส่งเสริมสนับสนุนในการเตรียมทีมการเก็บตัวฝึกซ้อมการเข้าร่วม การแข่งขันรวมถึงกำหนดมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ สำหรับนักกีฬาเพื่อมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬา	100.00			100.00		
3. ปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาในจังหวัด	100.00			100.00		
4. การจัดการแข่งขันกีฬาในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง	100.00			100.00		
5. การยกย่องสรรเสริญนักกีฬาในจังหวัด	100.00			100.00		
6. การจัดตั้งชมรมกีฬาในจังหวัดอำเภอและตำบล	100.00			100.00		

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตารางที่ 46 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าควรสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ภาครัฐและเอกชน สถานศึกษาให้มีการพัฒนาเด็กเล็ก เยาวชนประชาชนเพื่อเตรียมนักกีฬาสำหรับการแข่งขันในระดับจังหวัดรวมทั้งระดับประเทศและนานาชาติต่อไปโดยการจัดหางบประมาณ อุปกรณ์ บุคลากรที่มีความสามารถมีการจัดให้มีการลงทะเบียนนักกีฬาในประเภทกีฬาต่างๆเพื่อส่งเข้าร่วมการแข่งขันในระดับจังหวัดต่อไปมีชมรมกีฬาเพื่อส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขันในจังหวัดหรือระดับประเทศโดยอาจจะเป็นสมาชิกของชมรมกีฬาจังหวัดต่อไปเพื่อพัฒนามาตรฐานการจัดการแข่งขันและนักกีฬาอย่างต่อเนื่องส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อสวัสดิการแก่นักกีฬารวมทั้งบุคลากรในด้านการกีฬาทุกประเภทรวมทั้งการประกาศเกียรติคุณนักกีฬาผู้ฝึกสอนที่ทำชื่อเสียงเพื่อให้เยาวชนประชาชนได้เห็นเป็นตัวอย่างที่ดีในการกีฬา

ตารางที่ 47 เปอร์เซ็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. การวางแผนเกี่ยวกับกีฬาเทนนิส	100.00			100.00		
2. การสร้างสนามกอล์ฟในจังหวัด	100.00			75.00	25.00	12.5
3. การมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถในจังหวัด	100.00			100.00		
4. การจัดตั้งค่ายมวยและเตรียมนักมวยไทยในจังหวัด	100.00			100.00		
5. การจัดตั้งทีมเซปักตะกร้อในจังหวัด	100.00			100.00		

จากตารางที่ 47 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพมีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 76.00

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าควรให้เอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและสนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพ เช่น การสร้างสนามกอล์ฟ เทนนิส โดยดูความเหมาะสมและความต้องการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬามวยไทยและตะกร้อเป็นประจำและต่อเนื่องจัดฝึกอบรมผู้สอน ผู้ตัดสิน เจ้าหน้าที่กีฬาให้ได้รับความรู้อย่างถูกต้องตามหลักการความรู้ทางด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์ การออกกำลังกายและการกีฬา

ตารางที่ 48 เปอร์เซ็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬา

ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬา	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. มีการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนานักกีฬาในจังหวัด	100.00			100.00		
2. มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของประชาชน	100.00			100.00		
3. การผลิต ประดิษฐ์ อุปกรณ์กีฬาโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น	100.00			81.25		18.75
4. การทดสอบสมรรถภาพร่างกายของประชาชน	100.00			100.00		
5. การจัดตั้งศูนย์การออกกำลังกายสุขภาพในจังหวัด	100.00			100.00		

จากตารางที่ 48 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬามีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 88.00

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าควรจัดอบรมให้ความรู้ทาง ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาให้กับผู้นำกีฬาเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬาอย่างจริงจังและต่อเนื่องโดยผ่านสื่อทุกรูปแบบควรมีการจัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาประจำทุกจังหวัดเพื่อการบริการ เผยแพร่ความรู้ การทดสอบสมรรถภาพแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงสนับสนุนเครื่องมือ อุปกรณ์กีฬาแก่ฝ่ายที่ดูแลการออกกำลังกายสุขภาพมวลชนทั้งทางด้านเอกสารและการฝึกอบรม

ตารางที่ 49 เปอร์เซ็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านนโยบาย

ด้านนโยบาย	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. ให้มีการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านกีฬา	100.00			100.00		
2. ให้งบประมาณสนับสนุนสมาคมกีฬาจังหวัดในการจัดกิจกรรมกีฬา	100.00			100.00		
3. ให้สนับสนุนการจัดการแข็งขันกีฬาในทุกระดับ	100.00			100.00		
4. มีการกำหนดแผนพัฒนาด้านกีฬาไว้ในวิสัยทัศน์หรือยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	100.00			100.00		

จากตารางที่ 49 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านนโยบาย มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100.00

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นนโยบายเพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการอันเป็นไปตามหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และเป็นการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะตาม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยนโยบายการจัดระบบ การบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ที่กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นองค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาประสานงานและร่วมมือกับองค์กรหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนรวมทั้งเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรม การกีฬา เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาทุกระดับการส่งเสริมนักกีฬาทั้งสมัครเล่นจนถึงกีฬาเพื่อการอาชีพ การจัดการสถานกีฬาทั้งนี้เพื่อส่งเสริมยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้าตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ตารางที่ 50 เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. มีการกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ	100.00			81.25		18.75
2. มีการจัดเก็บข้อมูลด้านกีฬาของจังหวัดเพื่อช่วยในการวางแผนงาน	100.00			100.00		
3. มีการกำหนดวัตถุประสงค์แผนการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	100.00			100.00		
4. มีการกำหนดแผนงานด้านกีฬาในระยะสั้นและระยะยาว	100.00			100.00		
5. มีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านกีฬาให้ตรงตามแผนงาน	100.00			100.00		
6. มีการติดตามทบทวนแผนงานเพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้	100.00			100.00		

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตารางที่ 50 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการวางแผน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 92.00

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี (ฤทธิเกียรติ เกรัมย์,10 มค.56) กล่าวว่าฝ่ายกีฬาและนันทนาการเป็นส่วนราชการในสังกัดกองการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมการปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แผนงานจะปรากฏในแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามปีและแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจำปี มีการดำเนินการตามแผนอย่างชัดเจน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามปีประกอบด้วยคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้ทรงคุณวุฒิทางสังคม ผู้แทนภาคราชการ ผู้แทนประชาคม ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นเลขานุการมีหน้าที่กำหนดแนวทางวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนารวมทั้งรายงานผลและเสนอความเห็นและแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อรายงานการปฏิบัติงาน มีคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วย คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการรายงานผลและเสนอความเห็นจากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามปี

ตารางที่ 51 เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1.รับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา มีจำนวนเพียงพอ	100.00			100.0		
2.ควรมีการสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา	100.00			100.0		
3.ควรมีการจัดสวัสดิการที่เป็นประโยชน์ให้กับบุคลากร	100.00			68.75		31.25
4.ควรมีการพัฒนาบุคลากรให้เข้าร่วมสัมมนาหรืออบรมเพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์	100.00			100.0		
5.ควรมีระเบียบการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจนกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา	100.00			100.0		

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตารางที่ 51 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านบุคลากร มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 80.00 ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าบุคลากรตามภาระกิจหน้าที่รับผิดชอบที่ต้องดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน เผยแพร่ สร้างความรู้ความเข้าใจให้บริการจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการในรูปแบบต่างๆและการพัฒนาด้านการกีฬานันทนาการและสุขภาพจำเป็นต้องขอกำหนดอัตรากำลัง

ตารางที่ 52 เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในประเทศไทย ด้านการจัดองค์กร

ด้านการจัดองค์กร	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. มีการจัดกิจกรรมกีฬาให้กับประชาชนต่อเนื่องและเป็นระบบ	100.00			100.00		
2. มีการจัดบริการสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาต่างๆ อย่างเป็นระบบ	100.00			100.00		
3. มีการจัดทำระบบข้อมูลและสารสนเทศของหน่วยงานด้านกีฬา	100.00			100.00		
4. มีการกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานเพื่อให้งานเป็นไปตามแผนงานและโครงการที่กำหนดไว้	100.00			100.00		
5. มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬาต่างๆ ที่มีบริการในองค์การบริหารส่วนจังหวัด	100.00			100.00		
6. มีการดำเนินงานทำความร่วมมือจากชมรมกีฬาสมาคมและฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	100.00			87.5		12.5

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

จากตารางที่ 52 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการจัดองค์กร มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 6 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 92.00

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าการจัดองค์กร องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นส่วนราชการระดับกองที่จัดตั้งขึ้นใหม่ตามบทบาทอำนาจหน้าที่ของการบริหารส่วนราชการท้องถิ่น ตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬานันทนาการและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นการบริหารส่วนราชการท้องถิ่นนับเป็นกลไกสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จของการบริหารประเทศเพราะมีจำนวนมากและครอบคลุมพื้นที่ชนบททั่วประเทศถือได้ว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนพื้นฐานสำหรับคนไทยในชนบทอย่างแท้จริงหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรูปแบบ การบริหารจัดการที่ดี มีการจัดบริการสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวย ความสะดวก ด้านกีฬาต่างๆ อย่างเป็นระบบมีประสิทธิภาพก็จะส่งผลให้เกิดความเจริญในระดับประเทศชาติและสามารถสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น

ตารางที่ 53 เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านอำนวยการ

ด้านอำนวยการ	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. ความชัดเจนในนโยบายที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้การจัดดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการระดับเป็นหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด	100.00			100.00		
2. การบัญญัติหน้าที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องจัดกีฬาและนันทนาการให้กับประชาชนในจังหวัด	100.00			100.00		
3. การติดตามนิเทศงานเมื่อมีกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงาน	100.00			100.00		

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 53 (ต่อ)

ด้านอำนวยการ	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
4. ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาและนันทนาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	100.00			75.00		25.00
5. ความชัดเจนในการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติงาน	100.00			100.00		

จากตารางที่ 53 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านอำนวยการ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 84.00

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าความชัดเจนในการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติงานให้ความสำคัญกับประเด็นการถ่ายโอนสนามกีฬาต่างๆ ให้กับองค์การบริหารปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบบริหารจัดการแบบเต็มรูปแบบแต่องค์การบริหารปกครองส่วนท้องถิ่นบางจังหวัดไม่ได้ดูแลทำนุบำรุงสนามกีฬาที่ กกท.ถ่ายโอนอย่างดีและไม่สามารถดึงประโยชน์จากสนามกีฬาในจังหวัดใช้งานได้อย่างคุ้มค่าเพียงพอ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 54 เปอร์เซ็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในประเทศไทย ด้านการประสานงาน

ด้านการประสานงาน	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. การสนับสนุนให้งบประมาณกับหน่วยงานภายในจังหวัดในการจัดกิจกรรมกีฬา	100.00			100.00		
2. การประสานงานกับสมาคมต่างๆในจังหวัด เช่น สมาคมกีฬาในจังหวัด สมาคมผู้ตัดสินกีฬาฯลฯ ให้ทำหน้าที่ดูแลเรื่องการแข่งขันกีฬา	100.00			100.00		
3. การร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทยจัดทำแผนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติในส่วนของกีฬาอาชีพและนำมาทำแผนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาในท้องถิ่นเพื่อให้สู่ความเป็นเลิศสู่ความเป็นอาชีพ	100.00			100.00		
4. การมีส่วนร่วมของคนในหน่วยงาน	100.00			68.75		31.25

จากตารางที่ 54 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการประสานงาน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 4 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 80.00

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าการร่วมกับ กกท.จัดทำแผนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาในท้องถิ่นเพื่อให้สู่ความเป็นเลิศสู่ความเป็นอาชีพเป็นการเชื่อมโยงตามแผนยุทธศาสตร์กีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2556-2559)

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 55 เปอร์เซ็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการรายงานผล

ด้านการรายงานผล	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. มีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานในด้านต่างๆของหน่วยงาน	100.00			93.75		6.25
2. มีการตรวจสอบคุณภาพของหน่วยงาน	100.00			100.00		
3. มีการรายงานผลตรวจสอบมาตรฐานของสนามและอุปกรณ์กีฬา	100.00			100.00		
4. มีการรายงานผลการเปรียบเทียบผลปฏิบัติงานกับเป้าหมายที่กำหนดไว้	100.00			100.00		
5. มีการรายงานผลการควบคุมการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามแผน	100.00			100.00		

จากตารางที่ 55 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านการรายงานผล มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 96.00

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี (ฤทธิเกียรติ เกรัมย์, 10 มค.56) กล่าวว่าฝ่ายกีฬาและนันทนาการมีแนวทางวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนารวมทั้งรายงานผลและเสนอความเห็นและแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อรายงานการปฏิบัติงาน มีคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วยคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการรายงานผลและเสนอความเห็นจากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามปี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตารางที่ 56 เปอร์เซ็นความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในประเทศไทย ด้านงบประมาณ

ด้านงบประมาณ	เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)			เปอร์เซ็นต์ความคิดเห็นของผู้บริหาร อบจ. (N = 16)		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. ควรมีแผนงานโครงการจัดทำงบประมาณรายรับ-รายจ่ายด้านกีฬาและนันทนาการในแต่ละปีไว้ล่วงหน้า	100.00			100.00		
2. ควรมีการจัดสรรงบประมาณดำเนินงานด้านการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการและการออกกำลังกายทุกปี	100.00			100.00		
3. ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อและซ่อมแซมอุปกรณ์กีฬาทุกปี	100.00			100.00		
4. ควรมีการจัดทำแผนงบประมาณโครงการทั้งระยะสั้นและระยะยาว	100.00			100.00		
5. ควรมีการจัดระบบกระบวนการใช้จ่ายงบประมาณด้านกีฬาและนันทนาการ	100.00			100.00		
6. ควรมีการรายงานผลข้อมูลรายรับ-รายจ่าย ด้านกีฬาและนันทนาการ	100.00			100.00		
7. ควรมีการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	100.00			62.5		37.5

จากตารางที่ 56 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการตรวจสอบความเหมาะสมของการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ด้านงบประมาณ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้ง 5 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 76.00

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วไปในแต่ละท้องถิ่นทุกเพศทุกวัยทุกอาชีพตั้งแต่เด็กเล็ก เยาวชน ประชาชน ผู้สูงอายุและผู้พิการโดยจัดสรรงบประมาณเฉพาะเพื่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ มีภารกิจหน้าที่เกี่ยวกับงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กเยาวชนและประชาชนทั่วไป

จัดการส่งเสริมด้านกีฬาทั้งการอบรมฝึกซ้อมแข่งขันจากขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศและเพื่อการอาชีพจัดกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้ทักษะประสบการณ์วิสัยทัศน์และส่งเสริมความรักสามัคคี ความสมานฉันท์ ในสังคมของประชาชนรวมทั้งอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณของส่วนราชการการบริหารงบประมาณ มีการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้าง กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จและงบประมาณของงานหรือโครงการและประกาศให้ประชาชนทราบ

โครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ ดังภาพที่ 14

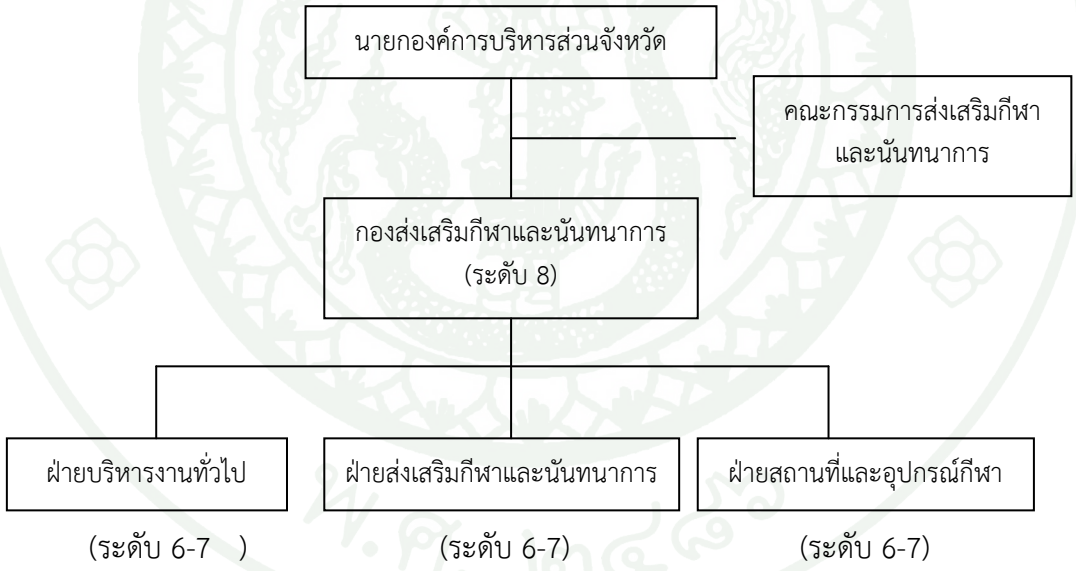

ภาพที่ 14 โครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่

สำหรับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับโครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ที่นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบผลปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน มีความเห็นสอดคล้องกันคิดเป็นร้อยละ 100.00

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับโครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ที่นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบผลปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ให้ยกระดับโครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการเป็นกองส่งเสริมกีฬาและนันทนการซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี (ฤทธิเกียรติ เกรัมย์,10 มค.56) กล่าวว่า เกณฑ์และตัวชี้วัดในมิติปริมาณงานของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามภารกิจหน้าที่ในการดูแลบำบัดทุกข์ บำรุงสุข พัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่นได้ดำเนินการตามระเบียบปฏิบัติอย่างเคร่งครัดมีการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ครอบคลุมสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุดจากการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาความต้องการเสนอแนะแนวทางปฏิบัติและผู้ทรงคุณวุฒิทางสังคมในทุกด้านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกิดการบูรณาการด้วยกันของทุกภาคส่วนในการเสนอแนวทางพัฒนาท้องถิ่นและด้วยภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบทั้งในส่วนของงานประจำรวมถึงงานที่ได้รับมอบหมายจากคณะผู้บริหารทำให้มีปริมาณงานเพิ่มมากขึ้นคุณภาพของงานเปลี่ยนแปลงขยายสูงขึ้นจึงจำเป็นต้องปรับปรุงส่วนราชการเป็นกองซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์และตัวชี้วัดและความคิดเห็นของผู้เชียวชาญเกี่ยวกับโครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ที่ปรับปรุงตามการนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

และจากการตรวจสอบโดยการประเมินผลของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวน 16 จังหวัด คือ เชียงราย แพร่ พิษณุโลก พิจิตร พระนครศรีอยุธยา ฉะเชิงเทรานนทบุรี สมุทรสงคราม ขอนแก่น อุบลราชธานี นครพนม ศรีสะเกศ ระนอง พังงา พัทลุง สตูล มีความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 100 เปอร์เซ็นต์ นำเสนอผล การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นในรูปแบบความเรียงดังต่อไปนี้

ข้อวิจารณ์

สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและกลุ่มผู้ใช้บริการโดยสามารถวิจารณ์ผลการวิจัยได้ดังนี้

สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและกลุ่มผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.32 ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนอยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.38 ด้านการพัฒนาการเพื่อความเป็นเลิศอยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.37 ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่ออาชีพ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.36 ด้านการพัฒนาการวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยี อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.49 ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (2555-2559) ที่อยู่ในช่วงการพัฒนานโยบายที่เชื่อมโยงไปยังท้องถิ่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ระดับของปัญหาด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการวางแผน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.33 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านบุคลากร อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหามาก คิดเป็น ร้อยละ 3.59 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการจัดองค์กร อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.06 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านอำนวยการ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.16 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการประสานงาน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหา ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.45 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการรายงานผล อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.35 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านงบประมาณ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหามาก คิดเป็นร้อยละ 3.55 ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (2555-2559) ที่อยู่ในช่วงการพัฒนานโยบายที่เชื่อมโยงไปยังท้องถิ่น

และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับโครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ตามทฤษฎี การบริหารจัดการ (4M's) กระบวนการบริหารจัดการ POSDCoRB โดยสามารถวิจารณ์ผลการวิจัยได้ดังนี้

ด้านนโยบาย พบว่า เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการอันเป็นไปตามหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และเป็นการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยนโยบายการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ที่กล่าวว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นองค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาประสานงานและร่วมมือกับองค์กรหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนรวมทั้งเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรม การกีฬา เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาทุกระดับการส่งเสริมนักกีฬาทั้งสมัครเล่นจนถึงกีฬาเพื่อการอาชีพการจัดการสถานกีฬาทั้งนี้เพื่อส่งเสริมยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้าตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ด้านการวางแผน พบว่า การกำหนดนโยบายโดยคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและจัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร เรียกว่าข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งสอดคล้องกับสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2547: 120) พบว่า การกำหนดและการวางกรอบแผนงานของสนามกีฬามีการประชุมร่วมกันในระดับหัวหน้าฝ่ายขึ้นไป ใช้ในการกำหนดและวางแผน กรอบแผนการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคมชนัญ โวหาร (2551: 102) พบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากีฬาส่วนการวางแผนงานทางด้านกีฬา จะมีการวางแผนให้สอดคล้องกับกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ด้านการจัดองค์กร พบว่า การกำหนดส่วนงานและแบ่งอำนาจหน้าที่ในการทำงานของกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการจะแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามลำดับสายงานการบังคับบัญชา มีหน้าที่บริหารจัดการ เตรียมความพร้อมของสนามไว้คอยบริการผู้มาใช้บริการ ซ่อมแซม บำรุงรักษา ทำความสะอาดพื้นที่ภายในสนามกีฬาจังหวัด ควบคุมดูแลบริหารจัดการโดยผู้อำนวยการกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2547: 120) พบว่า ศูนย์กีฬาจังหวัดมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ มีการแบ่งส่วนงานอย่างชัดเจน

ด้านการบริหารงานบุคคล พบว่า การวางแผนกำลัง การสรรหาและคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาต ประกอบมาศ (2551: 134) พบว่า การคัดเลือกบุคลากรศูนย์ กกท. ภาค 3 พนักงานจะถูกจัดสรรมาจากส่วนกลางส่วนลูกจ้างสนามจะถูกคัดเลือกจากหัวหน้างานและผู้อำนวยการศูนย์ กกท. ภาค 3 ด้านการประเมินผลการทำงานของบุคลากรมีการประเมินจากผลการทำงานของแต่ละบุคคลอย่างสม่ำเสมอมีแบบฟอร์มในการประเมินผลที่ชัดเจนแต่จะใช้วิธีการเขียนบันทึกผลการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลลงในสมุดโดยหัวหน้าฝ่ายจะเป็นผู้ประเมินดูจากสมุดบันทึกและทำรายงานสรุปผลการทำงานเพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยาพร สายเสนา (2550: 60) พบว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมีการประเมิน 2 ระดับ คือ การประเมินพนักงานในระดับปฏิบัติการและการประเมินพนักงานในระดับผู้บริหาร ซึ่งการประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นกระบวนการที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานเป็นสิ่งจูงใจให้พนักงานรู้จักการศึกษาหาความรู้อยู่เสมอเพื่อนำมาปรับปรุงตนเองให้สามารถปฏิบัติงานได้ดีมากขึ้น

ด้านการอำนวยการ พบว่า ควรมีการกำหนดหน้าที่การทำงานของแต่ละบุคคลไว้อย่างชัดเจน ผู้อำนวยการกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการจะสั่งการ มอบหมายงานด้วยวิธีการสื่อสาร ผู้ปฏิบัติงานสามารถแสดงความคิดเห็นและสามารถตัดสินใจกระทำให้เสร็จสิ้นไปได้แต่ต้องไม่ขัดแย้งกับกฎเกณฑ์หรือข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาริชาต ประกอบมาศ (2551: 117) พบว่า การตัดสินใจและการสั่งการจะอยู่ที่ ผอ. จาก ผอ.ก็จะเป็นหัวหน้างานเป็นผู้มอบภารกิจให้ลูกน้องแต่ละคนรับผิดชอบตามสายงาน ซึ่งจะมีการแนะแนวทางในการดำเนินงานและแนวทางการปฏิบัติให้ต่อไป

ด้านการประสานงาน พบว่า ควรมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายในองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในเรื่องของการกำหนดนโยบายเป้าหมาย การวางแผน เพื่อให้งานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติหน้าที่ให้งานสำเร็จลุล่วงและไม่ทำให้งานซ้ำซ้อนขัดแย้ง หรือเหลื่อมล้ำกันและยังมีการติดต่อกับหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย การแข่งขันกีฬา เช่น ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยจังหวัด สำนักงานกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคมชนัญ โวหาร (2551: 97) พบว่า มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานอยู่เสมอ เช่น สำนักงานนิสิตสัมพันธ์ต้องประสานงานการใช้สนามกับศูนย์กีฬาแห่งจุฬาฯ เป็นต้น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ด้านการรายงานผล พบว่า ควรมีระบบขั้นตอนในการทำงานสามารถตรวจสอบได้จากสรุปรายงานประจำเดือน มีการประชุมหลังจากเสร็จกิจกรรม ประชุมรายเดือนและมีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานทุกครั้ง โดยทำตามระเบียบหรือข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดและยังมีการจัดเก็บข้อมูลเอกสารต่างๆในคอมพิวเตอร์โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการจะมีหน้าที่รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูลต่างๆ เช่น ข้อมูลตารางการขอใช้สนามตารางการจัดกิจกรรม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรพจน์ อ้นองอาจ (2550: 105) พบว่า ศูนย์สุขภาพมีการทำรายงานผลการปฏิบัติงานของกิจกรรมต่างๆ จัดทำรายงานประจำปีและวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงาน เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นหรือการสรุปยอดจำนวนผู้ใช้บริการทำการสำรวจความต้องการของสมาชิกโดยจัดทำแบบสอบถาม

ด้านงบประมาณ พบว่า ควรมีการจัดทำแผนงบประมาณประจำปีของกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ สรุปผลการดำเนินงาน รายรับ-รายจ่าย ยอดเงินคงเหลือรวมถึงมีการจัดทำแผนการจัดซื้ออุปกรณ์ การจัดทำแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปีจัดทำเป็นแบบปีต่อปี รายได้ของกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการมาจากอัตราค่าบริการการขอใช้สนามกีฬาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกเก็บค่าบริการในการใช้สนามกีฬาแต่ละประเภท ถือว่าเป็นรายได้ของกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่วนรายจ่ายต่อเดือนส่วนใหญ่เกิดจากเงินเดือนของบุคลากร ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษา ค่าสาธารณูปโภค ค่าจัดซื้อซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2547: 120) พบว่า ศูนย์กีฬาจังหวัดให้ความสำคัญกับกิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกายที่ทำรายได้เป็นเม็ดเงิน เช่น แอโรบิกด๊านซ์ ว่ายน้ำ เทนนิส ฟิตเนส แบดมินตันและซาวน่า เป็นต้น

ด้านการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับโครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ที่นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบผลปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ให้ยกระดับโครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการเป็นกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี (ฤทธิเกียรติ เกรัมย์, 2556) กล่าวว่า เกณฑ์และตัวชี้วัดในมิติปริมาณงานของการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามภารกิจหน้าที่ในการดูแลบำบัดทุกข์ บำรุงสุข พัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่นได้ดำเนินการตามระเบียบปฏิบัติอย่างเคร่งครัดมีการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ครอบคลุมสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุดจากการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาความต้องการเสนอแนะแนวทางปฏิบัติและผู้ทรงคุณวุฒิทางสังคมในทุกด้านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกิดการบูรณาการด้วยกันของทุกภาคส่วนในการเสนอแนวทางพัฒนาท้องถิ่นและด้วยภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบทั้งในส่วนของงานประจำรวมถึงงานที่ได้รับมอบหมายจากคณะผู้บริหารทำให้มีปริมาณงานเพิ่มมากขึ้นคุณภาพของงานเปลี่ยนแปลงขยายสูงขึ้นจึงจำเป็นต้องปรับปรุงส่วนราชการเป็นกองซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์และตัวชี้วัดซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชียวชาญเกี่ยวกับโครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่มีความเห็นตรงกันว่าการบริหารจัดการกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยด้านการจัดโครงสร้างองค์กรได้มีการจัดรูปแบบโครงสร้างองค์กรอย่างชัดเจน หน่วยงานถูกกำหนดขึ้นให้ปฏิบัติงานตามภารกิจบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการสนับสนุน ส่งเสริมและประสานงานกับหน่วยงานต่างๆในจังหวัดในการจัดกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการทำให้มี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มีการกำหนดสายงานและผู้รับผิดชอบงานด้านกีฬาและนันทนาการอย่างชัดเจน อันจะเป็นประโยชน์ให้การจัดการด้านกีฬาและนันทนาการตรงจุดมุ่งหมายขององค์การที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ พนัส (2542: 9) ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างองค์กรไว้ว่า การแบ่งงานขององค์กรออกเป็นส่วนๆ ตามภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติมุ่งต่อจุดมุ่งหมายขององค์กร แต่ละส่วนที่แบ่งออกไปนั้นจะต้องมีลักษณะที่สามารถตอบสนองความต้องการขององค์กรได้อย่างมีเอกภาพโดยแต่ละหน่วยจะต้องเข้าใจขอบเขตหน้าที่ของหน่วยนั้นอย่างชัดเจนและควรจะต้องทำแผนผังแสดงสายงานไว้อย่างชัดเจนรวมถึงแสดงสายงานการบังคับบัญชาด้วย

ด้านการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากการตรวจสอบโดยการประเมินผลโครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวน 16 จังหวัด คือ เชียงราย แพร่ พิษณุโลก พิจิตร พระนครศรีอยุธยา ฉะเชิงเทรานนทบุรี สมุทรสงคราม ขอนแก่น อุบลราชธานี นครพนม ศรีสะเกศ ระนอง พังงา พัทลุง สตูล มีความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 81.25 เปอร์เซ็นต์ ซึ่ง พนัส (2542: 9) ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการประเมินโครงสร้างองค์กรไว้ว่าการแบ่งงานขององค์กรออกเป็นส่วนๆ ตามภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติมุ่งต่อจุดมุ่งหมายขององค์กรแต่ละส่วนที่แบ่งออกไปนั้นจะต้องมีลักษณะที่สามารถตอบสนองความต้องการขององค์กรได้อย่างมีเอกภาพโดยแต่ละหน่วยจะต้องเข้าใจขอบเขตหน้าที่ของหน่วยนั้นอย่างชัดเจน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยผลของการศึกษาสรุปได้ว่า

สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย กลุ่มผู้บริหาร ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.38 ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.13 ด้านการพัฒนาการเพื่อความเป็นเลิศ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหามาก คิดเป็นร้อยละ 3.66 ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่ออาชีพ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหามาก คิดเป็นร้อยละ 3.58 ด้านการพัฒนาการวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยี อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหามาก คิดเป็นร้อยละ 3.60 ระดับของปัญหาด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการวางแผน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหามาก คิดเป็นร้อยละ 3.53 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านบุคลากร อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหามาก คิดเป็นร้อยละ 3.71 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการจัดองค์กร อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.13 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านอำนวยการ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.26 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการประสานงาน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็น ร้อยละ 3.50 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการรายงานผล อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.36 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านงบประมาณ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหามาก คิดเป็นร้อยละ 3.66

สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย กลุ่มหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.14 ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหามาก คิดเป็นร้อยละ 3.54 ด้านการพัฒนาการเพื่อความเป็นเลิศ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.32 ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่ออาชีพ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.38 ด้านการพัฒนาการวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยี อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหามาก คิดเป็นร้อยละ 3.75

ระดับของปัญหาด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการวางแผน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.13 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านบุคลากร อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหามาก คิดเป็น ร้อยละ 3.46 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการจัดองค์กร อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 2.97 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านอำนวยการ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.06 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประสานงาน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหา ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.40 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการรายงานผล อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.34 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านงบประมาณ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.44 สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย กลุ่มผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.45 ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.46 ด้านการพัฒนาการเพื่อความเป็นเลิศ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.13 ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่ออาชีพ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.13 ด้านการพัฒนาการวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยี อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.12 และสภาพและปัญหาด้านการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 2.92

สภาพและปัญหาของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มหัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ และกลุ่มผู้ใช้บริการ ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.32 ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.38 ด้านการพัฒนาการเพื่อความเป็นเลิศ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหา ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.37 ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่ออาชีพ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.36 ด้านการพัฒนาการวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยี อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.49 และสภาพและปัญหาด้านการจัดการด้านกีฬาและนันทนาการ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 2.92

ระดับของปัญหาด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการวางแผน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.33 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านบุคลากร อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหามาก คิดเป็น ร้อยละ 3.59 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการจัดองค์กร อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.06 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านอำนวยการ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.16 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการประสานงาน อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.45 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการรายงานผล อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหาปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 3.35 ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านงบประมาณ อยู่ในเกณฑ์ระดับมีปัญหามาก คิดเป็นร้อยละ 3.55

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาการพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยทั้งจากการศึกษาปัญหาการดำเนินงานฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและจากการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบผู้วิจัยจึงขอเสนอโครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่รวมทั้งแผนภูมิการดำเนินงานดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการปัจจุบัน

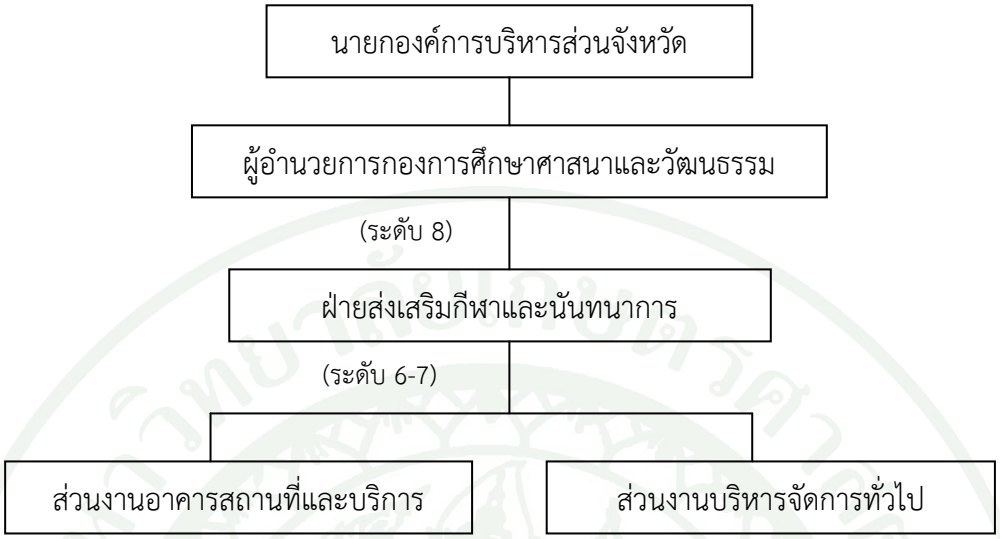

ภาพที่ 15 โครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการปัจจุบัน

รูปแบบฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในปัจจุบันตามนโยบายเร่งด่วนที่การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ถ่ายโอนภารกิจทางการกีฬาและกำหนดให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นประสานงานขอความร่วมมือไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่พร้อมรับการถ่ายโอนภาระกิจด้านกีฬาและนันทนาการให้จัดตั้งหน่วยงานรองรับพร้อมแนวทางการดำเนินงานให้ปฏิบัติพร้อมรายงานผลให้ทราบทุกเดือน โดยไม่ได้กำหนดให้มีแนวทางที่ชัดเจน และไม่มีการขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความร่วมมือสนับสนุนกิจกรรมการกีฬาและนันทนาการหรือสนับสนุนงบประมาณ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่

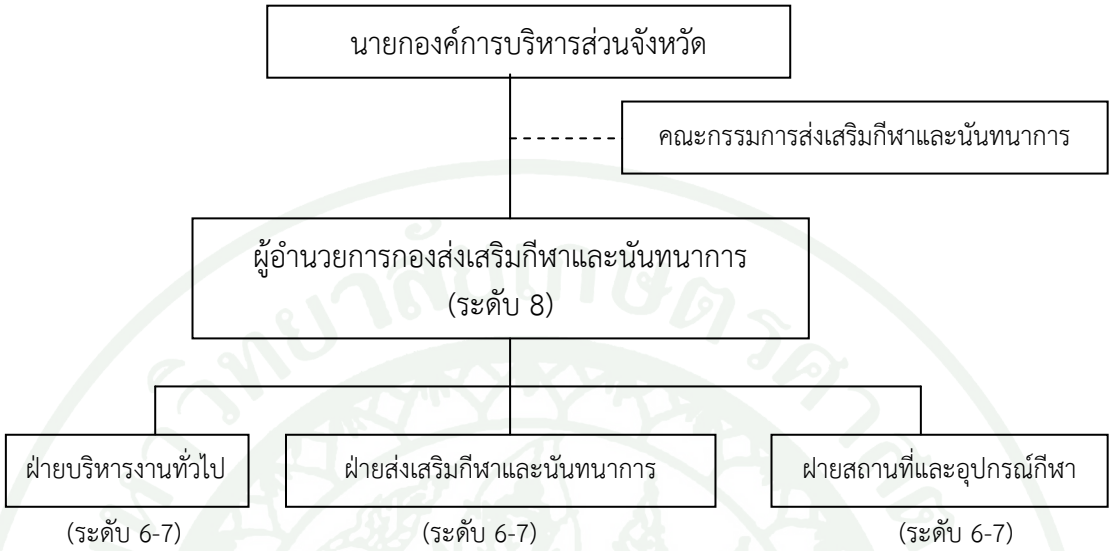

ภาพที่ 16 โครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่

จะเห็นได้ว่ารูปแบบการดำเนินงานโครงสร้างฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการปัจจุบันและรูปแบบใหม่ ผู้วิจัยขอเสนอการเปรียบเทียบไว้ดังนี้

หลักการคือมุ่งการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการจากส่วนกลางไปยังประชาชนซึ่งโครงสร้างทั้งสองรูปแบบมีหลักการเหมือนกันแต่ให้หน่วยงานและประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมมากขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2556-2559) โดยคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

คณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ นั้น ประกอบไปด้วย

ประธานองค์การบริหารส่วนจังหวัด	เป็นประธานกรรมการ
รองประธาน ผอ.กองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	เป็นรองประธาน
บุคคลอื่นที่ประธานแต่งตั้ง	เป็นกรรมการ
ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข	เป็นกรรมการ
ผู้แทน กกท. ประจำจังหวัด	เป็นกรรมการ
ผู้แทนจากอำเภอ 1 คน	เป็นกรรมการ
ผู้แทนจากสมาคมกีฬาจังหวัด	เป็นกรรมการ
ผู้แทนจากศูนย์ท่องเที่ยวและกีฬาประจำจังหวัด 1 คน	เป็นกรรมการ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หัวหน้าฝ่ายสถานที่และอุปกรณ์กีฬา	เป็นกรรมการ
หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	เป็นกรรมการและเลขานุการ
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ภาระหน้าที่กองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีบทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตเป็นอย่างมากเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชาอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลังและมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะด้วยเหตุนี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมิได้มีเพียงหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังได้ขยายบทบาทหน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย

กองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ซึ่งในแต่ละฝ่ายจะมีลักษณะงานที่แตกต่างกันตามความรับผิดชอบ ดังนั้น การดำเนินงานของทุกฝ่ายจึงเปรียบเสมือนวงล้อหรือกงจักรที่จะต้องหมุนตามกันไปโดยมีการวางแผนการดำเนินงานเป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของคณะผู้บริหารท้องถิ่นที่มุ่งพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยส่วนรวมตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2556-2559) ด้านการกีฬา และนันทนาการ คือ การส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการกีฬาและนันทนาการให้มีคุณภาพ สามารถครอบคลุมไปสู่ทุกพื้นที่อย่างทั่วถึง ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคนให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาเป็นการสร้างเสริมสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาการกีฬา ให้กับกลุ่มผู้นำการกีฬาและเป็นศูนย์กลางการกีฬาที่สร้างรายได้ สร้างอาชีพ สร้างความเป็นเลิศและพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคมอย่างยั่งยืน

ด้านนโยบาย

องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรมีนโยบาย ดังนี้

1. ให้การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านกีฬา

2. ให้งบประมาณสนับสนุนสมาคมกีฬาจังหวัดในการจัดกิจกรรมกีฬา

3. ให้การสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ

4. มีการกำหนดแผนพัฒนาด้านกีฬาไว้ใน วิสัยทัศน์หรือยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิสัยทัศน์

มุ่งเน้นให้เด็กเยาวชนและประชาชนมีสุขภาพกายและใจสมบูรณ์แข็งแรงมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเหมาะสมมีความสุขและสามารถพัฒนาการกีฬาเพื่อไปสู่ขั้นความเป็นเลิศ ขั้นอาชีพและตระหนักถึงคุณค่าของการออกกำลังกาย

พันธกิจ

พัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานด้านการกีฬาและนันทนาการ แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปอย่างหลากหลาย

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ประชาชนมีสถานที่เล่นกีฬา ออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการอย่างเหมาะสม

2. เพื่อให้ประชาชนมีความรักในการเล่นกีฬา การออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ

3. เพื่อให้ประชาชนมีความตระหนักและให้ความสำคัญต่อการเล่นกีฬา การออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการตลอดจนการแสวงหาความรู้เพื่อส่งเสริมสุขภาพร่างกายของตน

4. สร้างทักษะด้านกีฬาพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การแข่งขันกีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพ ตามความพร้อมและความเหมาะสม

5. ปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ให้กับเด็ก เยาวชน และประชาชน

6. รณรงค์ปลูกจิตสำนึกให้เด็กเยาวชนและประชาชนทั่วไปได้ตระหนักถึงคุณค่าของสุขภาพพลานามัยที่ดี

7. ปลูกจิตสำนึกให้ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ตลอดจนเป็นผู้มีระเบียบวินัย

กองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ กำหนดภาระกิจการพัฒนา ดังนี้

1. ภาระกิจการพัฒนาอาคาร สถานที่ พร้อมวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นมาตรฐานสากล

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. ภาระกิจการพัฒนาส่งเสริมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อมวลชน

3. ภาระกิจการพัฒนาส่งเสริมการกีฬาขั้นพื้นฐานและการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

4. ภาระกิจการพัฒนาส่งเสริมการกีฬาเพื่อการอาชีพ

5. ภาระกิจการพัฒนาส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ

6. ภาระกิจการพัฒนาการส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

รูปแบบด้านการวางแผน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรมีการวางแผน ดังนี้

1. ควรมีการกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

2. ควรมีการจัดเก็บข้อมูลด้านกีฬาของจังหวัดเพื่อช่วยในการวางแผนงาน

3. ควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์แผนการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

4. ควรมีการกำหนดแผนงานด้านกีฬาในระยะสั้นและระยะยาว

5. ควรมีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านกีฬาให้ตรงตามแผนงาน

6. ควรมีการติดตามทบทวนแผนงานเพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้

รูปแบบด้านการจัดองค์กร

องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรมีการจัดองค์กร ดังนี้

1. ควรมีการจัดแผนภูมิแสดงสายการบังคับบัญชาไว้อย่างชัดเจนและมีเอกภาพในการบังคับบัญชา

2. ควรมีความเหมาะสมของกระบวนการจัดโครงสร้างการบริหารงาน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ควรมีโครงการด้านกิจกรรมกีฬาต้องมีแบบแผนชัดเจนต่อเนื่อง

4. ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆทางด้านกีฬาในจังหวัด

รูปแบบด้านบุคคล

องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรมีบุคลากร ดังนี้

1. รับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาให้เพียงพอต่อความต้องการ

2. ควรมีการสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา

3. ควรมีการจัดสวัสดิการที่เป็นประโยชน์ให้กับบุคลากร

4. ควรมีการพัฒนาบุคลากรให้เข้าร่วมสัมมนาหรืออบรมเพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์

5. ควรมีระเบียบการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจนกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการ

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าการพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการและสุขภาพควรกำหนดอัตรากำลังตามกรอบภารกิจงานดังนี้

1. กองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

1.1 ผู้อำนวยการกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการนักพลศึกษา นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักสันทนาการและนักบริหารการศึกษา (8) จำนวน 1 อัตรา

2. ฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

2.1 หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการนักพลศึกษาหรือนักวิทยาศาสตร์การกีฬาและนักสันทนาการ (6-7) จำนวน 1 อัตรา

2.2 งานส่งเสริมการกีฬานักพลศึกษา หรือนักวิทยาศาสตร์การกีฬาและนักสันทนาการ (3-5) จำนวน 1 อัตรา

2.3 งานส่งเสริมนันทนาการนักพลศึกษา หรือนักวิทยาศาสตร์การกีฬาและนักสันทนาการ (3-5) จำนวน 1 อัตรา

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ฝ่ายสถานที่และอุปกรณ์กีฬา

3.1 หัวหน้าฝ่ายสถานที่และอุปกรณ์กีฬานักพลศึกษานักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักสันทนาการและบริหารงานทั่วไป (6-7) จำนวน 1 อัตรา

3.2 งานสถานที่สนามกีฬานักพลศึกษา นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักสันทนาการและบริหารงานทั่วไป (3-5) จำนวน 1 อัตรา

3.3 งานบริการอุปกรณ์กีฬา นักพลศึกษา นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักสันทนาการและบริหารงานทั่วไป (3-5) จำนวน 1 อัตรา

4. ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

4.1 หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป นักบริหารงานทั่วไป (6-7) จำนวน 1 อัตรา

4.2 งานธุรการและระบบสารสนเทศ เจ้าหน้าที่ธุรการ (1-3, 4, 5) จำนวน 1 อัตรา

4.3 งานการเงิน เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี (2-4, 5) จำนวน 1 อัตรา

4.4 งานแผนงานและโครงการฯ นักพลศึกษา นักวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือนักสันทนาการและบริหารงานทั่วไป (3-5) จำนวน 1 อัตรา

รวมจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 11 อัตรา

ปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น

ด้วยภารกิจงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นเรื่องที่เกี่ยวสัมพันธ์กับประชาชนในท้องถิ่นซึ่งมีความหนาแน่นเป็นชุมชนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่มมีความต้องการต่าง ๆ กันไปการสนองตอบความต้องการที่มีจำนวนมากหลากหลายจึงจำเป็นต้องจัดโครงสร้างงานรองรับละเอียดซับซ้อนในระดับหนึ่งเพื่อคัดกรองจัดกลุ่มภารกิจได้อย่างรัดกุมเหมาะสมสนองความต้องการคาดหวังของประชาชนได้ตรงจุดอย่างเหมาะสม สร้างความพึงพอใจในระดับสูงทำให้เกิดภารกิจปริมาณงานที่ต้องดำเนินงานเพิ่มขึ้นทั้งในส่วนกิจกรรมที่ต้องบริการแก่ประชาชนจำนวนมาก ซึ่งต้องมีความหลากหลายของกิจกรรมตามความหลากหลาย ของประชากร ในส่วนของโครงสร้างงานที่เป็นเอกภาพ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนในส่วนของการประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีลักษณะเฉพาะเหมือนหรือใกล้เคียงกันไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานระดับกระทรวง เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงสาธารณสุขฯ หน่วยงานระดับจังหวัด เช่น สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด, ศูนย์การกีฬาแห่งประเทศไทยประจำจังหวัด และอื่น ๆ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รูปแบบด้านการประสานงาน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรมีการประสานงาน ดังนี้

1. ควรมีการสนับสนุนให้งบประมาณกับหน่วยงานภายในจังหวัดในการจัดกิจกรรมกีฬา

2. ควรมีการประสานงานกับสมาคมต่างๆในจังหวัด เช่น สมาคมกีฬาจังหวัด สมาคมผู้ตัดสินกีฬาฯลฯ ให้ทำหน้าที่ในการดูแลเรื่องการแข่งขันกีฬา

3. มีการร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทยจัดทำแผนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติในส่วนของกีฬาอาชีพและนำมาทำแผนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาในท้องถิ่นเพื่อให้สู่ความเป็นเลิศและสู่ความเป็นอาชีพ

4. การมีส่วนร่วมของคนในหน่วยงาน

รูปแบบด้านการประเมินผล

องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรมีการควบคุม ดังนี้

1. ควรมีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานในด้านต่างๆของหน่วยงาน

2. ควรมีการตรวจสอบคุณภาพของหน่วยงาน

3. ควรมีการตรวจสอบมาตรฐานของสนามและอุปกรณ์กีฬา

4. ควรมีการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับเป้าหมายที่กำหนดไว้

5. ควรมีการควบคุมการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามแผน

6. ควรมีการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีความชัดเจน

ผลผลิต

1. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา

2. มีสถานที่ออกกำลังกายเพียงพอและมีมาตรฐาน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. ประชาชนรักชื่นชอบการออกกำลังกายและกีฬา

4. หน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ร่วมมือกันที่จะสนับสนุนการออกกำลังกายและกีฬาในด้านต่างๆ เช่น ด้านงบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทำงานและอื่นๆ

รูปแบบด้านงบประมาณ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรมีงบประมาณ ดังนี้

1. ควรมีการจัดทำแผนงานโครงการจัดทำงบประมาณรายรับ-รายจ่ายด้านกีฬาในแต่ละปีไว้ล่วงหน้า

2. ควรมีการจัดสรรงบประมาณดำเนินงานด้านการจัดกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายทุกปี

3. ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อและซ้อมแซมอุปกรณ์กีฬาทุกปี

4. ควรมีการจัดทำแผนงบประมาณโครงการทั้งระยะสั้นและระยะยาว

5. ควรมีการจัดระบบกระบวนการการใช้จ่ายงบประมาณด้านกีฬา

6. ควรมีการรายงานผลข้อมูลรายรับ-รายจ่ายด้านกีฬา

7. ควรมีการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรมี การจัดสรรเงินภาษีท้องถิ่นที่จัดเก็บได้อย่างน้อยร้อยละ 10 % เพื่อให้กองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการดำเนินงาน ด้านการจัดกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายทุกปี

การนำไปใช้

รูปแบบโครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ที่นำเสนอปรับปรุงโดยผู้เชี่ยวชาญควรนำไปดำเนินการปฏิบัติดังนี้

1. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นควรที่จะนำรูปแบบโครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่เสนอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนำไปใช้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาส่วนท้องถิ่นควรที่จะนำรูปแบบโครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ไปใช้

จะเห็นได้ว่ารูปแบบโครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่นั้นมีรูปแบบคือ มุ่งกระจายอำนาจการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ การบริหารการกีฬาและนันทนาการจากส่วนกลางไปยังท้องถิ่นโดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงานร่วมกับคณะกรรมการที่มาจากผู้แทนกระทรวงที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคนและการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนโดยมีโครงสร้างที่มีองค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเริมกีฬาและนันทนาการ โดยมีประธานนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานคณะกรรมการและมีรองประธานที่ประธานแต่งตั้งเป็นกรรมการ รวมทั้งมีผู้แทนกระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคนและส่งเสริมกีฬาเป็นกรรมการ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนที่ดีเพราะมีการบูรณาการร่วมกันได้ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและยังให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นกรรมการได้โดยการแต่งตั้งของประธาน อีกทั้งรูปแบบใหม่ยังระบุให้หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกีฬาและนันทนาการซึ่งถือว่าเป็นพนักงานของภาครัฐทำหน้าที่บริหารจัดทำและเสนอแผนงานของงบประมาณต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ควรที่จะทำหน้าที่เลขานุการ คณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการและรูปแบบใหม่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ด้านบริหารงานทั่วไปเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ รวมทั้งมีภาระหน้าที่ที่กองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการกำหนดไว้ชัดเจนในอำนาจหน้าที่จัดทำแผนพัฒนากีฬาและนันทาการที่ดูแลรักษาสนามกีฬาและลานกีฬาของจังหวัดให้อยู่ในสภาพที่ดีและใช้ประโยชน์ได้สูงสุด จัดทำระเบียบควบคุมเบิกจ่ายดูแลเก็บรักษาอุปกรณ์กีฬาทุกชนิดตลอดจนการให้บริการแก่เยาวชนและประชาชน จัดตั้งชมรมกีฬาภายในองค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำเดือนและประจำปีของกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรวมทั้งเสนอแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการไว้ด้วย ให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2556-2559) ในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้วิจัยมองว่าควรจะมีบุคลากรการกีฬาทั้งลูกจ้างชั่วคราวและประจำกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการที่ทำงานโดยตรงจะทำให้การพัฒนากีฬาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทำงานได้ต่อเนื่องตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมและพัฒนากีฬาและนันทนาการได้อย่างถูกต้องซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2556-2559)

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในการวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินรูปแบบโครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่นั้นควรมีการกำหนดบุคคลอื่นที่ได้รับการแต่งตั้งจากประธานไม่ควรเกิน 12 คน เพราะรูปแบบในปัจจุบันของคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาจังหวัดได้กำหนดไว้เช่นเดียวกัน ถ้าไม่กำหนดนั้นอาจจะเป็นทั้งข้อดีและข้อเสียเพราะคณะกรรมการอาจจะมากเกินไป รวมทั้งอาจเพิ่มตำแหน่งรองประธานคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขึ้นมาเพราะได้ช่วยเหลือประธานกรณีประธานไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้และควรจะมีการทำวิจัยเกี่ยวกับกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการดังนี้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. ควรมีการวิจัยความต้องการในการพัฒนากองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการตามความต้องการของผู้ว่าราชการจังหวัด แบบบูรณาการ

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบการนำรูปแบบโครงสร้างกองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ไปใช้กันกับรูปแบบเก่าที่มีอยู่

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2540. **การบริหารสนามกีฬาจังหวัด การกีฬาแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2540**. กรุงเทพมหานคร: การกีฬาแห่งประเทศไทย.

กรมการปกครอง. 2540. **พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด**. กรุงเทพมหานคร: กรมการปกครอง.

_____. 2550. **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554)**. กรุงเทพมหานคร: กรมการปกครอง.

_____. 2547. **เอกสารการกำหนดสัดส่วนและหลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. กรมการปกครอง.

_____. 2551. **แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ 2551**. กรมการปกครอง.

_____. 2552. **เอกสารรายงานงบแสดงผลการดำเนินงานจ่ายจากเงินรายรับ**. องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี.

กาหลง เย็นจิตต์. 2548. การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานศูนย์กีฬาตำบลของการกีฬาแห่งประเทศไทย. ม.ป.พ.

คงศักดิ์ สันติพฤกษวงษ์. 2526. “วิวัฒนาการทุนนิยมของญี่ปุ่น”. **วารสารเอกสารวิชาการไทย-ญี่ปุ่นศึกษา**. 2(8): 25-26.

ณัฏฐา ถือซื่อ. 2542.. **การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของศูนย์พลศึกษาและกีฬาจังหวัด**. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฏฐพล แพ่งเกสร. 2549. **การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบล**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นัยนา หันมี. 2542. **การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบล.**

นิตยาพร สายเสนา. 2550. **ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารจัดการแบบพึ่งตนเองของสนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี**.

ประกิต หงส์แสนยาธรรม. 2552. **การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสมาคมกีฬาจังหวัด**.

ประหยัด หงส์ทองคำ. 2535. **การปกครองท้องถิ่นไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ไพฑูรย์ กันสิงห์. 2552. **รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาเพื่อมวลชนในมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภัทราภรณ์ ทุ่งปันคำ และคณะ. ม.ป.ป. ภาควิชา การพยาบาลจิคเวช คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

ภุชงค์ รุ่งอินทร์ และ อิษฎี กุฏอินทร์. 2553. “การสำรวจการบริหารจัดการสนามกีฬาจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย”. **วารสารสมาคมการจัดการกีฬาแห่งประเทศไทย**. 10(1): 45-54.

ยรรยง โตจินดา. 2542. **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. 2550. **การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทเอ็กซเปอร์เน็ท จำกัด.

วิฑูรย์ สิมะโชคดี. 2541. **คุณภาพคือความอยู่รอด**. กรุงเทพมหานคร: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย –ญี่ปุ่น).

วุฒิสาร ตันไชย. 2546. **การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2539. **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.

สมบัติ สืบสมาน. 2533. การบริหารการปกครองท้องถิ่น. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมคิด พรมจุ้ย, เจียรนัย ทรงชัยกุล และ ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงษ์. 2539. **การศึกษาแนวทางการพัฒนาการกีฬา ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2540-2544)**.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. 2542. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542. **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่มที่ 116 ตอนที่ 114 ก หน้า 48.

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา. 2547. **การสำรวจสภาพสนามและแนวทางการบริหารสนามกีฬาจังหวัดทั่วประเทศ**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมชาย กิจพันธวงศ์. 2539. **สภาพปัญหาและการจัดดำเนินการการกีฬาและนันทนาการของหน่วยรัฐวิสาหกิจ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สวัสดิ์ สุคนธรังสี. 2520. “โมเดลการวิจัย: กรณีตัวอย่างทางการบริหาร”. **วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์**. 17(2) : 16.

สุพิตร สมาหิโต. 2542. **การพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา แนวคิดและทิศทางของวิทยาศาสตร์การกีฬาในประเทศ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพิตร สมาหิโต และคณะ. 2553. **ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการทางการกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เสรี ชัดแช่ม. 2538. **แบบจำลอง**. กรุงเทพมหานคร: อักษรการพิมพ์.

อัจฉรา ปุราคม. 2552. **ผลกระทบของการลงทุนด้านการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกายเพื่อสุขภาพต่อสุขภาวะสังคมไทย**. ภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.

อุทุมพร จามรมาน. 2541. “โมเดลคืออะไร” **วารสารวิชาการ**. 1(3): 22.

ธงชัย สันติวงษ์. 2543. **หลักการจัดการ**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สมยศ นาวีการ. 2544. **การบริหารเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณกิจ.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นิตยา เงินประเสริฐศรี. 2542. **การจัดการองค์การ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Cheng, C.-F. 1993. Competency assessment in sport management for the republic of China (Taiwan). **Dissertation Abstracts**. 1993: 151.

Kikulis, L.Mt. 1992. Strategic change in organizational design of National Sport Organizations (Sport Organzation Canada), **Dissertation Abstract**. 1992: 181.

Pitter, R. 1993. The state and sport development in Alberta:Confict Corperatism and Chang. **Dissertation Abstract**. 1993: 175.

Chen, C.H. 2003. Recreation program in United States academic institutions: Application for Taiwan institutions (China). (Online). wwwlib.umi.com 15/6/2547.

Edginton, C.R. 1997. "Managing leisure service: a new ecology of leadership toward the Year 2000" **Journal of Physical Education, Recreation and Dance**. 68 (11): 1997.

Karlis, G. 1995. **Strategic planning for recreation administrators in private sector recreation Organizations**. Visions in Leisure and Business. 14 (2) P 4 – 12.

Kousteleous, A. 2003. "Identifying important management competencies in fitness Center in Greece". **Managing Leisure**. 8(3): 145-153.

Kikulis, L. M. 1992. Strategic changes in Organizational Design of National Sport Organizations (Sport Organization, Canada). **Dissertation Abstracts Management**. 21: 685.

Keeves, J. B. 1988. Models and Model Building. *In* Keeves, J. P. (editor), Educational **Research Methodology, Approach**. New York: McGraw-Hill.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Mosciski, P.D. 2004. **The influence of top managwemwent team hetwerogwenweity And internationalization on firm performance**. (Online) wwwlib.umi.com 15/6/2547.

Gulick, L. and L. Urwick. 1992. Educational Administration: School-Based Management. **Clearing House**. 65, 5 (6-7): 261-263.

Thibault, L. 1993. **Strategy in Nonprofit Sport Organizations.** Proquest Dissertation Abstracts. Canada: University of Alberty.

Yamaguchi, Y. O. 1998. **Abstracts New Horizons of Human Movement.** K.A. Study of adherence to a fitness club: A user's perspective.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์อุดร รัตนภักดิ์
   ตำแหน่ง ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ
   มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม
   ที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

2. ดร.เกียรติคุณ จันแก่น
   ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
   ที่ทำงาน กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย

3. นายสราวุธ หมื่นโฮ้ง
   ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
   ที่ทำงาน กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่

4. นายสุพจน์ ตุ้มประชา
   ตำแหน่ง รองปลัดเทศบาลนครนครปฐม
   ที่ทำงาน สำนักงานเทศบาลนครนครปฐม

5. นายเอกโอสถ รักเอียด
   ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มพัฒนากิจกรรมเยาวชนและนันทนาการ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
   ที่ทำงาน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบ

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพิตร สมาหิโต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. รองศาสตราจารย์ ดร.บรรจบ ภิรมณ์คำ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิรภัทร ตันติทวีกุล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. ดร.สรายุทธ์ น้อยเกษม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
5. นายวิชาญ รังสีวรรธนะ สมาคมกีฬาจังหวัดราชบุรี
6. นายฤทธิเกียรติ เกรัมย์ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
7. นายประชุม บุญเทียม การกีฬาแห่งประเทศไทย
8. นายจุฬา เอียวภูเก็ต บริษัทแทรคทีมสปอร์ทเลทซิ่ง จำกัด
9. นายสุธน โกมลเสน สำนักวัฒนธรรมกีฬาและการท่องเที่ยว กทม.

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ค

หนังสือราชการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(สำเนา)

ที่ ศธ. 0513.213/ปรด.ว

โครงการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภาคพิเศษ
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มก.
50 พหลโยธิน จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

กรกฎาคม 2555

เรื่อง ขอเข้าสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย
เรียน
สิ่งที่แนบมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์ 1 ชุด
2. แบบสัมภาษณ์ 1 ชุด

ด้วยนายภุชงค์ รุ่งอินทร์ นิสิตปริญญาเอก สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยเพื่อเสนอเป็นดุษฎีนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง **“**การพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย**”** ภายใต้การควบคุมการวิจัย ประกอบด้วย 1.ดร.อิษฎี กุฏอินทร์ 2.ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งในการทำวิจัยเรื่องดังกล่าว นิสิตจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด : นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
กลุ่มหัวหน้างานและผู้ปฏิบัติงาน : หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ
ผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ 1-2 คน

เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายการวิจัย ในการนี้โครงการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นิสิตเข้าสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย โดยนิสิตจะขอติดต่อประสานงานกับท่านโดยตรง หากท่านประสงค์จะได้ข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดต่อหมายเลขโทรศัพท์(087)5975782

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตด้วยจักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง โครงการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพิตร สมาหิโต)
ประธานคณะกรรมการดำเนินงานโครงการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภาคพิเศษ

โครงการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภาคพิเศษ
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
โทรศัพท์ 02-942-8675, 02-9427330

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(สำเนา)

ที่ ศธ. 0513.213/ปรด.ว

โครงการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภาคพิเศษ
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มก.
50 พหลโยธิน จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

กรกฎาคม 2555

เรื่อง ขอเข้าสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน

สิ่งที่แนบมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์ 1 ชุด
2. แบบสัมภาษณ์ 1 ชุด

ด้วยนายภุชงค์ รุ่งอินทร์ นิสิตปริญญาเอก สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำการวิจัยเพื่อเสนอเป็นดุษฎีนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง **"**การพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย**"** ภายใต้การควบคุมการวิจัย ประกอบด้วย 1.ดร.อิษฎี กุฏอินทร์ 2.ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งในการทำวิจัยเรื่องดังกล่าว นิสิตจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด : นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

กลุ่มหัวหน้างานและผู้ปฏิบัติงาน : หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ
ผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ 1-2 คน

เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายการวิจัย ในการนี้โครงการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นิสิตเข้าสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย โดยนิสิตจะขอติดต่อประสานงานกับท่านโดยตรง หากท่านประสงค์จะได้ข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดต่อหมายเลขโทรศัพท์ (087)5975782

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตด้วยจักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง โครงการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพิตร สมาหิโต)
ประธานคณะกรรมการดำเนินงานโครงการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภาคพิเศษ

โครงการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภาคพิเศษ
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
โทรศัพท์ 02-942-8675, 02-9427330

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ง

ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เลขที่.....

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม การพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย เป็นข้อมูลสำหรับการทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในประเทศไทย
Sports and Recreation Development Model for Provincial Administration in Thailand

ขอความกรุณาท่านผู้เชี่ยวชาญได้โปรดพิจารณาแบบสอบถามแต่ละข้อว่าเหมาะสำหรับแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยโดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของข้อคำ ถาม

+ 1 = แน่ใจว่าเป็นสอบถามที่สามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
0 = ไม่แน่ใจว่าเป็นแบบสอบถามที่สามารถวัดได้
- 1 = แน่ใจว่าเป็นแบบสอบถามที่ไม่สามารถวัดได้
ถ้าท่านมีความคิดเห็นอื่นๆ โปรดเขียนข้อเสนอแนะในช่องควรแก้ไขดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถาม

( ) 1. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด
( ) 2. หัวหน้างานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความและเขียนเครื่องหมาย √ ตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลรายละเอียดสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
(อบจ.).....จังหวัด.....

1. เพศ 1 ( ) ชาย 2 ( ) หญิง
2. อายุ
   1 ( ) ต่ำกว่า 25 ปี
   2 ( ) 26 - 30 ปี
   3 ( ) 31 - 35 ปี
   4 ( ) 36 - 40 ปี
   5 ( ) 41 - 45 ปี
   6 ( ) มากกว่า 45 ปี
3. วุฒิการศึกษา
   1. ( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี
   2. ( ) ปริญญาตรี
   3. ( ) สูงกว่าปริญญาตรี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามตอนนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

คำแนะนำ โปรดอ่านและพิจารณาข้อความที่แสดงระดับปัญหาในการดำเนินงานของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยกำหนดค่าระดับไว้ดังนี้

5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการมากที่สุด
4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการมาก
3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการปานกลาง
2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการน้อย
1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการปัญหาการดำเนินงาน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
		1	2	3	1	5	
1	**ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน** มีการรณรงค์ให้เด็กเยาวชนและประชาชน เห็นความสำคัญและตื่นตัวในการเล่นกีฬาออกกำลังกายและประกอบกิจกรรมนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00
2	มีการจัดกิจกรรมการกีฬาการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ สำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและทั่วถึง	1	1	1	1	1	1.00
3	มีการสร้างองค์ความรู้ด้านการเล่นกีฬา การดูกีฬาและสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	1	1	0	1	1	0.80
4	มีการจัดสร้างสถานกีฬา ส่งเสริมการใช้และบริหารจัดการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆให้เพียงพอและมีคุณภาพ	1	1	1	1	1	1.00
5	มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กร ชุมชน และเครือข่ายการกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00
6	มีการพัฒนาความรู้บุคลากรทางการครูอาสาพัฒนากีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา	1	1	1	1	1	1.00
7	มีการจัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านการกีฬา	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**0.97**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อที่	รายการปัญหาการดำเนินงาน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
		1	2	3	1	5	
8	**ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน** มีผู้นำการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในจังหวัด อำเภอ ตำบล	1	1	1	1	1	1.00
9	มีการจัดหาสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย	1	1	1	1	1	1.00
10	การจัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	1	1	1	1	1	1.00
11	การดูแลรักษาสนามกีฬาและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน	1	1	1	1	1	1.00
12	ปัญหายาเสพติดหลังจากการจัดกิจกรรมกีฬาของเยาวชนและประชาชน	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**1.00**
13	**ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ** ส่งเสริมสนับสนุนในการเตรียมทีม การเก็บตัวฝึกซ้อมการเข้าร่วมการแข่งขันรวมถึงกำหนดมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ สำหรับนักกีฬาเพื่อมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬา	1	1	1	1	1	1.00
14	การจัดตั้งชมรมกีฬาในจังหวัด อำเภอ ตำบล	1	1	1	1	1	1.00
15	ระบบการขึ้นทะเบียนของนักกีฬาในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
16	การจัดการแข่งขันกีฬาในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	1.00
17	การยกย่องสรรเสริญนักกีฬาในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
18	ปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**1.00**
19	**ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ** การจัดตั้งค่ายมวยและเตรียมนักมวยไทยในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
20	การวางแผนเกี่ยวกับกีฬาเทนนิส	1	1	1	1	1	1.00
21	การจัดตั้งทีมเซปักตะกร้อในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
22	การสร้างสนามกอล์ฟในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
23	การมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**1.00**
24	**การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา** การผลิตหรือประดิษฐ์อุปกรณ์กีฬาโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น	1	1	0	1	1	0.80
25	ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้รับผิดชอบด้านกีฬาในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
26	การทดสอบสมรรถภาพร่างกายของประชาชน	1	1	1	1	1	1.00
27	การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนานักกีฬาจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
28	การตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**0.96**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อที่	รายการปัญหาการดำเนินงาน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
		1	2	3	1	5	
29	**การพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการวางแผน** การกำหนดนโยบายและการวางแผนปฏิบัติงานด้านการกีฬาและนันทนาการที่ชัดเจน	1	1	1	1	1	1.00
30	การจัดเก็บข้อมูลด้านกีฬาและนันทนาการเพื่อช่วยในการวางแผน	1	1	1	1	1	1.00
31	การกำหนดแผนงานในระยะสั้นและระยะยาว	1	1	1	1	1	1.00
32	การวางแผนงานในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ตรงกับความต้องการของประชาชน	1	1	1	1	1	1.00
33	การวางแผนงานด้านกีฬาและนันทนาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**1.00**
34	**การพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านบุคลากร** เจ้าหน้าที่ดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการที่จบทางด้านพลศึกษา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา	1	1	1	1	1	1.00
35	ความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในการทำงานด้านกีฬาและนันทนาการของเจ้าหน้าที่	1	1	1	1	1	1.00
36	ความสนใจในการเล่นกีฬาของประชาชน	1	1	1	1	1	1.00
37	ความเพียงพอของผู้ฝึกสอนกีฬาประจำจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
38	การจัดการอบรมให้ประชาชนในจังหวัดมีความรู้ด้านกีฬาและนันทนาการมากขึ้น	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**1.00**
39	**การพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการจัดองค์กร** ความเข้าใจในกฎเกณฑ์และแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	1	1	0	1	1	0.80
40	การจัดทำระเบียบข้อบังคับของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการที่เป็นลายลักอักษร	1	1	1	1	1	1.00
41	สถานที่ทำงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการอย่างถาวร	1	1	1	1	1	1.00
42	การจัดตั้งชมรมกีฬาต่างๆขึ้นในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
43	ความเหมาะสมเป็นไปได้ในการแต่งตั้งคณะกรรมการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในอนาคต กำหนด เช่น ประธานคณะกรรมการ นายก อบจ. 1 เลขานุการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ 2 ผู้แทน กกท. 3 ผู้แทน ท่องเที่ยวและกีฬา 4 ผู้แทน ประชาชนท้องถิ่น	1	1	1	1	1	1.00

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อที่	รายการปัญหาการดำเนินงาน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
		1	2	3	1	5	
44	ความสามารถในการปฏิบัติงานในคณะกรรมการคณะกรรมการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในอนาคต กำหนด เช่น 1 ประธานคณะกรรมการ นายก อบจ. 2 เลขานุการงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ 3 ผู้แทน กกท. 4 ผู้แทนกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา 5 ผู้แทน ประชาชนท้องถิ่น	1	1	1	1	1	1.00
45	การแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นผู้แทนจะเกิดปัญหาในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00
46	ความต้องการรูปแบบโครงสร้างใหม่ขององค์กร	1	1	1	1	1	1.00
47	ประชาชนมีความเบื่อหน่ายต่อการ ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00
48	**การพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการอำนวยการ** ความชัดเจนในนโยบายที่ กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้การจัดดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการระดับเป็นหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
49	การบัญญัติหน้าที่กำหนดให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องจัดกีฬาและนันทนาการให้กับประชาชนในจังหวัด	1	1	0	1	1	0.80
50	การติดตามนิเทศงานเมื่อมีกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	1.00
51	ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาและนันทนาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1	1	1	1	1	1.00
52	ความชัดเจนในการถ่ายโอนอำนาจการกีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**0.96**
53	**การพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการประสานงาน** การประสานงานระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬา	1	1	1	1	1	1.00
54	การให้ความร่วมมือของประชาชนในองค์การบริหารส่วนจังหวัดเมื่อมีการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	0	1	0.80
55	ความร่วมมือจากภาคเอกชนในการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อที่	รายการปัญหาการดำเนินงาน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
		1	2	3	1	5	
56	การจัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงานด้านกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00
57	การจัดส่งบุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการมาปฏิบัติงานที่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**0.96**
58	**การพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านการรายงานผล** ความชัดเจนของแบบฟอร์มการรายงานผล	1	1	1	1	1	1.00
59	การประเมินโครงการด้านกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	0	1	0.80
60	การประชาสัมพันธ์ที่ดีให้กับประชาชนในจังหวัดทราบเกี่ยวกับด้านกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00
61	ความร่วมมือจากสื่อต่างๆ	1	1	1	1	1	1.00
62	จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ เกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาและนันทนาการที่จัดให้ผู้อื่นรับรู้ข่าวสาร	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						0.96
63	**การพัฒนาการบริหารการกีฬา ด้านงบประมาณ** การจัดสรรด้านงบประมาณ ด้านกีฬาและนันทนาการโดยตรงขององค์การบริหารส่วนจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
64	การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00
65	ระบบการเบิกจ่ายงบประมาณด้านกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00
66	การควบคุม ตรวจสอบการใช้งบประมาณด้านกีฬาให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	1	1	1	1	1	1.00
67	การอุดหนุนงบประมาณจากรัฐ การอุดหนุนงบประมาณจากภาคเอกชน	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**1.00**
	ผลรวมดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม						**0.98**

จากตารางแสดงว่าแบบสอบถามทั้ง 12 ด้าน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูงเท่ากับ 0.98 (บุญเรียง, 2539: 171-172) ซึ่งเหมาะที่จะนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เลขที่.....

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม การพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย
เป็นข้อมูลสำหรับการทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในประเทศไทย
Sports and Recreation Development Model for Provincial Administration in Thailand

ขอความกรุณาท่านผู้เชี่ยวชาญได้โปรดพิจารณาแบบสอบถามแต่ละข้อว่าเหมาะสำหรับแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยโดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของข้อคำถาม

+ 1 = แน่ใจว่าเป็นสอบถามที่สามารถวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
0 = ไม่แน่ใจว่าเป็นแบบสอบถามที่สามารถวัดได้
- 1 = แน่ใจว่าเป็นแบบสอบถามที่ไม่สามารถวัดได้
ถ้าท่านมีความคิดเห็นอื่นๆ โปรดเขียนข้อเสนอแนะในช่องควรแก้ไขดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถาม : เฉพาะผู้มาใช้บริการ

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความและเขียนเครื่องหมาย √ ตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลรายละเอียดสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำบล.....จังหวัด.....
1. เพศ 1 ( ) ชาย 2 ( ) หญิง
2. อายุ
1 ( ) ต่ำกว่า 25 ปี
2 ( ) 26 - 30 ปี
3 ( ) 31 - 35 ปี
4 ( ) 36 - 40 ปี
5 ( ) 41 - 45 ปี
6 ( ) มากกว่า 45 ปี
3. วุฒิการศึกษา
1. ( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี
2. ( ) ปริญญาตรี
3. ( ) สูงกว่าปริญญาตรี

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามตอนนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

คำแนะนำ โปรดอ่านและพิจารณาข้อความที่แสดงระดับปัญหาในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย แต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยกำหนดค่าระดับไว้ดังนี้

5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการมากที่สุด
4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการมาก
3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการปานกลาง
2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการน้อย
1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการปัญหาการดำเนินงาน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
		1	2	3	1	5	
1	**ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน** มีการรณรงค์ให้เด็กเยาวชนและประชาชน เห็นความสำคัญและตื่นตัวในการเล่นกีฬาออกกำลังกายและประกอบกิจกรรมนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00
2	มีการจัดกิจกรรมการกีฬาการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ สำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและทั่วถึง	1	1	1	1	1	1.00
3	มีการสร้างองค์ความรู้ด้านการเล่นกีฬา การดูกีฬาและสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต	1	1	1	1	1	1.00
4	มีการจัดสร้างสถานกีฬา ส่งเสริมการใช้และบริหารจัดการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆให้เพียงพอและมีคุณภาพ	1	1	1	1	1	1.00
5	มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กร ชุมชน และเครือข่ายการกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00
6	มีการพัฒนาความรู้บุคลากรทางการครูอาสาพัฒนากีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา	1	1	1	0	1	0.80
7	มีการจัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านการกีฬา	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**0.97**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อที่	รายการปัญหาการดำเนินงาน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
		1	2	3	1	5	
8	**ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน** มีผู้นำการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในจังหวัด อำเภอ ตำบล	1	1	1	1	1	1.00
9	มีการจัดหาสถานที่เล่นกีฬาและออกกำลังกาย	1	1	1	1	1	1.00
10	การจัดหาอุปกรณ์กีฬาสำหรับเล่นกีฬาและออกกำลังกาย	1	1	1	1	1	1.00
11	การดูแลรักษาสนามกีฬาและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน	1	1	1	1	1	1.00
12	ปัญหายาเสพติดหลังจากการจัดกิจกรรมกีฬาของเยาวชนและประชาชน	1	1	1	1	0	0.80
	รวม						**0.96**
13	**ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ** ส่งเสริมสนับสนุนในการเตรียมทีม การเก็บตัวฝึกซ้อมการเข้าร่วมการแข่งขันรวมถึงกำหนดมาตรการจูงใจในรูปแบบต่างๆ สำหรับนักกีฬาเพื่อมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬา	1	1	1	1	1	1.00
14	การจัดตั้งชมรมกีฬาในจังหวัด อำเภอ ตำบล	1	1	1	1	1	1.00
15	ระบบการขึ้นทะเบียนของนักกีฬาในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
16	การจัดการแข่งขันกีฬาในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	0	0.80
17	การยกย่องสรรเสริญนักกีฬาในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
18	ปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**0.97**
19	**ด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ** การจัดตั้งค่ายมวยและเตรียมนักมวยไทยในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
20	การวางแผนเกี่ยวกับกีฬาเทนนิส	1	1	1	1	1	1.00
21	การจัดตั้งทีมเซปักตะกร้อในจังหวัด	1	1	0	1	1	0.80
22	การสร้างสนามกอล์ฟในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
23	การมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**0.96**
24	**การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา** การผลิตหรือประดิษฐ์อุปกรณ์กีฬาโดยใช้วัสดุในท้องถิ่น	1	1	1	1	1	1.00
25	ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของผู้รับผิดชอบด้านกีฬาในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
26	การทดสอบสมรรถภาพร่างกายของประชาชน	1	1	1	1	1	1.00
27	การใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนานักกีฬาจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
28	การตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
	รวม						**1.00**

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อที่	รายการปัญหาการดำเนินงาน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
		1	2	3	1	5	
29	**การจัดการด้านกีฬาและนันทนาการ** ไม่ทราบข้อมูลการเผยแพร่ข่าวสารทางด้านกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00
30	เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจทางด้านกีฬาและนันทนาการ เช่น การตัดสินกีฬา การฝึกสอนกีฬา การจัดกิจกรรม	1	1	1	1	1	1.00
31	ความสนใจทางด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการของผู้นำในองค์การบริหารส่วนจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
32	การดำเนินงานของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการต่อผู้มาใช้บริการ	1	1	1	1	1	1.00
33	ท่านยินดีที่จะสนับสนุนงบประมาณให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ	1	1	1	1	1	1.00
34	ความเพียงพอของสนามกีฬาที่มีอยู่ในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
35	ความเหมาะสมของสถานที่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย	1	1	1	1	1	1.00
36	องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรเป็นหลักในการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการในจังหวัด	1	1	1	1	1	1.00
37	การประสานงานด้านกีฬาและนันทนาการกับผู้รับบริการ	1	1	1	0	1	0.80
	รวม						**0.98**
	ผลรวมดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม						**0.97**

จากตารางแสดงว่าแบบสอบถามทั้ง 6 ด้าน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูงเท่ากับ 0.97 (บุญเรียง, 2539: 171-172) ซึ่งเหมาะที่จะนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบสอบถามประเมินโครงสร้าง

แบบสอบถาม **การพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย เป็นข้อมูลสำหรับการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย**
Sports and Recreation Development Model for Provincial Administration in Thailand

ผู้ตอบแบบสอบถาม
( ) 1. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด

คำชี้แจง แบบสอบถามตอนนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้าง กองส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรูปแบบใหม่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

คำแนะนำ โปรดอ่านและพิจารณาข้อความที่แสดงในการดำเนินงานของงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยแต่ละข้ออย่างละเอียดแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยกำหนดค่าระดับไว้ดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนภูมิโครงสร้าง

☐ ☐ ☐

เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ	นายภุชงค์ รุ่งอินทร์
วัน เดือน ปี เกิด	22 เมษายน 2521
สถานที่เกิด	จังหวัดพิจิตร
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2543 ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.2545 ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (ศศ.ม.) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ สาขาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร เลขที่ 59 หมู่ 1 ตำบลเชียงเครือ อ.เมือง จังหวัดกลนคร 47000

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์